

Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG.....	2
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.....	47
Bilaga 3	Sammanfattning i betänkandet Ytterligare åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (SOU 2016:8)	65
Bilaga 4	Författningsförslag i betänkandet Ytterligare åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (SOU 2016:8).....	76
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna	220
Bilaga 6	Lagrådsremissens lagförslag	221
Bilaga 7	Lagrådets yttrande	343
Bilaga 8	Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG.....	358

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/849

av den 20 maj 2015

om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Flöden av pengar från olaglig verksamhet kan skada den finansiella sektorns integritet, stabilitet och anseende och utgöra ett hot mot såväl unionens inre marknad som internationell utveckling. Penningtvätt, finansiering av terrorism och organiserad brottslighet är fortfarande betydande problem som bör angräpas på unionsnivå. Som ett komplement till att vidareutveckla den straffrättsliga ansatsen på unionsnivå är inriktade och proportionella förebyggande åtgärder för att motverka att det finansiella systemet utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism oundgängliga och kan ge kompletterande resultat.
- (2) Kreditinstitutens och de finansiella institutens sundhet, integritet och stabilitet samt tilltron till hela det finansiella systemet kan allvarligt äventyras av att brottslingar och deras medhjälpare försöker dölja ursprunget till vinning av brott eller slussa lagliga eller pengar från olaglig verksamhet till finansiering av terrorism. Personer som ägnar sig åt penningtvätt och som finansierar terrorism kan för sina brottsliga handlingar försöka utnyttja den frihet för kapitalrörelser och den frihet att tillhandahålla finansiella tjänster som hör till unionens integrerade finansiella område. Därför är vissa samordningsåtgärder nödvändiga på unionsnivå. Samtidigt bör målsättningarna att skydda samhället från brott och att skydda stabiliteten och integriteten i unionens finansiella system vägas mot behovet av att skapa ett regelverk som låter bolag utöka sin affärsverksamhet utan att ådra sig oproportionerliga kostnader för efterlevnad.
- (3) Detta direktiv är det fjärde direktivet som behandlar bekämpning av penningtvätt. I rådets direktiv 91/308/EEG ⁽⁴⁾ definieras penningtvätt ur narkotikabrottsynpunkt, och skyldigheter införs endast för den

⁽¹⁾ EUT C 166, 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 20 april 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 maj 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (EUT L 166, 28.6.1991, s. 77).

finansiella sektorn. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG ⁽¹⁾ utvidgas tillämpningsområdet för direktiv 91/308/EEG i fråga om vilka brott, yrken och verksamheter som omfattas. Arbetsgruppen för finansiella åtgärder (*Financial Action Task Force*, nedan kallad *FATF*) reviderade i juni 2003 sina rekommendationer så att även finansiering av terrorism omfattas och fastställde mer detaljerade krav på identifiering och kontroll av kunder, situationer där högre risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism kan motivera skärpta åtgärder liksom situationer där lägre risk kan motivera mildare kontroller. Dessa ändringar återspeglas i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG ⁽²⁾ samt kommissionens direktiv 2006/70/EG ⁽³⁾.

- (4) Penningtvätt och finansiering av terrorism bedrivs ofta internationellt. Att anta åtgärder enbart på nationell nivå eller unionsnivå, utan att beakta internationell samordning och internationellt samarbete, skulle få mycket begränsad verkan. De åtgärder som antagits av unionen på området bör därför vara förenliga med och minst lika stränga som andra åtgärder som internationella forum vidtar. Unionens insatser bör även i fortsättningen särskilt beakta rekommendationerna från FATF och instrumenten hos andra internationella organ som är verksamma i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism. För att bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism ska kunna effektiviseras bör de relevanta unionsrättsakterna, där så är lämpligt, anpassas till de internationella standarderna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och spridning som FATF antog februari 2012 (nedan kallade *de reviderade FATF-rekommendationerna*).
- (5) Vidare innebär missbruk av det finansiella systemet för att slussa olagliga eller till och med lagliga pengar till terrorism en uppenbar risk för det finansiella systemets integritet, funktion, anseende och stabilitet. De förebyggande åtgärderna som föreskrivs i detta direktiv bör därför rikta in sig mot hantering av pengar som härrör från grova brott och insamling av pengar eller egendom för terrorismändamål.
- (6) Större kontantbetalningar kan mycket lätt användas för penningtvätt och finansiering av terrorism. För att öka vaksamheten och minska riskerna med sådana kontantbetalningar bör personer som handlar med varor omfattas av detta direktiv om de effekter eller mottar kontantbetalningar på minst 10 000 EUR. Medlemsstaterna bör ha rätt att anta lägre tröskelvärden, ytterligare allmänna begränsningar av användningen av kontanter och ytterligare strängare bestämmelser.
- (7) Användningen av instrument för elektroniska pengar betraktas i allt högre grad som en ersättning för bankkonton vilket berättigar, utöver de åtgärder som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG ⁽⁴⁾, att låta dessa instrument omfattas av skyldigheterna avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Under vissa omständigheter där risken bevisligen är låg bör medlemsstaterna dock tillåtas att enligt strikta riskreducerande villkor undanta instrument för elektroniska pengar från vissa åtgärder för kundkännedom, t.ex. identifiering och kontroll av kunden och den verkliga huvudmannen, men inte från övervakning av transaktioner eller affärsförbindelser. De riskreducerande villkoren bör inbegripa ett krav på att instrument för elektroniska pengar som är föremål för undantag uteslutande ska användas för att köpa varor eller tjänster samt att det belopp som lagrats elektroniskt ska vara tillräckligt lågt för att hindra att reglerna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kringgås. Ett sådant undantag bör inte påverka medlemsstaternas utrymme att efter eget skön tillåta ansvariga enheter att i enlighet med artikel 15 vidta förenklade åtgärder för kundkännedom med avseende på andra instrument för elektroniska pengar som medför lägre risker.
- (8) Vad gäller de ansvariga enheter som omfattas av detta direktiv, skulle fastighetsmäklare i tillämpliga fall kunna anses inbegripa hyresförmedlare.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG av den 4 december 2001 om ändring av rådets direktiv 91/308/EEG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (EGT L 344, 28.12.2001, s. 76).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽³⁾ Kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG med avseende på definitionen av "person i politiskt utsatt ställning", samt tekniska kriterier för att kunna tillämpa lägre krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som drivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning (EUT L 214, 4.8.2006, s. 29).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

- (9) Jurister enligt medlemsstaternas definitioner bör omfattas av detta direktiv om de deltar i finansiella transaktioner eller företagstransaktioner, inbegripet skatterådgivning, där risken är som störst att dessa juristers tjänster missbrukas för att tvätta pengar som härrör från vinning av brottslig handling eller för att finansiera terrorism. Emellertid bör undantag göras från skyldigheten om rapportering av information som erhållits före, under eller efter rättsliga förfaranden, eller vid utredningen av en klients rättsliga ställning. Juridisk rådgivning bör därför fortfarande omfattas av skyldigheten om tystnadsplikt, förutom då juristen medverkar till penningtvätt eller finansiering av terrorism, den juridiska rådgivningen ges i penningtvättssyfte eller i syfte att finansiera terrorism eller juristen känner till att klienten begär juridisk rådgivning i penningtvättssyfte eller i syfte att finansiera terrorism.
- (10) Direkt jämförbara tjänster bör behandlas på samma sätt om de tillhandahålls av någon av de yrkeskategorier som omfattas av detta direktiv. För att säkerställa förenligheten för de rättigheter som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) bör revisorer, externa revisorer och skatterådgivare som i vissa medlemsstater får försvara eller företräda en klient inom ramen för ett rättsligt förfarande eller bedöma en klients rättsliga situation, när det gäller den information som dessa erhåller vid utförandet av sådana uppgifter inte omfattas av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i detta direktiv.
- (11) Det är viktigt att uttryckligen framhålla att *skattebrott* som rör direkta och indirekta skatter ingår i detta direktivs breda definition av *brottslig handling* i enlighet med de reviderade FATF-rekommendationerna. Eftersom det i olika medlemsstater kan vara olika skattebrott som betecknas som *brottslig handling* som är straffbar enligt de påföljder som avses i artikel 3.4 f i detta direktiv kan definitionerna av skattebrott i nationell rätt skilja sig åt. Trots att ingen harmonisering av definitioner av skattebrott i medlemsstaternas nationella rätt eftersträvas, bör medlemsstaterna, i så stor utsträckning som är möjlig enligt deras nationella rätt, tillåta informationsutbyte och tillhandahållande av bistånd mellan finansunderrättelseenheter i EU (nedan kallade *FIU*).
- (12) Det finns ett behov av att identifiera de fysiska personer som äger eller kontrollerar en juridisk enhet. För att säkerställa faktisk öppenhet bör medlemsstaterna se till att så många olika juridiska enheter som möjligt som registrerats eller bildats genom andra mekanismer på deras territorium omfattas. Samtidigt som en viss aktieandel eller ägarandel inte automatiskt leder till den verkliga huvudmannen bör den utgöra en faktor bland andra som bör beaktas. Medlemsstaterna bör dock kunna besluta att en lägre andel kan utgöra en indikation på ägande eller kontroll.
- (13) Identifiering och kontroll av verkliga huvudmän bör när så är relevant utsträckas till juridiska enheter som äger andra juridiska enheter, och ansvariga enheter bör försöka ta reda på vilken eller vilka fysiska personer som genom ägande eller genom andra medel utövar kontroll över den juridiska enhet som är kund. Kontroll genom andra medel kan bland annat inbegripa de kriterier för kontroll som används för utarbetande av konsoliderade räkenskaper, t.ex. genom aktieägaravtal, utövande av bestämmande inflytande eller behörighet att utnämna företagsledningen. Det kan finnas fall då ingen fysisk person kan identifieras som i sista hand äger eller utövar kontroll över en juridisk enhet. I sådana undantagsfall kan ansvariga enheter, efter att ha uttömt alla andra möjligheter till identifiering och under förutsättning att skäl till misstanke inte föreligger, betrakta den eller de ledande befattningshavarna som den eller de verkliga huvudmännen.
- (14) Behovet av korrekta och aktuella uppgifter om den verkliga huvudmannen är centralt vid spårandet av brottslingar som annars kan dölja sin identitet bakom en företagsstruktur. Medlemsstaterna bör därför se till att enheter som registrerats i deras territorium i enlighet med nationell rätt, utöver grundläggande information som bolagets namn och adress och bevis på bolagets registrering och juridiska ägarskap, inhämtar och bevarar tillräckliga, korrekta och aktuella uppgifter om verkligt huvudmannskap. I syfte att öka öppenheten för att motverka missbruk av juridiska enheter bör medlemsstaterna se till att uppgifter om verkligt huvudmannskap lagras i ett centralt register utanför bolaget, i full överensstämmelse med unionsrätten. Medlemsstaterna kan för det ändamålet använda en central databas där information om verkligt huvudmannskap samlas in, eller bolagsregistret, eller ett annat centralt register. Medlemsstaterna kan besluta att ansvariga enheter ska ansvara för att föra in uppgifterna i registret. Medlemsstaterna bör se till att de uppgifterna görs tillgängliga för de behöriga myndigheterna och FIU och tillhandahålls de ansvariga enheterna när de sistnämnda vidtar åtgärder för kundkännetom. Medlemsstaterna bör också se till att andra personer som kan styrka ett berättigat intresse med avseende på penningtvätt, finansiering av terrorism och associerade förbrott – såsom korruption, skattebrott och

berågeri – beviljas tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap, i enlighet med uppgiftsskyddsbestämmelserna. De personer som kan styrka ett berättigat intresse bör ha tillgång till information om arten och omfattningen av det förmånsintresse som innehas, bestående av dess ungefärliga vikt.

- (15) I det syftet bör medlemsstaterna kunna, inom ramen för nationell rätt, tillåta en mer omfattande tillgång än den som föreskrivs enligt detta direktiv.
- (16) Snabb tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap bör säkerställas på ett sådant sätt att all risk undviks för att upplysningar avslöjas till det berörda bolaget.
- (17) För att säkerställa lika villkor mellan de olika typerna av juridiska former bör förvaltare också vara skyldiga att inhämta, bevara och tillhandahålla uppgifter om verkligt huvudmannaskap till ansvariga enheter som vidtar åtgärder för kundkännedom och att förmedla de uppgifterna till ett centralt register eller en central databas, och de bör meddela ansvariga enheter sin status. Juridiska enheter såsom stiftelser och juridiska konstruktioner av samma typ som trustar bör vara underkastade likvärdiga krav.
- (18) Detta direktiv bör även tillämpas på internetverksamhet som bedrivs av ansvariga enheter.
- (19) Ny teknik erbjuder företag och kunder tids- och kostnadseffektiva lösningar och bör därför tas med i beräkningen när risker bedöms. Behöriga myndigheter och ansvariga enheter bör vara proaktiva i kampen mot nya och innovativa sätt att tvätta pengar.
- (20) Unionens representanter i ledningsorganen för Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling uppmanas att tillämpa detta direktiv och att på bankens webbplats offentliggöra sin policy för bekämpning av penningtvätt som innehåller detaljerade förfaranden som skulle ge verkan åt detta direktiv.
- (21) Det är oroande att spelsektorns tjänster används för att tvätta vinning av brottslig handling. För att minska riskerna med anknytning till speltjänster bör detta direktiv föreskriva en skyldighet för tillhandahållare av speltjänster där riskerna är högre att vidta åtgärder för kundkännedom vid enskilda transaktioner som uppgår till 2 000 EUR eller mer. Medlemsstaterna bör se till att ansvariga enheter tillämpar samma tröskelvärde på utbetalning av vinster, betalning av insatser, inbegripet köp eller inbyte av spelmarker, eller båda. Tillhandahållare av speltjänster med fysiska lokaler såsom kasinon och spelhus bör säkerställa att åtgärder för kundkännedom, om de vidtas vid inträdet i lokalerna, kan kopplas till kundens transaktioner i dessa lokaler. När det gäller förhållanden där risken bevisligen är låg bör medlemsstaterna dock tillåtas att undanta vissa speltjänster från några eller alla krav som föreskrivs i detta direktiv. En medlemsstats användning av undantag bör övervägas endast under strängt begränsade och motiverade förhållanden och när riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism är låga. Sådana undantag bör vara föremål för en särskild riskbedömning som även tar hänsyn till de tillämpliga transaktionernas sårbarhet. De bör meddelas kommissionen. Medlemsstaterna bör i riskbedömningen ange på vilket sätt de har beaktat eventuella relevanta resultat i de rapporter som kommissionen har utfärdat inom ramen för den överstatliga riskbedömningen.
- (22) Riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism är olika från fall till fall. Följaktligen bör en holistisk riskbaserad metod användas. Den riskbaserade metoden är inte ett alternativ som ger medlemsstaterna och de ansvariga enheterna alltför stor valfrihet. Den inbegriper användning av ett evidensbaserat beslutsfattande för att mer effektivt kunna hantera de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som unionen och dess aktörer står inför.
- (23) Som grund för den riskbaserade metoden behöver medlemsstaterna och unionen identifiera, förstå och minska de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som de möter. Vikten av en överstatlig metod för riskidentifiering har erkänts på internationell nivå, och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten, EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽²⁾, och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

marknadsmyndigheten, Esma, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽¹⁾, bör få i uppdrag att lämna ett yttrande, genom sin gemensamma kommitté, om riskerna för unionens finansiella sektor.

- (24) Kommissionen har goda möjligheter att ha överblick över särskilda gränsöverskridande hot som kan påverka den inre marknaden och som inte kan identifieras och effektivt bekämpas av de enskilda medlemsstaterna. Den bör därför anförtros ansvaret att samordna bedömningen av de risker som har samband med gränsöverskridande verksamhet. Medverkan av relevanta experter, t.ex. expertgruppen för frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism och företrädare för FIU, samt i förekommande fall andra organ på unionsnivå, är avgörande för den processens effektivitet. Nationella riskbedömningar och erfarenheter är också en viktig informationskälla för processen. En sådan bedömning av de gränsöverskridande riskerna genom kommissionens försorg bör inte inbegripa behandling av personuppgifter. Under alla omständigheter bör uppgifterna vara helt anonymiserade. Nationella och unionens tillsynsmyndigheter för uppgiftsskydd bör involveras endast om bedömningen av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism påverkar enskilda personers integritet och uppgiftsskydd.
- (25) Resultaten av riskbedömningar bör vid behov göras tillgängliga för ansvariga enheter med nödvändig skyndsamhet, så de kan identifiera, förstå, hantera och minska sina egna risker.
- (26) För att i högre utsträckning identifiera, förstå, hantera och minska riskerna på unionsnivå bör medlemsstaterna dessutom dela med sig av resultaten av sina riskbedömningar åt varandra, kommissionen och EBA, Eiopa och Esma (nedan kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*).
- (27) När detta direktiv tillämpas bör särdragen och behoven beaktas hos ansvariga mindre enheter som omfattas av dess tillämpningsområde och se till att de behandlas på ett sätt som motsvarar deras särskilda behov och verksamhetens natur.
- (28) För att skydda unionens finansiella system och den inre marknads funktion mot penningtvätt och finansiering av terrorism bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen för att identifiera de tredjeländers jurisdiktioner som har strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (nedan kallade *högriskredjeländer*). Eftersom penningtvätt och finansiering av terrorism utgör hot av föränderlig art och underlättas genom en ständig utveckling av tekniken och de medel som står till brottslingars förfogande krävs det snabb och kontinuerlig anpassning av den rättsliga ramen vad beträffar högriskredjeländer för att effektivt kunna ta itu med befintliga risker och förhindra att nya uppstår. Kommissionen bör ta hänsyn till information från internationella organisationer och normgivare på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som offentliga uttalanden från FATF, ömsesidiga utvärderingar eller detaljerade bedömningsrapporter eller publicerade uppföljningsrapporter, och i förekommande fall anpassa sina bedömningar till ändringarna i dessa.
- (29) Medlemsstaterna bör åtminstone föreskriva skärpta åtgärder för kundkännedom som ska vidtas av de ansvariga enheterna när de har att göra med fysiska personer eller juridiska enheter som är etablerade i högriskredjeländer som identifierats av kommissionen. Det bör även vara förbjudet att förlita sig på tredje parter som är etablerade i sådana högriskredjeländer. Länder som inte finns upptagna på förteckningen bör inte automatiskt anses ha effektiva system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och riskkänsligheten hos fysiska personer eller juridiska enheter som är etablerade i sådana länder bör bedömas.
- (30) Risker är i sig varierande, och variabler kan själva eller i förening öka eller minska de potentiella riskerna, vilket påverkar den lämpliga nivån på förebyggande åtgärder, exempelvis åtgärder för kundkännedom. Under vissa omständigheter bör därför skärpta åtgärder för kundkännedom vidtas, medan det i andra fall kan vara lämpligt med förenklade åtgärder.
- (31) Det bör noteras att vissa situationer innebär en större risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Även om alla kunders identitet och affärsprofil bör fastställas finns det fall där det krävs särskilt noggranna kundidentifierings- och kundkontrollförfaranden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (32) Detta gäller särskilt vid förbindelser med enskilda som innehar eller har innehaft en viktig offentlig funktion, inom unionen eller internationellt, särskilt personer från länder med utbredd korruption. Sådana förbindelser kan göra att särskilt den finansiella sektorn avsevärt riskerar sitt anseende och utsätts för rättsliga risker. De internationella insatserna mot korruption motiverar också att sådana personer uppmärksammas särskilt och att skärpta åtgärder för kundkännedom vidtas gentemot personer som innehar eller har innehaft viktiga offentliga funktioner nationellt eller utomlands och vad gäller ledande personer i internationella organisationer.
- (33) Kraven som rör personer i politiskt utsatt ställning är av förebyggande och inte straffrättslig art och bör inte tolkas som en stigmatisering av personer i politiskt utsatt ställning genom ett påstående om att de skulle vara inblandade i brottsliga handlingar. Att vägra ingå en affärsförbindelse med en person enbart på grund av att fastställandet att denna är en person i politiskt utsatt ställning strider mot detta direktiv och de reviderade FATF-rekommendationernas bokstav och anda.
- (34) Att företagsledningens godkännande inhämtas innan affärsförbindelser ingås behöver inte alltid innebära att styrelsens godkännande inhämtas. Ett sådant godkännande bör kunna ges av någon med tillräckliga kunskaper om institutets riskexponering mot penningtvätt och finansiering av terrorism och med tillräckligt ledande ställning för att fatta beslut som påverkar dess riskexponering.
- (35) För att undvika att upprepade kundidentifieringsförfaranden drabbar affärsverksamheten i form av förseningar och ineffektivitet, är det med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder lämpligt att kunder som redan har identifierats på annat håll får introduceras för ansvariga enheter. När en ansvarig enhet förlitar sig på tredje man bör det slutgiltiga ansvaret för åtgärder för kundkännedom ligga på den ansvariga enhet till vilken kunden introduceras. Den tredje man eller person som introducerat kunden bör också ha ett fortsatt eget ansvar för att följa detta direktiv, inbegripet kravet att inrapportera misstänkta transaktioner och spara uppgifter, om denna har en förbindelse med kunden som omfattas av detta direktiv.
- (36) När det gäller agenturförhållanden eller utkontraktering genom avtal mellan ansvariga enheter och externa personer som inte omfattas av detta direktiv kan skyldigheter att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism bara härröra från avtalet mellan parterna och inte från detta direktiv, när det gäller dessa agenter eller utkontrakterande tjänsteleverantörer som del av de ansvariga enheterna. Skyldigheten att efterleva detta direktiv bör därför fortfarande primärt ålitta den ansvariga enheten.
- (37) För att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism har alla medlemsstater inrättat eller bör alla medlemsstater inrätta operativt oberoende och självständiga FIU för att samla in och analysera mottagen information, för beläggande av samband mellan misstänkta transaktioner och bakomliggande brottslig handling. En operativt oberoende och självständig FIU bör innebära att FIU har behörighet och kapacitet att utföra sina uppgifter fritt, inbegripet självständig beslutanderätt att analysera, begära och sprida specifik information. Misstänkta transaktioner och annan information som är relevant för penningtvätt eller därmed associerade förbrott och finansiering av terrorism bör rapporteras till FIU som bör fungera som en central nationell enhet för mottagande, analys och förmedlande till behöriga myndigheter av analysresultaten. Alla misstänkta transaktioner, även försök till transaktioner, bör rapporteras oberoende av det belopp transaktionen gäller. Rapporterad information skulle också kunna inbegripa tröskelbaserad information.
- (38) Genom undantag från det allmänna förbudet mot att utföra misstänkta transaktioner bör ansvariga enheter kunna utföra misstänkta transaktioner innan de underrättar de behöriga myndigheterna, när sådant utförande inte går att undvika eller ett undvikande sannolikt skulle motverka försök att efterforska dem som gynnas av ett fall av misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism. Detta bör dock inte påverka tillämpningen av de internationella åtaganden som medlemsstaterna godkänt om att i enlighet med relevanta resolutioner från Förenta nationernas säkerhetsråd utan dröjsmål frysa penningmedel och andra tillgångar tillhörande terrorister, terroristorganisationer eller andra personer som finansierar terrorism.
- (39) För vissa ansvariga enheter bör medlemsstaterna ha möjlighet att utse ett lämpligt självreglerande organ till det organ som primärt ska informeras i stället för FIU. I enlighet med rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna är ett system med primär rapportering till ett självreglerande organ en viktig skyddsåtgärd för att upprätthålla de grundläggande rättigheterna när det gäller rapporteringsskyldigheter för advokater. Medlemsstaterna bör föreskriva hur tystnadsplikten, sekretessen och den personliga integriteten ska skyddas.
- (40) Om en medlemsstat beslutar att utse ett sådant självreglerande organ får den tillåta eller begära att det organet inte vidarebefordrar några uppgifter till FIU som erhållits från personer som företräder det organet när sådan

information har mottagits från, eller erhållits om en av deras klienter i samband med att de utreder kundens rättsliga ställning, eller när de utför sin uppgift att försvara eller företräda den klienten i eller rörande rättsliga förfaranden, inbegripet att tillhandahålla rådgivning om att inleda eller undvika sådana förfaranden, om sådana uppgifter mottas eller inhämtas före, under, eller efter sådana förfaranden.

- (41) Det finns ett antal fall där anställda som har rapporterat sina misstankar om penningtvätt och finansiering av terrorism har utsatts för hot eller fientliga handlingar. Även om detta direktiv inte kan påverka medlemsstaternas rättsliga förfaranden är det av största vikt att denna fråga hanteras för att säkerställa ett effektivt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Medlemsstaterna bör vara medvetna om problemet och göra vad de kan för att skydda enskilda personer, inbegripet anställda och företrädare vid den ansvariga enheten, från sådana hot eller fientliga handlingar och i enlighet med nationell rätt skydda sådana personer på lämpligt sätt, särskilt med avseende på deras rätt till skydd av personuppgifter och deras rätt till effektivt rättsligt skydd samt rätt att anlita ombud.
- (42) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾, i den form som det har införlivats i nationell rätt, är tillämpligt på behandlingen av personuppgifter vid tillämpningen av detta direktiv. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾ är tillämplig när unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter vid tillämpning av detta direktiv. Samtliga medlemsstater erkänner att bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är ett viktigt allmänintresse. Detta direktiv påverkar inte skyddet av personuppgifter som behandlas inom ramen för polisarbete och straffrättsligt samarbete, inklusive rådets rambeslut 2008/977/RIF⁽³⁾, i den form som genomförts i nationell rätt.
- (43) Det är nödvändigt att anpassningen av detta direktiv till de reviderade FATF-rekommendationerna görs med fullt iakttagande av unionsrätten, särskilt när det gäller unionens uppgiftsskydds rätt och skyddet av de grundläggande rättigheterna i enlighet med stadgan. Vissa aspekter av detta direktivs genomförande inbegriper insamling, analys, lagring och utbyte av uppgifter. Sådan behandling av personuppgifter bör tillåtas samtidigt som de grundläggande rättigheterna respekteras till fullo, endast för de syften som anges i detta direktiv och för den verksamhet som krävs enligt detta direktiv såsom vidtagande av åtgärder för kundkänedom, fortlöpande övervakning, undersökning och rapportering av ovanliga och misstänkta transaktioner, identifiering av den verkliga huvudmannen bakom en juridisk person eller juridisk konstruktion, identifiering av en person i politiskt utsatt ställning, informationsutbyte från behöriga myndigheters och från kreditinstitut och finansiella institut och andra ansvariga enheters sida. Ansvariga enheters insamling och efterföljande behandling av personuppgifter bör begränsas till vad som är nödvändigt för iakttagande av kraven i detta direktiv, och personuppgifter bör inte behandlas ytterligare på ett sätt som är oförenligt med det ändamålet. I synnerhet bör ytterligare behandling av personuppgifter för kommersiella ändamål vara strängt förbjuden.
- (44) De reviderade FATF-rekommendationerna visar att ansvariga enheter, för att till fullo kunna samarbeta och snabbt kunna efterkomma begäranden om information från behöriga myndigheter för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt och finansiering av terrorism, under minst fem år bör spara de nödvändiga uppgifter som erhållits genom åtgärder för kundkänedom samt uppgifterna om transaktioner. För att undvika att skiljaktiga metoder används och för att kraven avseende skydd av personuppgifter och rättslig säkerhet ska uppfyllas bör den lagringstiden fastställas till fem år efter det att en affärsförbindelse har upphört eller efter det att en enskilda transaktion har utförts. Om det emellertid efter en bedömning av nödvändighet och proportionalitet visar sig nödvändigt för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt och finansiering av terrorism, bör medlemsstaterna ha rätt att tillåta eller kräva att uppgifter lagras ytterligare för en period som inte överstiger fem år och utan att det påverkar den nationella straffrätten om bevisning som är tillämpliga på pågående brottsutredningar och rättsliga förfaranden. Medlemsstaterna bör kräva att särskilda skyddsåtgärder vidtas för att säkerställa skyddet för uppgifter och bör fastställa vilka personer, personkategorier eller myndigheter som bör ha exklusiv tillgång till de lagrade uppgifterna.
- (45) För att säkerställa en lämplig och effektiv rättskipning under den tid då detta direktiv införlivats i medlemsstaternas nationella rättsordningar, och för att möjliggöra en smidig samverkan mellan detta direktiv och de nationella rättegångsreglerna, bör upplysningar och handlingar som är relevanta för sådana rättsliga förfaranden för att

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EUT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polisarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

förebygga, upptäcka eller utreda eventuell penningtvätt eller finansiering av terrorism som pågår i medlemsstaterna den dag då detta direktiv träder i kraft lagras under fem år efter den dagen, och det bör vara möjligt att förlänga den perioden med ytterligare fem år.

- (46) Den registrerade har rätt att få tillgång till personuppgifter som behandlas inom ramen för detta direktiv. Emellertid skulle effektiv bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism allvarligt undergrävas om den registrerade fick tillgång till uppgifter med anknytning till en rapport om en misstänkt transaktion. Det kan därför vara motiverat att den rätten undantas och begränsas i enlighet med artikel 13 i direktiv 95/46/EG och, i relevanta fall, artikel 20 i förordning (EG) 45/2001. Den registrerade har rätt att begära att en sådan tillsynsmyndighet som avses i artikel 28 i direktiv 95/46/EG eller, i tillämpliga fall, Europeiska datatillsynsmannen kontrollerar om behandlingen är lagenlig och har rätt att söka rättslig prövning som avses i artikel 22 i det direktivet. Den tillsynsmyndighet som avses i artikel 28 i direktiv 95/46/EG får också agera på eget initiativ. Utan att det påverkar begränsningarna av rätten till tillgång bör tillsynsmyndigheten ha möjlighet att underrätta den registrerade om att tillsynsmyndighetens alla nödvändiga kontroller har ägt rum, och om resultatet när det gäller huruvida den berörda behandlingen är tillåten.
- (47) Detta direktiv omfattar inte personer som enbart omvandlar pappersdokument till elektronisk form på grundval av ett kontrakt med ett kredit- eller finansiellt institut, och inte heller personer som enbart tillhandahåller kredit- eller finansiella institut meddelandesystem eller andra stödsystem för vidarebefordring av medel eller clearing- och avvecklingsystem.
- (48) Penningtvätt och finansiering av terrorism är internationella problem och kampen mot dem bör vara global. I de fall där unionens kreditinstitut och finansiella institut har filialer och dotterföretag i tredjeländer där kraven på det området är mindre stränga än medlemsstaternas krav bör dessa, för att undvika att mycket olika normer tillämpas inom institutet eller institutets koncern, på dessa filialer och dotterbolag tillämpa unionens normer eller, om tillämpningen av sådana normer visar sig inte vara möjlig, underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat.
- (49) Där så är praktiskt genomförbart bör ansvariga enheter få återkoppling om hur användbara de rapporter om misstänkta transaktioner som dessa lagt fram har varit och om hur de följts upp. För att möjliggöra detta, och för att kunna granska effektiviteten hos deras system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör medlemsstaterna upprätthålla relevant statistik på området och förbättra dess kvalitet. För att ytterligare förbättra kvaliteten på och samstämmigheten hos statistiska uppgifter insamlade på unionsnivå bör kommissionen fortlöpande övervaka situationen i hela unionen beträffande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och bör offentliggöra regelbundna översikter.
- (50) När medlemsstaterna kräver att utgivare av elektroniska pengar och betaltjänstleverantörer som är etablerade i deras territorium i annan form än filialer, och vars huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat, utser en central kontaktpunkt på deras territorium bör de kunna kräva att en sådan central kontaktpunkt, som agerar på det utseende institutets vägnar, ser till att företagen följer reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. De bör även säkerställa att det kravet är proportionellt och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism efterföljs, inklusive genom att underlätta övervakningen.
- (51) När det gäller valutaväxlingskontor, checkinlösningskontor, tjänstleverantörer till trustar eller bolag eller tillhandahållare av speltjänster bör behöriga myndigheter se till att de personer som faktiskt leder sådana enheters verksamhet samt de verkliga huvudmännen för sådana enheter är lämpliga. Kriterierna för att avgöra om en person är lämplig bör åtminstone avspegla behovet av att skydda dessa enheter från att missbrukas av sina förvaltare eller verkliga huvudmän i kriminella syften.
- (52) När en ansvarig enhet driver företag i en annan medlemsstat, inbegripet genom ett nätverk av agenter, bör den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vara ansvarig för övervakningen av att den ansvariga enheten tillämpar riktlinjer och förfaranden på grupp nivå rörande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta skulle kunna inbegripa besök på plats hos företag som är baserade i en annan medlemsstat. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten bör samarbeta nära med den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och bör informera den senare om frågor som kan påverka deras bedömning av huruvida företag uppfyller de regler rörande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som gäller i värdmedlemsstaten.

- (53) När en ansvarig enhet driver företag i en annan medlemsstat, inbegripet genom ett nätverk av agenter eller personer som distribuerar elektroniska pengar i enlighet med artikel 3.4 i direktiv 2009/110/EG, förblir den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ansvarig för att se till att företaget uppfyller kraven i reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet, i förekommande fall, genom inspektioner på plats och extern övervakning och genom lämpliga och proportionella åtgärder för att ta itu med allvarliga överträdelsefall av dessa krav. Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten bör samarbeta nära med den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och informera den senare om frågor som kan påverka dess bedömning av huruvida den ansvariga enheten uppfyller riktlinjer och processer på gruppnivå rörande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. För att sätta stopp för sådana allvarliga överträdelsefall av reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som kräver omedelbara åtgärder bör den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten kunna vidta lämpliga och proportionella tillfälliga korrigerande åtgärder som i liknande fall är tillämpliga på ansvariga enheter som omfattas av dess behörighet, för att ta itu med sådana allvarliga brister, när så är lämpligt med bistånd av eller i samarbete med den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.
- (54) Samordning och samarbete mellan FIU är av största vikt, eftersom penningtvätt och finansiering av terrorism har gränsöverskridande natur. För att förbättra sådan samordning och sådant samarbete, och särskilt för att se till att rapporter om misstänkta transaktioner kommer FIU i den medlemsstat där de skulle vara till störst nytta till handa, fastställs detaljerade regler i detta direktiv.
- (55) Plattformen för EU:s finansunderrättelseenheter (nedan kallad *EU FIU-plattformen*), en informell grupp bestående av företrädare för FIU och verksam sedan 2006, används för att underlätta samarbetet mellan FIU och diskutera samarbetsrelaterade frågor såsom effektivt samarbete mellan FIU samt mellan FIU och tredjeländers finansunderrättelseenheter, gemensam analys av gränsöverskridande fall samt trender och faktorer som är relevanta för bedömning av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism på nationell och överstatlig nivå.
- (56) För att hantera det faktum att penningtvätt och finansiering av terrorism har gränsöverskridande karaktär är det särskilt viktigt att förbättra informationsutbytet mellan FIU i unionen. Medlemsstaterna bör uppmuntra användning av säker utrustning för informationsutbyte, särskilt det decentraliserade datanätverket FIU.net eller dess efterföljare (nedan kallat *FIU.net*) och den teknik FIU.net erbjuder. Det inledande informationsutbytet mellan FIU som rör penningtvätt eller finansiering av terrorism för analysändamål och som inte vidarebehandlas eller sprids bör tillåtas, om inte ett sådant informationsutbyte skulle strida mot de grundläggande principerna i nationell rätt. De informationsutbyten om fall som FIU har identifierat som fall som eventuellt inbegriper skattebrott bör inte påverka informationsutbytet på skatteområdet i enlighet med rådets direktiv 2011/16/EU⁽¹⁾ eller i enlighet med internationella normer för informationsutbyte och administrativt samarbete i skattefrågor.
- (57) För att fullständigt och snabbt kunna besvara förfrågningar från FIU behöver ansvariga enheter ha inrättat effektiva system som gör det möjligt för dem att genom säkra och konfidentiella kanaler få fullständig och snabb tillgång till information om de affärsförbindelser som de har eller har haft med bestämda personer. I enlighet med unionsrätten och nationell rätt skulle medlemsstaterna till exempel kunna överväga att inrätta system för bankregister eller elektroniska dataåtervinningssystem som skulle ge FIU tillgång till information om bankkonton, utan att detta påverkar kravet på domstols godkännande i tillämpliga fall. Medlemsstaterna skulle också kunna överväga att inrätta mekanismer för att säkerställa att behöriga myndigheter har infört förfaranden för att identifiera tillgångar utan att meddela ägaren på förhand.
- (58) Medlemsstaterna bör uppmuntra sina behöriga myndigheter att snabbt, konstruktivt och effektivt sörja för ett så omfattande gränsöverskridande samarbete som möjligt vid tillämpningen av detta direktiv, utan att detta påverkar tillämpningen av de regler eller förfaranden som är tillämpliga på straffrättsligt samarbete. Medlemsstaterna bör särskilt se till att deras FIU fritt, spontant eller på begäran utbyter information med tredjeländers finansunderrättelseenheter, med hänsyn till unionsrätten och de principer som rör informationsutbyte som har utarbetats av Egmontgruppen av finansunderrättelseenheter.
- (59) Bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism är så viktig att medlemsstaterna i sin nationella rätt bör fastställa effektiva, proportionella och avskräckande administrativa sanktioner och åtgärder som ska tillämpas om de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv inte efterlevs. Medlemsstaterna har för närvarande en rad olika administrativa sanktioner och åtgärder som tillämpas när de viktigaste förebyggande bestämmelserna överträds. Den mångfalden kan vara till förfång för bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism,

(1) Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

och unionens motåtgärder riskerar att fragmenteras. Detta direktiv bör därför föreskriva en rad administrativa sanktioner och åtgärder tillgängliga för medlemsstaterna åtminstone vid allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser av kraven om åtgärder för kundkännedom, registerhållning, rapportering av misstänkta transaktioner och interna kontroller av ansvariga enheter. Spännvidden av sanktionerna och åtgärderna bör vara så stor att medlemsstaterna och behöriga myndigheter kan beakta skillnaderna mellan ansvariga enheter, särskilt skillnaderna mellan kreditinstitut och finansiella institut och andra ansvariga enheter, när det gäller storlek, egenskaper och verksamhetens natur. Vid införlivandet av detta direktiv bör medlemsstaterna se till att påförande av administrativa sanktioner och åtgärder i enlighet med detta direktiv och av straffrättsliga påföljder i enlighet med nationell rätt inte strider mot principen *ne bis in idem*.

- (60) För att bedöma om personer som innehar en ledande befattning i eller på annat sätt kontrollerar ansvariga enheter är lämpliga bör allt informationsutbyte om fällande domar i brottmål ske i enlighet med rådets rambeslut 2009/315/RIF⁽¹⁾ och rådets beslut 2009/316/RIF⁽²⁾, i den form som de har införlivats i nationell rätt, och med andra relevanta bestämmelser i nationell rätt.
- (61) Tekniska standarder för tillsyn för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och ett adekvat skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Det skulle vara ändamålsenligt och lämpligt att de europeiska tillsynsmyndigheterna med sin mycket specialiserade sakkunskap anförts att utarbeta och för kommissionen förelägga förslag till tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper politiska val.
- (62) De förslag till tekniska standarder för tillsyn som de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbetar enligt detta direktiv bör kommissionen anta genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.
- (63) Givet de mycket omfattande ändringar som skulle behöva göras av direktiven 2005/60/EG och 2006/70/EG mot bakgrund av det här direktivet, bör dessa slås samman och ersättas för klarhetens och enhetlighetens skull.
- (64) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda det finansiella systemet genom att förebygga, upptäcka och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom enskilda åtgärder som vidtas av medlemsstaterna för att skydda sina finansiella system kan vara oförenliga med en fungerande inre marknad och med vad som föreskrivs enligt rättsstatsprincipen och unionens allmänna ordning, utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (65) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i stadgan, framför allt rätt till respekt för privatliv och familjeliv, rätt till skydd av personuppgifter, näringsfrihet, förbudet mot diskriminering, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol samt presumtionen för oskuld och rätten till försvar.
- (66) I enlighet med artikel 21 i stadgan som förbjuder diskriminering ska medlemsstaterna säkerställa att detta direktiv genomförs utan diskriminering vid riskbedömningar inom ramen för åtgärder för kundkännedom.
- (67) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011⁽³⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (68) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och avgav ett yttrande den 4 juli 2013⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (EUT L 93, 7.4.2009, s. 23).

⁽²⁾ Rådets beslut 2009/316/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregistret (Ecris) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2009/315/RIF (EUT L 93, 7.4.2009, s. 33).

⁽³⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁴⁾ EUT C 32, 4.2.2014, s. 9.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

1. Detta direktiv syftar till att förhindra att unionens finansiella system används för penningtvätt och finansiering av terrorism.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att penningtvätt och finansiering av terrorism förbjuds.
3. Följande handlingar ska vid tillämpningen av detta direktiv anses som penningtvätt när de begås uppsåtligen:
 - a) Omvandling eller överföring av egendom, i vetskap om att egendomen härrör från brottslig handling eller från medverkan till brottslig handling, i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung eller för att hjälpa någon som är delaktig i en sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.
 - b) Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, av dess belägenhet, av förfogandet över den, av dess förflyttning, av de rättigheter som är knutna till den, eller av äganderätten till den, i vetskap om att egendomen härrör från brottslig handling eller från medverkan till en sådan handling.
 - c) Förvärv, innehav eller brukande av egendom, i vetskap om, vid tiden för mottagandet, att egendomen härrörde från brottslig handling eller från medverkan till en sådan handling.
 - d) Deltagande, sammanslutning för att utföra, försöka att utföra och medhjälp, underlättande och rådgivning vid utförandet av någon av de handlingar som avses i leden a, b och c.
4. Penningtvätt ska anses som sådan även om de handlingar som frambringat den egendom som ska tvättas begåtts inom en annan medlemsstats territorium eller i ett tredjeland.
5. I detta direktiv avses med *finansiering av terrorism* allt tillhandahållande eller insamling av medel, oavsett tillvägagångssätt, direkt eller indirekt, i uppsåt att de ska användas eller med vetskap om att de helt eller delvis kommer att användas för att genomföra något av de brott som avses i artiklarna 1–4 i rådets rambeslut 2002/475/RIF⁽¹⁾.
6. Vetskap, uppsåt eller ändamål som utgör rekvisit för de handlingar som avses i punkterna 3 och 5 får härledas ur objektiva, faktiska omständigheter.

Artikel 2

1. Detta direktiv ska tillämpas på följande ansvariga enheter:
 - 1) Kreditinstitut.
 - 2) Finansiella institut.
 - 3) Följande fysiska eller juridiska personer vid utövandet av deras yrkesmässiga verksamhet:
 - a) Revisorer, externa revisorer och skatterådgivare.
 - b) Notarier och andra oberoende jurister, där de på en klients vägnar och för dennes räkning deltar i finansiella transaktioner eller transaktioner avseende fast egendom eller bistår vid planering eller utförande av transaktioner för dennes räkning i samband med
 - i) köp och försäljning av fast egendom eller företag,
 - ii) förvaltning av en klients pengar, värdepapper eller andra tillgångar,
 - iii) öppnande eller förvaltning av bank-, spar- eller värdepapperskonton,

(1) Rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism (EGT L 164, 22.6.2002, s. 3).

- iv) säkerställande av nödvändigt kapital för att bilda, driva eller leda bolag,
- v) bildande, drift eller ledning av trustar, bolag, stiftelser eller liknande strukturer.
- c) Tjänsteleverantörer till trustar eller bolag som inte redan omfattas av led a eller b.
- d) Fastighetsmäklare.
- e) Andra personer som handlar med varor, i den utsträckning som betalt eller mottaget belopp är minst 10 000 EUR i kontanter, oavsett om transaktionen utfördes vid ett tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband.
- f) Tillhandahållare av speltjänster.

2. Med undantag för kasinon får medlemsstaterna efter en lämplig riskbedömning besluta att helt eller delvis undanta vissa tillhandahållare av speltjänster från de nationella bestämmelser genom vilka detta direktiv införlivas, på grundval av belägg för att sådana tjänster på grund av sin art och, i förekommande fall, driftsomfattning utgör en låg risk.

Medlemsstaterna ska, bland andra faktorer som de beaktar i sin riskbedömning, bedöma de tillämpliga transaktionernas sårbarhet, även med hänsyn till det betalningssätt som används.

Medlemsstaterna ska i sin riskbedömning ange på vilket sätt de har beaktat eventuella relevanta resultat i de rapporter som kommissionen har utfärdat enligt artikel 6.

Varje beslut som fattas av en medlemsstat enligt denna punkt ska meddelas kommissionen, tillsammans med en motivering grundad på en specifik riskbedömning. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om beslutet.

3. Medlemsstaterna får besluta att fysiska eller juridiska personer som endast tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning bedriver finansiell verksamhet, där risken för att penningtvätt eller finansiering av terrorism är mycket liten, inte ska omfattas av detta direktiv, om samtliga följande kriterier är uppfyllda:

- a) Den finansiella verksamheten är begränsad i absoluta termer.
- b) Den finansiella verksamheten är begränsad när det gäller transaktioner.
- c) Den finansiella verksamheten är inte sådana personers huvudverksamhet.
- d) Den finansiella verksamheten är en biverksamhet och direkt knuten till sådana personers huvudverksamhet.
- e) Sådana personers huvudverksamhet är inte en sådan verksamhet som avses i punkt 1.3 a–d eller f.
- f) Den finansiella verksamheten avser endast sådana personers huvudverksamhets kunder och är inte allmänt tillgänglig för allmänheten.

Första stycket ska inte tillämpas på personer som bedriver penningöverföring enligt definitionen i artikel 4.13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG⁽¹⁾.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 a ska medlemsstaterna kräva att den finansiella verksamhetens totala omsättning inte överstiger ett tillräckligt lågt tröskelvärde. Det tröskelvärdet ska fastställas på nationell nivå och bero på typen av finansiell verksamhet.

5. Vid tillämpningen av punkt 3 b ska medlemsstaterna tillämpa ett högsta tröskelvärde per kund och transaktion, oavsett om transaktionen utförs vid ett tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband. Detta tröskelvärde ska fastställas på nationell nivå och bero på typen av finansiell verksamhet. Det ska vara tillräckligt lågt för att säkerställa att de berörda transaktionstyperna är en opraktisk och ineffektiv metod för penningtvätt eller finansiering av terrorism och det får inte överstiga 1 000 EUR.

6. Vid tillämpningen av punkt 3 c ska medlemsstaterna kräva att den finansiella verksamhetens omsättning inte överstiger 5 % av den berörda fysiska eller juridiska personens totala omsättning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

7. När vid tillämpningen av denna artikel risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism bedöms ska medlemsstaterna särskilt beakta finansiell verksamhet vars natur gör att sannolikheten för att den ska användas eller missbrukas för penningtvätt eller för finansiering av terrorism blir särskilt stor.

8. I beslut som fattas av medlemsstaterna enligt punkt 3 ska motiven på vilka de grundar sig anges. Medlemsstaterna får besluta att återkalla sådana beslut när omständigheterna förändras. De ska anmäla sådana beslut till kommissionen. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om sådana beslut.

9. Medlemsstaterna ska inrätta en riskbaserad övervakningsverksamhet eller vidta andra lämpliga åtgärder för att se till att undantag som beviljas genom beslut enligt denna artikel inte missbrukas.

Artikel 3

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁾, inbegripet filialer till detta enligt definitionen i artikel 4.1.17 i den förordningen, som är belägna inom unionen, oavsett om dess huvudkontor är beläget inom unionen eller i ett tredjeland.
2. *finansiella institut*:
 - a) ett företag som inte är kreditinstitut och som bedriver en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12, 14 och 15 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾, inbegripet sådan verksamhet som bedrivs vid valutaväxlingskontor,
 - b) ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽³⁾, i den mån som det utför sådan livförsäkringsverksamhet som omfattas av det direktivet,
 - c) ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG⁽⁴⁾,
 - d) ett företag för kollektiva investeringar som saluför sina andelar eller aktier,
 - e) en försäkringsförmedlare enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG⁽⁵⁾ där den förmedlar livsförsäkringar och andra investeringsrelaterade tjänster, med undantag för en anknuten försäkringsförmedlare enligt definitionen i punkt 7 i den artikeln, och
 - f) filialer inom unionen till finansiella institut som avses i leden a–e, oavsett om deras huvudkontor är beläget i en medlemsstat eller i ett tredje land.
3. *egendom*: alla slags tillgångar, fysiska eller icke fysiska, fasta eller lösa, materiella eller immateriella, samt juridiska dokument eller instrument, även i elektronisk eller digital form, som styrker äganderätten till eller rättigheter knutna till sådana tillgångar.
4. *brottslig handling*: alla former av kriminell inblandning i följande grova brott:
 - a) handlingar enligt artiklarna 1–4 i rambeslut 2002/475/RIF,
 - b) samtliga brott som avses i artikel 3.1 a i 1988 års FN-konvention mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling (EGT L 9, 15.1.2003, s. 3).

- c) handlingar som utförs av kriminella organisationer enligt definitionen i artikel 1 i rådets gemensamma åtgärd 98/733/RIF ⁽¹⁾,
 - d) bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, åtminstone allvarliga fall, enligt definitionen i artiklarna 1.1 och 2.1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽²⁾,
 - e) korrupktion, och
 - f) alla överträdelser, inbegripet skattebrott som rör direkta och indirekta skatter och enligt definitionen i medlemsstaternas nationella rätt, som är belagda med frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärd med en högsta straffsats på mer än ett år eller, i medlemsstater som har en minimitröskel för brott i sitt rättssystem, alla brott som är belagda med frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärd med en lägsta straffsats på mer än sex månader.
5. *självreglerande organ*: ett organ som representerar medlemmar i en yrkesgrupp och har i uppgift att reglera dem, utföra vissa funktioner av tillsyns- eller övervakningskaraktär och säkerställa att reglerna som rör dem följs.
6. *verklig huvudman*: fysiska personer som ytterst äger eller kontrollerar kunden och/eller den eller de fysiska personer för vars räkning en transaktion eller en verksamhet utförs och som innefattar åtminstone följande:

a) När det gäller företagsenheter:

- i) Fysiska personer som ytterst äger eller kontrollerar en juridisk enhet genom direkt eller indirekt ägande av en tillräcklig andel av aktierna eller rösträtterna eller ägandeandelarna i den enheten, t.ex. genom innehav av innehavarkarter, eller genom kontroll genom andra medel, dock ej bolag noterade på en reglerad marknad som omfattas av informationsskyldighet enligt unionsrätten eller omfattas av motsvarande internationella normer som säkerställer tillräcklig öppenhet beträffande information om ägande.

Ett aktieinnehav på 25 % + 1 aktie eller en ägandeandel på mer än 25 % i kunden som innehas av en fysisk person ska vara en indikation på direkt ägande. Ett aktieinnehav på 25 % + 1 aktie eller en ägandeandel på mer än 25 % i kunden som innehas av en företagsenhet, som står under en eller flera fysiska personers kontroll, eller av flera företagsenheter, som står under samma fysiska persons eller personers kontroll, ska vara en indikation på indirekt ägande. Detta ska inte påverka medlemsstaternas rätt att besluta att en lägre andel kan utgöra en indikation på ägande eller kontroll. Kontroll genom andra medel får fastställas bland annat i enlighet med kriterierna i artikel 22.1–22.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽³⁾.

- ii) Om, när alla tänkbara medel har utnyttjats och under förutsättning att det inte föreligger grund för misstankar, ingen person enligt led i har identifierats eller om det finns tvivel på att den eller de personer som har identifierats är verkliga huvudmän, den eller de fysiska personer som innehar ledande befattningar; ska de ansvariga enheterna dokumentera de åtgärder som vidtas för att identifiera det verkliga huvudmannskapet enligt led i och detta led.

b) När det gäller trustar:

- i) Instiftaren.
- ii) Förvaltaren eller förvaltarna.
- iii) Beskyddaren, om sådan finns.
- iv) Förmånstagarna eller, om det ännu inte har fastställts vilka enskilda personer som är förmånstagare med avseende på den juridiska konstruktionen eller enheten, de personer för vilka den juridiska konstruktionen eller enheten främst har inrättats eller verkar.
- v) Eventuella andra fysiska personer som ytterst utövar kontroll över trusten genom direkt eller indirekt ägande eller genom andra medel.

⁽¹⁾ Gemensam åtgärd 98/733/RIF av den 21 december 1998 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott (EGT L 351, 29.12.1998, s. 1).

⁽²⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, concernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- c) När det gäller juridiska enheter såsom stiftelser och juridiska konstruktioner av samma typ som trustar, den eller de fysiska personer som innehar ställningar som är likvärda med eller liknar dem i led b.
7. *tjänsteleverantör till trustar eller bolag*: alla personer som affärsmässigt tillhandahåller tredje man någon av följande tjänster:
- a) Bildande av bolag eller andra typer av juridiska personer.
 - b) I egenskap av, eller vidtagande av åtgärder för att någon annan ska agera som styrelseledamot eller bolagsrättsligt ansvarig på ett bolag, partner i ett handelsbolag eller liknande ställning i andra juridiska personer, eller åtgärder för att någon annan ska utöva en sådan funktion.
 - c) Tillhandahållande av säte, kontorsadress, postadress eller administrativ adress och andra anknutna tjänster till aktiebolag, handelsbolag eller annan form av juridisk person eller konstruktion.
 - d) Förvaltning av en klassisk trust eller liknande juridisk konstruktion, eller åtgärder för att någon annan ska kunna utöva en sådan funktion.
 - e) Funktion som nominell aktieägare för en annan person, som inte är ett bolag noterat på en reglerad marknad som omfattas av informationsskyldighet i enlighet med unionsrätten eller omfattas av motsvarande internationella normer, eller åtgärder för att någon annan ska kunna utöva en sådan funktion.
8. *korrespondentförbindelse*:
- a) tillhandahållande av banktjänster från en bank som korrespondent till en annan bank som motpart, inbegripet tillhandahållande av ett löpande konto eller annat passivkonto och här till knutna tjänster, t.ex. likviditetsförvaltning, internationella överföringar av medel, checkavräkning, *payable-through*-konton och valutatjänster,
 - b) förbindelserna mellan kreditinstitut och finansiella institut där liknande tjänster tillhandahålls av ett korrespondentinstitut till ett motpartsinstitut, och inbegripet förbindelser som etablerats för värdepapperstransaktioner eller överföring av medel.
9. *person i politiskt utsatt ställning*: en fysisk person som innehar eller har innehaft viktiga offentliga poster, bland annat
- a) stats- och regeringschefer, ministrar samt ställföreträdande eller biträdande ministrar,
 - b) parlamentsledamöter eller ledamöter av liknande lagstiftande organ,
 - c) ledamöter av politiska partiers styrelser,
 - d) domare i högsta domstolen, författningsdomstolar eller andra rättsliga organ på hög nivå vars beslut inte kan överklagas, utom under exceptionella omständigheter,
 - e) ledamöter i revisionsrätter eller i centralbankers styrelser,
 - f) ambassadörer, *chargés d'affaires* samt höga officerare inom försvarsmakten,
 - g) ledamöter i statsägda företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan,
 - h) direktörer, biträdande direktörer, styrelseledamöter och innehavare av liknande poster i en internationell organisation.
- Inga offentliga tjänster som avses i leden a–h ska anses omfatta tjänstemän på mellannivå eller lägre tjänstemän.
10. *familjemedlemmar*, bland annat:
- a) make/maka, eller en person som likställs med make/maka, till en person i politiskt utsatt ställning,
 - b) barn och deras makar/makor, eller personer som likställs med make/maka till en person i politiskt utsatt ställning,
 - c) föräldrar till en person i politiskt utsatt ställning.

11. *kända medarbetare*:
- a) fysiska personer om vilka det är känt att de gemensamt är verkliga huvudmän till juridiska enheter eller juridiska konstruktioner, eller har andra nära affärsförbindelser med en person i politiskt utsatt ställning,
 - b) fysiska personer som är den enda verkliga huvudmannen bakom juridiska enheter eller juridiska konstruktioner om vilka det är känt att de i praktiken har inrättats till förmån en person i politiskt utsatt ställning.
12. *företagsledning*: en tjänsteman eller anställd som har tillräckliga kunskaper om institutets riskexponering mot penningtvätt och finansiering av terrorism och som har tillräckliga befogenheter att fatta beslut som påverkar dess riskexponering, och behöver inte i alla fall vara styrelseledamot.
13. *affärsförbindelse*: en affärsmässig, yrkesmässig eller handelsmässig förbindelse, som är förbunden med en ansvarig enhets yrkesmässiga verksamhet och som när förbindelsen ingås förväntas ha en viss varaktighet.
14. *speltjänster*: en tjänst som innebär att penningvärdens satsas på slumpspel, inbegripet spel med inslag av skicklighet, exempelvis lotterier, kasinospel, pokerspel och vadhållning som tillhandahålls på en fysisk plats eller annars på distans, på elektronisk eller annan teknisk väg för att underlätta kommunikation, och på enskild begäran av en tjänstemottagare.
- 15) *grupp (koncern)*: en grupp av företag som består av ett moderföretag, dess dotterföretag och enheter i vilka moderföretaget eller dess dotterföretag har ägarintressen samt företag som står till varandra i ett sådant förhållande som avses i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU.
16. *elektroniska pengar*: elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.2. i direktiv 2009/110/EG.
17. *brevlådebänk*: ett kredit- eller finansiellt institut, eller ett institut som utför verksamhet som likställs med den som utförs av kreditinstitut eller finansiella institut, som är registrerat i en jurisdiktion där det saknar en meningsfull fysisk närvaro och ledning och inte är anknutet till en reglerad finansgrupp (koncern).

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med den riskbaserade metoden, se till att tillämpningsområdet för detta direktiv helt eller delvis utvidgas till att omfatta andra yrken och företagskategorier än de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1 och som bedriver verksamhet som med särskilt stor sannolikhet används för penningtvätt eller för finansiering av terrorism.
2. Om en medlemsstat utvidgar tillämpningsområdet för detta direktiv till att omfatta andra yrken eller företagskategorier än dem som avses i artikel 2.1 ska den meddela kommissionen detta.

Artikel 5

För förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism får medlemsstaterna, inom gränserna för unionsrätten, införa eller behålla strängare regler på det område som omfattas av detta direktiv.

AVSNITT 2

Riskbedömning

Artikel 6

1. Kommissionen ska göra en bedömning av de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden och berör gränsöverskridande verksamhet.

I detta syfte ska kommissionen senast den 26 juni 2017 utarbeta en rapport i vilken de riskerna identifieras, analyseras och bedöms på unionsnivå. Därefter ska kommissionen uppdatera sin rapport vartannat år, eller vid behov oftare.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone följande:

- a) De delar av den inre marknaden som är utsatta för störst risk.

- b) De risker som är förknippade med varje relevant sektor.
- c) De metoder som brottslingar oftast använder för att tvätta vinster från olaglig verksamhet.
3. Kommissionen ska göra den rapport som avses i punkt 1 tillgänglig för medlemsstaterna och ansvariga enheter för att hjälpa dem med att identifiera, förstå, hantera och minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism och så att andra berörda aktörer, inklusive nationella lagstiftare, Europaparlamentet, de europeiska tillsynsmyndigheterna och företrädare för FIU, bättre kan förstå riskerna.
4. Kommissionen ska utfärda rekommendationer till medlemsstaterna om lämpliga åtgärder för att ta itu med de identifierade riskerna. Om medlemsstaterna beslutar att inte tillämpa rekommendationerna inom sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ska de anmäla detta till kommissionen och tillhandahålla skälen för ett sådant beslut.
5. Senast den 26 december 2016 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna genom sin gemensamma kommitté lämna ett yttrande om de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar unionens finansiella sektor (nedan kallat *gemensamt yttrande*). Därefter ska de europeiska tillsynsmyndigheterna genom den gemensamma kommittén lämna ett yttrande vartannat år.
6. När den utför den bedömning som avses i punkt 1 ska kommissionen organisera arbetet på unionsnivå, beakta de gemensamma yttranden som avses i punkt 5, samt engagera medlemsstaternas experter på området bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, företrädare för FIU och, när så är lämpligt, andra organ på unionsnivå. Kommissionen ska göra de gemensamma yttrandena tillgängliga för medlemsstaterna och ansvariga enheter för att bistå dem att identifiera, hantera och minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.
7. Kommissionen ska vartannat år, eller vid behov oftare, till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport om resultaten av de regelbundna riskbedömningarna och om de åtgärder som vidtagits på grundval av dessa resultat.

Artikel 7

1. Varje medlemsstat ska vidta lämpliga åtgärder för att identifiera, bedöma, förstå och minska de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som de påverkas av, liksom eventuella farhågor kopplade till skyddet av personuppgifter i detta sammanhang. Den ska uppdatera den riskbedömningen.
2. Varje medlemsstat ska utse en myndighet eller inrätta en mekanism genom vilken de nationella åtgärderna mot de risker som avses i punkt 1 samordnas. Myndighetens namn eller en beskrivning av mekanismen ska meddelas kommissionen, de europeiska tillsynsmyndigheterna och övriga medlemsstater.
3. När de gör de riskbedömningar som avses i punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna använda resultaten i den rapport som avses i artikel 6.1.
4. Vad gäller de riskbedömningar som avses i punkt 1 ska varje medlemsstat
- använda den till att förbättra sina åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt genom att identifiera områden där ansvariga enheter ska vidta strängare åtgärder, i tillämpliga fall med angivande av vilka åtgärder som ska vidtas,
 - där så är lämpligt identifiera sektorer eller områden med mindre eller större risk för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - använda den som hjälp vid fördelning och prioritering av resurser för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - använda den för att se till att lämpliga regler utarbetas för varje sektor eller område alltefter risken för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - skyndsamt göra lämplig information tillgänglig för ansvariga enheter för att underlätta deras egna bedömningar av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism.

5. Medlemsstaterna ska göra resultaten av sina riskbedömningar tillgängliga för kommissionen, de europeiska tillsynsmyndigheterna och de övriga medlemsstaterna.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter vidtar lämpliga åtgärder för att identifiera och bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism, med beaktande av riskfaktorer inbegripet de som rör deras kunder, länder eller geografiska områden, produkter, tjänster, transaktioner eller distributionskanaler. Dessa åtgärder ska stå i proportion till de ansvariga enheternas typ och storlek.

2. De riskbedömningar som avses i punkt 1 ska dokumenteras, uppdateras och göras tillgängliga för relevanta behöriga myndigheter och berörda självreglerande organ. Behöriga myndigheter får besluta att enskilda dokumenterade riskbedömningar inte krävs, när de specifika risker som är förenade med sektorn är uppenbara och väl kända.

3. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter har riktlinjer, kontroller och förfaranden på plats för att minska och effektivt hantera de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som identifierats på unionsnivå, på medlemsstatsnivå och vid ansvariga enheter. Dessa riktlinjer, kontroller och förfaranden ska stå i proportion till de ansvariga enheternas typ och storlek.

4. De riktlinjer, kontroller och förfaranden som avses i punkt 3 ska omfatta följande:

- a) Utveckling av interna riktlinjer, kontroller och förfaranden, inbegripet rutiner för modellriskhantering, åtgärder för kundkännedom, rapportering, registerhållning, intern kontroll, efterlevnadskontroll inbegripet utnämning av en efterlevnadsansvarig på ledningsnivå om det motiveras av verksamhetens storlek och natur samt bakgrundskontroll av personal.
- b) En oberoende granskningsfunktion för att granska de interna riktlinjer, kontroller och förfaranden som avses i led a, om det motiveras av verksamhetens storlek och natur.

5. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter inhämtar sin lednings godkännande av de riktlinjer, kontroller och förfaranden som de inför och övervakar och skärper vidtagna åtgärder, när så är lämpligt.

AVSNITT 3

Policy gentemot tredjeland

Artikel 9

1. Tredjeländers jurisdiktioner med sådana strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utgör ett betydande hot mot unionens finansiella system (nedan kallade *högrisktredjeland*) ska identifieras för att skydda en väl fungerande inre marknad.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att identifiera högrisktredjeland, med beaktande av strategiska brister, särskilt med avseende på

- a) tredjelandets rättsliga och institutionella ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, framför allt
 - i) kriminalisering av penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - ii) åtgärder som rör kundkännedom,
 - iii) krav som rör registerhållning,
 - iv) krav som rör rapportering av misstänkta transaktioner,
- b) tredjelandets behöriga myndigheters befogenheter och förfaranden för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- c) effektiviteten hos systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism vid tredjelandets insatser för att ta itu med riskerna för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

3. De delegerade akter som avses i punkt 2 ska antas inom en månad efter identifieringen av de strategiska brister som avses i den punkten.

4. Kommissionen ska, där så är lämpligt vid upprättandet av delegerade akter som avses i punkt 2, ta hänsyn till relevanta utvärderingar, bedömningar eller rapporter från internationella organisationer och normgivare med befogenheter på området förebyggande av penningtvätt och bekämpning av finansiering av terrorism när det gäller de risker som enskilda tredjeländer utgör.

KAPITEL II

ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 10

1. Medlemsstaterna ska förbjuda sina kreditinstitut och finansiella institut att föra anonyma konton eller utfärda anonyma motböcker. Medlemsstaterna ska i alla händelser kräva att ägarna och förmånstagarna till befintliga anonyma konton eller anonyma motböcker så snart som möjligt, och under alla förhållanden innan kontona eller motböckerna nyttjas, omfattas av åtgärder för kundkännedom.

2. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att förebygga missbruk av innehavaraktier och teckningsoptioner för innehavaraktier.

Artikel 11

Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter vidtar åtgärder för kundkännedom under följande omständigheter:

- a) När en affärsförbindelse ingås.
- b) Vid utförandet av enstaka transaktioner som
 - i) uppgår till minst 15 000 EUR, oavsett om den transaktionen utförs vid ett enda tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband, eller
 - ii) utgör en överföring av medel enligt definitionen i artikel 3.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 (*) som överstiger 1 000 EUR.
- c) När det gäller personer som handlar med varor, vid enstaka transaktioner om minst 10 000 EUR i kontanter, oavsett om transaktionen utförs vid ett enda tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband.
- d) För tillhandahållare av speltjänster: vid utbetalning av vinster, betalning av insatser, eller båda, vid transaktioner om minst 2 000 EUR, oavsett om transaktionen utförs vid ett enda tillfälle eller flera tillfällen som förefaller ha samband.
- e) När det finns misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism, oavsett eventuella undantag eller tröskelbelopp.
- f) När det råder osäkerhet om hur tillförlitliga eller tillräckliga tidigare erhållna kundidentifieringsuppgifter är.

Artikel 12

1. Genom undantag från artikel 13.1 första stycket a, b och c och artikel 14 och på grundval av en lämplig riskbedömning som visar på en låg risk får medlemsstaterna tillåta ansvariga enheter att inte vidta vissa åtgärder för kundkännedom i fråga om elektroniska pengar, där samtliga följande riskreducerande villkor är uppfyllda:

- a) Betalningsinstrumentet kan inte återuppladdas eller har en månatlig gräns för betalningstransaktioner på 250 EUR som endast kan användas i den medlemsstaten.
- b) Det högsta belopp som lagras elektroniskt överstiger inte 250 EUR.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- c) Betalningsinstrumentet används uteslutande för inköp av varor eller tjänster.
- d) Betalningsinstrumentet kan inte finansieras med anonyma elektroniska pengar.
- e) Utgivaren övervakar transaktionen eller affärsförbindelsen så noga att denne kan upptäcka ovanliga eller misstänkta transaktioner.

Vid tillämpningen av första stycket b får en medlemsstat höja det högsta beloppet på 500 EUR för betalningsinstrument som endast kan användas i den medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna ska se till att undantaget i punkt 1 inte är tillämpligt vid kontantinlösen eller kontantuttag av de elektroniska pengarnas penningvärde om detta överstiger 100 EUR.

Artikel 13

1. Åtgärder för kundkännedom ska omfatta följande:

- a) Identifiering av kunden och kontroll av dennes identitet utifrån handlingar, uppgifter eller information som erhållits från en tillförlitlig och oberoende källa.
- b) Identifiering av den verkliga huvudmannen och rimliga åtgärder för styrkande av den personens identitet, så att den ansvariga enheten anser sig ha full vetskap om vem den verkliga huvudmannen är, inbegripet rimliga åtgärder för att förstå kundens ägar- och kontrollstruktur i fallet juridiska personer, trustar, bolag, stiftelser och liknande juridiska konstruktioner.
- c) Bedömning och i förekommande fall inhämtande av information om affärsförbindelsens syfte och avsedda natur.
- d) Fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen, inbegripet granskning av transaktioner under förbindelsens hela existens för att säkerställa att de transaktioner som utförs motsvarar den ansvariga enhetens kundkännedom, verksamheten och riskprofilen, vid behov även medlems ursprung och säkerställande av att handlingarna, uppgifterna eller informationen uppdateras.

Ansvariga enheter ska också, när de utför de åtgärder som avses i första stycket a och b, kontrollera att en person som påstår sig handla på kundens vägnar verkligen är bemyndigad att göra det och identifiera den personen och kontrollera dennes identitet.

2. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter vidtar varje åtgärd för kundkännedom som föreskrivs i punkt 1. Ansvariga enheter får dock själva reglera sådana åtgärders omfattning utifrån en riskkänslighetsanalys.

3. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter vid bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism åtminstone beaktar de variabler som anges i bilaga 1.

4. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter för de behöriga myndigheterna eller självreglerande organen kan visa att åtgärderna är lämpliga med hänsyn till de identifierade riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.

5. För livförsäkringsverksamhet eller annan investeringsrelaterad försäkringsverksamhet ska medlemsstaterna se till att, utöver de åtgärder för kundkännedom som krävs med avseende på kunden och den verkliga huvudmannen, ska kreditinstitut och finansiella institut vidta följande åtgärder för kundkännedom i fråga om livförsäkrings och andra investeringsrelaterade försäkringars förmånstagare, så snart som dessa har identifierats eller utpekats:

- a) När det gäller förmånstagare som identifieras som specifikt namngivna personer eller juridiska konstruktioner: fastställande av personens namn.
- b) När det gäller förmånstagare som utpekats genom egenskaper eller klass eller på annat sätt: inhämtande av tillräcklig information om dessa förmånstagare, så att kreditinstitutet eller det finansiella institutet anser sig kunna avgöra förmånstagarens identitet vid utbetalningstillfället.

Vad gäller leden a och b i första stycket ska kontrollen av förmånstagarnas identitet ske vid utbetalningstillfället. Vid överlåtelse, helt eller delvis, av livförsäkring eller annan investeringsrelaterad försäkring till tredje part ska kreditinstitut och finansiella institut med kännedom om överlåtelsen fastställa den verkliga huvudmannens identitet när försäkringens värde övergår till den personen eller den juridiska konstruktionen.

6. När det gäller trusters eller liknande juridiska konstruktioners förmånstagare som utpekas genom särskilda egenskaper eller klass ska en ansvarig enhet inhämta tillräcklig information om förmånstagaren så att den ansvariga enheten anser sig kunna fastställa dennes identitet vid utbetalningstillfället eller när förmånstagaren hävdar sina förvärvade rättigheter.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna ska kräva att kontroll av kundens och den verkliga huvudmannens identitet sker innan en affärsförbindelse ingås eller en transaktion utförs.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna tillåta att kontroll av kundens och den verkliga huvudmannens identitet slutförs när affärsförbindelsen ingås, om detta är nödvändigt för att inte störa den normala affärsverksamheten och om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är liten. I sådana situationer ska dessa förfaranden slutföras snarast möjligt efter inledande kontakt.

3. Genom avvikelser från punkt 1 får medlemsstaterna tillåta att ett konto öppnas hos ett kreditinstitut eller finansiellt institut, inbegripet konton som möjliggör transaktioner i överlåtbara värdepapper, om det finns tillräckliga skyddsåtgärder för att transaktioner inte kan utföras av kunden eller för kundens räkning innan de krav på kundkännedom som fastställs i artikel 13.1 första stycket a och b har uppfyllts.

4. Om en ansvarig enhet inte kan uppfylla de krav på kundkännedom som fastställs i artikel 13.1 första stycket a, b eller c ska medlemsstaterna kräva att vederbörande inte utför en transaktion via bankkonto, ingår en affärsförbindelse eller utför transaktionen, och att denne ska avbryta affärsförbindelsen och överväga att rapportera en misstänkt transaktion när det gäller denna kund till FIU i enlighet med artikel 33.

Medlemsstaterna ska undantagsvis inte tillämpa första stycket på notarier, andra oberoende jurister, revisorer, externa revisorer och skatterådgivare endast i den strikta utsträckning dessa personer utreder sin klients rättsliga ställning, försvarar eller företräder denne i eller rörande rättsliga förfaranden, inbegripet att tillhandahålla rådgivning om att inleda eller undvika förfaranden.

5. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter inte bara vidtar åtgärder för kundkännedom gentemot alla nya kunder utan även vid lämpliga tidpunkter gentemot befintliga kunder, efter en riskkänslighetsanalys, bland annat när en kunds relevanta omständigheter förändras.

AVSNITT 2

Förenklade åtgärder för kundkännedom

Artikel 15

1. Om en medlemsstat eller en ansvarig enhet konstaterar att riskerna är lägre på vissa områden får medlemsstaten tillåta att ansvariga enheter vidtar förenklade åtgärder för kundkännedom.

2. Innan de vidtar förenklade åtgärder för kundkännedom ska ansvariga enheter förvissa sig om att affärsförbindelsen eller transaktionen har lägre risk.

3. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter övervakar transaktionerna och affärsförbindelserna så noga att de kan upptäcka ovanliga eller misstänkta transaktioner.

Artikel 16

Vid bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism för olika typer av kunder, geografiska områden och särskilda produkter, tjänster, transaktioner eller distributionskanaler ska medlemsstater och ansvariga enheter åtminstone beakta de faktorer för potentiella situationer med lägre risk som anges i bilaga II.

Artikel 17

Senast den 26 juni 2017 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna för behöriga myndigheter och kreditinstitut och finansiella institut utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 om de riskfaktorer som ska beaktas och åtgärder som ska vidtas i situationer där förenklade åtgärder för kundkännedom är lämpliga. Särskild hänsyn ska tas till företagets typ och storlek, och där så är lämpligt och proportionerligt ska särskilda åtgärder fastställas.

AVSNITT 3

Skärpta åtgärder för kundkännedom

Artikel 18

1. I de fall som avses i artiklarna 19–24 ska medlemsstaterna när de har att göra med fysiska personer eller juridiska enheter som är etablerade i tredjeländer som av kommissionen identifierats som högrisktredjeländer, samt även i andra fall av större risker som medlemsstaterna eller ansvariga enheter konstaterat, kräva att de ansvariga enheterna vidtar skärpta åtgärder för kundkännedom för att hantera och minska sådana risker på lämpligt sätt.

Skärpta åtgärder för kundkännedom behöver inte med automatik åberopas för filialer eller majoritetsägda dotterföretag till ansvariga enheter som är etablerade i unionen, belägna i högrisktredjeländer, när dessa filialer eller majoritetsägda dotterföretag helt och hållet följer koncernens riktlinjer och rutiner i enlighet med artikel 45. Medlemsstaterna ska se till att dessa fall hanteras av de ansvariga enheterna med användning av en riskbaserad metod.

2. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter i möjligaste mån granskar bakgrunden till och syftet med alla komplexa och ovanligt stora transaktioner, och alla ovanliga transaktionsmönster som inte förefaller ha något ekonomiskt eller lagligt syfte. Ansvariga enheter ska särskilt skärpa övervakningen av affärsförbindelsen för att avgöra om dessa transaktioner eller aktiviteter framstår som misstänkta.

3. Vid bedömningen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism ska medlemsstater och ansvariga enheter åtminstone beakta situationer med potentiellt högre risk enligt bilaga III.

4. Senast den 26 juni 2017 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna för behöriga myndigheter och kreditinstitut och finansiella institut utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 om de riskfaktorer som ska beaktas och åtgärder som ska vidtas i situationer där skärpta åtgärder för kundkännedom är lämpliga. Särskild hänsyn ska tas till företagets typ och storlek, och där så är lämpligt och proportionerligt ska särskilda åtgärder fastställas.

Artikel 19

När det gäller gränsöverskridande korrespondentförbindelser med ett motpartsinstitut i ett tredjeland ska medlemsstaterna, utöver de åtgärder för kundkännedom som fastställs i artikel 13, kräva att deras kreditinstitut och finansiella institut

- a) samlar in så mycket information om motpartsinstitutet att de har full insikt i dess affärsverksamhet och utifrån offentligt tillgänglig information kan bedöma dess anseende och övervakningens kvalitet,
- b) gör en bedömning av motpartsinstitutets kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- c) inhämtar godkännande från sin ledning innan de ingår nya korrespondentförbindelser,
- d) dokumenterar varje instituts respektive ansvar,
- e) för *payable-through*-konton försäkras sig om att motpartsinstitutet har kontrollerat kundens identitet och löpande vidtagit åtgärder för kundkännedom med avseende på de kunder som har direkt tillgång till korrespondentinstitutets konton och att det på begäran kan tillhandahålla korrespondentinstitutet relevanta kundkännedomsuppgifter.

Artikel 20

När det gäller transaktioner eller affärsförbindelser med personer i politiskt utsatt ställning, ska medlemsstaterna utöver de åtgärder för kundkännedom som fastställs i artikel 13 kräva att ansvariga enheter

- a) har lämpliga riskhanteringssystem på plats, inklusive riskbaserade förfaranden, för att kunna avgöra om kunden eller kundens verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning,
- b) tillämpar följande åtgärder vid affärsförbindelser med personer i politiskt utsatt ställning:
 - i) Inhämtar sin lednings godkännande av att affärsförbindelser med sådana personer ingås eller förtlöper.
 - ii) Vidtar lämpliga åtgärder för att fastställa varifrån förmögenheten och medlen härstammar som förknippas med affärsförbindelser eller transaktioner med sådana personer.
 - iii) Bedriver löpande skärpt övervakning av de affärsförbindelserna.

Artikel 21

Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter vidtar rimliga åtgärder för att avgöra om livförsäkringars eller andra investeringsrelaterade försäkringars förmänstagare och/eller vid behov förmänstagarens verkliga huvudman är personer i politiskt utsatt ställning. Dessa åtgärder ska vidtas senast då försäkringen helt eller delvis utbetalas eller överläts. Om högre risker konstaterats, ska medlemsstaterna utöver att tillämpa de åtgärder för kundkännedom som fastställs i artikel 13 kräva att ansvariga enheter

- a) informerar sin ledning innan försäkringsbeloppet utbetalas,
- b) skärper kontrollen av hela affärsförbindelsen med försäkringstagaren.

Artikel 22

Om en person i politiskt utsatt ställning inte längre har en viktig offentlig funktion i en medlemsstat eller ett tredjeland eller i en internationell organisation ska ansvariga enheter, åtminstone under 12 månader, vara skyldiga att beakta om personen fortfarande utgör en risk och tillämpa motsvarande lämpliga riskkänslighetsåtgärder tills personen inte längre anses utgöra någon specifik risk för personer i politiskt utsatt ställning.

Artikel 23

Åtgärderna enligt artiklarna 20 och 21 ska också tillämpas på familjemedlemmar och kända nära medarbetare till personer i politiskt utsatt ställning.

Artikel 24

Medlemsstaterna ska förbjuda kreditinstitut och finansiella institut att ingå eller upprätthålla korrespondentförbindelser med brevlådebanks. De ska kräva att dessa institut vidtar lämpliga åtgärder för att se till att de inte ingår eller fortsätter att upprätthålla korrespondentförbindelser med ett kreditinstitut eller finansiellt institut som är känt för att tillåta att dess konton används av brevlådebanks.

AVSNITT 4

Utförande av tredje part

Artikel 25

Medlemsstaterna får tillåta ansvariga enheter att anlita tredje part för att uppfylla de krav på kundkännedom som föreskrivs i artikel 13.1 första stycket a, b och c. Det slutliga ansvaret för att uppfylla dessa krav ska dock ligga hos den ansvariga enhet som anlitar denna tredje part.

Artikel 26

1. Vid tillämpning av detta avsnitt avses med *tredje part* en ansvarig enhet som är förtecknad i artikel 2, en sådan ansvarig enhets medlemsorganisationer eller branschorganisationer eller något annat institut eller någon annan person i en medlemsstat eller ett tredjeland

a) som tillämpar sådana krav på åtgärder för kundkännedom och på registerhållning som överensstämmer med kraven i detta direktiv, och

b) vars iakttagande av kraven i direktivet övervakas i överensstämmelse med kapitel VI avsnitt 2.

2. Medlemsstaterna ska förbjuda ansvariga enheter att anlita tredje parter som är etablerade i högrisktredjeländer. Medlemsstaterna får från det förbudet undanta filialer och majoritetsägda dotterföretag till ansvariga enheter som är etablerade i unionen om dessa filialer och majoritetsägda dotterföretag helt och hållet följer koncernens riktlinjer och rutiner i enlighet med artikel 45.

Artikel 27

1. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter från anlitad tredje part erhåller nödvändiga uppgifter om kraven på kundkännedom som fastställs i artikel 13.1 första stycket a, b och c.

2. Medlemsstaterna ska se till att de ansvariga enheter som kunden hänvisas till vidtar lämpliga åtgärder för att se till att tredje part omedelbart på begäran överlämnar relevanta kopior av identifierings- och kontrolluppgifter och andra relevanta handlingar om kundens eller den verkliga huvudmannens identitet.

Artikel 28

Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten (för koncernens riktlinjer och förfaranden) samt den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten (för filialer och dotterföretag) kan anse att en ansvarig enhet följer de bestämmelser som antas i enlighet med artiklarna 26 och 27 genom sitt koncernprogram, om alla följande villkor är uppfyllda:

a) Den ansvariga enheten förlitar sig på de uppgifter som lämnats av en tredje part som ingår i samma koncern.

b) Koncernen vidtar åtgärder för kundkännedom, följer bestämmelser om registerhållning och har program mot penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med detta direktiv eller likvärdiga bestämmelser.

c) Det effektiva genomförandet av de krav som avses i led b övervakas på koncernnivå av en behörig myndighet i hemmedlemsstaten eller av tredjelandet.

Artikel 29

Detta avsnitt ska inte tillämpas på utkontraktering eller agenturförhållanden, där den utkontrakterande tjänsteleverantören eller agenten enligt avtalet ska anses ingå i den ansvariga enheten.

KAPITEL III

UPPGIFTER OM VERKLIGT HUVUDMANNASKAP

Artikel 30

1. Medlemsstaterna ska se till att de bolag och andra juridiska enheter som är registrerade på deras territorium är skyldiga att inhämta och förfoga över adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om sitt verkliga huvudmannaskap, inbegripet uppgifter om sina förmånsintressen.

Medlemsstaterna ska se till att dessa enheter är skyldiga att, utöver uppgifter om sin lagliga ägare, tillhandahålla ansvariga enheter uppgifter om verkliga huvudmän, när de ansvariga enheterna vidtar åtgärder för kundkännedom i enlighet med kapitel II.

2. Medlemsstaterna ska kräva att behöriga myndigheter och FIU med nödvändig skyndsamhet i tid kan få tillgång till de uppgifter som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska se till att uppgifterna som avses i punkt 1 återfinns i ett centralt register i varje medlemsstat, exempelvis ett handelsregister, ett sådant bolagsregister som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG⁽¹⁾, eller ett offentligt register. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om egenskaperna hos dessa nationella mekanismer. De uppgifter om verkligt huvudmannaskap som återfinns i den databasen får samlas in i enlighet med nationella system.

4. Medlemsstaterna ska kräva att de uppgifter som återfinns i det centrala register som avses i punkt 3 är adekvata, korrekta och aktuella.

5. Medlemsstaterna ska se till att uppgifterna om verkligt huvudmannaskap är tillgängliga i samtliga fall för

- a) behöriga myndigheter och FIU utan inskränkning,
- b) ansvariga enheter, inom ramen för åtgärder för kundkännedom i enlighet med kapitel II,
- c) varje person eller organisation som kan styrka ett berättigat intresse.

De personer eller organisationer som avses i c ska ha tillgång till åtminstone den verkliga huvudmannens namn, födelsemånad och födelseår, medborgarskap och bosättningsland, samt arten och omfattning av det förmånsintresse som innehas av den verkliga huvudmannen.

Vid tillämpningen av denna punkt ska tillgången till uppgifterna om verkligt huvudmannaskap vara förenlig med uppgiftsskyddsbestämmelserna och kan tillgången kopplas till ett krav på registrering online och erläggande av en avgift. De avgifter som tas ut för att lämna ut uppgifterna ska inte överstiga de administrativa kostnaderna för utlämnandet.

6. Det centrala registret som avses i punkt 3 ska se till att behöriga myndigheter och FIU kan få snabb och obegränsad tillgång utan att den berörda enheten varnas. Det ska också se ansvariga enheter snabb tillgång när de utför åtgärder för kundkännedom.

7. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter och FIU med nödvändig skyndsamhet kan tillhandahålla behöriga myndigheter och FIU i andra medlemsstater de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3.

8. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter inte uteslutande förlitar sig på det centrala register som avses i punkt 3 för att uppfylla kraven avseende åtgärder för kundkännedom i enlighet med kapitel II. Vid fullgörandet av dessa krav ska en riskbaserad metod användas.

9. Medlemsstaterna får i enskilda fall under exceptionella omständigheter föreskriva ett undantag från den tillgång till alla uppgifter eller vissa av uppgifterna om verkligt huvudmannaskap som avses i punkt 5 b och c när tillgången skulle utsätta den verkliga huvudmannen för en risk för bedrägeri, kidnappning, utpressning, våld eller hotelser eller om den verkliga huvudmannen är minderårig eller på annat sätt saknar rättslig handlingsförmåga. Undantag som beviljas enligt denna punkt ska inte tillämpas på kreditinstitut och finansiella institut och de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.3 b som är offentliga tjänstemän.

10. Senast den 26 juni 2019 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport med en bedömning av villkoren och de tekniska specifikationerna och förfarandena för att säkerställa en säker och effektiv sammankoppling av de centrala registren som avses i punkt 3 via den centrala europeiska plattform som inrättats genom artikel 4a.1 i direktiv 2009/101/EG. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 31

1. Medlemsstaterna ska kräva att förvaltare av trustar (*express*) som regleras av deras rätt ska inhämta och förfoga över adekvata, korrekta och aktuella uppgifter om trustens verkliga huvudmannaskap. I dessa uppgifter ska ingå identiteten hos

- a) trustens instiftare,
- b) förvaltare,
- c) beskyddare (om tillämpligt),

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EUT L 258, 1.10.2009, s. 11).

- d) förmånstagarna eller förmånstagarkategorierna, och
- e) alla andra fysiska personer som utövar faktisk kontroll över trusten.
2. Medlemsstaterna ska se till att förvaltare lämnar uppgift om sin status och tillhandahåller de uppgifter som avses i punkt 1 till ansvariga enheter med nödvändig skyndsamhet, om de som förvaltare har en affärsförbindelse eller utför enstaka transaktioner som överstiger den tröskel som anges i artikel 11 b, c och d.
3. Medlemsstaterna ska kräva att behöriga myndigheter och FIU med nödvändig skyndsamhet kan få tillgång till de uppgifter som avses i punkt 1.
4. Medlemsstaterna ska kräva att uppgifterna som avses i punkt 1 återfinns i ett centralt register när trusten får skattemässiga konsekvenser. Det centrala registret ska se till att behöriga myndigheter och FIU kan få snabb och obegränsad tillgång utan att parterna i den berörda trusten varnas. Det får också ge ansvariga enheter snabb tillgång inom ramen för åtgärder för kundkännedom i enlighet med kapitel II. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om egenskaperna hos dessa nationella mekanismer.
5. Medlemsstaterna ska kräva att de uppgifter som återfinns i det centrala register som avses i punkt 4 är adekvata, korrekta och aktuella.
6. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter inte uteslutande förlitar sig på det centrala register som avses i punkt 4 för att uppfylla kraven avseende åtgärder för kundkännedom som föreskrivs i kapitel II. Vid uppfyllandet av dessa krav ska en riskbaserad metod användas.
7. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter och FIU med nödvändig skyndsamhet kan tillhandahålla behöriga myndigheter och FIU i andra medlemsstater de uppgifter som avses i punkterna 1 och 4.
8. Medlemsstaterna ska se till att de åtgärder som föreskrivs i denna artikel tillämpas på andra typer av juridiska konstruktioner med trustliknande struktur eller funktioner.
9. Senast den 26 juni 2019 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport med en bedömning av villkoren och de tekniska specifikationerna och förfarandena för att säkerställa säker och effektiv sammankoppling av de centrala registren. Den rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

KAPITEL IV

RAPPORTERINGSSKYLDIGHETER

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 32

1. Alla medlemsstater ska inrätta en FIU för att förebygga, upptäcka och effektivt bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
2. Medlemsstaterna ska skriftligen underrätta kommissionen om namn på och adress till de myndigheter som utsetts till FIU.
3. Varje FIU ska vara operativt oberoende och självständig, vilket innebär att FIU ska ha behörighet och kapacitet att utföra sina uppgifter fritt, inklusive att kunna fatta självständiga beslut om att analysera, begära och sprida specifik information. FIU ska som central nationell enhet ansvara för att ta emot och analysera rapporter om misstänkta transaktioner och annan information som är relevant för penningtvätt, därmed associerade förbrott eller finansiering av terrorism. FIU ska ansvara för att till behöriga myndigheter sprida resultaten av sina analyser och andra relevanta uppgifter, när det finns skäl att misstänka penningtvätt, därmed associerade förbrott eller finansiering av terrorism. FIU ska kunna erhålla ytterligare uppgifter från ansvariga enheter.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla sina FIU tillräckliga finansiella, personella och tekniska resurser för att kunna fullgöra sina uppdrag.

4. Medlemsstaterna ska se till att deras FIU med nödvändig skyndsamhet har direkt eller indirekt tillgång till de finansiella och administrativa uppgifter samt brottsbekämpningsuppgifter som de behöver för att kunna fullgöra sina uppdrag. Om behöriga myndigheter i respektive medlemsstat begär uppgifter, ska FIU kunna lämna svar, om en sådan begäran om uppgifter motiveras av farhågor om penningtvätt, därmed associerade förbrott eller finansiering av terrorism. Det är FIU som ska besluta om genomförande av en analys eller spridande av uppgifter.

5. FIU har ingen skyldighet att tillmötesgå en begäran om uppgifter om det finns objektiva grunder att anta att utlämnande av sådana uppgifter skulle inverka negativt på pågående undersökningar eller analyser, eller om uppgiftslämnandet i undantagsfall skulle vara klart oproportionerligt mot en fysisk eller juridisk persons legitima intressen eller också irrelevant för det ändamål för vilket det har begärts.

6. Medlemsstaterna ska kräva att behöriga myndigheter lämnar återkoppling till FIU om användningen av de uppgifter som lämnats i enlighet med denna artikel och om resultatet av de undersökningar eller inspektioner som genomförts på grundval av de uppgifterna.

7. Medlemsstaterna ska se till att FIU har befogenheter att direkt eller indirekt vidta brådskande åtgärder om det finns en misstanke om att en transaktion är kopplad till penningtvätt eller finansiering av terrorism, och uppskjuta eller vägra samtycka till en transaktion som är under utförande för att kunna analysera den, styrka misstankarna och sprida resultaten av analysen till behöriga myndigheter. FIU ska ha befogenheter att direkt eller indirekt vidta sådana åtgärder på begäran av en FIU från en annan medlemsstat för de perioder och på de villkor som anges i den nationella rätt som omfattar den FIU som mottar begäran.

8. FIU:s analys ska bestå av följande:

- a) En operativ analys som är inriktad på enskilda fall och särskilda mål eller på lämpliga utvalda uppgifter, beroende på de mottagna uppgifternas typ och volym och den förväntade användningen av uppgifterna efter spridningen.
- b) En strategisk analys av trender och mönster i penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 33

1. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter, och i tillämpliga fall deras styrelseledamöter och anställda, utan dröjsmål samarbetar fullt ut genom att

- a) självmant underrätta FIU, inbegripet genom att lämna in en rapport, i de fall den ansvariga enheten vet, misstänker eller har rimliga skäl att misstänka att medel, oberoende av vilket belopp det gäller, utgör vinning av brottslig handling eller har koppling till finansiering av terrorism, och genom att skyndsamt besvara FIU:s begäran om ytterligare uppgifter i sådana fall,
- b) på FIU:s begäran direkt eller indirekt ge den all nödvändig information i enlighet med de förfaranden som inrättats genom tillämplig rätt.

Alla misstänkta transaktioner, även försök till transaktioner, ska rapporteras.

2. Den person som utsetts i enlighet med artikel 8.4 a ska vidarebefordra de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel till FIU i den medlemsstat där den ansvariga enhet som vidarebefordrar informationen är etablerad.

Artikel 34

1. När det gäller de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.3 a, b och d, får medlemsstaterna genom undantag från artikel 33.1 utse ett lämpligt självreglerande branschorgan till den myndighet som ska ta emot informationen enligt artikel 33.1.

Utän det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska det utsedda självreglerande organet enligt första stycket i denna punkt skyndsamt och i obearbetad skick överlämna uppgifterna till FIU.

2. Medlemsstaterna ska inte tillämpa de skyldigheter som föreskrivs i artikel 33.1 på notarier, andra oberoende jurister, revisorer, externa revisorer och skatterådgivare, endast i den strikta utsträckning som ett sådant undantag gäller information som dessa får eller erhåller från en klient i samband med att de utreder dennes rättsliga ställning, försvarar eller företräder denne i eller rörande rättsliga förfaranden, inbegripet att tillhandahålla rådgivning om att inleda eller undvika förfaranden, om sådana uppgifter fås eller inhämtas före, under eller efter sådana förfaranden.

Artikel 35

1. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter avstår från att utföra sådana transaktioner som de vet eller misstänker har samband med vinning av brottslig handling eller med finansiering av terrorism, tills de har avslutat de nödvändiga åtgärderna i enlighet med artikel 33.1 första stycket a och följt alla ytterligare specifika instruktioner från FIU eller de behöriga myndigheterna i enlighet med rätten i den relevanta medlemsstaten.

2. I de fall där det är omöjligt att avstå från att utföra sådana transaktioner som avses i punkt 1, eller där att utföra dem sannolikt motverkar försök att efterforska de som gynnas av en misstänkt transaktion, ska de berörda ansvariga enheterna omedelbart efteråt informera FIU.

Artikel 36

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna utan dröjsmål informerar FIU, om de vid sina kontroller av de ansvariga enheterna som avses i artikel 48 eller på annat sätt upptäcker omständigheter som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

2. Medlemsstaterna ska se till att tillsynsorgan som enligt bestämmelse i lag eller annan författning ska övervaka aktiehandeln, valutahandeln och den finansiella derivatmarknaden underrättar FIU om de upptäcker omständigheter som kan ha samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 37

Om en ansvarig enhet, eller en anställd eller en styrelseledamot vid en sådan ansvarig enhet i god tro röjer uppgifter i enlighet med artiklarna 33 och 34 ska detta inte innebära en överträdelse av någon regel om tystnadsplikt som följer av avtal, lag eller annan författning och ska detta inte medföra ansvar för den ansvariga enheten eller dess styrelseledamöter eller anställda, även under omständigheter där de inte var medvetna om de exakta bakomliggande brottsliga handlingarna och oavsett om någon olaglig verksamhet faktiskt förekom.

Artikel 38

Medlemsstaterna ska se till att enskilda personer, inbegripet anställda och företrädare vid den ansvariga enheten, som rapporterar misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism internt eller till FIU skyddas från att utsättas för hot eller fientliga handlingar och i synnerhet från ogynnsamma eller diskriminerande anställningsåtgärder.

AVSNITT 2

Förbud mot röjande av uppgifter

Artikel 39

1. Ansvariga enheter samt deras styrelseledamöter och anställda får inte för berörd kund eller annan tredje person röja att uppgifter vidarebefordras, kommer att vidarebefordras eller har vidarebefordrats i enlighet med artiklarna 33 eller 34, eller att en analys avseende penningtvätt eller finansiering av terrorism pågår eller kan komma att utföras.

2. Det förbud som fastställs i punkt 1 får inte omfatta röjande av uppgifter till de behöriga myndigheterna, inbegripet de självreglerande organen, eller att uppgifter röjs i brottsbekämpande syfte.

3. Det förbud som fastställs i punkt 1 får inte hindra att uppgifter röjs mellan kreditinstitut och finansiella institut eller mellan dessa institut och deras filialer och majoritetsägda dotterföretag belägna i tredjeländer, förutsatt att dessa filialer och majoritetsägda dotterföretag helt och hållet följer koncernens riktlinjer och rutiner, inbegripet rutiner för informationsutbyte inom koncernen, i enlighet med artikel 45 och att koncernens riktlinjer och rutiner uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.

4. Det förbud som fastställs i punkt 1 får inte hindra att uppgifter lämnas mellan sådana ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.3 a och b, eller enheter från tredjeländer som tillämpar krav som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv, och som bedriver sin yrkesverksamhet som anställda eller annat inom samma juridiska person eller en större struktur som personen tillhör och som har gemensamt ägande, gemensam ledning eller efterlevnadskontroll.

5. För sådana ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.1, 2.1.2 och 2.1.3 a och b får det förbud som anges i punkt 1 i den här artikeln, i fall som avser samma kund och samma transaktion som omfattar två eller fler ansvariga enheter, inte hindra att uppgifter lämnas mellan berörda ansvariga enheter, förutsatt att de kommer från en medlemsstat, eller är enheter i ett tredjeländ som tillämpar krav som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv, tillhör samma yrkeskategori och omfattas av skyldigheter i fråga om tystnadsplikt och skydd av personuppgifter.

6. Om de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.3 a och b försöker avråda en klient från att begå olagligheter, får detta inte betraktas som röjande av uppgifter i den mening som avses i punkt 1 i den här artikeln.

KAPITEL V

UPPGIFTSSKYDD, LAGRING AV HANDLINGAR OCH STATISTIK

Artikel 40

1. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter lagrar följande handlingar och uppgifter i enlighet med nationell rätt för att FIU eller andra behöriga myndigheter ska kunna förebygga, upptäcka och utreda möjlig penningtvätt eller finansiering av terrorism:

- a) När det gäller åtgärder för kundkännedom: en kopia av de dokument och uppgifter som är nödvändiga för att uppfylla kraven som fastställs i fråga om åtgärder för kundkännedom i kapitel II, för en period på fem år efter det att affärsförbindelsen med kunden har upphört eller efter den dag då en enskilda transaktion utfördes.
- b) Styrkande handlingar och registreringar av transaktioner i form av originalhandlingar eller i rättsliga förfaranden godkända kopior enligt tillämplig nationell rätt, vilka behövs för att identifiera transaktioner, för en period på fem år efter det att affärsförbindelsen med kunden har upphört eller efter den dag då en enskilda transaktion utfördes.

Efter utgången av de lagringstider som avses i första stycket, ska medlemsstaterna se till att ansvariga enheter förstör personuppgifter, såvida inte annat föreskrivs i nationell rätt, vilket ska avgöra under vilka omständigheter ansvariga enheter därefter får eller ska lagra uppgifter. Medlemsstaterna får tillåta eller kräva att uppgifterna lagras längre, efter att ha gjort en grundlig bedömning av huruvida en sådan ytterligare lagring är nödvändig och proportionell och bedömer att den är nödvändig för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism. Den ytterligare lagringstiden ska inte överstiga en period på ytterligare fem år.

2. I de fall där det den 25 juni 2015 i en medlemsstat pågår rättsliga förfaranden som rör förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism, och en ansvarig enhet innehar information eller handlingar som rör dessa pågående förfaranden, får den ansvariga enheten lagra den informationen eller dessa handlingar i enlighet med nationell rätt för en period på fem år från och med den 25 juni 2015. Medlemsstaterna får, utan att det påverkar nationell straffrätt, tillåta eller kräva att sådana uppgifter eller handlingar lagras i ytterligare fem år, om det har fastställts att en sådan ytterligare lagringstid är nödvändig och proportionerlig för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 41

1. Behandling av personuppgifter enligt detta direktiv omfattas av direktiv 95/46/EG, införlivat med nationell rätt. Personuppgifter som behandlas enligt detta direktiv av kommissionen eller av de europeiska tillsynsmyndigheterna omfattas också av förordning (EG) nr 45/2001.

2. Personuppgifter ska behandlas av ansvariga enheter på grundval av detta direktiv endast i syfte att förebygga sådan penningtvätt och finansiering av terrorism som avses i artikel 1 och får inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa syften. Behandling av personuppgifter på grundval av detta direktiv för något annat ändamål, exempelvis kommersiella ändamål, ska vara förbjuden.

3. Ansvariga enheter ska ge nya klienter den information som krävs enligt artikel 10 i direktiv 95/46/EG innan en affärsförbindelse ingås eller en enstaka transaktion utförs. Den informationen ska särskilt innehålla ett allmänt meddelande om de ansvariga enheternas rättsliga skyldigheter enligt det här direktivet för att behandla personuppgifter för att förebygga sådan penningtvätt och finansiering av terrorism som avses i artikel 1 i det här direktivet.

4. Vid tillämpningen av det förbud om röjande av uppgifter som anges i artikel 39.1 ska medlemsstaterna anta lagstiftningsåtgärder genom vilka den registrerades rätt att få tillgång till personuppgifter som rör honom eller henne begränsas helt eller delvis, i den mån som en sådan partiell eller fullständig begränsning utgör en nödvändig och proportionerlig åtgärd i ett demokratiskt samhälle med vederbörlig hänsyn till den berörda personens legitima intressen för att

- a) göra det möjligt för den ansvariga enheten eller behöriga nationella myndigheten att på ett korrekt sätt fullgöra sitt uppdrag vid tillämpning av detta direktiv, eller
- b) inte hindra officiella eller rättsliga utredningar, analyser, förundersökningar eller förfaranden vid tillämpning av detta direktiv och för att se till att förebyggandet, utredningen och upptäckten av penningtvätt och finansiering av terrorism inte äventyras.

Artikel 42

Medlemsstaterna ska kräva att deras ansvariga enheter inför system för att till fullo och snabbt kunna besvara förfrågningar från FIU eller andra myndigheter, i enlighet med sin nationella rätt, om huruvida de har eller under en femårsperiod som föregår den förfrågan har haft en affärsförbindelse med specificerade personer och om denna förbindelsens natur, genom säkra kanaler och på ett sätt som säkerställer att förfrågningarna behandlas konfidentiellt.

Artikel 43

Behandling av personuppgifter på grundval av detta direktiv för att förebygga sådan penningtvätt och finansiering av terrorism som avses i artikel 1 ska betraktas som något som är i det allmännas intresse enligt direktiv 95/46/EG.

Artikel 44

1. Medlemsstaterna ska för att bidra till utarbetandet av riskbedömningar enligt artikel 7 se till att de kan se över effektiviteten hos sina system för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism, genom att föra omfattande statistik över frågor av betydelse för dessa systems effektivitet.

2. Statistiken som avses i punkt 1 ska omfatta följande:

- a) Uppgifter om storlek och betydelse när det gäller de olika sektorer som omfattas av detta direktiv, inklusive antalet enheter och personer samt varje sektors ekonomiska betydelse.
- b) Uppgifter om rapportering, utredningar och rättsliga faser i det nationella systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inklusive antalet rapporter om misstänkta transaktioner som lämnats till FIU, uppföljningen av dessa rapporter och på årsbasis antalet fall som utretts, antalet personer som åtalats, antalet personer som dömts för penningtvätt eller finansiering av terrorism, typ av förbrott, där sådana uppgifter finns tillgängliga, samt värdet i euro på egendom som har frysts, beslagtogs eller förverkats.
- c) Om tillgängligt, uppgifter om antalet och procentandelen rapporter som leder till vidare utredning, tillsammans med årsrapporten till ansvariga enheter om hur användbara deras rapporter har varit och om hur de följts upp.
- d) Uppgifter om antalet gränsöverskridande begäranden om uppgifter som har gjorts, tagits emot, avslagits och helt eller delvis besvarats av FIU.

3. Medlemsstaterna ska se till att en konsoliderad översyn av deras statistik offentliggörs.

4. Medlemsstaterna ska vidarebefordra statistiken som avses i punkt 2 till kommissionen.

KAPITEL VI

RIKTLINJER, RUTINER OCH TILLSYN

AVSNITT 1

Interna rutiner, utbildning och återkoppling

Artikel 45

1. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter inom en koncern genomför koncernens riktlinjer och rutiner, inbegripet dataskyddsriktlinjer samt riktlinjer och rutiner för informationsutbyte inom koncernen för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessa riktlinjer och rutiner ska genomföras effektivt inom filialer och majoritetsägda dotterföretag i medlemsstater och tredjeländer.

2. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter som driver företag i en annan medlemsstat ser till att dessa företag iakttar denna medlemsstats nationella bestämmelser med avseende på införlivandet av detta direktiv.

3. Om ansvariga enheter har filialer eller majoritetsägda dotterföretag i tredjeländer där minimikraven för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är mindre stränga än i medlemsstaten ska medlemsstaten se till att dessa enheters filialer och majoritetsägda dotterföretag i tredjeländer uppfyller medlemsstatens krav, inbegripet avseende uppgiftsskydd, om tredjeländets rätt så tillåter.

4. Medlemsstaterna och de europeiska tillsynsmyndigheterna ska underrätta varandra om fall där tredjeländets rätt inte tillåter att den politik och de förfaranden som krävs enligt punkt 1 genomförs. I dessa fall får samordnade åtgärder vidtas för att finna en lösning.

5. Om ett tredjelands rätt inte tillåter genomförandet av den politik och de förfaranden som krävs enligt punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att ansvariga enheter säkerställer att filialer och majoritetsägda dotterföretag i det tredjelandet vidtar ytterligare åtgärder för att effektivt hantera risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och att de informerar hemmedlemsstatens behöriga myndigheter. Om de ytterligare åtgärderna inte är tillräckliga ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vidta ytterligare tillsynsåtgärder, bland annat kräva av koncernen att den inte ingår eller att den avbryter affärsförbindelser och att den inte utför transaktioner och, om så är nödvändigt, begära att koncernen avvecklar sin verksamhet i tredjelandet.

6. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och ange typen av sådana ytterligare åtgärder som avses i punkt 5 och de minimiåtgärder som ska vidtas av kreditinstitut och finansiella institut, om rätten i ett tredjeland inte tillåter genomförandet av de åtgärder som krävs enligt punkterna 1 och 3.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska till kommissionen lämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket senast den 26 december 2016.

7. Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarderna för tillsyn enligt punkt 6 i denna artikel i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

8. Medlemsstaterna ska se till att informationsutbytet inom koncernen tillåts. Information om misstankar om att medel utgör vinning av brottslig handling eller har koppling till finansiering av terrorism som rapporteras till FIU ska utbytas inom koncernen, såvida inte FIU anger något annat.

9. Medlemsstaterna får kräva att utgivare av elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.3 i direktiv 2009/110/EG och betaljänstleverantörer enligt definitionen i artikel 4.9 i direktiv 2007/64/EG som är etablerade på deras territorier i annan form än filialer och vars huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat utser en central kontaktpunkt på deras territorium för att på den utnämnde institutionens vägnar säkerställa att reglerna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism efterlevs samt för att underlätta de behöriga myndigheternas tillsyn, bland annat genom att på begäran förse de behöriga myndigheterna med handlingar och information.

10. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om kriterierna för avgörande av när det är lämpligt att inrätta en central kontaktpunkt enligt punkt 9 och vilka funktioner denna bör ha.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska till kommissionen lämna det förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket senast den 26 juni 2017.

11. Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 10 i den här artikeln i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 46

1. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter vidtar åtgärder som står i proportion till deras risker, typ och storlek, så att deras anställda är medvetna om gällande bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv, inbegripet relevanta krav på skydd av personuppgifter.

Åtgärderna ska inbegripa att de anställda deltar i särskilda fortlöpande utbildningsprogram för att hjälpa dem att känna igen transaktioner som kan vara kopplade till penningtvätt eller finansiering av terrorism samt ge dem vägledning om hur de ska handla i sådana fall.

Om en fysisk person som tillhör någon av de kategorier som avses i artikel 2.1.3 bedriver yrkesverksamhet som anställd hos en juridisk person ska skyldigheterna enligt detta avsnitt gälla den juridiska och inte den fysiska personen.

2. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter har tillgång till aktuell information om tillvägagångssätt för personer som ägnar sig åt penningtvätt och finansierar terrorism samt om uppgifter som gör det möjligt att upptäcka misstänkta transaktioner.

3. Medlemsstaterna ska se till att det i de fall det är möjligt lämnas lämplig feedback till de ansvariga enheterna avseende effektiviteten och uppföljningen av rapporter om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism.

4. Medlemsstaterna ska kräva att de ansvariga enheterna i tillämpliga fall identifierar den styrelseledamot som ska ansvara för det genomförande av lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv.

AVSNITT 2

Tillsyn

Artikel 47

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att valutaväxlings- och checkinlösningskontor samt tjänsteleverantörer till truster eller bolag ska ha tillstånd eller vara registrerade och att tillhandahållare av speltjänster ska regleras.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna ser till att de personer som har en ledande befattning inom de enheter som avses i punkt 1, eller är deras verkliga huvudmän, är lämpade.

3. När det gäller sådana ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.3 a, b och d ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna vidtar nödvändiga åtgärder för att hindra att brottslingar som dömts inom relevanta områden eller deras medhjälpare har en ledande befattning inom eller är verkliga huvudmän bakom dessa ansvariga enheter.

Artikel 48

1. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna effektivt övervakar och vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att detta direktiv efterlevs.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter, exempelvis att kräva att de lämnas uppgifter som är relevanta för övervakning av efterlevnaden och för utförande av kontroller, samt har tillräckliga ekonomiska, personella och tekniska resurser för att fullgöra sitt uppdrag. Medlemsstaterna ska se till att dessa myndigheters personal håller hög yrkesmässig standard, bland annat när det gäller konfidentialitet och uppgiftsskydd, samt har stor integritet och rätt kompetens.

3. För kreditinstitut, finansiella institut och tillhandahållare av speltjänster ska de behöriga myndigheterna ha förstärkta tillsynsbefogenheter.
4. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den ansvariga enheten driver företag kontrollerar att dessa företag iakttar denna medlemsstats nationella bestämmelser vid införlivandet av detta direktiv. När det gäller de företag som avses i artikel 45.9 kan sådan kontroll inbegripa vidtagande av lämpliga och proportionella åtgärder för att rätta till allvarliga brister som kräver omedelbart avhjälpande. Dessa åtgärder ska vara tillfälliga och avbrytas när de identifierade bristerna rättas till, inbegripet med stöd från eller i samarbete med de behöriga myndigheterna i den ansvariga enhetens hemmedlemsstat, i enlighet med artikel 45.2.
5. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den ansvariga enheten driver företag ska samarbeta med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den ansvariga enheten har sitt säte, för att säkerställa effektiv övervakning av kraven i detta direktiv.
6. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna då de tillämpar en riskbaserad tillsynsmetod
 - a) har en klar uppfattning om riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i sin medlemsstat,
 - b) har intern och extern tillgång till all relevant information om de specifika nationella och internationella risker som är kopplade till de ansvariga enheternas kunder, produkter och tjänster,
 - c) baserar den interna och externa tillsynens frekvens och intensitet på de ansvariga enheternas riskprofil och på risker för penningtvätt och finansiering av terrorism i den medlemsstaten.
7. Bedömningen av ansvariga enheters riskprofil för penningtvätt och finansiering av terrorism, inklusive riskerna för bristande efterlevnad, ska ses över regelbundet och vid viktiga händelser inom eller förändringar av deras ledning och verksamhet.
8. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna beaktar den ansvariga enhetens manöverutrymme och på ett lämpligt sätt granskar de riskbedömningar som ligger till grund för detta, samt huruvida denna enhets interna riktlinjer, kontroller och förfaranden är tillräckliga och genomförs.
9. För de ansvariga enheter som avses i artikel 2.1.3 a, b och d får medlemsstaterna tillåta att uppgifterna i punkt 1 i den här artikeln utförs av självreglerande organ, under förutsättning att dessa självreglerande organ överensstämmer med punkt 2 i den här artikeln.
10. Senast den 26 juni 2017 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 utfärda riktlinjer åt de behöriga myndigheterna om de utmärkande dragen för en riskbaserad tillsynsmetod och vilka åtgärder som ska vidtas vid tillsyn som grundar sig på en riskbaserad metod. Särskild hänsyn ska tas till företagets typ och storlek, och där så är lämpligt och proportionerligt ska särskilda åtgärder föreskrivas.

AVSNITT 3

Samarbete

Underavsnitt I

Nationellt samarbete

Artikel 49

Medlemsstaterna ska se till att beslutsfattare, FIU, tillsynsmyndigheter och andra behöriga myndigheter som arbetar med bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har effektiva samarbets- och samordningsmekanismer för att på nationell nivå utveckla och genomföra politik och åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bland annat så att de kan fullgöra sin skyldighet enligt artikel 7.

Underavsnitt II

Samarbete med de europeiska tillsynsmyndigheterna

Artikel 50

De behöriga myndigheterna ska förse de europeiska tillsynsmyndigheterna med alla uppgifter de behöver för att tillåta dem att utföra sina uppgifter enligt detta direktiv.

Underavsnitt III

Samarbete mellan FIU och kommissionen

Artikel 51

Kommissionen kan lämna den hjälp som behövs för att underlätta samordningen, bland annat informationsutbytet mellan FIU i unionen. Den får regelbundet sammankalla möten inom EU:s FIU-plattform bestående av företrädare för medlemsstaternas FIU, så att samarbete mellan FIU kan underlättas, åsikter kan utbytas och råd kan ges om genomförandefrågor som är relevanta för FIU och rapporterande enheter samt om samarbetsrelaterade frågor såsom effektivt FIU-samarbete, identifiering av misstänkta transaktioner med en gränsöverskridande dimension, standardisering av rapporteringsformat genom nätverket FIU.net eller dess efterföljare, gemensam analys av gränsöverskridande ärenden och identifiering av trender och faktorer av relevans för bedömning av riskerna för penningtvätt och terrorismfinansiering på både nationell och överstatlig nivå.

Artikel 52

Medlemsstaterna ska se till att FIU i största möjliga utsträckning samarbetar med varandra, oavsett organisatorisk ställning.

Artikel 53

1. Medlemsstaterna ska se till att FIU spontant eller på begäran utbyter alla uppgifter som kan vara relevanta för deras bearbetning eller analys av information med koppling till penningtvätt eller finansiering av terrorism och berörda fysiska eller juridiska personer, även om typen av förbrott som det kan röra sig om inte är känd vid tidpunkten för utbytet.

En begäran om upplysningar ska innehålla relevanta fakta, bakgrundsinformation, motiven till begäran och information om hur de begärda uppgifterna ska användas. Olika utbytesmekanismer får tillämpas om FIU så har beslutat sinsemellan, särskilt vad gäller utbyten via FIU.net eller dess efterföljare.

När en FIU får in en rapport enligt artikel 33.1 första stycket ska den, om rapporten berör en annan medlemsstat, omgående vidarebefordra denna till FIU i den medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna ska se till att den FIU som begäran ställs till är skyldig att använda samtliga tillgängliga befogenheter som den normalt skulle ha använt på nationellt plan för inhämtande och analys av information, när den besvarar en begäran om uppgifter enligt punkt 1 från en annan FIU. Den FIU som begäran ställs till ska svara med nödvändig skyndsamhet.

När en FIU önskar erhålla ytterligare information från en ansvarig enhet som är etablerad i en annan medlemsstat som verkar på dess territorium ska begäran riktas till FIU i den medlemsstat på vars territorium den ansvariga enheten är etablerad. Denna FIU ska skyndsamt förmedla begäranden och svar.

3. En FIU får endast i undantagsfall vägra att utbyta information, om utbytet skulle kunna strida mot de grundläggande principerna i dess nationella rätt. Dessa undantagsfall ska specificeras på ett sådant sätt att missbruk och onödiga begränsningar av det fria utbytet av information för analysändamål förhindras.

Artikel 54

Upplysningar och handlingar som mottas enligt artiklarna 52 och 53 ska användas för att utföra FIU:s uppgifter som föreskrivs i detta direktiv. Vid utbytet av upplysningar och handlingar enligt artiklarna 52 och 53 får vidarebefordrande FIU uppställa restriktioner och villkor för användningen av de upplysningarna. Mottagande FIU ska iaktta dessa restriktioner och villkor.

Artikel 55

1. Medlemsstaterna ska se till att de upplysningar som utbyts enligt artiklarna 52 och 53 endast används för det ändamål för vilket de begärdes eller lämnades ut och att all spridning av de upplysningarna av mottagande FIU till annan myndighet, annat organ eller annan avdelning, samt all användning av dessa upplysningar för andra ändamål än de som ursprungligen godkännts måste godkännas på förhand av den FIU som lämnar upplysningarna.

2. Medlemsstaterna ska se till att anmodade FIU omgäende och så långt det är möjligt lämnar förhandsgodkännande till spridning av upplysningarna till behöriga myndigheter. Anmodade FIU får inte vägra att lämna sitt godkännande till sådan spridning såvida inte detta skulle falla utanför tillämpningsområdet för dess bestämmelser om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, skulle kunna försvåra en brottsutredning, uppenbart skulle vara oproportionerligt i förhållande till en fysisk eller juridisk persons eller den anmodade FIU:s medlemsstats legitima intressen, eller av annan anledning skulle strida mot de grundläggande principerna i den nationella rätten i den medlemsstaten. Varje vägran att lämna godkännande ska vederbörligen förklaras.

Artikel 56

1. Medlemsstaterna ska kräva att deras FIU använder skyddade kommunikationskanaler sinsemellan och uppmuntra användningen av FIU.net eller dess efterföljare.

2. Medlemsstaterna ska se till att deras FIU samarbetar vid tillämpningen av den senaste tekniken i enlighet med nationell rätt för att utföra uppgifterna enligt detta direktiv. Denna teknik ska, genom att säkra fullgott skydd av personuppgifter, ge FIU möjlighet att anonymt jämföra sina uppgifter med andra FIU, för att spåra personer av intresse för FIU i andra medlemsstater och fastställa deras inkomster och medel.

Artikel 57

Skillnader i definitioner av skattebrott i nationell rätt får inte begränsa FIU:s förmåga att i största möjliga utsträckning enligt nationell rätt utbyta information eller ge stöd åt en annan FIU.

AVSNITT 4

Sanktioner

Artikel 58

1. Medlemsstaterna ska se till att ansvariga enheter kan hållas ansvariga för överträdelse av de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv i enlighet med den här artikeln och artiklarna 59–61. Alla eventuella sanktioner eller åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att föreskriva och påföra överträdare straffrättsliga påföljder ska medlemsstaterna fastställa regler om administrativa sanktioner och åtgärder och se till att deras behöriga myndigheter får påföra överträdare sådana sanktioner och föreskriva sådana åtgärder vid överträdelse av de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas samt se till att dessa tillämpas.

Medlemsstater kan besluta att inte fastställa regler för administrativa sanktioner eller åtgärder för överträdelse som omfattas av straffrättsliga påföljder i deras nationella rätt. I det fallet ska medlemsstaterna meddela kommissionen de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.

3. Om skyldigheter gäller juridiska personer i händelse av överträdelse av de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas ska medlemsstaterna se till att sanktioner och åtgärder kan tillämpas på ledningen och andra fysiska personer som enligt nationell rätt bär ansvar för överträdelsen.

4. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har alla de tillsyns- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag.

5. De behöriga myndigheterna ska på något av följande sätt utöva sina befogenheter att påföra administrativa sanktioner och föreskriva åtgärder i enlighet med detta direktiv och nationell rätt:

- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter.
- c) På eget ansvar genom delegering till sådana andra myndigheter.
- d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att påföra överträdare administrativa sanktioner och föreskriva åtgärder ska de föra ett nära samarbete för att se till att dessa administrativa sanktioner eller åtgärder ger önskat resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

Artikel 59

1. Medlemsstaterna ska se till att denna artikel åtminstone tillämpas på sådana överträdelser hos ansvariga enheter som är allvarliga, upprepade, systematiska, eller en kombination härav, av de krav som anges i

- a) artiklarna 10–24 (åtgärder för kundkännedom),
- b) artiklarna 33, 34 och 35 (rapportering av misstänkta transaktioner),
- c) artikel 40 (registerhållning), och
- d) artiklarna 45 och 46 (interna kontroller).

2. I de fall som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna se till att de administrativa sanktioner och åtgärder som kan tillämpas åtminstone inbegriper följande:

- a) Ett offentligt meddelande vari den fysiska eller juridiska personen liksom överträdelsens karaktär anges.
- b) En anmodan om att den fysiska eller juridiska personen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa detta.
- c) Återkallande eller tillfällig indragning av auktorisering, om en ansvarig enhet är föremål för en auktorisation.
- d) Ett tillfälligt förbud för personer med ledningsansvar inom en ansvarig enhet eller andra fysiska personer som hålls ansvariga för överträdelsen att utöva ledningsfunktioner inom ansvariga enheter.
- e) Maximala administrativa sanktionsavgifter på minst två gånger den vinst som har erhållits genom överträdelsen, om det går att fastställa denna vinst, eller minst 1 000 000 EUR.

3. Medlemsstaterna ska genom undantag från punkt 2 e se till att också följande sanktioner kan tillämpas, om den berörda ansvariga enheten är ett kreditinstitut eller finansiellt institut:

- a) Om det rör sig om en juridisk person, maximala sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller 10 % av den totala årsomsättningen enligt den senaste tillgängliga redovisning som godkänts av ledningen; om den ansvariga enheten är ett moderföretag eller ett dotterföretag till ett moderföretag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med artikel 22 i direktiv 2013/34/EU ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst i enlighet med de relevanta redovisningsdirektiven enligt den senaste tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningen för det yttersta moderföretaget.

b) Om det rör sig om en fysisk person, maximala sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den 25 juni 2015.

4. Medlemsstaterna får ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra ytterligare typer av administrativa sanktioner utöver dem som anges i punkt 2 a–d eller påföra administrativa sanktionsavgifter som överstiger de belopp som avses i punkterna 2 e och 3.

Artikel 60

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats offentliggör beslut som inte kan överklagas om administrativa sanktioner eller åtgärder till följd av överträdelse av de nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv omedelbart efter det att den person som påförts en sanktion har informerats om beslutet. Offentliggörandet ska åtminstone innehålla information om vilken typ och art av överträdelse det rör sig om och vilka personer som är ansvariga. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att tillämpa detta stycke på beslut om föreskrivande av åtgärder av utredningskaraktär.

Om den behöriga myndigheten anser att ett offentliggörande av identiteten hos de ansvariga personer som avses i första stycket eller personuppgifterna för sådana personer är oproportionellt, mot bakgrund av en bedömning av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter i det enskilda fallet, eller om offentliggörandet äventyrar finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, ska de behöriga myndigheterna

a) skjuta upp offentliggörandet av beslutet om påförande av en administrativ sanktion eller föreskrivande av åtgärden tills det inte längre finns någon anledning att inte offentliggöra det,

b) offentliggöra beslutet om påförande av en administrativ sanktion eller föreskrivande av åtgärden på anonym grund i enlighet med nationell rätt, om ett sådant offentliggörande på anonym grund säkerställer ett effektivt skydd av personuppgifterna i fråga; vid ett beslut om att offentliggöra en administrativ sanktion eller åtgärd på anonym grund får offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp under en rimlig tidsperiod, om det antas att anledningen till att offentliggörandet ska ske på anonym grund kommer att upphöra att vara giltig under denna tidsperiod,

c) över huvud taget inte offentliggöra beslutet om påförande av en administrativ sanktion eller föreskrivande av en åtgärd om de alternativ som anges i leden a och b inte anses tillräckliga för att säkerställa att

i) finansmarknadernas stabilitet inte äventyras, eller att

ii) offentliggörandet av beslutet är proportionellt vad gäller åtgärder som bedöms vara mindre betydelsefulla.

2. Om medlemsstaterna tillåter offentliggörandet av beslut som kan överklagas ska de behöriga myndigheterna omedelbart på sin officiella webbplats också offentliggöra sådan information och eventuell senare information om resultatet av överklagandet. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklarande av ett tidigare beslut om påförande av en administrativ sanktion eller föreskrivande av en åtgärd offentliggöras.

3. De behöriga myndigheterna ska se till att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel ligger kvar på deras officiella webbplats i fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i offentliggörandet ska dock endast finnas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig i enlighet med tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

4. När de behöriga myndigheterna fastställer typen av och nivån på administrativa sanktioner eller åtgärder, ska medlemsstaterna se till att de beaktar alla relevanta omständigheter, däribland följande, i tillämpliga fall:

a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.

b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens ansvar.

c) Den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig, med till exempel den totala omsättningen för den juridiska person som hålls ansvarig eller årsinkomsten för den fysiska person som hålls ansvarig som indikation.

d) Den vinst som den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig har erhållit genom överträdelsen, i den mån den kan fastställas.

e) Förluster för tredje man som överträdelsen vållat, i den mån dessa kan fastställas.

- f) Den vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten som den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig visar.
- g) Tidigare överträdelse som begåtts av den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig.
5. Medlemsstaterna ska se till att juridiska personer kan ställas till svars för de överträdelse som avses i artikel 59.1 och som begås till deras förmån av någon som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning i denna, grundad på
- a) befogenhet att företräda den juridiska personen,
- b) befogenhet att besluta för den juridiska personens räkning, eller
- c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
6. Medlemsstaterna ska också se till att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i den tillsyn eller kontroll som ska utföras av en sådan person som avses i punkt 5 i denna artikel har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennes förmån begå överträdelse enligt artikel 59.1.

Artikel 61

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna etablerar effektiva och tillförlitliga mekanismer för att uppmuntra rapportering till de behöriga myndigheterna om potentiella eller faktiska överträdelse av de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
2. De mekanismer som avses i punkt 1 ska åtminstone omfatta följande:
- a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om överträdelse och uppföljning av dem.
- b) Tillbörligt skydd för anställda eller personer i jämförbar ställning inom ansvariga enheter som anmäler överträdelse begångna inom den ansvariga enheten.
- c) Tillbörligt skydd för den tilltalade personen.
- d) Skydd av personuppgifter avseende både den person som rapporterar en överträdelse och den fysiska person som påstås bära ansvaret för den, i enlighet med principerna i direktiv 95/46/EG.
- e) Tydliga regler som under alla omständigheter ser till att konfidentialiteten för den person som anmäler överträdelse begångna inom den ansvariga enheten garanteras, såvida inte offentliggörande krävs i enlighet med nationell rätt i samband med ytterligare utredningar eller efterföljande rättsliga förfaranden.
3. Medlemsstaterna ska kräva att ansvariga enheter inrättar lämpliga rutiner, så att deras anställda eller personer i jämförbar ställning kan rapportera överträdelse internt genom en särskild, självständig och anonym kanal som står i proportion till den berörda ansvariga enhetens typ och storlek.

Artikel 62

1. Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga myndigheter informerar de europeiska tillsynsmyndigheterna om alla administrativa sanktioner och åtgärder som i enlighet med artiklarna 58 och 59 påförts kreditinstitut och finansiella institut, inbegripet eventuella överklaganden med anledning av dessa samt resultatet därav.
2. Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga myndigheter i enlighet med sin nationella rätt kontrollerar huruvida det i kriminalregistret finns uppgift om att den berörda personen har en relevant fällande dom mot sig. Allt utbyte av information för dessa ändamål ska ske i enlighet med beslut 2009/316/RIF och rambeslut 2009/315/RIF i den form som de har genomförts i nationell rätt.
3. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska ha en webbplats med länkar till varje behörig myndighets offentliggörande av administrativa sanktioner och åtgärder som i enlighet med artikel 60 påförts kreditinstitut och finansiella institut samt visa under vilken tidsperiod varje medlemsstat offentliggör administrativa sanktioner och åtgärder.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 63

Artikel 25.2 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (*) ska ersättas med följande:

”d) Den centrala motparten är etablerad eller auktoriserad i ett tredjeland som av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*) inte anses ha strategiska brister i sitt nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utgör betydande hot mot unionens finansiella system.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

Artikel 64

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 25 juni 2015.
3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av en månad från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 65

Senast den 26 juni 2019 ska kommissionen ta fram en rapport om direktivets genomförande och lämna den till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 66

Direktiven 2005/60/EG och 2006/70/EG ska upphöra att gälla från och med den 26 juni 2017.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med den jämförelsetabell som anges i bilaga IV.

Artikel 67

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 26 juni 2017. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

Artikel 68

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 69

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 20 maj 2015.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA
Ordförande

BILAGA I

Följande är en icke uttömmande förteckning över riskvariabler som ansvariga enheter ska beakta när de fastställer i vilken omfattning de ska vidta åtgärder för kundkännedom i enlighet med artikel 13.3:

- i) Syftet med ett konto eller en förbindelse.
 - ii) Hur stora tillgångar som en kund deponerar eller transaktionernas storlek.
 - iii) Affärsförbindelsens regelbundenhet eller varaktighet.
-

BILAGA II

Följande är en icke uttömmande förteckning över faktorer och typer av indikatorer på potentiellt lägre risk enligt artikel 16:

1. Kundriskfaktorer:

- a) Offentliga bolag noterade på en fondbörs och med krav på uppgiftslämnning (enligt fondbørsbestämmelser, lagstiftning eller annat tvingande sätt), som innebär krav på adekvat öppen redovisning av verkligt huvudmannskap.
- b) Offentliga förvaltningar eller företag.
- c) Kunder som är etablerade i geografiska områden med lägre risk enligt punkt 3.

2. Riskfaktorer för produkter, tjänster, transaktioner eller distributionskanaler:

- a) Livförsäkringar med låg premie.
- b) Pensionsförsäkringar, om förtida återköp inte är möjligt och försäkring inte får användas som säkerhet.
- c) Pensionsordningar, pensionskassor eller liknande system som innebär pensionsförmåner för anställda, där inbetalning sker i form av löneavdrag och systemet inte tillåter överlåtelse av rättigheter.
- d) Finansiella produkter eller tjänster som innebär väl definierade och begränsade tjänster för vissa typer av kunder, för förbättrad ekonomisk integration.
- e) Produkter där riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism styrs av andra faktorer, som ekonomiska begränsningar eller insyn i ägandet (exempelvis vissa typer av elektroniska pengar).

3. Geografiska riskfaktorer:

- a) Medlemsstater.
- b) Tredjeländer med effektiva system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- c) Tredjeländer som enligt trovärdiga källor har låg korruption eller annan brottslig handling.
- d) Tredjeländer som på grundval av trovärdiga källor såsom ömsesidiga utvärderingar, detaljerade bedömningsrapporter eller offentliggjorda uppföljningsrapporter har krav för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som överensstämmer med de reviderade FATF-rekommendationerna och som effektivt genomför dessa krav.

BILAGA III

Följande är en icke uttömmande förteckning över faktorer och typer av indikatorer på potentiellt högre risk enligt artikel 18.3:

1. Kundriskfaktorer:

- a) Affärsförbindelsen försiggår under ovanliga omständigheter.
- b) Kunder etablerade i geografiska områden med högre risk enligt punkt 3.
- c) Juridiska personer eller konstruktioner som är personliga lösningar på tillgångsförvaltning.
- d) Bolag som har nominella aktieägare eller andelar utställda på innehavaren.
- e) Kontantintensiva företag.
- f) Bolagets ägarstruktur framstår som ovanlig eller alltför komplicerad för dess verksamhet.

2. Riskfaktorer för produkter, tjänster, transaktioner eller distributionskanaler:

- a) Bankverksamhet inriktad på privatpersoner.
- b) Produkter eller transaktioner som kan gynna anonymitet.
- c) Indirekta affärsförbindelser eller transaktioner utan vissa skyddsåtgärder såsom elektroniska underskrifter.
- d) Betalningar från en tredje man som är okänd eller oberoende.
- e) Nya produkter och nya affärsmetoder, inklusive nya leveranssystem och användning av ny teknik eller teknik under utveckling för både nya och befintliga produkter.

3. Geografiska riskfaktorer:

- a) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9, länder som enligt trovärdiga källor, exempelvis ömsesidiga utvärderingar, detaljerade bedömningsrapporter eller offentliggjorda uppföljningsrapporter, har fastställts sakna effektiva system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- b) Länder som enligt trovärdiga källor har betydande korruption eller annan brottslig handling.
- c) Länder som är föremål för sanktioner, embargon eller liknande åtgärder från exempelvis unionens eller Förenta nationernas sida.
- d) Länder som finansierar eller stödjer terroristverksamhet eller med utpekade terroristorganisationer verksamma i landet.

BILAGA IV

Jämförelsetabell

Detta direktiv	Direktiv 2005/60/EG	Direktiv 2006/70/EG
—		Artikel 1
—		Artikel 3
—		Artikel 5
—		Artikel 6
—		Artikel 7
Artikel 1	Artikel 1	
Artikel 2	Artikel 2	
Artikel 2.3–2.9		Artikel 4
Artikel 3	Artikel 3	
Artikel 3.9, 3.10 och 3.11		Artikel 2.1, 2.2 och 2.3
Artikel 4	Artikel 4	
Artikel 5	Artikel 5	
Artiklarna 6–8	—	
Artikel 10	Artikel 6	
Artikel 11	Artikel 7	
Artikel 13	Artikel 8	
Artikel 14	Artikel 9	
Artikel 11 d	Artikel 10.1	
—	Artikel 10.2	
Artiklarna 15, 16 och 17	Artikel 11	
—	Artikel 12	
Artiklarna 18–24	Artikel 13	
Artikel 22		Artikel 2.4
Artikel 25	Artikel 14	
—	Artikel 15	
Artikel 26	Artikel 16	
—	Artikel 17	
Artikel 27	Artikel 18	
Artikel 28	—	
Artikel 29	Artikel 19	
Artikel 30	—	
Artikel 31	—	
—	Artikel 20	
Artikel 32	Artikel 21	
Artikel 33	Artikel 22	

Prop. 2016/17:173
Bilaga 1

5.6.2015

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 141/117

Detta direktiv	Direktiv 2005/60/EG	Direktiv 2006/70/EG
Artikel 34	Artikel 23	
Artikel 35	Artikel 24	
Artikel 36	Artikel 25	
Artikel 37	Artikel 26	
Artikel 38	Artikel 27	
Artikel 39	Artikel 28	
—	Artikel 29	
Artikel 40	Artikel 30	
Artikel 45	Artikel 31	
Artikel 42	Artikel 32	
Artikel 44	Artikel 33	
Artikel 45	Artikel 34	
Artikel 46	Artikel 35	
Artikel 47	Artikel 36	
Artikel 48	Artikel 37	
Artikel 49	—	
Artikel 50	Artikel 37a	
Artikel 51	Artikel 38	
Artiklarna 52–57	—	
Artiklarna 58–61	Artikel 39	
—	Artikel 40	
—	Artikel 41	
—	Artikel 41a	
—	Artikel 41b	
Artikel 65	Artikel 42	
—	Artikel 43	
Artikel 66	Artikel 44	
Artikel 67	Artikel 45	
Artikel 68	Artikel 46	
Artikel 69	Artikel 47	

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/847

av den 20 maj 2015

om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) De flöden av pengar från olaglig verksamhet som skapas genom överföringar av medel kan skada den finansiella sektorns integritet, stabilitet och anseende och utgöra ett hot mot såväl unionens inre marknad som internationell utveckling. Penningtvätt, finansiering av terrorism och organiserad brottslighet är fortfarande betydande problem som bör angripas på unionsnivå. Den sundhet, integritet och stabilitet som präglar systemet för överföring av medel och tilltron till det finansiella systemet i dess helhet kan allvarligt sättas på spel genom brottslingars och deras medhjälparens försök att antingen dölja ursprunget till vinning från brott eller att överföra medel för brottslig verksamhet eller terroriständamål.
- (2) För att underlätta sin brottsliga verksamhet är det sannolikt att personer som ägnar sig åt penningtvätt och som finansierar terrorism utnyttjar den fria rörligheten för kapital inom unionens integrerade finansiella område, om inte vissa samordnade åtgärder antas på unionsnivå. Internationellt samarbete inom ramen för arbetsgruppen för finansiella åtgärder (*Financial Action Task Force – FATF*) och en global tillämpning av dess rekommendationer syftar till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism vid överföring av medel.
- (3) På grund av räckvidden på de åtgärder som vidtas bör unionen säkerställa att de internationella standarder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och spridning som FATF antog den 16 februari 2012

⁽¹⁾ EUT C 166, 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 20 april 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT), Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 maj 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT).

(nedan kallade *de reviderade FATF-rekommendationerna*) och i synnerhet FATF:s rekommendation nr 16 om elektroniska överföringar (nedan kallad *FATF:s rekommendation nr 16*) och den reviderade tolkningsnoten om dess genomförande, genomförs på ett enhetligt sätt i hela unionen och att det i synnerhet inte förekommer någon diskriminering eller diskrepans mellan, å ena sidan, nationella betalningar inom medlemsstaterna och, å andra sidan, gränsoverskridande betalningar mellan medlemsstaterna. Enskilda medlemsstaters icke samordnade åtgärder kan på området gränsoverskridande överföringar inverka väsentligt på betalningssystemens funktion på unionsnivå och kan därför skada den inre marknaden på området finansiella tjänster.

- (4) För att främja ett enhetligt internationellt tillvägagångssätt och öka effektiviteten i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism, bör man vid unionens ytterligare åtgärder ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå, närmare bestämt de reviderade FATF-rekommendationerna.
- (5) Genomförandet och verkställigheten av denna förordning, inklusive FATF:s rekommendation nr 16, utgör lämpliga och effektiva sätt att förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (6) Denna förordning är inte avsedd att leda till omotiverade bördor eller oproportionella kostnader för betaltjänstleverantörer eller personer som använder deras tjänster. I detta avseende bör den förebyggande strategin vara målinriktad, proportionell och i full överensstämmelse med den fria rörligheten för kapital som garanteras i hela unionen.
- (7) I unionens reviderade strategi mot finansiering av terrorism av den 17 juli 2008 (nedan kallad *den reviderade strategin*) påpekades att insatser för att förebygga finansiering av terrorism och att kontrollera hur misstänkta terrorister använder sina egna finansiella medel måste fortsätta. Det fastslås att FATF ständigt arbetar för att förbättra sina rekommendationer och skapa en samsyn om hur de ska genomföras. I den reviderade strategin noteras att det regelbundet utvärderas hur alla FATF-medlemmar och medlemmar av regionala organ efter FATF-modell genomför de reviderade FATF-rekommendationerna och att det därför är viktigt att medlemsstaterna intar en gemensam hållning till genomförandet.
- (8) För att förebygga finansiering av terrorism har åtgärder vidtagits i syfte att frysa vissa personers, grupper och enheters penningmedel och ekonomiska resurser, däribland rådets förordningar (EG) nr 2580/2001 ⁽¹⁾, (EG) nr 881/2002 ⁽²⁾ och (EU) nr 356/2010 ⁽³⁾. Av samma skäl har åtgärder vidtagits i syfte att skydda det finansiella systemet mot att penningmedel och ekonomiska resurser överförs för terroriständamål. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ innehåller ett antal sådana åtgärder. Dessa åtgärder kan dock inte helt hindra terrorister eller andra brottslingar från att få tillgång till betalningssystem för att överföra sina medel.
- (9) För att penningtvätt och finansiering av terrorism ska kunna förebyggas, upptäckas och utredas och restriktiva åtgärder ska kunna genomföras, särskilt de som införs genom förordningarna (EG) nr 2580/2001, (EG) nr 881/2002 och (EU) nr 356/2010, och i full överensstämmelse med unionens förordningar som genomför sådana åtgärder, är det särskilt viktigt och värdefullt att överföringar av medel fullständigt kan spåras. För att säkerställa att uppgifterna vidarebefordras genom hela betalningskedjan är det därför lämpligt att införa en skyldighet för betaltjänstleverantörerna att till överföringar av medel foga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren.
- (10) Denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av restriktiva åtgärder som införs genom förordningar som grundas på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), såsom förordningarna (EG) nr 2580/2001, (EG) nr 881/2002 och (EU) nr 356/2010, som kan kräva att både betalarna och betalningsmottagarna samt förmedlande betaltjänstleverantörer vidtar lämpliga åtgärder för att frysa vissa medel eller att de iakttar särskilda restriktioner avseende vissa överföringar av medel.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism (EGT L 344, 28.12.2001, s. 70).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med nätverket al-Qaida associerade personer och enheter (EGT L 139, 29.5.2002, s. 9).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 356/2010 av den 26 april 2010 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ mot bakgrund av situationen i Somalia (EUT L 105, 27.4.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (se sidan 73 i detta nummer av EUT).

- (11) Denna förordning bör även gälla utan att det påverkar den nationella lagstiftning som införlivar Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾. Exempelvis bör inte personuppgifter som insamlas för de ändamål som avses i denna förordning behandlas på ett sätt som är oförenligt med direktiv 95/46/EG. Särskilt bör senare behandling av personuppgifter för kommersiella ändamål vara strängt förbjuden. Samtliga medlemsstater anser att bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism har ett starkt allmänintresse. Vid tillämpningen av denna förordning bör därför överföring av personuppgifter till ett tredjeland som inte säkerställer en adekvat skyddsnivå i enlighet med artikel 25 i direktiv 95/46/EG tillåtas i enlighet med artikel 26 i direktivet. Det är viktigt att betaltjänstleverantörer som är verksamma i flera jurisdiktioner med filialer eller dotterföretag utanför unionen inte förhindras att överföra information om misstänkta transaktioner inom samma organisation förutsatt att de tillämpar lämpliga säkerhetsåtgärder. Betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör samt den förmedlande betaltjänstleverantören bör dessutom förfoga över lämpliga tekniska och organisatoriska medel för att skydda personuppgifter mot oavsiktlig förlust, ändring och obehörigt röjande eller obehörigt åtkomst.
- (12) Personer som endast omvandlar pappersdokument till elektroniska uppgifter och som agerar enligt ett kontrakt med en betaltjänstleverantör och personer som tillhandahåller betaltjänstleverantörer enbart med meddelandesystem eller andra stödsystem för överföring av medel eller system för clearing och avveckling omfattas inte av denna förordnings tillämpningsområde.
- (13) Överföringar av medel som motsvarar de tjänster som avses i artikel 3 a–m och o i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG⁽²⁾ omfattas inte av denna förordning. Det är också lämpligt att undanta överföringar av medel där risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är liten. Sådana undantag bör omfatta betalkort, instrument för elektroniska pengar, mobiltelefoner eller annan förbetald eller efterhandsbetald digital utrustning eller it-utrustning med liknande egenskaper, där de uteslutande används för köp av varor eller tjänster och kortets, instrumentets eller utrustningens nummer åtföljer alla överföringar. Användningen av ett betalkort, ett instrument för elektroniska pengar, en mobiltelefon eller annan förbetald eller efterhandsbetald digital utrustning eller it-utrustning med liknande egenskaper för att verkställa en överföring från person till person omfattas dock av denna förordning. Dessutom bör uttag från uttagsautomater, betalning av skatter, böter eller andra avgifter, överföringar av medel som görs genom checkavbildningar, inklusive trunkerade checkar eller växlar, och överföringar av medel där både betalaren och betalningsmottagaren är betaltjänstleverantörer som agerar för egen räkning, undantas från denna förordnings tillämpningsområde.
- (14) För att beakta de nationella betalningssystemens särskilda egenskaper, och förutsatt att det alltid är möjligt att spåra överföringen av medel tillbaka till betalaren, bör medlemsstaterna dessutom kunna undanta vissa inhemska överföringar av medel som avser låga belopp som används för köp av varor eller tjänster, inbegripet elektroniska girobetalningar, från denna förordnings tillämpningsområde.
- (15) Betaltjänstleverantörer bör se till att uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren inte saknas eller är ofullständiga.
- (16) För att inte inverka negativt på betalningssystemens effektivitet och för att skapa en rimlig avvägning mellan risken för att transaktioner kommer att ske utanför det officiella systemet som ett resultat av alltför strikta identifieringskrav och det potentiella terroristhot som små överföringar av medel innebär, bör, vid överföringar av medel där en kontroll ännu inte har ägt rum, skyldigheten att kontrollera att uppgifterna om betalaren eller betalningsmottagaren är riktiga endast tillämpas på enskilda överföringar som överstiger 1 000 EUR, om inte överföringen förefaller vara sammankopplad till andra överföringar av medel som tillsammans skulle överstiga 1 000 EUR, medlen har tagits emot eller betalats ut i kontanter eller i anonyma elektroniska pengar eller det finns rimliga skäl att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism.
- (17) När det gäller överföringar av medel där en kontroll anses ha ägt rum bör betaltjänstleverantörer inte vara skyldiga att kontrollera de uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren som åtföljer varje överföring av medel, förutsatt att skyldigheterna i direktiv (EU) 2015/849 är fullgjorda.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (18) Mot bakgrund av unionens lagstiftningsakter om betaltjänster, nämligen Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 ⁽²⁾ samt direktiv 2007/64/EG, bör det vara tillräckligt att föreskriva att endast förenklade uppgifter, såsom betalkontonummer eller en unik transaktionsidentifikator, åtföljer överföringar av medel inom unionen.
- (19) För att myndigheter som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism i tredjeländer ska kunna spåra källan till de medel som används för sådana ändamål bör överföringar av medel från unionen till tredjeländer åtföljas av fullständiga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren. Dessa myndigheter bör endast ges tillgång till fullständiga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren för att kunna förebygga, upptäcka och utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism.
- (20) Medlemsstaternas myndigheter som ansvarar för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism och berörda rättsliga och brottsbekämpande organ i medlemsstaterna bör intensifiera samarbetet sinsemellan och med berörda myndigheter i tredjeländer, inklusive i utvecklingsländer, i syfte att ytterligare stärka öppenheten, samt utbytet av information och bästa praxis.
- (21) Vad gäller medel som överförs från en enskild betalare till flera betalningsmottagare med batchfiler som innehåller enskilda överföringar från unionen till tredjeländer, bör det föreskrivas att sådana enskilda överföringar endast ska åtföljas av betalarens betalkontonummer eller den unika transaktionsidentifikatorn samt fullständiga uppgifter om betalningsmottagaren, under förutsättning att batchfilen innehåller fullständiga verifierade uppgifter om betalaren och fullständiga uppgifter om betalningsmottagaren, som är fullständigt spårbara.
- (22) För att kunna kontrollera om erforderliga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren åtföljer överföringarna av medel, och för att upptäcka misstänkta transaktioner, bör betalningsmottagarens betaltjänstleverantör och den förmedlande betaltjänstleverantören ha effektiva metoder för fastställande av huruvida uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren saknas eller är ofullständiga. Dessa metoder bör inbegripa efterhandsövervakning eller övervakning i realtid där så är lämpligt. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att betaltjänstleverantörerna inkluderar den nödvändiga transaktionsinformationen i den elektroniska överföringen eller i ett tillhörande meddelande genom hela betalningskedjan.
- (23) Mot bakgrund av den potentiella risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som anonyma betalningar utgör bör det krävas att betaltjänstleverantörer begär uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren. I enlighet med den riskbaserade metod som FATF utvecklat bör områden med högre respektive lägre risk fastställas för att risken för penningtvätt och finansiering av terrorism ska kunna motverkas bättre. Därför bör betalningsmottagarens betaltjänstleverantör och den förmedlande betaltjänstleverantören ha effektiva riskbaserade förfaranden som är tillämpliga när en överföring av medel saknar de nödvändiga uppgifterna om betalaren eller betalningsmottagaren, för att de ska kunna avgöra om de ska verkställa, avvisa eller avbryta den överföringen och fastställa de lämpliga uppföljningsåtgärder som ska vidtas.
- (24) Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör och den förmedlande betaltjänstleverantören bör vara särskilt vaksamma och bedöma riskerna när de antingen får kännedom om att uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren saknas eller är ofullständiga och bör rapportera misstänkta transaktioner till de behöriga myndigheterna i enlighet med rapporteringsskyldigheterna i direktiv (EU) 2015/849 och med nationella åtgärder som införivrar det direktivet.
- (25) Bestämmelserna om överföringar av medel avseende vilka uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren saknas eller är ofullständiga är tillämpliga utan att det påverkar betaltjänstleverantörers eller förmedlande betaltjänstleverantörers skyldigheter att avbryta och/eller avvisa överföringar av medel som strider mot en civilrättslig, förvaltningsrättslig eller straffrättslig bestämmelse.
- (26) I syfte att hjälpa betaltjänstleverantörerna att inrätta effektiva förfaranden för att upptäcka fall där de tar emot överföringar av medel som saknar uppgifter eller har ofullständiga uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren samt vidta uppföljningsåtgärder, bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 (EUT L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽²⁾, och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esm), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽³⁾, utfärda riktlinjer.

- (27) För att göra det möjligt att snabbt vidta åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör betal tjänstleverantörerna skyndsamt besvara en begäran om uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som kommer från myndigheter med ansvar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism i den medlemsstat där dessa betalningstjänstleverantörer är etablerade.
- (28) Antalet arbetsdagar i den medlemsstat där betalarens betal tjänstleverantör finns avgör antalet dagar för att besvara en begäran om uppgifter om betalaren.
- (29) Eftersom det inte alltid är möjligt i brottsutredningar att identifiera de uppgifter som behövs eller de personer som varit inblandade i en transaktion förrän flera månader eller till och med år efter den ursprungliga överföringen av medel, och för att tillgängliggöra viktig bevisning i utredningar, är det lämpligt att kräva att betal tjänstleverantörerna bevarar uppgifterna om betalaren och betalningsmottagaren under en tidsperiod i syfte att förebygga, upptäcka och utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism. Den perioden bör begränsas till fem år, varefter alla personuppgifter bör raderas, såvida inte annat föreskrivs i nationell rätt. Medlemsstaterna bör om det är nödvändigt för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism och efter att ha gjort en bedömning av åtgärdens nödvändighet och proportionalitet, kunna tillåta eller kräva fortsatt lagring av uppgifter för ytterligare en period som inte är längre än fem år, utan att det påverkar nationell straffrätt om bevis som är tillämpliga på pågående brottsutredningar och rättsliga förfaranden.
- (30) För att förbättra efterlevnaden av denna förordning, och i enlighet med kommissionens meddelande av den 9 december 2010 med titeln *Reinforcing sanctioning regimes in the financial services sector*, bör de behöriga myndigheternas befogenheter att vidta tillsynsåtgärder och deras sanktionsbefogenheter stärkas. Administrativa sanktioner och åtgärder bör föreskrivas och mot bakgrund av hur viktig bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism är bör medlemsstaterna fastställa sanktioner och åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen samt EBA:s, Eiopa:s, och Esmas (nedan kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*) gemensamma kommitté om sanktionerna och åtgärderna.
- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av kapitel V i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (32) Ett antal länder och territorier som inte utgör en del av unionens territorium ingår i en monetär union med en medlemsstat, tillhör en medlemsstats valutaområde eller har undertecknat ett monetärt avtal med Europeiska unionen företrädd av en medlemsstat, och har betal tjänstleverantörer som direkt eller indirekt deltar i den medlemsstatens betalnings- och avvecklingssystem. För att tillämpningen av denna förordning på överföringar mellan berörda medlemsstater och dessa länder eller territorier inte ska medföra betydande negativa effekter på dessa länders eller territoriers ekonomier bör sådana överföringar av medel kunna behandlas som överföringar av medel inom de berörda medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (33) Mot bakgrund av det antal ändringar som skulle behöva göras av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 ⁽¹⁾ i enlighet med den här förordningen, bör den förordningen för tydlighetens skull upphöra att gälla.
- (34) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (35) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till respekt för privatlivet och familjelivet (artikel 7), rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8), rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47) samt *ne bis in idem*-principen.
- (36) För att säkerställa ett smidigt införande av ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör datumet för tillämpningen av denna förordning sammanfalla med utgången av tidsfristen för införlivandet av direktiv (EU) 2015/849.
- (37) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾ och avgav ett yttrande den 4 juli 2013 ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser om de uppgifter om betalare och betalningsmottagare som ska åtfölja överföringar av medel, i alla valutor, i syfte att förebygga, upptäcka och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism, när minst en av de betaltjänstleverantörer som är involverade i överföringen av medel är etablerad inom unionen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på överföringar av medel, i alla valutor, som sänds eller tas emot av en betaltjänstleverantör eller en förmedlande betaltjänstleverantör som är etablerad inom unionen.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på de tjänster som förtecknas i artikel 3 a–m och o i direktiv 2007/64/EG.
3. Denna förordning ska inte tillämpas på överföringar av medel som utförs med hjälp av ett betalkort, ett instrument för elektroniska pengar, en mobiltelefon eller annan förbetald eller efterhandsbetald digital utrustning eller it-utrustning med liknande egenskaper, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det kortet, det instrumentet eller den utrustningen används uteslutande för att betala för varor eller tjänster.
 - b) Alla överföringar i samband med transaktionen åtföljs av numret på det kortet, det instrumentet eller den utrustningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel (EUT L 345, 8.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 32, 4.2.2014, s. 9.

Denna förordning ska dock gälla när ett betalkort, ett instrument för elektroniska pengar, en mobiltelefon eller annan förbetald eller efterhandsbetald digital utrustning eller it-utrustning med liknande egenskaper används för att verkställa en överföring av medel från person till person.

4. Denna förordning ska inte tillämpas på personer som inte har någon annan verksamhet än att omvandla pappersdokument till elektroniska uppgifter och som gör detta i enlighet med ett avtal med en betaltjänstleverantör eller personer som inte har någon annan verksamhet än att tillhandahålla betaltjänstleverantörers meddelandesystem eller andra stödsystem för överföring av medel eller system för clearing och avveckling.

Denna förordning ska inte gälla för överföringar av medel

- a) som involverar att betalaren tar ut kontanter från betalarens eget betalkonto,
 - b) som överför medel till en offentlig myndighet som betalning för skatter, böter eller andra avgifter inom en medlemsstat,
 - c) där både betalaren och betalningsmottagaren är betaltjänstleverantörer som agerar för egen räkning,
 - d) som görs genom checkavbildningar, inklusive trunkerade checkar.
5. En medlemsstat kan besluta att inte tillämpa denna förordning på överföringar av medel inom dess territorium till en betalningsmottagares betalkonto som uteslutande möjliggör betalning för tillhandahållande av varor eller tjänster när samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör omfattas av direktiv (EU) 2015/849.
 - b) Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör har möjlighet att med hjälp av en unik transaktionsidentifierare via betalningsmottagaren spåra överföringar av medel från den person som har ingått ett avtal med betalningsmottagaren om tillhandahållande av varor eller tjänster.
 - c) Överföringar av medel överskrider inte 1 000 EUR.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *finansiering av terrorism*: finansiering av terrorism i enlighet med definitionen i artikel 1.5 i direktiv (EU) 2015/849.
2. *penningtvätt*: penningtvätt i enlighet med artikel 1.3 och 1.4 i direktiv (EU) 2015/849.
3. *betalare*: en person som är betalkontoinnehavare och som godkänner en överföring av medel från detta betalkonto eller, om det inte finns något betalkonto, som lämnar en order om överföring av medel.
4. *betalningsmottagare*: en person som är den avsedda mottagaren av överföringen av medel.
5. *betaltjänstleverantör*: de kategorier av betalningstjänstleverantörer som avses i artikel 1.1 i direktiv 2007/64/EG, fysiska eller juridiska personer som omfattas av ett undantag enligt artikel 26 i direktivet och juridiska personer som omfattas av ett undantag enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG⁽¹⁾, vilka tillhandahåller tjänster för överföring av medel.
6. *förmedlande betaltjänstleverantör*: en betaltjänstleverantör som inte är betalarens eller betalningsmottagarens betaltjänstleverantör och som tar emot och verkställer en överföring av medel på uppdrag av betalarens eller betalningsmottagarens betaltjänstleverantör eller en annan förmedlande betaltjänstleverantör.
7. *betalkonto*: ett betalkonto enligt definitionen i artikel 4.14 i direktiv 2007/64/EG.
8. *medel*: medel enligt definitionen i artikel 4.15 i direktiv 2007/64/EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUTL 267, 10.10.2009, s. 7).

9. *överföring av medel*: alla transaktioner som för en betalares räkning åtminstone delvis utförs på elektronisk väg genom en betaltjänstleverantör för att göra tillgångar tillgängliga för en betalningsmottagare genom en betaltjänstleverantör, oavsett om betalaren och betalningsmottagaren är en och samma person och oavsett om betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är en och samma person, inbegripet
- en betalning enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 260/2012,
 - en autogirering enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) nr 260/2012,
 - en penningöverföring enligt definitionen i artikel 4.13 i direktiv 2007/64/EG, oavsett om den är nationell eller gränsöverskridande,
 - en överföring som genomförts med ett betalkort, ett instrument för elektroniska pengar, en mobiltelefon eller någon annan förbetald eller efterhandsbetald digital utrustning eller it-utrustning med liknande egenskaper.
10. *batchöverföring*: ett paket av flera enskilda överföringar av medel som sammanförts för vidarebefordran.
11. *unik transaktionsidentifierare*: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som betaltjänstleverantören fastställt i enlighet med protokollet för det betalnings- och avvecklingsystem eller meddelandesystem som används för överföringen av medel och som gör det möjligt att spåra transaktionen tillbaka till betalaren och betalningsmottagaren.
12. *överföring av medel från person till person*: en transaktion mellan fysiska personer som agerar i egenskap av konsumenter för andra ändamål än sin handelsverksamhet, affärsverksamhet eller sitt yrke.

KAPITEL II

SKYLDIGHETER FÖR BETALTJÄNSTLEVERANTÖRER

AVSNITT 1

Skyldigheter för betalarens betaltjänstleverantör

Artikel 4

Uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel

- Betalarens betaltjänstleverantör ska se till att överföringar av medel åtföljs av följande uppgifter om betalaren:
 - Betalarens namn.
 - Betalarens betalkontonummer.
 - Betalarens adress, officiella personliga dokumentnummer, kundnummer eller födelseort och födelsedatum.
- Betalarens betaltjänstleverantör ska se till att överföringar av medel åtföljs av följande uppgifter om betalningsmottagaren:
 - Betalningsmottagarens namn.
 - Betalningsmottagarens betalkontonummer.
- Genom undantag från punkterna 1 b och 2 b, i fall där en överföring inte görs från eller till ett betalkonto, ska betalarens betaltjänstleverantör se till att överföringen av medel åtföljs av en unik transaktionsidentifierare i stället för betalkontonummer.
- Innan betalarens betaltjänstleverantör överför medel ska denne kontrollera riktigheten i de uppgifter som avses i punkt 1, på grundval av handlingar, uppgifter eller upplysningar från en tillförlitlig och oberoende källa.
- Den kontroll som avses i punkt 4 ska anses ha ägt rum när
 - betalarens identitet har kontrollerats i enlighet med artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849 och uppgifterna från kontrollen har sparats i enlighet med artikel 40 i det direktivet, eller
 - betalaren omfattas av artikel 14.5 i direktiv (EU) 2015/849.

6. Utan att det påverkar de undantag som anges i artiklarna 5 och 6 ska betalarens betaltjänstleverantör inte verkställa en överföring av medel fram till dess att kraven i den här artikeln har fullgjorts i sin helhet.

Artikel 5

Överföringar av medel inom unionen

1. Om alla betaltjänstleverantörer i betalningskedjan är etablerade inom unionen ska överföringar av medel, genom undantag från artikel 4.1 och 4.2, åtminstone åtföljas av både betalarens och betalningsmottagarens betalkontonummer eller, där artikel 4.3 är tillämplig, av den unika transaktionsidentifieraren, utan att detta i tillämpliga fall påverkar informationskraven i förordning (EU) nr 260/2012.

2. Utan hinder av punkt 1 ska betalarens betaltjänstleverantör, inom tre arbetsdagar efter att ha mottagit en begäran om information från betalningsmottagarens betaltjänstleverantör eller den förmedlande betaltjänstleverantören, lämna följande:

- a) För överföringar av medel som överstiger 1 000 EUR, oavsett om dessa överföringar utförs i en enda transaktion eller i flera transaktioner som förefaller vara kopplade, de uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren som avses i artikel 4.
- b) För överföringar av medel som uppgår till högst 1 000 EUR som inte förefaller vara kopplade till andra överföringar av medel som tillsammans med överföringen i fråga överstiger 1 000 EUR, åtminstone
 - i) betalarens och betalningsmottagarens namn, och
 - ii) betalarens och betalningsmottagarens betalkontonummer eller, där artikel 4.3 är tillämplig, den unika transaktionsidentifieraren.

3. Genom undantag från artikel 4.4 ska betalarens betaltjänstleverantör, vid överföringar av medel som avses i punkt 2 b i den här artikeln, inte vara skyldig att kontrollera uppgifterna om betalaren, såvida inte betalarens betaltjänstleverantör

- a) har tagit emot de medel som ska överföras i kontanter eller i anonyma elektroniska pengar, eller
- b) har rimliga skäl att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 6

Överföringar av medel från unionen till tredjeländer

1. Vid en batchöverföring från en enskild betalare där betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer är etablerade utanför unionen ska artikel 4.1 inte tillämpas på enskilda överföringar som sammanförts i batchöverföringen, under förutsättning att batchfilen innehåller de uppgifter som avses i artikel 4.1, 4.2 och 4.3 och att dessa uppgifter har kontrollerats i enlighet med artikel 4.4 och 4.5, och att de enskilda överföringarna åtföljs av betalarens betalkontonummer eller, där artikel 4.3 är tillämplig, den unika transaktionsidentifieraren.

2. Genom undantag från artikel 4.1 och, i tillämpliga fall, utan att det påverkar de uppgifter som krävs enligt förordning (EU) nr 260/2012, ska, om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är etablerad utanför unionen, överföringar av medel som inte överstiger 1 000 EUR och som inte förefaller vara kopplade till andra överföringar av medel som tillsammans med överföringen i fråga överstiger 1 000 EUR, åtföljas av åtminstone

- a) betalarens och betalningsmottagarens namn, och
- b) betalarens och betalningsmottagarens kontonummer eller, där artikel 4.3 är tillämplig, den unika transaktionsidentifieraren.

Genom undantag från artikel 4.4 ska betalarens betaltjänstleverantör inte vara skyldig att kontrollera de uppgifter om betalaren som avses i denna punkt, såvida inte betalarens betaltjänstleverantör

- a) har tagit emot de medel som ska överföras i kontanter eller i anonyma elektroniska pengar, eller
- b) har rimliga skäl att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism.

AVSNITT 2

Skyldigheter för betalningsmottagarens betaltjänstleverantör

Artikel 7

Upptäckt av saknade uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren

1. Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska genomföra effektiva förfaranden för fastställande av huruvida fälten för uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren inom det meddelande- eller betalnings- och avvecklingsystem som används för att verkställa överföringen av medel har fyllts i med hjälp av de vedertagna tecken eller inmatningsdata som är tillättna i enlighet med det systemet.
2. Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska genomföra effektiva förfaranden, inbegripet, om så är lämpligt, efterhandsövervakning eller övervakning i realtid, för fastställande av huruvida följande uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren saknas:
 - a) Vid överföringar av medel där betalarens betaltjänstleverantör är etablerad inom unionen: de uppgifter som avses i artikel 5.
 - b) Vid överföringar av medel där betalarens betaltjänstleverantör är etablerad utanför unionen: de uppgifter som avses i artikel 4.1 och 4.2.
 - c) Vid batchöverföringar där betalarens betaltjänstleverantör är etablerad utanför unionen: de uppgifter som avses i artikel 4.1 och 4.2 med avseende på den batchöverföringen.
3. Vid överföringar av medel som överstiger 1 000 EUR, oavsett om dessa överföringar utförs i en enda transaktion eller flera transaktioner som förefaller vara sammankopplade, ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, innan denne krediterar betalningsmottagarens betalkonto eller gör medlen tillgängliga för betalningsmottagaren, kontrollera att de uppgifter om betalningsmottagaren som avses i punkt 2 i den här artikeln är riktiga, på grundval av handlingar, uppgifter eller upplysningar från en tillförlitlig och oberoende källa, utan att detta påverkar kraven i artiklarna 69 och 70 i direktiv 2007/64/EG.
4. Vid överföringar av medel som uppgår till högst 1 000 EUR och som inte förefaller vara sammankopplade till andra överföringar av medel som tillsammans med överföringen i fråga överstiger 1 000 EUR, ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör inte vara skyldig att kontrollera riktigheten i uppgifterna om betalningsmottagaren, såvida inte betalningsmottagarens betaltjänstleverantör
 - a) utbetalar medlen i kontanter eller i anonyma elektroniska pengar, eller
 - b) har rimliga skäl att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism.
5. Den kontroll som avses i punkterna 3 och 4 ska anses ha ägt rum när
 - a) betalningsmottagarens identitet har kontrollerats i enlighet med artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849 och uppgifterna från den kontrollen har lagrats i enlighet med artikel 40 i det direktivet, eller
 - b) betalningsmottagaren omfattas av artikel 14.5 i direktiv (EU) 2015/849.

Artikel 8

Överföringar av medel där uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren saknas eller är ofullständiga

1. Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska genomföra effektiva riskbaserade förfaranden, bland annat förfaranden som grundar sig på den riskbedömning som avses i artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849, för att avgöra om en överföring av medel som saknar erforderliga fullständiga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren ska verkställas, avvisas eller avbrytas samt för vidtagandet av lämpliga uppföljningsåtgärder.

Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör vid mottagandet av överföringen av medel får kännedom om att de uppgifter som avses i artikel 4.1 eller 4.2, artiklarna 5.1 eller 6 saknas eller är ofullständiga eller inte har fyllts i med hjälp av de vedertagna tecken eller inmatningsdata som är tillättna enligt det meddelandesystem eller betalnings- och avvecklingsystem som avses i artikel 7.1, ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör avvisa överföringen eller begära de uppgifter som krävs om betalaren och betalningsmottagaren före eller efter krediteringen av betalningsmottagarens betalkonto eller tillgängliggörandet av tillgångar för betalningsmottagaren, på grundval av en riskbedömning.

2. Om en betaltjänstleverantör upprepade gånger underlåter att tillhandahålla de erforderliga uppgifterna om en betalare eller en betalningsmottagare ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör vidta åtgärder, som inledningsvis kan bestå i att utfärda varningar och fastställa tidsfrister, innan denne antingen avvisar alla framtida överföringar av medel från den betaltjänstleverantören eller begränsar eller avslutar sin affärsrelation med den betaltjänstleverantören.

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska meddela den underlåtenheten och de åtgärder som vidtagits till den behöriga myndighet som ansvarar för att övervaka efterlevnaden av bestämmelser som rör bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 9

Bedömning och rapportering

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska beakta saknade eller ofullständiga uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren som en faktor när den bedömer om överföringen av medel, eller därmed relaterade transaktioner, är misstänkt och om den ska rapporteras till finansunderrättelseenheten (nedan kallad FIU) i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

AVSNITT 3

Skylldigheter för förmedlande betaltjänstleverantörer

Artikel 10

Lagring av uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som åtföljer överföringen

Förmedlande betaltjänstleverantörer ska se till att alla mottagna uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren som åtföljer en överföring av medel lagras med överföringen.

Artikel 11

Upptäckt av saknade uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren

1. Den förmedlande betaltjänstleverantören ska genomföra effektiva förfaranden för att fastställa om fälten för uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren inom det meddelande- eller betalnings- och avvecklingsystem som används för att verkställa överföringen av medel har fyllts i med hjälp av de vedertagna tecken eller inmatningsdata som är tillättna enligt detta system.

2. Den förmedlande betaltjänstleverantören ska genomföra effektiva förfaranden, inbegripet, om så är lämpligt, efterhandsövervakning eller övervakning i realtid, för fastställande av huruvida följande uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren saknas:

- a) Vid överföringar av medel där betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer är etablerade inom unionen: de uppgifter som avses i artikel 5.
- b) Vid överföringar av medel där betalarens eller betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är etablerad utanför unionen: de uppgifter som avses i artikel 4.1 och 4.2.
- c) Vid batchöverföringar där betalarens eller betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är etablerad utanför unionen: de uppgifter som avses i artikel 4.1 och 4.2 med avseende på den batchöverföringen.

Artikel 12

Överföringar av medel där uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren saknas

1. Den förmedlande betaltjänstleverantören ska inrätta effektiva riskbaserade förfaranden för att avgöra om en överföring av medel som saknar erforderliga uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren ska verkställas, avvisas eller avbrytas samt för att vidta lämpliga uppföljningsåtgärder.

Om den förmedlande betaltjänstleverantören vid mottagandet av överföringen av medel får kännedom om att de uppgifter som avses i artikel 4.1 eller 4.2, artiklarna 5.1 eller 6 saknas eller inte har fyllts i med hjälp av de vedertagna tecken eller inmatningsdata som är tillätna enligt meddelandesystemet eller betalnings- och avvecklingsystemet, som avses i artikel 7.1, ska denne avvisa överföringen eller begära uppgifter som krävs om betalaren och betalningsmottagaren före eller efter det att överföringen av medel gjorts, på grundval av en riskbedömning.

2. Om en betaltjänstleverantör upprepade gånger underlåter att tillhandahålla erforderliga uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren ska den förmedlande betaltjänstleverantören vidta åtgärder som inledningsvis kan bestå i att utfärda varningar och fastställa tidsfrister, innan denne antingen avvisar alla framtida överföringar av medel från den betaltjänstleverantören eller begränsar eller avslutar sin affärsrelation med den betaltjänstleverantören.

Den förmedlande betaltjänstleverantören ska meddela den underlåtenheten och de åtgärder som vidtagits till den behöriga myndighet som ansvarar för att övervaka efterlevnaden av bestämmelser som rör bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 13

Bedömning och rapportering

Den förmedlande betaltjänstleverantören ska beakta saknade uppgifter om betalaren eller betalningsmottagaren som en faktor när den bedömer om en överföring av medel, eller därmed relaterade transaktioner, är misstänkt och om den ska rapporteras till FIU i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

KAPITEL III

UPPGIFTER, UPPGIFTSSKYDD OCH LAGRING

Artikel 14

Tillhandahållande av uppgifter

Beltjänstleverantörer ska till fullo och utan dröjsmål, inbegripet genom en central kontaktpunkt i enlighet med artikel 45.9 i direktiv (EU) 2015/849, om en sådan kontaktpunkt har inrättats, och i enlighet med formella krav som anges i nationell rätt i den medlemsstat där de är etablerade, besvara förfrågningar angående de uppgifter som krävs enligt denna förordning utslutande från de myndigheter som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism i den medlemsstaten.

Artikel 15

Uppgiftsskydd

1. Behandling av personuppgifter enligt denna förordning omfattas av direktiv 95/46/EG, införlivat med nationell rätt. Personuppgifter som behandlas enligt denna förordning av kommissionen eller av de europeiska tillsynsmyndigheterna omfattas också av förordning (EG) nr 45/2001.

2. Personuppgifter ska behandlas av betaltjänstleverantörer på grundval av denna förordning endast i syfte att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism och får inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa syften. Behandling av personuppgifter på grundval av denna förordning för kommersiella ändamål ska vara förbjuden.

3. Betaltjänstleverantörer ska tillhandahålla nya kunder den information som krävs enligt artikel 10 i direktiv 95/46/EG innan en affärsrelation ingås eller en enstaka transaktion genomförs. Denna information ska särskilt innehålla allmän information om betaltjänstleverantörernas rättsliga förpliktelser enligt denna förordning när personuppgifter behandlas i syfte att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism.

4. Betaltjänstleverantörerna ska säkerställa konfidentialiteten för de uppgifter som behandlas.

Artikel 16

Lagring av uppgifter

1. Uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren ska inte lagras längre än vad som är absolut nödvändigt. Betalarens och betalningsmottagarens betaljänstleverantörer ska lagra de uppgifter som avses i artiklarna 4–7 under en period på fem år.
2. Vid utgången av den lagringsperiod som avses i punkt 1 ska betaljänstleverantörer se till att personuppgifterna raderas om annat inte föreskrivs i nationell rätt, vilken ska avgöra under vilka omständigheter betaljänstleverantörer får eller ska fortsätta att lagra uppgifterna. Medlemsstaterna får tillåta eller kräva fortsatt lagring endast sedan de har genomfört en grundlig bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten av en sådan lagring och när de anser det vara motiverat därför att det är nödvändigt för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism. Den förlängda lagringsperioden får inte överstiga fem år.
3. Om det den 25 juni 2015 pågår rättsliga förfaranden som rör förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism i en medlemsstat, och en betaljänstleverantör innehar information eller handlingar som rör dessa pågående förfaranden, får betaljänstleverantören lagra de uppgifterna eller dessa handlingar i enlighet med nationell rätt i fem år från och med den 25 juni 2015. Medlemsstaterna får, utan att det påverkar nationell straffrätt om bevis som är tillämpliga på pågående brottsutredningar och rättsliga förfaranden, tillåta eller kräva ett fortsatt bevarande av sådana uppgifter eller sådana handlingar för en period på ytterligare fem år om nödvändigheten och proportionaliteten av en sådan förlängd lagringsperiod för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt och finansiering av terrorism har fastställts.

KAPITEL IV

SANKTIONER OCH ÖVERVAKNING

Artikel 17

Administrativa sanktioner och åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar rätten att föreskriva och påföra straffrättsliga påföljder, fastställa regler för administrativa sanktioner och åtgärder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna och åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och ska vara förenliga med dem som fastställs i enlighet med kapitel VI avsnitt 4 i direktiv (EU) 2015/849.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa regler för administrativa sanktioner eller åtgärder vid överträdelse av de bestämmelser i denna förordning som omfattas av straffrättsliga påföljder i deras nationella rätt. I det fallet ska medlemsstaterna informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.

2. Då betaljänstleverantörer omfattas av skyldigheter ska medlemsstaterna, vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och om ingenting annat föreskrivs i nationell rätt, se till att sanktioner eller åtgärder kan tillämpas på styrelseledamöterna och på alla andra fysiska personer som enligt nationell rätt bär ansvar för överträdelsen.
3. Senast den 26 juni 2017 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen och den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna om de regler som avses i punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna om eventuella senare ändringar av dessa.
4. I enlighet med artikel 58.4 i direktiv (EU) 2015/849 ska de behöriga myndigheterna ges alla de tillsyns- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att påföra administrativa sanktioner och åtgärder ska de i nära samarbete se till att dessa administrativa sanktioner eller åtgärder får önskad effekt och samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

5. Medlemsstaterna ska se till att juridiska personer kan ställas till ansvar för de överträdelser som avses i artikel 18 som begås till förmån för dem av en person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personen, på grundval av någon av följande befogenheter:

- a) Befogenhet att företräda den juridiska personen.
- b) Befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar.
- c) Befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

6. Medlemsstaterna ska också se till att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i den övervakning eller kontroll som utförs av en person som avses i punkt 5 i den här artikeln har gjort det möjligt att begå någon av de överträdelser som avses i artikel 18 till förmån för den juridiska personen av en person under dess ledning.

7. De behöriga myndigheterna ska utöva sina befogenheter att påföra administrativa sanktioner och åtgärder i enlighet med denna förordning på något av följande sätt:

- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter.
- c) På eget ansvar genom delegering till sådana andra myndigheter.
- d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att påföra administrativa sanktioner och åtgärder, ska detta ske i ett nära samarbete för att se till att dessa administrativa sanktioner eller åtgärder får önskad effekt och samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

Artikel 18

Särskilda bestämmelser

Medlemsstaterna ska se till att deras administrativa sanktioner och åtgärder åtminstone omfattar de som fastställs i artikel 59.2 och 59.3 i direktiv (EU) 2015/849 vid följande överträdelser av denna förordning:

- a) Upprepad eller systematisk underlåtenhet från en betaltjänstleverantörs sida att inkludera erforderliga uppgifter om betalare eller betalningsmottagare, i strid med artikel 4, 5 eller 6.
- b) Upprepad, systematisk eller allvarlig underlåtenhet från en betaltjänstleverantörs sida att lagra uppgifter i strid mot artikel 16.
- c) Underlåtenhet från en betaltjänstleverantörs sida att genomföra effektiva riskbaserade förfaranden i strid mot artiklarna 8 eller 12.
- d) Allvarligt åsidosättande av artikel 11 eller 12 från en förmedlande betaltjänstleverantörs sida.

Artikel 19

Offentliggörande av sanktioner och åtgärder

I enlighet med artikel 60.1, 60.2 och 60.3 i direktiv (EU) 2015/849 ska de behöriga myndigheterna offentliggöra administrativa sanktioner och åtgärder som påförts i de fall som avses i artiklarna 17 och 18 i denna förordning utan onödigt dröjsmål, inklusive uppgifter om överträdelsens art och slag samt identiteten på de personer som är ansvariga för överträdelsen, om nödvändigt och proportionellt efter en bedömning i det enskilda fallet.

Artikel 20

De behöriga myndigheternas tillämpning av sanktioner och åtgärder

1. När de behöriga myndigheterna ska fastställa vilken typ av administrativa sanktioner eller åtgärder som ska tillämpas, och storleken på sanktionsavgifterna, ska de beakta alla relevanta omständigheter, inklusive dem som förtecknas i artikel 60.4 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Artikel 62 i direktiv (EU) 2015/849 ska tillämpas vad gäller administrativa sanktioner och åtgärder som åläggs i enlighet med denna förordning.

Artikel 21

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska inrätta effektiva mekanismer som uppmuntrar rapportering till de behöriga myndigheterna av överträdelser av denna förordning.

De mekanismerna ska åtminstone omfatta de som avses i artikel 61.2 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Betaljänstleverantörerna ska i samarbete med behöriga myndigheter fastställa lämpliga interna rutiner för att deras anställda, eller personer i jämförbar ställning, internt ska kunna rapportera om överträdelser genom en säker, oberoende, särskild och anonym kanal, som står i proportion till den berörda betaljänstleverantörens typ och storlek.

Artikel 22

Övervakning

1. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna effektivt övervakar och vidtar de åtgärder som krävs för att säkerställa att kraven i denna förordning uppfylls, och för att, genom effektiva mekanismer, uppmuntra rapportering till de behöriga myndigheterna av överträdelser av bestämmelserna i denna förordning.
2. Efter det att medlemsstaterna har anmält de regler som avses i punkt 1 i den här artikeln till kommissionen och den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna, i enlighet med artikel 17.3, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av kapitel IV, med särskilt beaktande av gränsöverskridande fall.

KAPITEL V

GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism (nedan kallad *kommittén*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VI

UNDANTAG

Artikel 24

Överenskommelser med länder och territorier som inte utgör en del av unionens territorium

1. Kommissionen kan bemyndiga en medlemsstat att ingå överenskommelser med ett tredjeland eller med ett territorium utanför det territoriella tillämpningsområdet för EU-fördraget eller EUF-fördraget enligt artikel 355 i EUF-fördraget (nedan kallat *det berörda landet eller territoriet*), som innehåller undantag från denna förordning, varigenom det blir möjligt att behandla överföringar av medel mellan det landet eller territoriet och den berörda medlemsstaten som överföringar av medel inom den medlemsstaten.

Sådana överenskommelser får bemyndigas endast när samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det berörda landet eller territoriet ingår i en monetär union med den berörda medlemsstaten eller utgör en del av den medlemsstatens valutaområde eller har undertecknat ett monetärt avtal med unionen företrädd av en medlemsstat.
- b) Betaltjänstleverantörer i det berörda landet eller territoriet deltar direkt eller indirekt i den medlemsstatens betalnings- och avvecklingsystem.
- c) Det berörda landet eller territoriet kräver att betaltjänstleverantörer som verkar inom dess jurisdiktion ska tillämpa samma bestämmelser som de som fastställs i denna förordning.

2. En medlemsstat som önskar ingå en sådan överenskommelse som avses i punkt 1 ska lämna in en begäran till kommissionen och tillhandahålla den alla uppgifter som krävs för att bedöma begäran.

3. När kommissionen tagit emot en sådan begäran ska överföringar av medel mellan denna medlemsstat och det berörda landet eller territoriet provisoriskt behandlas som överföringar av medel inom den medlemsstaten fram till dess att ett beslut har fattats i enlighet med denna artikel.

4. Om kommissionen inom två månader efter mottagandet av begäran inte anser sig ha alla uppgifter som krävs för att bedöma begäran, ska den kontakta den berörda medlemsstaten och specificera vilka ytterligare uppgifter som krävs.

5. Inom en månad efter det att den har mottagit alla uppgifter som den anser krävs för att bedöma begäran, ska kommissionen underrätta den ansökande medlemsstaten om detta och vidarebefordra kopior av begäran till de övriga medlemsstaterna.

6. Inom tre månader efter den underrättelse som avses i punkt 5 i den här artikeln ska kommissionen, i enlighet med artikel 23.2, besluta om den ska bemyndiga den berörda medlemsstaten att ingå det avtal som är föremål för begäran.

Kommissionen ska i alla händelser anta ett beslut enligt första stycket inom 18 månader efter att ha tagit emot begäran.

7. Medlemsstater som har bemyndigats att ingå överenskommelser med ett land eller territorium som berörs enligt kommissionens genomförandebeslut 2012/43/EU ⁽¹⁾, kommissionens beslut 2010/259/EU ⁽²⁾, 2009/853/EG ⁽³⁾ eller 2008/982/EG ⁽⁴⁾ ska förse kommissionen med alla de uppdaterade uppgifter som är nödvändiga för en bedömning enligt punkt 1 andra stycket c senast den 26 mars 2017.

Inom tre månader från mottagandet av sådana uppgifter ska kommissionen granska de tillhandahållna uppgifterna för att säkerställa att det berörda landet eller territoriet kräver att betaltjänstleverantörer som verkar inom dess jurisdiktion ska tillämpa samma bestämmelser som de som fastställs i denna förordning. Om kommissionen efter en sådan granskning anser att villkoret i punkt 1 andra stycket c inte längre är uppfyllt, ska den upphäva det relevanta kommissionsbeslutet eller kommissionsgenomförandebeslutet.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2012/43/EU av den 25 januari 2012 om bemyndigande för Konungariket Danmark att sluta avtal med Grönland och Färöarna om att överföringar av medel mellan Danmark och dessa båda territorier ska behandlas som överföringar inom Danmark i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 24, 27.1.2012, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2010/259/EU av den 4 maj 2010 om bemyndigande för Republiken Frankrike att ingå överenskommelse med Furstendömet Monaco om att överföringar av medel mellan Republiken Frankrike och Furstendömet Monaco ska behandlas som överföringar inom Republiken Frankrike, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 112, 5.5.2010, s. 23).

⁽³⁾ Kommissionens beslut 2009/853/EG av den 26 november 2009 om bemyndigande för Frankrike att ingå ett avtal med Saint-Pierre och Miquelon, Mayotte, Nya Kaledonien, Franska Polynesien, Wallis och Futuna om överföring av medel mellan Frankrike och vart och ett av dessa områden, som ska behandlas som överföringar av medel inom Frankrike, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 312, 27.11.2009, s. 71).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2008/982/EG av den 8 december 2008 om bemyndigande för Förenade kungariket att ingå en överenskommelse med förvaltningsområdena Bailiwick of Jersey, Bailiwick of Guernsey och Isle of Man om att överföringar av medel mellan Förenade kungariket och vart och ett av dessa områden ska behandlas som överföringar inom Förenade kungariket i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 352, 31.12.2008, s. 34).

Artikel 25

Riktlinjer

Senast den 26 juni 2017 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärda riktlinjer som riktar sig till de behöriga myndigheterna och betaltjänstleverantörerna i enlighet med artikel 16 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 om åtgärder som ska vidtas i enlighet med den här förordningen, särskilt vad gäller genomförandet av artiklarna 7, 8, 11 och 12.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 26

Upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006

Förordning (EG) nr 1781/2006 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 27

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 26 juni 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 20 maj 2015.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA
Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1781/2006	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 2
Artikel 4	Artikel 4.1
Artikel 5	Artikel 4
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 16
Artikel 12	Artikel 10
—	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 13	—
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artiklarna 17–22
Artikel 16	Artikel 23
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	—
Artikel 19	—
—	Artikel 26
Artikel 20	Artikel 27

Sammanfattning i betänkandet Ytterligare åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (SOU 2016:8)

Inledning

Det finns olika sätt att angripa penningtvätt och finansiering av terrorism. Straffrättsliga regelverk och metoder är ett sätt. För att effektivt förebygga och förhindra företeelserna är dock det brottsförebyggande, proaktiva, arbetet av största vikt. Därför finns regler av administrativ art som ålägger företag, myndigheter och andra aktörer att vidta åtgärder för att motverka riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Den svenska administrativa regleringen utgår från lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen). Vissa ytterligare regler finns bl.a. i förordningen (2009:92) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättsförordningen). Dessa regleringar kompletteras i sin tur av myndighetsföreskrifter. Penningtvättsregleringen utgör också inslag i flera rörelselagar och andra författningar.

Dagens penningtvättsreglering grundar sig till stor del på EU:s tredje penningtvättsdirektiv.¹ EU:s penningtvättsdirektiv bygger i sin tur på de rekommendationer som utarbetats av Financial Action Task Force (Fatf). Fatfs rekommendationer utgör internationella standarder för hur penningtvätt och finansiering av terrorism (och numera även spridning av massförstörelsevapen) ska bekämpas.

Under 2012 reviderade Fatf sina rekommendationer. Som en följd därav antog EU, under våren 2015, två nya rättsakter. Dels antogs det s.k. fjärde penningtvättsdirektivet; Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015, om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, dels en reviderad förordning om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel; Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

Som ett första led i uppdraget har utredningen haft i uppgift att se över vilka åtgärder som behöver vidtas för att ytterligare effektivisera bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism genom att 1) genomföra det fjärde penningtvättsdirektivet i svensk rätt, 2) genomföra vad som därutöver krävs för att uppfylla Fatfs rekommendationer samt 3) anpassa svensk rätt till den reviderade förordningen om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel. Som ett andra led i uppdraget har

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism.

utredningen haft i uppgift att se över den nuvarande penningtvättslagen och genomföra den omstrukturering som bedöms ändamålsenlig.

En ny penningtvättslag

De förändringar som föranleds av det fjärde penningtvättsdirektivet föreslås till stora delar regleras i penningtvättslagen. Utredningen föreslår att den nuvarande penningtvättslagen ersätts med en ny. Strukturen i den nya lagen är förändrad. Den nya lagtexten har också i vissa avseenden fått en ny utformning; regelmassan har delats upp i ett större antal kapitel och paragrafer och mellan paragraferna har det förts in flera rubriker.

Genomförandet av det fjärde penningtvättsdirektivet

Allmänt om det nya direktivet

Det nya penningtvättsdirektivet omfattar, liksom sin föregångare, bestämmelser om hur enskilda aktörer, myndigheter och andra organ samt medlemsstaterna ska förhindra att unionens finansiella system utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism. Tongivande är de bestämmelser som ålägger de enskilda aktörerna skyldigheter. De enskilda aktörerna benämns i direktivet för ansvariga enheter. I enlighet med nu gällande penningtvättslag har dock utredningen valt att benämna dessa verksamhetsutövare.

Grundprinciperna i det nya direktivet är i flera avseenden desamma som tidigare, men de nya reglerna är betydligt mer detaljerade. Direktivet genomsyras till en början – och som en följd av Fatfs reviderade rekommendationer – av en riskbaserad ansats i än högre utsträckning än tidigare. I direktivet slås fast att användningen av en riskbaserad metod är ett effektivt sätt att kartlägga och minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. Därför har införts utökade krav på att den riskbaserade metoden ska användas. Ett uttryck för detta är att europeiska riskbedömningar ska genomföras minst vartannat år, under ledning av kommissionen. Även medlemsstaterna åläggs en skyldighet att genomföra nationella riskbedömningar och minska de nationella riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. Slutligen omfattar direktivet uttryckliga bestämmelser om att verksamhetsutövare ska genomföra egna riskbedömningar.

Genom direktivet utvidgas den krets verksamhetsutövare som ska omfattas av regleringen. Direktivet omfattar i princip de flesta tillhandahållare av speltjänster. Därutöver omfattas fysiska och juridiska personer som yrkesmässigt handlar med varor i den mån som betalning görs kontant i en större utsträckning än tidigare.

I övrigt omfattar huvuddragen i direktivet nya regler om förenklade och skärpta krav på kundkännedom och en omfattande tillsyns- och sanktionskatalog.

Dessutom ställs uttryckliga krav på samarbete mellan nationella och internationella myndigheter. Bl.a. finns krav på att varje medlemsstat ska ha en särskilt inrättad samordningsfunktion. Samordningsfunktionen, som ska etableras genom en särskild mekanism eller anförtros en myndighet, bör vara en kanal för att samverka kring insatser och resursfördelning m.m. Den ska således fungera som en plattform för det

nationella arbetet med att minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.

En av de största nyheterna i direktivet är att juridiska personer inom en medlemsstats territorium förutsätts att tillhandahålla uppgifter om sina verkliga huvudmän. Dessa uppgifter ska också finnas tillgängliga i ett centralt register som myndigheter och verksamhetsutövare i princip ska ha obegränsad tillgång till. Uppgifterna ska också, med vissa begränsningar, vara tillgängliga för allmänheten.

Direktivet är ett s.k. minimidirektiv, vilket innebär att mera långtgående bestämmelser än vad direktivet kräver kan införas i nationell rätt.

Definitionerna av penningtvätt och finansiering av terrorism (kapitel 9)

Penningtvättslagens nuvarande definitioner av penningtvätt och finansiering av terrorism är i sig förenliga med motsvarande definitioner i direktivet.

Sedan den nuvarande penningtvättslagen trädde i kraft har emellertid det tillkommit en ny lag om straff för penningtvättsbrott.² Utredningen föreslår att definitionen av penningtvätt i penningtvättslagen anpassas så att den bättre överensstämmer med det straffbelagda området i den särskilda lagen. Förslaget till ny definition anknyter alltså till de centrala straffbestämmelserna i lagen om straff för penningtvättsbrott. Vidare föreslår utredningen att vissa förfaranden *jämställs* med penningtvätt vid tillämpningen av penningtvättslagen. De förfaranden som föreslås jämsättas med penningtvätt är åtgärder med egendom som är ägnade att dölja att någon, genom att fullfölja en påbörjad brottsplan, avser att berika sig genom brottslig handling. Penningtvättslagen blir således uttryckligen tillämplig även när någon t.ex. tar ut kontanter från ett konto för att betala svarta löner.

Även definitionen av finansiering av terrorism föreslås få en annorlunda utformning. Detta bl.a. med hänvisning till att definitionen ska överensstämma med de förestående ändringarna i lagen (2002:444) om finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall.³

Penningtvättslagens tillämpningsområde (kapitel 10)

Som en följd av kravet i direktivet föreslår utredningen att penningtvättslagens tillämpningsområde utvidgas till att omfatta även andra tillhandahållare av speltjänster än dem som tillhandahåller kasinospel enligt kasinolagen (1999:355). Penningtvättslagens tillämpningsområde utvidgas till att även omfatta anordnare av speltjänster som bedrivs med stöd av tillstånd eller registrering enligt lotterilagen (1994:1000). Vissa typer av speltjänster undantas från lagens tillämpningsområde. De verksamheter som undantas är statens premieobligationer, s.k. massmedia-lotterier samt vissa lotterier som inte kräver tillstånd och där förutsättningarna för att få anordna verksamheten är kraftigt begränsade. Vidare

² SFS 2014:307.

³ Ändringarna i lagen (2002:444) om finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall beräknas träda i kraft den 1 april 2016 (prop. 2015/16:78). Beslut av riksdagen förväntas den 10 februari 2016.

undantas spel på varuspelsautomater från penningtvättslagens regler. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas också att föreskriva ytterligare undantag för sådana speltjänster där riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism kan bedömas som låga. Sådana undantag bör föregås av en noggrann prövning och baseras på en riskbedömning där samtliga faktorer som kan ha betydelse belyses.

Med anordnare ska avses de aktörer som har möjlighet att ansöka om tillstånd eller registrera sig för att bedriva spelverksamhet enligt lotterilagen. Ombud, som t.ex. säljer lotterier för anordnarnas räkning, och andra samarbetspartner ska inte direkt omfattas av de krav penningtvättslagen ställer på verksamhetsutövarna. Däremot kommer även vissa av dessa att påverkas av regleringen.

Utredningen föreslår vidare att penningtvättslagens tillämpningsområde utvidgas till att omfatta fysiska och juridiska personer som handlar med varor, i den utsträckning som utbetalt eller mottaget belopp är minst motsvarande 5 000 euro i kontanter. I detta avseende går utredningen längre än vad direktivet kräver (direktivets beloppsgräns avseende vilka kontanthandlare som ska omfattas är 10 000 euro).

Vidare går utredningen längre än vad direktivet kräver genom att föreslå att även de s.k. värdebolagens tjänster för insamling, uppräknig, redovisning eller försäljning av kontanter ska omfattas av penningtvättslagen. Därutöver föreslår utredningen att de som driver verksamhet enligt pantbankslagen och hyresförmedlare till lokaler ska inbegripas i regleringen i egenskap av verksamhetsutövare.

Verksamhetsutövarens skyldigheter (kapitlen 11–13)

I det fjärde penningtvättsdirektivet betonas den riskbaserade ansatsen. Denna, som också brukar benämnas för det riskbaserade förhållningssättet, utgår från att riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism är olika från fall till fall. De skiljer sig t.ex. åt mellan länder, kunder, verksamheter m.m. I ett riskbaserat förhållningssätt ligger också att riskerna är föränderliga. Det riskbaserade förhållningssättet kan bäst beskrivas som en metod eller ett sätt att hantera riskerna för att ett system, t.ex. en verksamhet, utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism. För verksamhetsutövarens del innebär detta att omfattningen av åtgärder, förfaranden, kontroller m.m. fortlöpande ska anpassas efter riskerna. Flest åtgärder ska sättas in där riskerna är som störst. Där riskerna är mindre räcker det med färre och mindre omfattande åtgärder. Följaktligen är det riskbaserade förhållningssättet också ett sätt att styra resurserna i verksamheten till de viktigaste områdena när det gäller arbetet mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Verksamhetsutövares hela arbete mot penningtvätt och finansiering av terrorism bör utgå från det riskbaserade förhållningssättet. Därför föreslår utredningen att detta tydliggörs i den nya penningtvättslagen. Dess position flyttas fram och bestämmelser som beskriver det riskbaserade förhållningssättet införs.

När det gäller verksamhetsutövarens skyldigheter är grunden för tillämpningen av det riskbaserade förhållningssättet att göra en riskbedömning av sin verksamhet. Kravet på riskbedömning, som redan

finns i den nuvarande lagen, innebär att verksamhetsutövaren ska kartlägga riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism, skaffa sig tillräcklig kunskap om dem och förstå dem. Eftersom riskbedömningen är av sådan väsentlig betydelse för verksamhetsutövarens system så föreslår utredningen att dess position flyttas fram i penningtvättslagen.

Utifrån riskbedömningen ska verksamhetsutövaren sedan arbeta fram rutiner, dvs. riktlinjer, förfaranden, kontrollåtgärder m.m., som syftar till att motverka de risker som identifieras. Kravet på att verksamhetsutövaren ska ha interna rutiner föreslås överföras till den nya lagen i det närmaste oförändrat. Dock omfattar förslaget även införandet av en bestämmelse som uttryckligen anger att en verksamhetsutövare som är moderföretag i en koncern även ska upprätta koncernövergripande rutiner.

Rutinerna, utgör, tillsammans med riskbedömningen basen för verksamhetsutövarens arbete för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism. Riskbedömningen och de riskbaserade rutinerna är utgångspunkten för verksamhetsutövarens mer konkreta åtgärder såsom genomförandet av kundkontroller, granskning av transaktioner och aktiviteter och rapporteringen till Polismyndigheten (Finanspolisen).

När det gäller bestämmelserna om kundkännedom föreslår utredningen att de nu gällande bestämmelserna behålls i flera delar. Till följd av direktivets mer detaljerade krav föreslår utredningen att kundkännedom ska krävas också i några ytterligare situationer. Bestämmelser införs om att verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för kundkännedom vid vissa överföringar av medel. Vidare införs bestämmelser som specifikt tar sikte på anordnare av kasinospel och andra speltjänster samt de som yrkesmässigt handlar med varor med kontanter.

Även när det gäller själva kundkännedsåtgärderna kvarstår flera regler i sin nuvarande form. Utredningen föreslår dock förändringar i några avseenden. Till en början föreslås vissa förtydliganden. Utredningen föreslår också att den nya penningtvättslagen inte ska hänvisa till åtgärder för *grundläggande* kundkännedom. Detta bl.a. med hänvisning till att termen varken används i Fatfs rekommendationer eller i direktivet. Vidare förändras definitionen av affärsförbindelse och verklig huvudman något, vilket även påverkar kundkännedsåtgärderna. Affärsförbindelse definieras i förslaget på så sätt att det tydliggörs att en affärsförbindelse kan uppkomma genom konkludent handlande i en redan befintlig kundrelation. Verklig huvudman föreslås i penningtvättslagen definieras som en fysisk person som ytterst äger eller kontrollerar en juridisk person eller en fysisk person till vars förmån någon annan handlar. Därutöver föreslår utredningen vissa särskilda regler när det gäller kundkännedom i fråga om livförsäkringar, andra investeringsrelaterade försäkringar och truster.

Vad avser omfattningen av kundkännedsåtgärderna föreslår utredningen bestämmelser som beskriver den bedömning verksamhetsutövare ska göra av kundens risk. Möjligheterna att använda sig av förenklade förfaranden stramas upp som en följd av direktivets krav och en tydligare riskbaserad ansats anläggs. Förenklade åtgärder ska fortsättningsvis vara möjliga att tillämpa på de områden som i dag är undantagna från vissa kundkännedsåtgärder. Förenklade åtgärder får dock enbart vidtas om

verksamhetsutövare i det enskilda fallet kan konstatera att risken för penningtvätt och finansiering av terrorism är låg. Vissa undantag från somliga kundkännedsåtgärder medges dock i fråga om företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, elektroniska pengar och gemensamma konton som förvaltas av advokater och biträdande jurister.

När det gäller skärpta åtgärder, dvs. kundkännedsåtgärder som ska vidtas i de fall risken för penningtvätt och finansiering av terrorism är hög, föreslås förändringar bl.a. i det avseendet att skärpta åtgärder som huvudregel alltid ska vidtas med kunder etablerade i s.k. högrisk-tredjeländer som ska identifieras av Europeiska kommissionen.

Det riskbaserade förhållningssättet ska även prägla bestämmelserna om granskning och rapportering på ett mer uttalat sätt än vad som är fallet i dag. En följd av detta är att granskningsskyldigheten knyts till aktiviteter i stället för transaktioner. Granskningen ska utgå från de risker som är relevanta för respektive verksamhetsutövare. Utredningen vill tydliggöra att fokus för granskningen i första hand bör vara avvikelser från vad verksamhetsutövaren har anledning att förvänta sig av en viss kund eller kundrelation. Verksamhetsutövare ska rapportera misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism till Polismyndigheten (Finanspolisen), oavsett om det förekommit en transaktion eller inte. Bestämmelserna om rapportering och vilka uppgifter som ska anges i rapporten, överförs med i stort sett samma innehåll som framgår i den befintliga lagen. Det förtydligas dock att verksamhetsutövaren i rapporten ska ange om denna avstått från att utföra en viss transaktion, i syfte att underrätta Polismyndigheten (Finanspolisen) om behov av återkoppling.

Utredningens förslag till ny penningtvättslag omfattar en förändrad struktur av bl.a. de bestämmelser som reglerar verksamhetsutövares skyldigheter. Genom denna förändring avser utredningen inte enbart göra lagstiftningen mer lättöverskådlig. Utredningen avser också belysa det faktum att samtliga led i verksamhetsutövarens arbete mot penningtvätt och finansiering av terrorism är avhängiga av varandra och knyts samman av det riskbaserade förhållningssättet. För att uppfylla de krav som ställs på granskning och rapportering av transaktioner måste t.ex. verksamhetsutövaren ha vidtagit åtgärder för kundkännedom som är proportionerliga till de risker som verksamheten, kundrelationerna och transaktionerna kan inrymma. Riskanpassade och proportionerliga kundkänneds- och granskningsåtgärder förutsätter uppdaterade riskbedömningar och riskbaserade rutiner osv.

Bevarande av uppgifter och handlingar samt behandling av personuppgifter (kapitel 14)

När det gäller behandling av personuppgifter föreslår utredningen att huvuddragen i nuvarande 4 kap. penningtvättslagen förs in i den nya lagen.

Den nya penningtvättslagen föreslås dock beskriva ändamålet med verksamhetsutövares personuppgiftsbehandling på ett annat sätt. Vidare föreslår utredningen bestämmelser som möjliggör viss samkörning av

register mellan verksamhetsutövare som är att anse som kreditinstitut och finansiella institut.

Penningtvättslagens företrädare framför 21 § personuppgiftslagen föreslås att klargöras. Förslaget innebär i huvudsak att en verksamhetsutövare får behandla personuppgifter om lagöverträdelse om det är nödvändigt för att uppfylla gransknings- och rapporteringsskyldigheten.

Vad gäller bevarande av handlingar och uppgifter som använts vid åtgärder för att uppnå kundkännedom samt vid den närmare granskningen och rapporteringen föreslås att huvudregeln, liksom redan är fallet i dag, ska vara en lagringstid om fem år. Om det är nödvändigt för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism ska verksamhetsutövare kunna bevara handlingar och uppgifter under en längre tid än fem år. Den sammanlagda tiden får dock inte överstiga tio år.

Intern kontroll m.m. (kapitel 16)

För att genomföra direktivets krav på ansvar för regelefterlevnad, intern kontroll m.m. föreslår utredningen en, i viss utsträckning, ny reglering.

Utredningen föreslår att det av penningtvättslagen ska framgå att verksamhetsutövares interna rutiner och, i tillämpliga fall, koncerngemensamma rutiner ska fastställas av verksamhetsutövarens styrelse. I sådana juridiska personer som inte har en styrelse föreslås denna skyldighet åligga den eller de personer som har motsvarande funktion och ansvar. Om det är lämpligt ska styrelsen eller motsvarande funktion kunna delegera dessa uppgifter. I de fall skyldigheterna enligt lagen åligger enskilda fysiska personer i egenskap av verksamhetsutövare, ska skyldigheterna som huvudregel i fråga om rutiner ändå åligga den juridiska personen på samma sätt som gäller enligt befintlig lagstiftning.

Om det är motiverat med hänsyn till verksamhetsutövarens storlek och natur föreslås en styrelseledamot pekas ut som ansvarig för att kontrollera att styrelsens beslut om åtgärder enligt denna lag genomförs. Om det är motiverat med hänsyn till verksamhetsutövarens storlek och natur ska därtill en person på ledningsnivå utses till centralt funktionsansvarig. Denna person ska ha ansvar för att kontrollera att det i verksamheten finns riktlinjer, kontroller och förfaranden som effektivt hanterar de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som finns i verksamheten, samt ha ansvaret för att rapportering av misstänkta aktiviteter sker till Polismyndigheten (Finanspolisen).

I de fall det är motiverat föreslår utredningen vidare att verksamhetsutövare ska utse en oberoende granskningsfunktion för att granska de interna riktlinjer, kontroller och förfaranden som hanterar de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som finns i verksamheten.

I penningtvättslagen föreslås också införandet av en bestämmelse som anger ramarna för när en aktör, vars huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat och som i Sverige bedriver verksamhet som betaltjänstleverantör eller utgivare av elektroniska pengar i annan form än filial, ska utse en central kontaktpunkt här i landet.

Både verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheterna ska enligt förslaget åläggas att införa ändamålsenliga system för att omhänderta anmälningar om misstänkta regelöverträdelse av verksamhetsutövare.

Personer som väljer att anmäla misstänkta missförhållanden ska både hos verksamhetsutövare och hos tillsynsmyndigheterna erhålla skydd för uppgifter som kan komma att avslöja deras identitet.

Tillsyn (kapitel 17)

Förslagen innebär i vissa avseenden nya krav på tillsynsmyndigheterna.

Lotteriinspektionen åläggs tillsynsuppgifter enligt penningtvättslagen i fråga om de anordnare av speltjänster som regleringen föreslås utvidgas till att omfatta. De tre länsstyrelserna i storstadslänen, dvs. i Stockholm, Västra Götaland och Skåne, åläggs tillsynsansvar enligt penningtvättsregleringen när det gäller verksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000). Fastighetsmäklarinspektionen åläggs tillsynsansvaret över de tillkommande hyresförmedlarna till lokaler. Finansinspektionens tillsynsuppgifter utsträcks, i fråga om penningtvättsregleringen, till att omfatta även värdebolagens uppräkningsverksamhet.

Flera av rörelselagstiftningarna kompletteras med bestämmelser om möjlighet till platsbesök, vilket möjliggör en effektivare tillsyn.

Sanktioner m.m. (kapitel 17)

För att uppfylla direktivets krav på en sanktionsregim föreslås flera lagstiftningsåtgärder

Tillsynsmyndigheterna ges t.ex. rätt att ingripa mot verksamhetsutövare genom beslut om sanktionsavgifter. I de finansiella rörelselagarna anpassas befintliga system till direktivets krav, vilket innebär att nya tak för bestämmande av avgifternas storlek bestäms. I de icke-finansiella rörelselagarna införs bestämmelser som möjliggör beslut om sanktionsavgifter enligt vad direktivet kräver.

Åtgärder och sanktioner ska inte bara kunna beslutas mot verksamhetsutövare utan också mot fysiska personer som företräder verksamhetsutövare som styrelseledamot, verkställande direktör eller på motsvarande sätt. Utredningen föreslår att myndigheterna ska kunna ingripa mot företrädare genom förbud att utöva funktioner eller genom beslut om sanktionsavgift. Här föreslår utredningen att de principer om sanktionsföreläggande som i dag finns i bl.a. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas.

När det gäller advokater och biträdande jurister på advokatbyrå föreslår utredningen att sanktionsavgifter ska kunna riktas mot advokater. Om Advokatsamfundets disciplinnämnd bedömer att en högre avgift är motiverad än den straffavgift om 50 000 kronor, som samfundet redan i dagsläget har möjlighet att besluta om, föreslår utredningen att disciplinnämnden överlämnar frågan om beslut om sanktionsavgift till Justitiekanslern.

Samordningsfunktion (kapitel 18)

Såväl Fatfs rekommendationer som direktivet förutsätter att det finns effektiva mekanismer för samverkan när det gäller det nationella arbetet mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Utredningen föreslår i detta syfte att en ny samordningsfunktion inrättas, som ersätter dagens Samordningsorgan för tillsyn över åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Samordningsfunktionen

ska ha det övergripande nationella ansvaret för det förebyggande arbetet mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Samarbetet ska utgå från de myndigheter som genomförde den nationella riskbedömningen: Bolagsverket, Brottsförebyggande rådet, Ekobrottsmyndigheten, Fastighetsmäklarinspektionen, Finansinspektionen, Kronofogdemyndigheten, Lotteriinspektionen, Revisorsnämnden, Polismyndigheten (tillsammans med särskild representation från Finanspolis-sektionen), Skatteverket, Säkerhetspolisen, Tullverket, Åklagarmyndig-heten, Länsstyrelserna i Stockholms län, Västra Götalands län och Skåne län. Även Advokatsamfundet ska erbjudas möjlighet att fullt ut delta i samordningsfunktionens arbete.

Även andra myndigheter, organ, verksamhetsutövare samt andra yrkesmässiga eller ideella aktörer ska, vid behov, kunna knytas till arbetet.

Samordningsfunktionen föreslås lokaliseras till Polismyndigheten.

Nyckelbegreppen för den nya samordningsfunktionen föreslås vara informationsutbyte och kunskapsöverföring. Detta innefattar inte enbart att förse regimenms olika aktörer med väl avpassad kunskap. Det inbegriper bl.a. även kartläggning, analys, övervakning av risker i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism. Vidare innefattar arbetet utformningen av strategier, policyer och metoder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Funktionen samordningsansvar bör även omfatta genomförandet av nationella riskbedömningar och årliga nationella strategier, initiativ till förslag till förändringar i regelverk, samordning av föreskrifter och allmänna råd, metoder för tillsyn samt tillämpningen av sanktioner. Funktionen bör också vara ansvarig för informationsutbyte med organ som svarar för samordning av det brottsbekämpande arbetet. Samordningsfunktionen ska dock inte inkräkta på myndigheternas rätt till självbestämmande.

Andra förordade och föreslagna effektivitetsförbättringar (kapitel 13, 19 och 20)

Finanspolisen, som är Sveriges finansunderrättelseenhet, har en viktig roll i ett effektivt system för penningtvätt och finansiering av terrorism. Utredningen förordar att Polismyndighetens organisation ses över så att Finanspolisens självständighet och tillgång till tillräckliga resurser kan garanteras. Utredningen förordar vidare att Finanspolisens arbete med strategisk analys av information, informationsspridning och återkoppling till verksamhetsutövare vidareutvecklas.

För att förbättra Finanspolisens tillgång till information föreslår utredningen vidare att Finanspolisen inte bara ska ha rätt att ställa frågor till verksamhetsutövare i anledning av en utredning om penningtvätt eller finansiering av terrorism. Finanspolisen ska också kunna ställa frågor till de aktörer som bedriver eller under de senaste fem åren har bedrivit penninginsamling för humanitärt, välgörande, kulturellt eller annat allmännyttigt ändamål. Vidare föreslår utredningen att inte enbart tillsynsmyndigheter, som är fallet i dag, ska underrätta Finanspolisen om de upptäcker omständigheter som tyder på penningtvätt eller finansiering av terrorism. Denna skyldighet ska också åligga andra myndigheter, dock

enbart i samband med att de hanterat kontanter och under förutsättning att underrättelse kan ske utan hinder av sekretess.

När det gäller statistik föreslår utredningen inte några specifika och genomgripande insatser. Det kan dock konstateras att det fortlöpande pågår arbete för att ta fram uppgifter av högre kvalitet.

Insyn i fråga om ägande och kontroll i juridiska personer (kapitel 22)

För att uppfylla direktivets krav på att juridiska personer ska tillhandahålla uppgifter om verkliga huvudmän och att uppgifter ska lagras i ett centralt register föreslår utredningen införandet av en ny lag; en lag om registrering i syfte att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism. Lagen föreslås innehålla bestämmelser om insyn i juridiska personers ägar- och kontrollförhållanden. I lagen anges hur juridiska personer ska samla in information om sina verkliga huvudmän och hur informationen ska hållas tillgänglig. Informationen om verkliga huvudmän ska samlas i ett centralt register.

Syftet med att göra informationen om ägar- och kontrollförhållanden tillgänglig är att motverka att de juridiska personerna utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism. Lagen föreslås vara tillämplig på svenska juridiska personer. Från lagens tillämpningsområde undantas vissa juridiska personer, såsom t.ex. stat, landsting och kommuner samt juridiska personer där det offentliga har ett bestämmande inflytande, aktiebolag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, dödsbon och konkursbon.

Den allmänna definitionen av verklig huvudman föreslås i den nya lagen vara densamma som den föreslagna definitionen i penningtvättslagen: En fysisk person som ytterst äger eller kontrollerar en juridisk person eller en fysisk person till vars förmån någon annan handlar.

Anpassningar till förordningen om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel (kapitel 21)

Förordningen om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Den ska tillämpas av domstolar, myndigheter och av de verksamhetsutövare som omfattas av den som direkt gällande rätt. Det krävs dock att förordningen kompletteras med regler av verkställande karaktär. Jämfört med den tidigare förordningen finns ett större behov av anpassning och kraven är, särskilt när det gäller de sanktioner som ska kunna beslutas för överträdelse av förordningen, mera detaljerade.

Utredningen föreslår att den nuvarande lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel upphävs. I stället föreslår utredningen att nationella bestämmelser av verkställande karaktär införs i de rörelselagar som reglerar de verksamheter på vilka förordningen är tillämplig. Vidare föreslår utredningen att vissa bestämmelser införs i penningtvättslagen.

Utredningen föreslår att Finansinspektionen fortsättningsvis ska vara den behöriga myndighet som enligt förordningen övervakar, vidtar åtgärder och meddelar beslut om sanktioner för att säkerställa att kraven i förordningen uppfylls.

Bestämmelser som reglerar sanktioner för överträdelse av förordningen föreslås föras in i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (LBF), lagen (2011:755) om elektroniska pengar och lagen (2010:751) om betaltjänster. Förslaget är att detta genomförs genom att en uttrycklig hänvisning till förordningen görs i de bestämmelser som reglerar sanktioner till följd av överträdelse av penningtvättslagen. Överträdelse av förordningen ska kunna sanktioneras på motsvarande sätt som överträdelse av penningtvättsregleringen.

Den lösning som utredningen förslagit i fråga om en mekanism för rapportering av överträdelse och anknytande frågor med anledning av penningtvättsdirektivet föreslås gälla även rapportering som avser överträdelse av förordningen. De behov av anpassning som detta medför föreslås tas om hand i de rörelselagar som reglerar betaltjänstleverantörernas verksamhet.

Möjligheten att undanta vissa transaktioner från förordningens tillämpningsområde föreslås fortsättningsvis utnyttjas och undantaget genomförs som en särskild bestämmelse i lagen (2010:751) om betaltjänster.

Ikraftträdande (kapitel 23)

Utredningen föreslår att den nya lagstiftningen ska träda i kraft den 26 juni 2017. Vissa övergångsbestämmelser är nödvändiga.

Konsekvenser (kapitel 24)

Utredningens förslag kommer att medföra flera konsekvenser.

Att penningtvättsregleringen utvidgas till att omfatta flera verksamhetsutövare medför t.ex. följande typer av kostnader: a) ökade administrativa kostnader för de nya verksamhetsutövarna, b) eventuella intäktsförluster p.g.a. av att kunder är ovilliga att underkasta sig de utvidgade kontrollerna och c) ökade administrativa kostnader för tillsynsmyndigheterna.

De största kostnaderna av förslaget till ny penningtvättsreglering faller på de nya verksamhetsutövarna.

Kostnaderna för den föreslagna samordningsfunktionen beräknas till drygt 29 mnkr/år varav 12 mnkr/år antas finansierade genom utökade anslag medan resten antas finansieras via de deltagande myndigheternas ordinarie anslag.

När det gäller kravet på uppgifter om verkliga huvudmän är det svårt att uppskatta konsekvenserna för de berörda juridiska personerna, men kostnaden per juridisk person bedöms i genomsnitt bli låg. Bolagsverket, som föreslås föra registret över verkliga huvudmän, har beräknat kostnaden för etablering av registret till mellan 59,4–85 mnkr och därefter 14,9–21,1 mnkr per år. Även dessa beräkningar präglas dock av betydande osäkerhet. Finansiering av Bolagsverkets kostnader kan ske genom anslag eller genom att anmälning till registret beläggas med en mindre avgift.

Författningsförslag i betänkandet Ytterligare åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (SOU 2016:8)

Förslag till lag (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Härmed föreskrivs följande.

1 kap. Lagens syfte, tillämpningsområde och definitioner

Lagens syfte

1 § Denna lag syftar till att förhindra att finansiell verksamhet och annan näringsverksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Med penningtvätt avses i denna lag åtgärder med avseende på egendom som härrör från brott eller brottslig verksamhet som

1. kan dölja egendomens samband med brott eller brottslig verksamhet,
2. kan främja möjligheterna för någon att tillgodogöra sig egendomen eller dess värde,
3. kan främja möjligheterna för någon att undandra sig rättsliga påföljder, eller
4. innebär att någon förvärvar, innehar, hävdar rätt till eller brukar egendomen.

Vid tillämpning av denna lag ska även åtgärder med egendom, som är ägnade att dölja att någon, genom att fullfölja en påbörjad brottsplan, avser att berika sig genom brottslig handling, jämföras med penningtvätt.

Med finansiering av terrorism avses i denna lag insamling, tillhandahållande eller mottagande av egendom i syfte att den ska användas eller med vetskap om att den är avsedd att användas

1. för att begå sådan brottslighet som avses i 5 b § lagen (2010:299) om straff för offentlig uppmaning, rekrytering och utbildning avseende terroristbrott och annan särskilt allvarlig brottslighet,
2. för att begå sådan brottslighet som avses i 2 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, eller
3. av en person eller sammanslutning av personer som begår, försöker begå eller förbereder, stämplar eller medverkar till sådan särskilt allvarlig brottslighet som avses i 2.

Lagens tillämpningsområde

2 § Denna lag är tillämplig på:

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. livförsäkringsrörelse,
3. verksamhet av det slag som beskrivs i 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

4. verksamhet som kräver ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet eller lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,

5. försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, i fråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av andra än anknutna försäkringsförmedlare,

6. verksamhet för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

8. verksamhet med att som betalningsinstitut tillhandahålla betal tjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut,

10. förvaltning av alternativa investeringsfonder enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

11. verksamhet med konsumentkrediter enligt lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter,

12. verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering eller med registrering enbart som hyresförmedlare till lokaler enligt fastighetsmäklarlagen (2011:666),

13. kasinospel enligt kasinolagen (1999:355),

14. verksamhet som anordnare av speltjänster som bedrivs med tillstånd eller registrering enligt lotterilagen (1994:1000), dock inte till den del verksamheten avser anordnande av spel på varuspelsautomater enligt 25 § lotterilagen (1994:1000),

15. yrkesmässig handel med varor, till den del som utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till minst ett belopp som motsvarar 5 000 euro,

16. verksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000),

17. verksamhet som auktoriserad eller godkänd revisor eller registrerat revisionsbolag,

18. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisionstjänster men som inte omfattas av 17,

19. yrkesmässig verksamhet som består i att lämna råd i avsikt att påverka storleken på en skatt eller avgift (skatterådgivare),

20. yrkesmässig verksamhet som advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,

21. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än som avses i 20, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket, eller

22. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 17–21.

3 § Tjänster som avses i 2 § 20 och 21 omfattar

1. att handla i en klients namn för dennes räkning vid finansiella transaktioner eller transaktioner med fastigheter,

2. att hjälpa till vid planering eller genomförande av transaktioner för en klients räkning vid

a) köp och försäljning av fastigheter eller företag,

- b) förvaltning av klientens pengar, värdepapper eller andra tillgångar,
- c) öppnande eller förvaltning av bank-, spar- eller värdepapperskonton,
- d) anskaffande av nödvändigt kapital för bildande, drift eller ledning av företag, eller
- e) bildande, drift eller ledning av bolag, föreningar, stiftelser eller truster.

Tjänster som avses i 2 § 22 omfattar

1. bildande av juridiska personer, försäljning av nybildade aktiebolag och förmedling av svenska eller utländska juridiska personer,
2. fullgörande av funktion som styrelseledamot eller bolagsrättsligt ansvarig, som bolagsman i handels- eller kommanditbolag eller i någon liknande ställning i förhållande till andra juridiska personer,
3. tillhandahållande av ett registrerat kontor eller en postadress och därmed sammanhängande tjänster till en juridisk person eller en trust eller en liknande juridisk konstruktion,
4. förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion, och
5. funktion som nominell aktieägare för en verklig huvudmans räkning.

4 § Bestämmelserna i 2 kap. 3–7 §§ samt 4 kap. 3, 5, 9 och 10 §§ ska tillämpas på drift av en auktionsplattform för handel med utsläppsrätter som en reglerad marknad i enlighet med artikel 26.1 i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen.

5 § I fråga om verksamheter som avses i 2 § 1–8, 10 och 11 gäller lagen även filialer i Sverige till utländska juridiska personer med huvudkontor i utlandet.

Definitioner

6 § I denna lag betyder

1. affärsförbindelse: en affärsmässig förbindelse som har, eller när kontakten etableras förväntas att ha, en viss varaktighet,
2. brevlådebänk: ett utländskt institut som är registrerat inom en jurisdiktion inom vilken det saknar verklig etablering och ledning och där institutet inte heller ingår i en finansiell grupp som omfattas av tillsyn,
3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. kund: den som har trätt i avtalsförbindelse med sådan verksamhetsutövare som avses i denna lag,
5. person i politiskt utsatt ställning:
 - a) fysisk person som har eller har haft en viktig offentlig funktion i en stat, och
 - b) fysisk person som har eller har haft en funktion i ledningen i en internationell organisation,
6. verklig huvudman: En fysisk person som ytterst äger eller kontrollerar en juridisk person eller en fysisk person till vars förmån någon annan handlar, och

7. verksamhetsutövare: en fysisk eller juridisk person som utför verksamhet som omfattas av denna lag.

7 § Med viktig offentlig funktion i 6 § 5 avses funktioner såsom

1. stats- eller regeringschefer, ministrar samt vice och biträdande ministrar,

2. parlamentsledamöter,

3. ledamot av ett politiskt partis styrelse,

4. domare i högsta domstol, konstitutionell domstol eller andra rättsliga organ på hög nivå vilkas beslut endast undantagsvis kan överklagas,

5. högre tjänstemän vid revisionsmyndigheter och ledamöter i centralbankens styrande organ,

6. ambassadörer, beskickningschefer samt höga officerare i försvarsmakten, och

7. personer som ingår i statsägda företags förvaltnings-, lednings- eller kontrollorgan.

2 kap. Riskbaserat förhållningssätt

Allmänna bestämmelser

1 § En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för att förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessa åtgärder ska utgå från ett riskbaserat förhållningssätt.

2 § Det riskbaserade förhållningssättet bygger på att verksamhetsutövaren känner till och förstår riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i verksamheten.

Verksamhetsutövaren ska med en riskbedömning som utgångspunkt utforma rutiner och vidta de andra åtgärder som krävs enligt denna lag och som i övrigt fordras för att effektivt motverka de identifierade riskerna.

Rutinerna och de övriga åtgärderna ska fortlöpande anpassas efter nya och förändrade risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Riskbedömning

3 § Verksamhetsutövare ska kartlägga och bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i verksamheten. Denna riskbedömning ska dokumenteras och hållas uppdaterad. Riskbedömningen ska genomföras och utformas i syfte att kunna läggas till grund för verksamhetsutövarens rutiner och övriga åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Vid genomförandet av riskbedömningen ska verksamhetsutövaren beakta faktorer såsom verksamhetens typ av kunder, produkter, tjänster, distributionskanaler och geografiska riskfaktorer.

Verksamhetsutövaren ska även beakta de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som framkommer genom vidtagna åtgärder för kundkännedom, granskning och rapportering samt information från myndigheter och andra organ.

Verksamhetsutövaren ska identifiera och analysera riskerna så att den förstår på vilka sätt och i vilken omfattning verksamheten skulle kunna utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Riskbaserade rutiner

Interna rutiner

4 § Verksamhetsutövare ska ha interna riskbaserade rutiner för att förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Koncerngemensamma rutiner

5 § Om en verksamhetsutövare är moderföretag inom en koncern ska verksamhetsutövaren, utöver de interna rutinerna enligt 4 §, även fastställa gemensamma riskbaserade rutiner för de företag som omfattas av koncernen.

Utbildning och skydd av anställda m.fl.

Utbildning av anställda

6 § Verksamhetsutövare ska svara för att anställda fortlöpande får den utbildning och information som behövs för att förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Skydd av anställda m.fl.

7 § Verksamhetsutövare ska ha rutiner och vidta de åtgärder i övrigt som behövs för att skydda anställda och andra företrädare för verksamheten från hot eller fientliga åtgärder till följd av att de granskar eller rapporterar misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Anställda hos verksamhetsutövaren, som har informerat om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism, internt eller till Polismyndigheten, får inte utsättas för ogynnsamma eller diskriminerande anställningsåtgärder om de hade anledning att räkna med att informationen borde lämnas.

Förbud mot anonyma konton och förbindelser med brevlådebanks

8 § Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–11 får inte föra anonyma konton eller utfärda anonyma motböcker.

9 § Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–11 får inte etablera eller upprätthålla korrespondentförbindelser med brevlådebanks och ska se till att sådana förbindelser inte heller etableras eller upprätthålls med institut som tillåter att deras konton används av sådana banks.

3 kap. Kundkännedom

Situationer som kräver kundkännedom

1 § En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för kundkännedom

1. vid etableringen av en affärsförbindelse samt därefter fortlöpande under hela den tid som affärsförbindelsen pågår,

2. vid enstaka transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 15 000 euro eller mer,

3. vid transaktioner som understiger ett belopp motsvarande 15 000 euro men kan antas ha samband med en eller flera andra transaktioner och som tillsammans uppgår till minst detta belopp,

4. vid osäkerhet om tillförlitligheten eller tillräckligheten av tidigare mottagna uppgifter om kunden.

2 § Verksamhetsutövare ska, utöver i de fall som avses i 1 §, vidta åtgärder för kundkännedom vid utförandet av sådana överföringar av medel som avses i artikel 3.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006, om överföringen överstiger ett belopp motsvarande 1 000 euro.

3 § Verksamhetsutövare som bedriver yrkesmässig handel med varor ska, utöver i de fall som avses i 1 §, vidta åtgärder för kundkännedom

1. vid enstaka transaktioner där utbetalt eller mottaget belopp i kontanter motsvarar 5 000 euro eller mer, och

2. vid transaktioner där utbetalt eller mottaget belopp i kontanter understiger ett belopp motsvarande 5 000 euro men kan antas ha samband med en eller flera andra transaktioner i kontanter som tillsammans uppgår till minst detta belopp.

4 § Verksamhetsutövare som tillhandahåller kasinospel enligt kasinolagen eller någon av de övriga speltjänster som omfattas av 1 kap. 2 § 14 ska, utöver i de fall som avses i 1 §, vidta åtgärder för kundkännedom

1. vid enstaka transaktioner som avser utbetalning av vinster, betalning av insatser, eller båda, och som uppgår till ett belopp som motsvarar 2 000 euro eller mer, och

2. vid transaktioner som avser utbetalning av vinster, betalning av insatser, eller båda, som understiger ett belopp motsvarande 2 000 euro men som kan antas ha samband med en eller flera andra transaktioner som tillsammans uppgår till minst detta belopp.

5 § Om det finns misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism ska åtgärder för kundkännedom alltid vidtas, oavsett eventuella undantag, befrielser eller tröskelbelopp.

Tidpunkt för identitetskontroller

6 § Kontroll av kunden och den verkliga huvudmannens identitet ska slutföras innan en affärsförbindelse etableras eller en enstaka transaktion utförs.

Om det är nödvändigt för att inte avbryta verksamhetens normala gång och risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är låg, får kontroll med anledning av en ny affärsförbindelse göras senare än enligt första stycket men ska dock alltid slutföras i nära anslutning till att förbindelsen har etablerats.

Konsekvenser av att kundkännedom inte uppnås

7 § En verksamhetsutövare får inte etablera en affärsförbindelse eller utföra en enstaka transaktion om kundkännedom inte uppnås. Om affärsförbindelsen redan har etablerats enligt 6 § andra stycket ska den avslutas.

Om förhållandena är sådana att penningtvätt eller finansiering av terrorism kan misstänkas, ska verksamhetsutövaren lämna uppgifter till Polismyndigheten enligt 4 kap. 2 §.

Första och andra styckena tillämpas inte i de situationer som anges i 4 kap. 7 §.

Åtgärder för att uppnå kundkännedom

Identifiering och kontroll av kunden

8 § En verksamhetsutövare ska identifiera kunden och kontrollera kundens identitet på ett tillförlitligt sätt, t.ex. genom identitetshandling, registerutdrag eller på annat sätt.

Om kunden företräds av någon annan person ska åtgärderna för att uppnå kundkännedom enligt första stycket omfatta kontroll av denna persons identitet och behörighet att företräda kunden.

Identifiering och kontroll av verklig huvudman

9 § En verksamhetsutövare ska, genom att utreda kundens ägarförhållanden och kontrollstruktur, identifiera den verkliga huvudmannen. Verksamhetsutövaren ska även vidta åtgärder för att kontrollera den verkliga huvudmannens identitet.

Den verkliga huvudmannen behöver dock inte identifieras och kontrolleras om kunden är

1. ett företag inom EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, eller

2. ett företag utanför EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till motsvarande handel och omfattas av motsvarande informationsskyldighet som företag under 1.

Om verksamhetsutövaren, efter den utredning av kundens ägarförhållanden och kontrollstruktur som avses i första stycket, inte kan identifiera den verkliga huvudmannen eller om det finns skälig anledning att anta att den identifierade personen inte är den verkliga huvudmannen, ska verksamhetsutövaren betrakta de personer som ingår i kundens styrelse, är dess verkställande direktör, eller har någon annan motsvarande funktion hos kunden som verkliga huvudmän.

10 § En verksamhetsutövare ska inhämta information om och bedöma affärsförbindelsens syfte och art genom att skaffa sig kännedom om kundens affärsverksamhet eller ekonomiska situation och grunderna för att en produkt eller tjänst används.

Identifiering av person i politiskt utsatt ställning

11 § En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för att avgöra om kunden eller kundens verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning.

Fortlöpande uppföljning

12 § Fortlöpande uppföljning av pågående affärsförbindelser enligt 1 § 1 ska ske i syfte att säkerställa att kännedomen om kunden enligt 8–11 § hålls aktuell och motsvarar den bedömda risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Omfattningen av åtgärderna för att uppnå kundkännedom

13 § Omfattningen av de åtgärder som avses i 8–12 §§ ska anpassas efter de risker för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen (kundens riskprofil). Kundens riskprofil ska bestämmas med utgångspunkt i verksamhetens riskbedömning. Vid bedömningen av riskprofilen ska verksamhetsutövaren även beakta omständigheterna i det enskilda fallet, såsom bl.a. syftet med affärsförbindelsen, affärsförbindelsens regelbundenhet eller varaktighet, hur stora tillgångar som kunden deponerar eller transaktionernas storlek.

Om det vid bedömningen enligt första stycket står klart att risken för penningtvätt och finansiering av terrorism är låg kan verksamhetsutövaren, i de fall som avses i 15–16 §§, tillämpa förenklade åtgärder i enlighet med 14 § för att uppnå kundkännedom.

Om det vid bedömningen enligt första stycket kommer fram att risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög ska verksamhetsutövaren, utöver åtgärder enligt 8–12 §§, också genomföra sådana skärpta åtgärder som avses i 17 §. Förekomsten av en eller flera av de omständigheter som anges i 17 § andra stycket talar för att hög risk föreligger. I 18–22 §§ anges situationer där risken för penningtvätt och finansiering alltid är hög.

Förenklade åtgärder för att uppnå kundkännedom

14 § Förenklade åtgärder för kundkännedom innebär att inhämtning av information, bedömning och löpande uppföljning enligt 8–12 §§ kan ske i mindre omfattning än vid normal eller hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Verksamhetsutövaren måste dock övervaka affärsförbindelserna och transaktionerna så noga att ovanliga eller misstänkta transaktioner kan upptäckas och granskas enligt 4 kap. 1 §.

15 § Verksamhetsutövare får tillämpa förenklade åtgärder för att uppnå kundkännedom i affärsförbindelser med:

1. svenska myndigheter,
2. verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § 1–11 som har hemvist
 - a) inom EES,
 - b) i en stat utanför EES om staten har bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt som motsvarar dem som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs,
3. företag inom EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU,
4. företag utanför EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till motsvarande handel och omfattas av motsvarande informations-skyldighet som företag under 3.

16 § Verksamhetsutövare får tillämpa förenklade åtgärder för att uppnå kundkännedom vid affärsförbindelser som avser:

1. livförsäkringar, om den årliga premien uppgår till ett belopp motsvarande högst 1 000 euro eller engångspremien uppgår till ett belopp motsvarande högst 2 500 euro,
2. pensionsförsäkringar enligt 58 kap. 4–16 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) som inte får återköpas,
3. pensionsavtal och pensionsrätter för anställda eller i den försäkrades förvärvsverksamhet, om inbetalning sker i form av avdrag på lön och överlåtelse av rättigheter inte är tillåten.

Skärpta åtgärder för att uppnå kundkännedom

Skärpta krav på kundkännedom

17 § Skärpta åtgärder för kundkännedom innebär att åtgärder enligt 8–12 §§ ska genomföras med särskild noggrannhet och kompletteras med de ytterligare åtgärder som krävs för att motverka den höga risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Vid bedömningen om hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism föreligger ska verksamhetsutövare särskilt uppmärksamma transaktioner som framstår som komplexa eller ovanligt stora, ovanliga transaktionsmönster, produkter och transaktioner som kan underlätta anonymitet, nya produkter och affärsmetoder samt användning av ny teknik.

I 18–23 §§ anges åtgärder som ska genomföras i vissa situationer.

18 § Skärpta åtgärder ska alltid vidtas vid förbindelser med fysiska eller juridiska personer med hemvist i ett land utanför EES, som av Europeiska kommissionen har identifierats som ett högriskredjeland.

Skärpta åtgärder enligt första stycket behöver inte vidtas i förhållande till filialer eller majoritetsägda dotterföretag till verksamhetsutövare om

1. riskbedömningen enligt 2 kap. 3 § och vidtagna åtgärder för kundkännedom enligt 8–11 §§ ger tillräckligt stöd för att hög risk inte föreligger, och

2. filialen eller dotterföretaget fullt ut tillämpar koncernens rutiner och andra förfaranden som antagits för att förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Korrespondentförbindelser

19 § Skärpta åtgärder ska alltid vidtas vid korrespondentförbindelser mellan verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–11 och ett institut med hemvist utanför EES.

20 § Med skärpta åtgärder enligt 19 § avses alltid att

1. inhämta tillräckligt med information om motparten för att kunna förstå verksamheten samt bedöma dess anseende och tillsynens kvalitet,

2. bedöma motpartens kontroller för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism,

3. dokumentera respektive instituts ansvar att vidta kontrollåtgärder och de åtgärder som det vidtar,

4. inhämta godkännande från behörig beslutsfattare, och

5. förvissa sig om att motparten har kontrollerat identiteten på kunder som har direkt tillgång till konton hos kreditinstitutet eller det finansiella institutet och fortlöpande följer upp dessa kunder samt på begäran kan lämna relevanta kunduppgifter.

Affärsförbindelser eller enstaka transaktioner med personer i politiskt utsatt ställning, deras familjemedlemmar och kända medarbetare

21 § Skärpta åtgärder för att uppnå kundkännedom ska alltid vidtas när en affärsförbindelse etableras eller en enstaka transaktion utförs med en person i politiskt utsatt ställning.

Första stycket ska även tillämpas när kundens verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning.

22 § Med skärpta åtgärder enligt 21 § avses alltid att

1. vidta lämpliga åtgärder för att ta reda på varifrån de tillgångar som hanteras inom ramen för affärsförbindelsen eller den enstaka transaktionen kommer,

2. tillämpa skärpt fortlöpande uppföljning av affärsförbindelsen, och

3. inhämta godkännande från behörig beslutsfattare.

23 § När förmånstagaren till en livförsäkring eller annan investeringsrelaterad försäkring eller förmånstagarens verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning ska verksamhetsutövaren, om hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism bedöms föreligga, alltid

1. informera behörig beslutsfattare innan utbetalning av försäkringsersättning sker, och
2. tillämpa skärpt fortlöpande uppföljning av affärsförbindelsen.

24 § Åtgärderna i 21–23 §§ ska även tillämpas på familjemedlemmar och kända medarbetare till personer i politiskt utsatt ställning.

Med familjemedlemmar avses maka eller make, registrerad partner, sambo, barn och deras makar, registrerade partner eller sambor samt föräldrar.

Med känd medarbetare avses

1. fysisk person som, enligt vad som är känt eller finns anledning att förmoda, gemensamt med en person i politiskt utsatt ställning är verklig huvudman till en juridisk person eller juridisk konstruktion eller som på annat sätt har eller har haft nära förbindelser med en person i politiskt utsatt ställning, och

2. fysisk person som är ensam verklig huvudman till en juridisk person eller juridisk konstruktion som, enligt vad som är känt eller finns anledning att förmoda, egentligen har upprättats till förmån för en person i politiskt utsatt ställning.

25 § När en person inte längre har en offentlig funktion enligt definitionen i 1 kap. 6 § 5 ska 21–23 §§ tillämpas i minst 18 månader därefter och till dess anknytningen till personens tidigare funktion inte längre bedöms innebära hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

När anknytningen till den funktion som personen enligt första stycket innehaft inte längre anses innebära hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska 24 § inte längre tillämpas på familjemedlemmar eller kända medarbetare till personen.

Åtgärder för att uppnå kundkännedom utförda av utomstående

26 § Vid tillämpningen av 8–10 §§ får en verksamhetsutövare förlita sig på åtgärder som har utförts av en utomstående som anges i 27 § om verksamhetsutövaren utan dröjsmål

1. får del av de uppgifter som den utomstående har inhämtat, och
2. på begäran kan få del av den dokumentation som ligger till grund för uppgifterna.

Verksamhetsutövaren svarar för att de åtgärder för kundkännedom som vidtagits av utomstående är tillräckliga.

27 § Med utomstående enligt 26 § avses

1. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3, 5–8, 10–11 och 14 eller motsvarande verksamhet, auktoriserade eller godkända revisorer och advokater med hemvist inom EES, och

2. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges 1 kap. 2 § 1–3, 5–8, 10–11 och 14 eller motsvarande verksamhet, auktoriserade eller godkända revisorer och advokater med hemvist utanför EES, om de

- a) tillämpar bestämmelser rörande kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra

att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, och

b) står under tillsyn över att dessa bestämmelser följs.

28 § Trots bestämmelsen i 26 och 27 §§ får en verksamhetsutövare inte förlita sig på åtgärder för att uppnå kundkännedom som vidtagits av en utomstående med hemvist i ett land utanför EES som av Europeiska kommissionen identifierats som ett högrisktredjeland.

Särskilda bestämmelser för vissa verksamheter

Särskilda bestämmelser som gäller livförsäkringar och andra investeringsrelaterade försäkringar

29 § Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–11 ska i fråga om livförsäkringar och andra investeringsrelaterade försäkringar, utöver de åtgärder för kundkännedom som anges i 8–12 §§, identifiera förmånstagaren och kontrollera förmånstagarens identitet samt vidta åtgärder för att avgöra om förmånstagaren är en person i politiskt utsatt ställning. Vid behov bör verksamhetsutövaren också vidta åtgärder för att avgöra om förmånstagarens verkliga huvudman är en person i politisk utsatt ställning.

30 § Kontroll av förmånstagarens identitet enligt 29 § ska ske vid utbetalningen av den första försäkringsersättningen eller när annan rättighet enligt försäkringsavtalet utövas för första gången.

Vid överlåtelse, helt eller delvis, av livförsäkringar eller andra investeringsrelaterade försäkringar ska verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–11 och som har kännedom om överlåtelsen kontrollera den verkliga huvudmannens identitet när försäkringens värde övergår till förvärvaren.

31 § De åtgärder som avses i 29 § för att avgöra om förmånstagaren till en livförsäkring eller annan investeringsrelaterad försäkring eller förmånstagarens verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning ska senast vidtas när försäkringen, helt eller delvis, utbetalas eller överlåts.

Särskilda bestämmelser som gäller trustar och liknande juridiska konstruktioner

32 § När kunden är en trust eller liknande juridisk konstruktion ska åtgärder för att uppnå kundkännedom, utöver de åtgärder som anges i 8–12 §§, även omfatta identifiering av förmånstagare, som utpekats genom särskilda egenskaper eller klass, och kontroll av förmånstagarens identitet.

33 § Kontroll av trusters eller liknande juridiska konstruktioners förmånstagare enligt 32 § ska ske vid utbetalningen av förmånerna eller när förmånstagaren hävdar annan förvärvad rättighet.

Undantag beträffande elektroniska pengar

34 § Verksamhetsutövare får besluta att inte vidta de åtgärder för kundkännedom som avses i 8–10 §§ ifråga om elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar om

1. betalningsinstrumentet inte kan återuppladdas eller har en månatlig gräns för penningtransaktioner på motsvarande 250 euro som endast kan användas här i landet,

2. det högsta belopp som lagras elektroniskt inte överstiger motsvarande 250 euro,

3. betalningsinstrumentet kan användas uteslutande för inköp av varor eller tjänster,

4. betalningsinstrumentet inte kan finansieras med anonyma elektroniska pengar, och

5. kontantinlösen eller kontantuttag av de elektroniska pengarnas penningvärde inte får ske med belopp på över motsvarande 100 euro.

Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 6 måste dock övervaka affärsförbindelserna och transaktionerna så noga att ovanliga eller misstänkta transaktioner kan upptäckas och granskas enligt 4 kap. 1 §.

Särskilt om gemensamma konton som förvaltas av advokater eller biträdande jurister på advokatbyrå

35 § Om omständigheterna i det enskilda fallet medför att risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är låg behöver verksamhetsutövare inte identifiera och kontrollera verkliga huvudmän bakom gemensamma konton som förvaltas av advokater eller biträdande jurister på advokatbyrå som har hemvist

1. inom EES, om uppgifter om de verkliga huvudmännens identitet kan göras tillgängliga på verksamhetsutövarens begäran, eller

2. i en stat utanför EES, om uppgifter om de verkliga huvudmännens identitet kan göras tillgängliga på verksamhetsutövarens begäran och advokaten eller den biträdande juristen på advokatbyrå omfattas av skyldigheter som motsvarar dem som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, om det finns tillsyn över att dessa skyldigheter uppfylls.

Verksamhetsutövaren måste dock övervaka affärsförbindelsen så noga att ovanliga eller misstänkta transaktioner kan upptäckas och granskas enligt 4 kap. 1 §.

4 kap. Granskning och rapportering

Gransknings- och rapporteringsskyldighet

1 § En verksamhetsutövare är, i syfte att upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism, skyldig att övervaka sin verksamhet och närmare granska

1. aktiviteter som avviker från vad verksamhetsutövaren har anledning att förvänta sig utifrån de kunskaper om kunden som verksamhetsutövaren skaffat sig genom åtgärder för att uppnå kundkännedom eller på annat sätt,

2. aktiviteter som avviker från vad verksamhetsutövaren har anledning att förvänta sig med hänsyn till den kunskap som verksamhetsutövaren har om sin verksamhet, sina kunder, de tjänster som verksamhetsutövaren tillhandahåller, de uppgifter som kunden lämnar och övriga omständigheter, samt

3. aktiviteter som utan att vara avvikande ger verksamhetsutövaren skäligen grund att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Övervakningens och granskningens inriktning och omfattning ska bestämmas med beaktande av de risker som identifierats i riskbedömningen, vid processen för kundkännedom och genom annan information om riskerna i verksamheten, som verksamhetsutövaren känner till.

2 § Om granskningen enligt 1 § efter närmare analys innebär att misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism föreligger eller att egendom eljest härrör från brottslig handling, ska uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på detta utan dröjsmål lämnas till Polismyndigheten. Om egendom som den eller de misstänkta aktiviteterna avser finns hos verksamhetsutövaren ska detta anges särskilt, liksom i förekommande fall uppgifter om vilka tillgodohavanden kunden har hos verksamhetsutövaren, om verksamhetsutövaren avstått från att genomföra en misstänkt transaktion och uppgifter om mottagare av en misstänkt transaktion.

3 § Vid tillämpning av artikel 55.2 i förordning (EU) nr 1031/2010 är Polismyndigheten finansunderrättelseenhet.

Krav på uppgiftslämnning och upplysningsskyldighet

4 § På begäran av Polismyndigheten ska verksamhetsutövaren eller den som bedriver eller inom de senaste fem åren har bedrivit penninginsamling för humanitärt, välgörande, kulturellt eller annat allmännyttigt ändamål utan dröjsmål lämna alla uppgifter som behövs för en utredning om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

När uppgifter har lämnats enligt 4 kap. 2 §, ska även andra fysiska eller juridiska personer som avses i 1 kap. 2–5 §§ lämna de uppgifter för utredningen eller finansiering av terrorism som Polismyndigheten begär.

5 § En verksamhetsutövare ska ha ett system för att snabbt och fullständigt kunna lämna upplysningar om huruvida de under de senaste fem åren har haft en affärsförbindelse med en viss person och, om så skulle vara fallet, om förbindelsens art.

6 § Om en tillsynsmyndighet vid inspektion eller på annat sätt har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta Polismyndigheten om detta.

Detsamma gäller myndigheter som i sin verksamhet upptäcker sådana omständigheter som avses i första stycket i samband med att de hanterar kontanter och underrättelse kan ske utan hinder av sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Undantag från rapporterings- och upplysningsskyldighet

7 § Advokater och biträdande jurister på advokatbyrå, andra oberoende jurister, auktoriserade och godkända revisorer samt skatterådgivare är inte skyldiga att lämna information enligt 2, 4 och 5 §§ om informationen anförts trots dem före, under eller efter det att de försvarar eller företräder en klient i eller i fråga om ett rättsligt förfarande, inklusive rådgivning för att inleda eller undvika ett rättsligt förfarande.

Detsamma gäller information som avser en klient och som advokater och biträdande jurister på advokatbyrå, andra oberoende jurister, auktoriserade och godkända revisorer samt skatterådgivare får del av i samband med att de bedömer en klients rättsliga situation.

Skyldighet att avstå från vissa transaktioner

8 § En verksamhetsutövare ska avstå från att utföra en transaktion så länge det finns misstanke om att den utgör ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism. Vid bedömningen av om misstanke föreligger efter det att verksamhetsutövaren har lämnat information till Polismyndigheten enligt 2 § ska verksamhetsutövaren beakta den information som Polismyndigheten kan lämna om hanteringen av ärendet.

Om det inte är möjligt att låta bli att utföra en misstänkt transaktion, eller om en vägran att genomföra transaktionen sannolikt skulle försvåra Polismyndighetens vidare utredning avseende den som gynnas av denna, får transaktionen genomföras och uppgifter enligt 2 § lämnas omedelbart i efterhand.

Tystnadsplikt

9 § En fysisk eller juridisk person som lämnar uppgifter med stöd av 2 eller 4–5 §§ får inte göras ansvarig för att ha åsidosatt tystnadsplikt, om den fysiska eller juridiska personen hade anledning att räkna med att uppgiften borde lämnas. Detsamma gäller en styrelseledamot eller en anställd som lämnar uppgifter för den fysiska eller juridiska personens räkning.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/ 2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) tillämpas bestämmelsen om styrelseledamot i första stycket på ledamot i tillsynsorganet. Detsamma gäller bestämmelsen om styrelseledamöter i 10 § om tystnadsplikt.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att bestämmelserna i andra stycket ska tillämpas också på

ledamöter i ett europabolags eller ett europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan.

I 29 kap. 2 § aktiebolagslagen (2005:551), 13 kap. 2 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 5 kap. 2 § stiftelselagen (1994:1220) och 37 § revisionslagen (1999:1079) finns särskilda bestämmelser om ansvar för revisorer i aktiebolag, ekonomiska föreningar, stiftelser och vissa andra företag.

10 § Den fysiska personen, den juridiska personen, dess styrelseledamöter eller anställda får inte för kunden eller för någon utomstående obehörigen röja att en granskning har genomförts, att uppgifter har lämnats enligt 2 och 4–5 §§ eller att en undersökning har utförts eller kan komma att utföras.

Som obehörigt röjande avses inte att

1. uppgifter lämnas till en tillsynsmyndighet eller en brottsbekämpande myndighet, om det är motiverat,

2. uppgifter lämnas mellan kreditinstitut och finansiella institut som omfattas av denna lag eller mellan dessa institut och deras filialer och majoritetsägda dotterföretag belägna i tredje länder, förutsatt att filialerna och dotterföretagen följer koncernens rutiner och riktlinjer som beslutats i enlighet med denna lag,

3. uppgifter lämnas mellan advokater och biträdande jurister på advokatbyrå, andra oberoende jurister, revisorer, tillhandahållare av bokföringstjänster och skatterådgivare som omfattas av denna lag och som är anställda eller på annat sätt verksamma inom samma juridiska person eller olika juridiska personer med gemensamt ägande, gemensam ledning eller efterlevnadskontroll. Detsamma gäller om uppgiften lämnas till sådan person i tredjeländ, förutsatt att denna tillämpar krav som är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna lag,

4. uppgifter som rör samma kund och samma transaktion och som omfattar mer än en verksamhetsutövare lämnas mellan sådan juridiska och fysiska personer som anges i 1 kap. 2 § 1–11 och 17–21, förutsatt att de tillhör samma verksamhets- eller yrkeskategori och omfattas av skyldigheter i fråga om tystnadsplikt och skydd för personuppgifter, samt

5. en kund får kännedom om att en åtgärd enligt första stycket vidtas eller kan komma att vidtas, när ett sådant röjande inte kan undvikas till följd av verksamhetsutövarens skyldighet att avstå från en transaktion, att avstå från att inleda en affärsförbindelse eller att avsluta en sådan affärsförbindelse.

Bestämmelser om ansvar för den som bryter mot tystnadsplikten enligt första stycket finns i 20 kap. 3 § brottsbalken (1962:700).

Dispositionsförbud

11 § Om det finns skäl att misstänka att egendom i form av pengar, fordran eller annan rättighet är föremål för penningtvätt eller avsedd för finansiering av terrorism och egendomen finns hos en verksamhetsutövare, får Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen besluta att egendomen eller ett motsvarande värde tills vidare inte får flyttas eller disponeras på annat sätt (dispositionsförbud).

Beslut om dispositionsförbud får meddelas endast om det är fara i dröjsmål och det skäligen kan befaras att egendomen annars kommer att undanskaffas och skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som den innebär.

Om förutsättningarna enligt första och andra styckena är uppfyllda, får Polismyndigheten fatta beslut om dispositionsförbud även på begäran av en utländsk finansunderrättelseenhet.

12 § Ett beslut om dispositionsförbud ska så snart som möjligt anmälas till åklagare, som skyndsamt ska pröva om åtgärden ska bestå. Åklagarens beslut får inte överklagas.

Finns det inte längre skäl för åtgärden ska den hävas. Åtgärden upphör att gälla när två arbetsdagar förflutit från Polismyndighetens eller Säkerhetspolisens beslut, om den inte hävts före det.

Verksamhetsutövaren ska omedelbart underrättas om att en åtgärd har beslutats eller hävts.

Den som har drabbats av ett beslut om dispositionsförbud ska underrättas om beslutet när det kan antas att syftet med en beslutad eller förutsedd åtgärd inte motverkas och den framtida utredningen inte skadas om uppgiften röjs. Beslut om underrättelse meddelas av åklagare. En underrättelse behöver inte lämnas, om den med hänsyn till omständigheterna uppenbart är utan betydelse.

13 § Beslut om dispositionsförbud med anledning av misstänkt penningtvätt får endast avse sådan egendom som härrör från brott eller brottslig verksamhet som avses i 1 kap. 1 § andra stycket.

5 kap. Bevarande av handlingar eller uppgifter

1 § En verksamhetsutövare ska i fem år bevara handlingar och uppgifter om

1. åtgärder som vidtagits för att uppnå kundkännedom, och
2. den granskning och analys av aktiviteter som gjorts enligt 4 kap. 2 § första meningen.

I de fall som avses vid 1 ska tiden räknas från det att åtgärderna utfördes eller, i de fall då en affärsförbindelse har etablerats, affärsförbindelsen upphörde. I de fall som avses vid 2 ska tiden räknas från det att aktiviteten utfördes eller från det att verksamhetsutövaren avstod från att utföra en transaktion.

2 § Om det är nödvändigt för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism får verksamhetsutövare bevara handlingar och uppgifter enligt 1 § under en längre tid än fem år. Den sammanlagda tiden får dock inte överstiga tio år.

Första stycket tillämpas även i fråga om handlingar och uppgifter som ska bevaras enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

6 kap. Behandling av personuppgifter

Allmänna utgångspunkter

1 § En verksamhetsutövare får behandla personuppgifter i syfte att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag.

Vid verksamhetsutövarens behandling av personuppgifter gäller personuppgiftslagen (1998:204), om något annat inte följer av detta kapitel.

2 § Detta kapitel gäller personuppgiftsbehandling som helt eller delvis är automatiserad eller om personuppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Känsliga personuppgifter

3 § Känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) får behandlas endast om det är nödvändigt för att

1. bedöma om kunden är en sådan person som avses i 1 kap. 6 § 5 eller 3 kap. 24 §,
2. uppfylla gransknings- och rapporteringsskyldigheten enligt 4 kap. 1 § och 2 § första meningen, eller
3. bevara handlingar eller uppgifter enligt 5 kap. 1 § och 5 kap. 2 § första stycket.

Behandling av personuppgifter som gäller lagöverträdelser

4 § Personuppgifter om lagöverträdelser som avses i 21 § personuppgiftslagen (1998:204) får behandlas om det är nödvändigt för att uppfylla gransknings- och rapporteringsskyldigheten enligt 4 kap. 1 och 2 §§ samt för att bevara sådana handlingar eller uppgifter som avses i 5 kap. 1 § punkten 2.

Information till den registrerade

5 § Besked om att personuppgifter behandlas enligt 4 kap. 2 § första meningen får inte lämnas ut till den registrerade.

Samkörning

6 § En verksamhetsutövarers register får inte samköras med motsvarande register hos någon annan.

Första stycket gäller dock inte samkörning av register som sker mellan verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–11 som ingår i samma koncern och som har hemvist här i landet.

Om en verksamhetsutövare som avses i andra stycket är moderföretag i en koncern får denna även samköra sitt register med motsvarande register hos filialer och helägda dotterbolag med hemvist

1. i en annan stat inom EES om hemvistlandets lag inte hindrar detta, eller

2. i en stat utanför EES om hemvistlandets lag inte hindrar detta och staten har bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som motsvarar dem som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs.

Rättelse och skadestånd

7 § När personuppgifter behandlas enligt detta kapitel ska bestämmelserna i 28 och 48 §§ personuppgiftslagen (1998:204) tillämpas på motsvarande sätt.

Tystnadsplikt

8 § Den som är verksam hos en verksamhetsutövare får inte obehörigen röja att uppgifter behandlas enligt 3–4 §§ eller 4 kap. 2 § första meningen.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

7 kap. Gränsöverskridande verksamheter

1 § En verksamhetsutövare som avses i 2 kap. 5 § ska genomföra de koncerngemensamma rutinerna även vid sina filialer och majoritetsägda dotterföretag med hemvist i utlandet.

Verksamhetsutövaren ska i övrigt se till att filialer och majoritetsägda dotterföretag med hemvist i ett land utanför EES tillämpar bestämmelserna i denna lag, om hemvistlandets lag för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism är mindre ingripande.

2 § Verksamhetsutövaren ska vidta åtgärder för att effektivt hantera risken för penningtvätt och finansiering av terrorism om de gemensamma rutiner och bestämmelser som avses i 1 § inte kan tillämpas vid filialer och majoritetsägda dotterföretag med hemvist utanför EES. Verksamhetsutövaren ska även skriftligen underrätta behörig tillsynsmyndighet om detta.

8 kap. Ansvar för regelefterlevnad och intern kontroll m.m.

1 § De interna rutinerna och de koncerngemensamma rutinerna ska fastställas av verksamhetsutövarens styrelse eller motsvarande behöriga företrädare i de juridiska personer där styrelse inte förekommer. Styrelsen eller motsvarande funktion ska även fortlöpande kontrollera att rutinerna är tillräckliga och vid behov uppdatera dessa.

Om det är lämpligt kan uppgifter enligt första stycket efter delegation fullgöras av andra än styrelsen eller motsvarande funktion.

2 § När det är motiverat med hänsyn till verksamhetens storlek och natur ska verksamhetsutövaren

1. identifiera den styrelseledamot som ska ha det huvudsakliga ansvaret för att kontrollera att styrelsens beslut om åtgärder enligt denna lag genomförs,

2. utse en person på ledningsnivå som är ansvarig för att kontrollera att det i verksamheten finns riktlinjer, kontroller och förfaranden som effektivt hanterar de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som finns i verksamheten (centralt funktionsansvarig). Den centralt funktionsansvariga ska även ansvara för att rapportering av misstänkta aktiviteter och annan uppgiftslämning till Polismyndigheten sker i enlighet med 4 kap., och

3. inrätta en oberoende granskningsfunktion för att granska de interna riktlinjer, kontroller och förfaranden som hanterar de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som finns i verksamheten.

3 § Om en verksamhetsutövare driver sin verksamhet som anställd hos en juridisk person ska skyldigheten att göra en riskbedömning och att upprätthålla riskbaserade rutiner gälla den juridiska personen. När det gäller verksamhet som avses i 1 kap. 2 § 12 ska skyldigheterna även gälla den fysiska personen.

4 § Verksamhetsutövare vars huvudkontor är beläget i en annan medlemsstat och som i Sverige bedriver sådan verksamhet som avses i 1 kap. 2 § 6 och 8 i annan form än filialer ska när det är motiverat utse en central kontaktpunkt här i landet.

5 § En verksamhetsutövare ska tillhandahålla ändamålsenliga rapporteringssystem för anställda som vill göra anmälningar om misstänkta överträdelse av bestämmelser i denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och som begåtts av verksamhetsutövare.

6 § Den som är eller har varit verksam hos en verksamhetsutövare får inte obehörigen röja en uppgift i en anmälan eller utsaga om en misstänkt överträdelse av en bestämmelse i denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, om uppgiften kan avslöja anmälares identitet.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

Om det i en annan lag finns bestämmelser som avviker från denna bestämmelse, ska de bestämmelserna gälla.

9 kap. Tillsyn

1 § I fråga om tillsyn över verksamhet som avses i 1 kap. 2 § 15, 18–19 och 21–22 tillämpas detta kapitel.

Bestämmelser om tillsyn över annan verksamhet som avses i 1 kap. 2 § finns i de lagar som reglerar dessa verksamhetsutövare.

2 § Tillsynen syftar till att förhindra att finansiell verksamhet och annan näringsverksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Genom tillsynen kontrolleras att verksamheten drivs enligt denna lag samt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

3 § Den som har för avsikt att bedriva verksamhet som avses i 1 kap. 2 § 15, 18–19 och 21–22 och ska anmäla detta till Bolagsverket.

4 § Verksamhet som avses i 1 kap. 2 § 15, 18–19 och 21–22 får inte bedrivas om anmälan enligt 3 § inte har gjorts.

Tillsynsmyndigheten ska förelägga den som driver verksamhet som avses i första stycket utan att ha anmält detta att göra anmälan. Är det osäkert om det finns anmälningsskyldighet för en viss verksamhet, får tillsynsmyndigheten förelägga personen att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

Om personen inte rättar sig efter ett föreläggande som har beslutats enligt andra stycket, ska tillsynsmyndigheten förelägga personen att upphöra med verksamheten.

5 § Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ägna sig åt verksamhet som är anmälningsskyldig enligt 3 §. Om verksamhetsutövaren är en juridisk person, gäller detta förbud den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen eller ingår i dess ledning.

Om förbud enligt första stycket ska gälla för en verksamhetsutövare som bedriver anmälningsskyldig verksamhet, får tillsynsmyndigheten, om

1. verksamheten drivs av en fysisk person, förelägga denne att upphöra med verksamheten,

2. verksamheten drivs av en juridisk person, förelägga denne att göra rättelse och, om rättelse inte görs, förelägga personen att upphöra med verksamheten, och

3. det är den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen som inte uppfyller kravet i första stycket, förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den diskvalificerade personen i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

6 § När en person som står under tillsyn enligt detta kapitel får kännedom om att förändringar har skett i den krets som har ett kvalificerat innehav i företaget eller ingår i dess ledning, ska personen anmäla förändringen till tillsynsmyndigheten.

7 § Tillsynsmyndigheten får utöver det som framgår av 4 § förelägga den som driver verksamhet som omfattas av detta kapitel att lämna de upplysningar och ge tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen.

Om ett föreläggande enligt första stycket inte följs, får tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att upphöra med verksamheten.

Tillsynsmyndigheten får, när den anser det nödvändigt, genomföra en undersökning på plats hos en verksamhetsutövare som är föremål för tillsyn enligt detta kapitel.

8 § Tillsynsmyndigheten får vidare ingripa mot en verksamhetsutövare som överträder en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift som har meddelats med stöd av denna lag.

Tillsynsmyndigheten får också ingripa mot en verksamhetsutövare om en person, som ingår i verksamhetsutövarens styrelse, är dess verkställande direktör, eller på motsvarande sätt kan företräda verksamhetsutövaren eller är ersättare för någon av dem, överträder en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift som har meddelats med stöd av denna lag till förmån för verksamhetsutövaren. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjorts det möjligt för den underställda att begå en överträdelse till förmån för den juridiska personen.

Ingripande i enlighet med första och andra stycket får ske enligt 9–15 §§.

9 § Vid en överträdelse enligt 8 § får tillsynsmyndigheten förelägga en verksamhetsutövare att göra rättelse.

Om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk får tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att upphöra med verksamheten.

10 § Vid en överträdelse enligt 8 §, som inte är ringa, får tillsynsmyndigheten även ingripa mot en verksamhetsutövare genom beslut om sanktionsavgift. Sanktionsavgift får inte beslutas om föreläggande om rättelse förenas med vite och inte heller vid föreläggande enligt 9 § andra stycket.

Sanktionsavgiften för verksamhetsutövaren ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Två gånger den vinst som verksamhetsutövaren erhållit till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp motsvarande en miljon euro.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

11 § Vid en överträdelse enligt 8 § får tillsynsmyndigheten även ingripa mot en person, som ingår i verksamhetsutövarens styrelse, är dess verkställande direktör, eller på motsvarande sätt kan företräda verksamhetsutövaren eller är ersättare för någon av dem.

Ett ingripande får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos

verksamhetsutövaren eller i en motsvarande verksamhet enligt 1 kap. 2 §, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

12 § Sanktionsavgiften för en fysisk person enligt 11 § ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp motsvarande en miljon euro.

Avgiften tillfaller staten.

13 § Vid beslut enligt 11 § ska tillsynsmyndigheten tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Vid beslut om sanktionsavgift enligt denna lag ska i fråga om verkställighet av beslut om sanktionsavgift tillämpas bestämmelserna i 15 kap. 11–14 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Det som där sägs om Finansinspektionen ska i stället avse tillsynsmyndigheten.

14 § Tillsynsmyndigheten får på sin webbplats tillhandahålla de beslut om sanktioner och åtgärder som beslutas enligt detta kapitel.

15 § Vid valet av sanktion och åtgärder enligt 9–14 §§ ska hänsyn tas till alla relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet, hur länge den har pågått, den vinst som erhållits genom överträdelsen om beloppet kan fastställas, den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas samt tidigare överträdelser.

Vid beslut om sanktionsavgift ska även beaktas den juridiska eller fysiska personens finansiella ställning.

I förmildrande riktning ska beaktas om verksamhetsutövaren eller den fysiska personen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat tillsynsmyndighetens utredning och om verksamhetsutövaren snabbt upphört med överträdelsen eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av tillsynsmyndigheten.

16 § Om en fysisk eller juridisk person som är antecknad i Bolagsverkets register anmäler att verksamheten har upphört eller om det på annat sätt framgår att så är fallet, ska verket avföra personen ur registret.

17 § Föreläggande enligt denna lag får förenas med vite.

18 § Beslut enligt 4 § andra stycket andra meningen eller 7 § första stycket eller beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Beslut i övrigt enligt detta kapitel får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. I sådana ärenden får tillsynsmyndigheten, med undantag för beslut om sanktionsavgift, bestämma att beslutet ska gälla omedelbart.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 11 § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av tillsynsmyndighetens beslut. Det som där sägs om Finansinspektionen ska i stället avse tillsynsmyndigheten.

Prop. 2016/17:173

Bilaga 4

10 kap. Central samordning

1 § Vid Polismyndigheten ska finnas en Samordningsfunktion.

Samordningsfunktionen ska vara ett forum för utveckling och samordning av åtgärder för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism.

I Samordningsfunktionen ska ingå de myndigheter som regeringen utser. Sveriges advokatsamfund ska ges möjlighet att delta.

Samordningsfunktionen ska ledas av en central ledningsgrupp.

Ordförande i den centrala ledningsgruppen ska vara rikspolischefen.

Myndigheterna som ingår i Samordningsfunktionen ska aktivt anpassa och överlämna sådan information som erfordras för samordningen samt verka för att överenskomna aktiviteter och inriktningar genomförs.

11 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. undantag för vissa speltjänster från hela eller delar av denna lags tillämpningsområde,

2. kartläggningen och riskbedömningen enligt 2 kap. 3 §, inbegripet undantag från kravet på dokumenterade riskbedömningar,

3. riskbaserade interna och koncerngemensamma rutiner enligt 2 kap. 4–5 §§,

4. vilken information och utbildning som ska tillhandahållas anställda enligt 2 kap. 6 §,

5. nödvändiga åtgärder och rutiner för att skydda anställda och andra företrädare enligt 2 kap. 7 §,

6. åtgärder för kundkännedom enligt 3 kap. 8–13 §§ inbegripet åtgärder för hur kundkännedomen och den fortlöpande uppföljning av affärsförbindelsen som avses i 3 kap. 12 § ska dokumenteras,

7. förenklade åtgärder för kundkännedom enligt 3 kap. 14–16 §§ inbegripet på vilka ytterligare områden förenklade åtgärder kan tillåtas,

8. skärpta åtgärder för kundkännedom enligt 3 kap. 17–25 §§, samt tillämpningen av 1 kap. 6 § 5 och bestämmande av personkretsen enligt 3 kap. 21 § och 24 § tredje stycket samt den riskbedömning som ska ske enligt 23 och 25 §§,

9. åtgärder för kundkännedom utförda av utomstående enligt 3 kap. 26–28 §§ inbegripet föreskrifter som gäller åtgärder vidtagna av utomstående inom samma koncern,

10. åtgärder för kundkännedom när det gäller livförsäkringar, andra investeringsrelaterade försäkringar och truster m.m. och undantag från vissa kundkännedomsåtgärder när det gäller elektroniska pengar enligt 3 kap. 29–34 §§,

11. åtgärder för kundkännedom i förhållande till gemensamma konton som förvaltas av advokater och biträdande jurister på advokatbyrå enligt 3 kap. 35 §,

12. granskning och uppgiftslämnande enligt 4 kap. 1–2 §§,

13. system för att lämna upplysningar enligt 4 kap. 5 §,

14. hur handlingar eller uppgifter som använts för att uppnå kundkännedom ska bevaras enligt 5 kap. 1–2 §§ inbegripet förutsättningarna för att få bevara handlingar enligt den längre tidsperiod som anges i 5 kap. 2 §,

15. vilka ytterligare åtgärder en verksamhetsutövare ska vidta enligt 7 kap. 2 §,

16. ansvar för regelefterlevnad och intern kontroll m.m. enligt 8 kap. 2–3 §§,

17. utseende av en central kontaktpunkt enligt 8 kap. 4 §,

18. rapporteringssystem enligt 8 kap. 5 §,

19. samordningsfunktionens sammansättning, uppgifter och arbetsformer, och

20. skyldighet för verksamhetsutövare enligt 1 kap. 2 § 1–11 att periodiskt, utan särskild anmaning lämna uppgifter om sin verksamhet, sina kunder och andra förhållanden som är nödvändiga för att tillsynsmyndigheter ska kunna bedriva en riskbaserad tillsyn.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017, då lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska upphöra att gälla.

2. Verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för att uppnå kundkännedom när det gäller affärsförbindelser som har etablerats före ikraftträdandet, när det kan anses lämpligt utifrån en bedömning av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism.

3. För tillsynsärenden som har inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Härmed föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens innehåll och syfte

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om insyn i juridiska personers ägar- och kontrollförhållanden. Det anges hur juridiska personer ska samla in information om sina verkliga huvudmän och hålla informationen tillgänglig. Informationen om verkliga huvudmän ska samlas i ett centralt register.

Syftet med att göra informationen om ägar- och kontrollförhållanden i juridiska personer tillgänglig är att försvåra att de används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Tillämpningsområde

2 § Lagen är tillämplig på svenska juridiska personer.

Lagen tillämpas inte i fråga om

1. staten, landsting och kommuner samt juridiska personer där det offentliga har ett bestämmande inflytande,

2. aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,

3. dödsbon enligt 18 kap. ärvdabalken (1958:637),

4. samebyar enligt rennäringslagen (1971:437), och

5. konkursbon enligt konkurslagen (1987:672).

Lagen är även tillämplig på svenska fysiska och juridiska personer som är förvaltare i trustar som bildats enligt utländsk rätt.

Definition av verklig huvudman

3 § Med en verklig huvudman avses en fysisk person som ytterst äger eller kontrollerar en juridisk person eller en fysisk person till vars förmån någon annan handlar.

I 4–9 §§ anges vem som ska antas vara verklig huvudman i en juridisk person. I 10 § definieras den verkliga huvudmannen i trustar som bildats med stöd av utländsk rätt.

4 § En fysisk person som kontrollerar mer än 25 procent av det totala antalet röster i en juridisk person ska antas vara den juridiska personens verkliga huvudman.

Vid en bedömning av hur många röster en fysisk person kontrollerar ska, utöver sådana röster som grundas på personens ägande av aktier, andelar, medlemskap eller liknande, det även beaktas sådana röster som en person kontrollerar på grund av avtal med andra delägare eller medlemmar eller föreskrift i bolagsordningen, stadgar eller en annan liknande handling.

5 § En fysisk person som har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av den juridiska personens styrelseledamöter eller motsvarande funktionärer ska antas vara den juridiska personens verkliga huvudman.

6 § Om en fysisk person är verklig huvudman i en eller flera juridiska personer som kan utöva kontroll över en annan juridisk person enligt 3, 4 eller 5 §, ska han eller hon också antas vara verklig huvudman i den juridiska person som kontrolleras på ett sådant sätt.

7 § Om en fysisk person tillsammans med annan kontrollerar en juridisk person enligt 3, 4, 5 eller 6 § ska han eller hon antas vara den juridiska personens verkliga huvudman.

8 § En fysisk person som kontrollerar en juridisk person enligt 3, 4, 5 eller 6 § om den fysiska personens kontroll räknas samman med en närståendes kontroll ska antas vara den juridiska personens verkliga huvudman. Med närstående avses maka eller make, registrerad partner, sambo, barn och deras makar, registrerade partner eller sambo samt föräldrar.

Särskilt om stiftelser

9 § Verklig huvudman för en stiftelse ska antas vara

1. en fysisk person som enligt föreskrifterna i stiftelseförordnandet kan få del av en väsentlig andel av stiftelsens utdelade medel, och
2. ledamöterna i stiftelsens styrelse eller motsvarande funktion eller, om stiftelsen har anknuten förvaltning, förvaltarens styrelseledamöter eller personer med motsvarande funktion.

Definition av verklig huvudman i en trust som bildats med stöd av utländsk rätt

10 § Verkliga huvudmän för en trust som bildats med stöd av utländsk rätt är de fysiska personer som är

1. trustens instiftare,
2. förmånstagare eller om detta saknas, förmånstagarkategorierna,
3. trustens beskyddare,
4. den eller de som utövar faktisk kontroll över trusten, och
5. trustens förvaltare, eller den som har rätt att företräda förvaltaren om förvaltningen utövas av en juridisk person.

2 kap. Krav på dokumentation och anmälan m.m.

1 § En juridisk person ska ha tillförlitliga uppgifter om vem som är dess verkliga huvudman och om arten och omfattningen av personens intresse i den juridiska personen. Om den juridiska personen saknar verklig huvudman eller om den inte har tillförlitliga uppgifter om vem som är verklig huvudman ska sådan uppgift i stället finnas. Informationen ska hållas aktuell och kontrolleras i den utsträckning som omständigheterna kräver.

Den juridiska personen ska dokumentera den utredning som görs för att bestämma vem som är verklig huvudman enligt första stycket. Dokumentation avseende äldre förhållanden ska bevaras i fem år.

2 § En juridisk person ska på begäran från en myndighet utan dröjsmål lämna ut den dokumentation som anges i 1 §.

En juridisk person ska också på begäran av verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism tillhandahålla den dokumentation som anges i 1 §, om verksamhetsutövaren genomför åtgärder för kundkännedom med anledning av en transaktion eller en affärsrelation med den juridiska personen.

3 § En juridisk person ska anmäla uppgifterna enligt 1 § första stycket för registrering i registret över verkliga huvudmän.

En anmälan ska göras senast fyra veckor från det att den juridiska personen har registrerats av behörig registreringsmyndighet.

När ett förhållande som avses i 1 § första stycket ändras, ska den juridiska personen utan dröjsmål anmäla förändringen för registrering.

4 § För en juridisk person som inte omfattas av ett krav på registrering enligt en annan författning gäller 1–3 §§ först när en uppgift om verklig huvudman lämnas till en verksamhetsutövare enligt 1 kap. 2 § lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism med anledning av åtgärder för kundkännedom. I ett sådant fall ska en anmälan för registrering i registret över verkliga huvudmän göras inom fyra veckor.

En juridisk person som avses i första stycket får även anmäla uppgifter om sina styrelseledamöter eller motsvarande och firmatecknare om sådana uppgifter inte tidigare anmälts till ett offentligt register.

Om en juridisk person som avses i första stycket tar emot eller samlar in pengar eller annan egendom i syfte att främja ett varaktigt ändamål som innebär att pengar eller egendom överförs till en annan fysisk eller juridisk person ska uppgifter enligt andra stycket anmälas.

5 § En juridisk person som avses i 2 kap. 4 § och som har ett politiskt, religiöst kulturellt eller annat sådant ändamål eller är ett trossamfund som inte registrerats i handelsregistret enligt handelsregisterlagen (1974:157) är inte skyldig att i anmälan ange uppgifter om fysiska personer som är medlemmar i den juridiska personen, om en sådan anmälan medför att medlemmen därigenom ger sin åskådning i något av dessa avseenden till känna.

Undantaget i första stycket gäller även om en anmälan medför att en fysisk person ger sitt medlemskap i en fackförening till känna samt om en anmälan avslöjar uppgift om en fysisk persons hälsotillstånd eller sexualliv.

6 § För en förvaltare av en trust som bildats enligt utländsk rätt gäller det som sägs om en juridisk person i 1–3 §§ i tillämpliga delar i fråga om förvaltarens skyldigheter att dokumentera, anmäla och på begäran tillhandahålla uppgift om trustens verkliga huvudmän.

Vid tillämpningen av 3 § andra stycket ska fristen beräknas från det att förvaltarens uppdrag inleds.

3 kap. Registrering m.m.

Registreringsmyndighet

1 § Bolagsverket ska föra ett register över verkliga huvudmän och andra uppgifter som anmälts enligt denna lag.

Brister i anmälan

2 § Om den som gjort en registreringsanmälan inte har följt vad som gäller om anmälan, får Bolagsverket förelägga den juridiska personen att yttra sig i frågan eller vidta rättelse inom viss tid.

Om den som har gjort anmälan inte följer ett föreläggande enligt första stycket, får registrering vägras.

Utebliven anmälan

3 § Om en juridisk person inte anmält uppgifter för registrering i registret över verkliga huvudmän inom den tid som anges i 2 kap. 3 eller 4 §, eller om registrering vägrats enligt 2 §, får Bolagsverket förelägga den juridiska personen att lämna in en sådan anmälan inom viss tid.

Felaktiga uppgifter

4 § Om det kan antas att uppgifter i registret över verkliga huvudmän är felaktiga, får Bolagsverket förelägga den juridiska personen att komma in med uppgifter om dess verkliga huvudman. Detsamma gäller om uppgifterna i en anmälan om registrering kan antas vara felaktiga.

Sanktionsavgift

5 § Om en juridisk person inte följer ett föreläggande enligt 2, 3 eller 4 § att fullgöra en skyldighet enligt denna lag ska Bolagsverket besluta om en sanktionsavgift.

En avgift får beslutas endast om det av föreläggandet framgår att den juridiska personen kan bli skyldig att betala en sanktionsavgift om inte föreläggandet följs.

Regeringen får meddela föreskrifter om sanktionsavgiftens storlek.

6 § En sanktionsavgift ska inte beslutas, om underlåtenheten att följa föreläggandet framstår som ursäktlig med hänsyn till omständigheter som den juridiska personen inte har kunnat råda över. Avgiften ska också efterges om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den.

Bestämmelserna om eftergift ska beaktas även om något yrkande om detta inte har framställts, om det föranleds av vad som har kommit fram i ärendet.

7 § Om en sanktionsavgift inte har betalats efter betalningsuppsmaning, ska avgiften lämnas för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i

Vite

8 § Om en juridisk person inte följt ett föreläggande enligt 2, 3 eller 4 § får Bolagsverket, om det finns skäl, förelägga den juridiska personen eller en verkställande direktör, styrelseledamot eller en annan motsvarande funktionär att vid vite göra en anmälan eller inkomma med uppgifter som den juridiska personen är skyldig att lämna enligt denna lag.

9 § Om en juridisk person inte lämnat ut dokumentation enligt 2 kap. 2 § första stycket till en myndighet ska Bolagsverket på begäran av myndigheten förelägga den juridiska personen eller en verkställande direktör, styrelseledamot eller en annan motsvarande funktionär att vid vite lämna ut dokumentationen till den myndighet som gjort begäran.

10 § Frågor om utdömande av vite enligt 8 och 9 § prövas av Bolagsverket.

I anslutning till att vite döms ut får Bolagsverket även förelägga nytt vite.

Föreläggande vid vite får inte förenas med föreläggande om sanktionsavgift.

Anmälan om oriktiga eller ofullständiga uppgifter i registret

11 § En verksamhetsutövare i 1 kap. 2 § lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och myndigheter som använder registret ska anmäla till Bolagsverket om de har anledning att misstänka att uppgifterna i registret är felaktiga.

Detsamma gäller om en registreringskyldig juridisk person inte gjort en anmälan enligt 2 kap. inom den tid som anges i 2 kap. 3 och 4 §.

Överklagande

12 § Ett beslut att förelägga eller döma ut ett vite samt beslut om sanktionsavgift får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Bemyndigande

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter i ärenden om registrering samt ingivning och registerhållning enligt denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. För de juridiska personer som vid lagens ikraftträdande omfattas av registreringskyldighet enligt lagen ska en anmälan enligt 2 kap. ske senast inom sex månader efter att denna lag har trätt i kraft.

Förslag till lag om ändring i rättegångsbalken (1942:740)

Härigenom föreskrivs i fråga om rättegångsbalken (1942:740)
dels att 8 kap. 6–8 §§ samt 56 kap. 12 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 8 kap. 7 a § och 7 b §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

6 §¹

Tillsyn över advokatväsendet utövas av advokatsamfundets styrelse och disciplinnämnd, vilka har att tillse att en advokat vid utförande av talan inför domstol och i sin övriga verksamhet fyller de plikter som åvilar honom. Frågor om disciplinära ingripanden mot advokater enligt 7 § första–*fy*nde stycket prövas av disciplinnämnden och, i enlighet med vad som bestäms i stadgarna, av styrelsen.

En advokat är skyldig att lämna samfundet de uppgifter som behövs för tillsynen.

Justitiekanslern får begära åtgärd hos disciplinnämnden mot en advokat som åsidosätter sin plikt och hos styrelsen mot den som inte längre är behörig att vara advokat.

Den som har deltagit i handläggningen av ett tillsynsärende hos advokatsamfundet får inte obehörigen röja vad han därvid har erfärut om någons personliga eller ekonomiska förhållanden.

7 §²

En advokat, som i sin verksamhet uppsåtligen gör orätt eller som annars förfar oredligt, ska uteslutas ur advokatsamfundet. När det gäller en sådan advokat som avses i 2 a § ska registreringen upphävas. Är omständigheterna mildrande, får advokaten i stället tilldelas en varning.

En advokat som annars åsidosätter sina plikter som advokat får meddelas en varning eller erinran. Är omständigheterna synnerligen försvärande, får advokaten uteslutas ur samfundet eller, i fråga om en sådan advokat som avses i 2 a §, registreringen upphävas.

En advokat som tilldelas en varning får, om det finns särskilda skäl även åläggas att utge en straffavgift till samfundet med lägst ettusen och högst femtiotusen kronor.

¹ Senaste lydelse SFS 1997:273.

² Senaste lydelse SFS 2008:420.

Om det bedöms tillräckligt får disciplinnämnden, i stället för att tilldela en advokat erinran, göra ett uttalande om att advokatens åtgärd är felaktig eller olämplig.

Prop. 2016/17:173

Bilaga 4

När en advokat har tilldelats en erinran eller varning för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska disciplinnämnden, om den anser att advokaten, utöver den straffavgift som kan beslutas enligt 7 § tredje stycket, bör åläggas att betala en sanktionsavgift enligt 7 a §, överlämna sitt beslut till Justitiekanslern för prövning enligt 7 b §.

En advokat är skyldig att genast träda ur samfundet om det inträffar en sådan omständighet som gör att han eller hon enligt 2 § femte eller sjätte stycket inte får antas till ledamot av samfundet, om inte styrelsen i fall som avses i 2 § sjätte stycket andra meningen medger undantag. Om advokaten inte träder ur samfundet, trots att han eller hon är skyldig att utträda, ska styrelsen förordna om hans eller hennes uteslutning. Detsamma gäller, om en advokat inte längre uppfyller hemvistkravet enligt 2 § första stycket 1 och styrelsen inte medger att han eller hon får stå kvar som ledamot av samfundet. Om en sådan advokat som är registrerad enligt 2 a § fråntas rätten att uppträda som advokat i den stat där han eller hon är auktoriserad, ska styrelsen upphäva registreringen.

I beslut varigenom någon uteslutits ur samfundet får förordnas att beslutet genast ska verkställas. Detsamma gäller ett beslut att upphäva en registrering.

Brott mot tystnadsplikt enligt 4 § första stycket andra meningen får inte åtalas av någon annan än Justitiekanslern. Åtal får väckas endast om det är påkallat från allmän synpunkt.

7 a §

En advokat som enligt 7 § femte stycket har tilldelats en erinran, varning eller en varning i kombination med straffavgift, får åläggas att utge en sanktionsavgift.

Sanktionsavgiften ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Två gånger den vinst som advokaten erhållit till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp motsvarande en miljon euro.

Sanktionsavgiften enligt andra stycket får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Vid bedömningen av om sanktionsavgift ska beslutas och vid bestämmande av avgiftens storlek, ska de omständigheter som anges i 9 kap. 15 § lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism beaktas.

Vid beslut enligt andra stycket ska i fråga om verkställighet av beslut om sanktionsavgift tillämpas bestämmelserna i 15 kap. 11–14 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Det som där sägs om Finansinspektionen ska i stället avse Justitiekanslern.

7 b §

Justitiekanslern ska när ett beslut av disciplinnämnden överlämnas enligt 7 § femte stycket besluta om advokaten ska betala en sanktionsavgift enligt 7 a §. Detsamma gäller när disciplinnämnden eljest har tilldelat en advokat en erinran eller varning för en överträdelse enligt 7 § femte stycket, eller i samband med överklagande av disciplinnämndens beslut, som avser en sådan överträdelse.

8 §³

Den som vägrats inträde i eller uteslutits ur advokatsamfundet får överklaga beslutet hos Högsta domstolen. Detsamma gäller den som vägrats registrering enligt 2 a § eller vars registrering upphävs enligt 7 §. Justitiekanslern får hos Högsta domstolen överklaga ett beslut enligt 7 § av samfundets styrelse eller disciplinnämnd.

Den som har ålagts att betala en sanktionsavgift enligt 7 a eller 7 b § får hos Högsta domstolen överklaga beslutet om sanktionsavgift och ett anslutande beslut om erinran eller varning.

³ Senaste lydelse SFS 1999:791.

I fråga om överklagande enligt 8 kap. 8 § tillämpas 1–11 §§ med följande avvikelser:

1. Klaganden ska ge in sin skrivelse till advokatsamfundet. Skrivelsen ska ha kommit in till samfundet inom fyra veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

1. Klaganden ska, *vid överklagande enligt 8 kap. 8 § första stycket* ge in sin skrivelse till advokatsamfundet. Skrivelsen ska ha kommit in till samfundet inom fyra veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

2. *Klaganden ska, vid överklagande enligt 8 kap. 8 § andra stycket ge in sin skrivelse till Justitiekanslern. Skrivelsen ska ha kommit in till Justitiekanslern inom fyra veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.*

2. Om inte särskilda skäl föranleder annat, ska klaganden och, när talan förs av Justitiekanslern, även motparten höras muntligen i Högsta domstolen.

3. Om inte särskilda skäl föranleder annat, ska klaganden och, när talan förs av Justitiekanslern, även motparten höras muntligen i Högsta domstolen.

3. Det organ inom advokatsamfundet som meddelat beslutet ska lämnas tillfälle att ge in en skriftlig förklaring och att yttra sig i samband med att en part hörs muntligen.

4. Det organ inom advokatsamfundet som meddelat beslutet ska lämnas tillfälle att ge in en skriftlig förklaring och att yttra sig i samband med att en part hörs muntligen.

4. Ett beslut av advokatsamfundet genom vilket överklagandet avvisas får överklagas hos Högsta domstolen. Bestämmelserna i 1 ska då tillämpas.

5. Ett beslut av advokatsamfundet genom vilket överklagandet avvisas får överklagas hos Högsta domstolen. Bestämmelserna i 1 ska då tillämpas.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. För disciplinären den som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som inträffat före ikraftträdandet.

⁴ Senaste lydelse SFS 1994:1034.

Förslag till lag om ändring i lotterilagen (1994:1000)

Härigenom föreskrivs i fråga om lotterilagen (1994:1000)

dels att 1, 45 och 59 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 10 § ska lyda ”Allmänna förutsättningar för tillstånd och registrering”,

dels att det i lagen ska införas tio nya bestämmelser, 10 a §, 48 a–48 d §§, 50 a § och 52 a–52 d §§, och två nya rubriker närmast före 48 a § och 52 b § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag skall tillämpas på lotterier som anordnas för allmänheten.

Ett lotteri skall anses anordnat för allmänheten även när det som villkor för deltagande krävs medlemskap i en viss sammanslutning, om denna väsentligen har till uppgift att anordna lotterier eller när lotteriet annars med hänsyn till omfattningen eller till villkoren för deltagande är att jämföras med ett lotteri som är anordnat för allmänheten.

Lagen skall tillämpas också på lotterier i form av bingospel, automatspel, roulettspel, tärningsspel och kortspel som inte anordnas för allmänheten, om spelet anordnas i förvärvssyfte.

Skyldigheter för anordnare av vissa lotterier enligt denna lag finns även i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

10 a §

Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ges tillstånd att anordna lotterier enligt denna lag eller registreras för att anordna lotterier enligt 17 §. Om anordnaren är en juridisk person, gäller detta förbud den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen eller ingår i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

¹ Senaste lydelse 1994:1000.

Regeringen får meddela särskilt tillstånd att anordna lotteri i andra fall och annan ordning än som anges i denna lag. Sådant tillstånd får dock inte avse kedjebrevspel eller liknande spel eller automatspel som ger vinst i form av pengar, värdebevis, spelpolletter eller liknande.

Särskilt tillstånd att anordna lotterier i samarbete med utländska organisationer får endast meddelas om organisationen uppfyller de krav som anges i 3 kap. 26–28 §§ lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Tillsyn enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och registrering av vissa ombud m.m.

48 a §

Lotteriinspektionen ska utöva tillsyn enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

48 b §

För att en anordnare av lotterier som omfattas av reglerna i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska få tillhandahålla lotterier genom ombud, måste ombudet vara registrerat hos Lotteriinspektionen. Anordnaren ska anmäla ombudet för registrering.

Anmälan ska innehålla

1. ombudets namn, adress samt personnummer, organisationsnummer eller motsvarande,

2. om ombudet är en juridisk person, dessutom namn, personnummer eller motsvarande samt adress för de som ingår i ombudets styrelse, är verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder ombudet, och

3. uppgifter som visar att de personerna som avses i 2 är lämpliga för

² Senaste lydelse 1994:1000.

en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla lotterier.

Med ombud avses den som efter medgivande av anordnaren säljer lotter, tar emot insatser eller förmedlar vinster i ett lotteri.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkor som ska gälla för att tillhandahålla lotterier genom ombud och den ytterligare information som anmälan enligt andra stycket ska innehålla.

48 c §

När anordnaren får kännedom om att förändringar har skett i förhållande till det som har anmälts enligt 48 b § ska anordnaren anmäla förändringen till Lotteriinspektionen.

48 d §

Om anmälan uppfyller kraven i 48 b § ska Lotteriinspektionen registrera ombudet i ett särskilt register som ska hållas tillgängligt vid myndigheten.

Registret ska innehålla uppgift om vilken eller vilka anordnare som ombudet i fråga har rätt att företräda.

Om anordnaren begär det eller ombudet inte längre bedöms vara lämpligt ska Lotteriinspektionen upphäva registreringen.

50 a §

När den som har tillstånd enligt denna lag eller anordnar lotterier med stöd av 17 § får kännedom om att förändringar har skett i den krets som har ett kvalificerat innehav i anordnaren eller ingår i dess ledning ska tillståndshavaren eller den registreringsskyldiga snarast anmäla förändringen till den myndighet som har meddelat tillstånd eller till registreringsmyndigheten. Om en juridisk

person har ett kvalificerat innehav i anordnaren ska den juridiska personen snarast anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning till den myndighet som har meddelat tillstånd eller till registreringsmyndigheten.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

52 a §

Om den som har tillstånd enligt denna lag eller med stöd av 17 § anordnar lotterier väsentligen har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får den myndighet som har lämnat tillståndet eller registrerat anordnaren om

1. verksamheten drivs av en fysisk person, återkalla tillståndet eller förelägga den registrerade att upphöra med verksamheten,

2. verksamheten drivs av en juridisk person, förelägga denne att göra rättelse och, om rättelse inte görs, återkalla tillståndet eller förelägga den registrerade att upphöra med verksamheten.

Om den som har ett kvalificerat innehav av andelar i anordnaren väsentligen åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet, får den myndighet som har lämnat tillstånd till anordnaren eller registrerat anordnaren förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den diskvalificerade personen i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

**Åtgärder vid överträdelser av
lagen (2017:000) om åtgärder mot
penningtvätt och finansiering av
terrorism**

52 b §

Lotteriinspektionen får, när den anser det nödvändigt, genomföra en undersökning på plats hos en anordnare som har tillstånd att anordna lotterier eller är registrerad för att anordna lotterier.

52 c §

Ett ombud för en anordnare av lotterier är skyldig att på begäran av Lotteriinspektionen lämna de upplysningar och tillhandahålla de handlingar som behövs för tillsynen av anordnaren.

Lotteriinspektionen får, när den anser det nödvändigt genomföra en undersökning på plats hos ombudet.

52 d §

Lotteriinspektionen får ingripa mot en anordnare eller en person som ingår i ledningen om anordnaren är en juridisk person, som överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen.

Ingripande får ske med tillämpning av 9 kap. 8 § andra stycket, 10–15 §§ och 17 § i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Det som där sägs om tillsynsmyndigheten ska i stället avse Lotteriinspektionen.

Vid en överträdelse enligt första stycket som är allvarlig, upprepad eller systematisk får Lotteriinspektionen förelägga anordnaren att upphöra med verksamheten eller, när den har meddelat tillstånd, återkalla tillståndet.

När Lotteriinspektionen har förelagt anordnaren att upphöra med verksamheten ska inspektionen underrätta registreringsmyndigheten eller den myndighet som har meddelat tillståndet. Tillståndet ska återkallas eller registreringen upphävas när Lotteriinspektionens beslut gäller.

Vid en överträdelse enligt första stycket, som inte är ringa, får Lotteriinspektionen i stället för åtgärd enligt tredje stycket, förelägga anordnaren att göra rättelse eller, om det bedöms tillräckligt, meddela varning.

Varning och föreläggande som inte förenas med vite får förenas med sanktionsavgift.

59 §³

Ett beslut enligt denna lag av en kommunal nämnd, en länsstyrelse eller Lotteriinspektionen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Vid beslut om ingripande enligt 52 d § ska 9 kap. 18 § andra och fjärde stycket lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas.

Beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Upphäver domstolen Lotteriinspektionens beslut att förelägga anordnaren att upphöra med verksamheten enligt 52 d § tredje stycket ska domstolen upphäva anslutande beslut om återkallande av tillstånd eller upphävande av registrering enligt 52 d § fjärde stycket.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. Anordnare som vid lagens ikraftträdande tillhandahåller lotterier genom ombud ska anmäla ombuden för registrering senast den 2 januari 2018. Har ansökan gjorts senast den dagen, får anordnaren fortsätta att

³ Senaste lydelse 1994:1000.

tillhandahålla lotterierna genom ombud i avvaktan på att beslutet i registreringsfrågan vunnit laga kraft.

3. Anordnare som vid lagens ikraftträdande tillhandahåller lotterier genom ombud får, om Lotteriinspektionen inte beviljar registrering av ombudet, under tre månader efter det att beslutet i registreringsfrågan vann laga kraft, genom ombudet fullfölja åtaganden i förhållande till kunder som uppstått före det att Lotteriinspektionens beslut vann laga kraft.

4. För tillsynsärenden som inlets före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000)

Prop. 2016/17:173
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs i fråga om pantbankslagen (1995:1000) dels att 4 §, 5 §, 28 §, 31 § och 35 § ska ha följande lydelse, dels att en ny rubrik ska införas närmast före 23 a § med följande lydelse, dels att det ska införas två nya paragrafer, 23 a § och 24 a med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Tillstånd skall ges om företaget med hänsyn till organisation, ledning och ägare med bestämmande inflytande kan antas komma att bedriva en sund pantbanksverksamhet och i övrigt uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag.

Tillstånd skall ges om företaget med hänsyn till organisation, ledning och ägare med bestämmande inflytande kan antas komma att bedriva en sund pantbanksverksamhet och i övrigt uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag *och lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

Tillstånd till ett utländskt företag får ges endast om företaget i det land där det har sitt säte bedriver pantbanksverksamhet och står under tillsyn av behörig myndighet.

5 §²

Frågan om tillstånd prövas av länsstyrelsen.

Innan en pantbank öppnar ett nytt kontor, ska anmälan göras till länsstyrelsen.

När länsstyrelsen har fattat beslut angående tillstånd ska den länsstyrelse som meddelat tillståndet underrätta den länsstyrelse som avses i 24 a §.

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

23 a §

Bestämmelser om skyldighet för den som driver verksamhet enligt denna lag att medverka till att förhindra penningtvätt eller finansiering av terrorism finns i

¹ Senaste lydelse 1995:1000.

² Senaste lydelse 2012:86.

lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

24 a §

I fråga om efterlevnad av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen, står en pantbank under tillsyn av den myndighet som ska utöva tillsyn enligt 9 kap. i den lagen.

Vid tillsyn enligt första stycket ska 9 kap. 7–15 §§ lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas.

28 §³

Ett tillstånd att bedriva pantbanksverksamhet skall återkallas av länsstyrelsen om

1. företaget inom ett år efter tillståndsbeslutet inte har börjat driva verksamheten eller dessförinnan har förklarat sig avstå från tillståndet,

2. företaget under en sammanhängande tid av ett år inte har drivit någon verksamhet, *eller*

3. företaget genom att överträda bestämmelser i denna lag eller någon annan författning eller på något annat sätt visat sig inte uppfylla kravet på en sund pantbanksverksamhet

2. företaget under en sammanhängande tid av ett år inte har drivit någon verksamhet,

3. företaget genom att överträda bestämmelser i denna lag eller någon annan författning eller på något annat sätt visat sig inte uppfylla kravet på en sund pantbanksverksamhet, *eller*

4. den myndighet som avses i 24 a § genom beslut som ska gälla har förelagt företaget att upphöra med verksamheten.

Den tillståndsgivande myndigheten ska besluta hur verksamheten ska avvecklas enligt 31 §. Den myndighet som avses i 24 a § ska underrätta den tillståndsgivande myndigheten när ett beslut att förelägga företaget att upphöra med sin verksamhet har fattats och när beslutet har vunnit laga kraft.

³ Senaste lydelse 1995:1000.

31 §⁴

Om länsstyrelsen återkallar ett tillstånd enligt 28 § 3, får länsstyrelsen besluta hur verksamheten skall avvecklas.

Länsstyrelsen får också besluta hur en olovlig pantbanksverksamhet skall avvecklas.

Om länsstyrelsen återkallar ett tillstånd enligt 28 § 3 eller 4, får länsstyrelsen besluta hur verksamheten skall avvecklas.

35 §⁵

Länsstyrelsens beslut enligt 30 § andra stycket får inte överklagas.

Länsstyrelsens beslut enligt 30 § andra stycket i denna lag, 9 kap. 7 § första stycket lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Andra beslut som länsstyrelsen meddelar enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Vid beslut om sanktion enligt 9 kap. 11 § lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av länsstyrelsens beslut. Det som där sägs om Finansinspektionen ska i stället avse länsstyrelsen.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Upphäver domstolen länsstyrelsens beslut att upphöra med verksamheten enligt 24 a § ska domstolen upphäva beslutet om återkallelse av tillstånd enligt 28 § första stycket 4.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. För tillsynsärenden som inlett före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

⁴ Senaste lydelse 1995:1000.

⁵ Senaste lydelse 1995:1000.

Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet

dels att rubriken till lagen, och rubrikerna närmast 2 § ska ha följande lydelse,

dels att nuvarande 11–13 §§ ska betecknas 18–20 §§,

dels att 1–3 a §§ och 7–10 §§, och 18–20 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 11–17 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

**Lag (1996:1006) om
anmälningsplikt avseende viss
finansiell verksamhet**

**Lag (1996:1006) om
valutaväxling och annan
finansiell verksamhet**

1 §¹

I denna lag avses med

1. valutaväxling: yrkesmässig handel med utländska sedlar och mynt samt resecheckar utställda i utländsk valuta.

2. annan finansiell verksamhet: yrkesmässig verksamhet som huvudsakligen består i att utföra en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket, 2, 3 och 5–12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och

2. annan finansiell verksamhet: yrkesmässig verksamhet som huvudsakligen består i att utföra en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket, 2, 3 och 5–12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse *samt verksamhet som värdebolag med tillstånd enligt lagen (1974:191) om bevakningsföretag till den del verksamheten avser tjänster för insamling, uppräkning, redovisning och försäljning av kontanter, och*

3. finansiellt institut: fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt valutaväxling eller annan finansiell verksamhet.

Anmälningsplikt

Registrering

2 §²

En fysisk eller juridisk person som avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet ska *anmäla verksamheten till* Finansinspektionen. *Anmälan* behöver inte göras

En fysisk eller juridisk person som avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet ska *ansöka om registrering hos* Finansinspektionen. *Ansökan* behöver inte göras av

¹ Senaste lydelse 2010:759.

² Senaste lydelse 2014:279.

av

1. företag som avses i 1 kap. 2 § 1–3, 6, 17 och 20 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och

2. fysiska eller juridiska personer som driver försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling.

Finansinspektionen ska föra register över personer som har gjort anmälan enligt första stycket.

Den som har blivit införd i registret ska tas bort ur registret när ett beslut om föreläggande enligt 8–10 §§ att upphöra med verksamheten har vunnit laga kraft. Ett finansiellt institut ska också tas bort ur registret om det anmäler att det inte längre ägnar sig åt *anmälningspliktig* verksamhet eller om det på något annat sätt framgår att verksamheten har upphört.

1. företag som avses i 1 kap. 2 § 1–3, 6, 8 och 11 lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

2. fysiska eller juridiska personer som driver försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, och

3. *fysiska eller juridiska personer som undantagits från tillståndsplikt att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster.*

Finansinspektionen ska registrera personer som kommit in med ansökan om

1. *det finns skäl att anta att verksamheten kommer att drivas enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen, och*

2. *kravet på ägare och ledning i 3 § första stycket är uppfyllt.*

Den som har blivit införd i registret ska tas bort ur registret när ett beslut om föreläggande enligt 7, 9 och 11 §§ att upphöra med verksamheten har vunnit laga kraft. Ett finansiellt institut ska också tas bort ur registret om det anmäler att det inte längre ägnar sig åt verksamhet *som omfattas av lagen* eller om det på något annat sätt framgår att verksamheten har upphört.

3 §³

Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ägna sig åt verksamhet som *är anmälningspliktig enligt 2 § första stycket*. För en juridisk person gäller detta förbud den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska

Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ägna sig åt verksamhet som *ska registreras enligt denna lag*. För en juridisk person gäller detta förbud den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen

³ Senaste lydelse 2015:183.

personen eller ingår i dess ledning. eller ingår i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

När ett finansiellt institut som *anmält sin verksamhet* enligt 2 § *första stycket* får kännedom om att förändringar har skett i den krets som anges i första stycket, ska institutet snarast anmäla förändringen till Finansinspektionen. Om en juridisk person har ett kvalificerat innehav i institutet, ska den juridiska personen snarast anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning till inspektionen.

När ett finansiellt institut som är *registrerat* enligt 2 § *andra stycket* får kännedom om att förändringar har skett i den krets som anges i första stycket, ska institutet snarast anmäla förändringen till Finansinspektionen. Om en juridisk person har ett kvalificerat innehav i institutet, ska den juridiska personen snarast anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning till inspektionen.

3 a §⁴

Skyldigheten enligt 8 kap. 46 a § aktiebolagslagen (2005:551) för styrelsen i ett publikt aktiebolag att årligen fastställa en skriftlig arbetsordning för sitt arbete gäller även för styrelsen i ett privat aktiebolag som ägnar sig åt verksamhet som är *anmälningspliktig* enligt 2 § *första stycket*. Detta gäller dock inte i fråga om bolag vars styrelse har endast en ledamot.

Skyldigheten enligt 8 kap. 46 a § aktiebolagslagen (2005:551) för styrelsen i ett publikt aktiebolag att årligen fastställa en skriftlig arbetsordning för sitt arbete gäller även för styrelsen i ett privat aktiebolag som ägnar sig åt verksamhet som är *registrerad* enligt 2 § *andra stycket*. Detta gäller dock inte i fråga om bolag vars styrelse har endast en ledamot.

Skyldigheten enligt 8 kap. 46 b § aktiebolagslagen för styrelsen i ett publikt aktiebolag att i skriftliga instruktioner ange arbetsfördelningen mellan bolagsorganen gäller även för styrelsen i ett privat aktiebolag som ägnar sig åt verksamhet som är *anmälningspliktig* enligt 2 § *första stycket*.

Skyldigheten enligt 8 kap. 46 b § aktiebolagslagen för styrelsen i ett publikt aktiebolag att i skriftliga instruktioner ange arbetsfördelningen mellan bolagsorganen gäller även för styrelsen i ett privat aktiebolag som ägnar sig åt verksamhet som är *registrerad* enligt 2 § *andra stycket*.

Styrelsens ordförande ska bevaka att styrelsen fullgör de uppgifter som anges i denna paragraf.

7 §⁵

Finansiella institut som har *anmält sin verksamhet* enligt 2 § *första stycket* ska på begäran lämna Finansinspektionen de upplysningar om verksamheten som behövs för att

Finansiella institut som är *registrerade* enligt 2 § *andra stycket* ska på begäran lämna Finansinspektionen de upplysningar om verksamheten som behövs för att inspek-

⁴ Senaste lydelse 2014:561.

⁵ Senaste lydelse 2009:67.

inspektionen ska kunna kontrollera att instituten följer lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall och *förordningen (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel.*

tionen ska kunna kontrollera att instituten följer lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall.

Finansinspektionen får förelägga institut att göra rättelse om upplysningar enligt första stycket inte lämnas.

Om rättelse inte görs får Finansinspektionen förelägga institutet att upphöra med verksamheten.

7 a §⁶

Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det är nödvändigt, genomföra en undersökning hos ett finansiellt institut som omfattas av denna lag.

En sådan undersökning får endast omfatta *den verksamhet som är anmälningspliktig enligt denna lag.*

En sådan undersökning får endast omfatta *sådan verksamhet som avses i 2 § första stycket.*

8 §⁷

Om en fysisk eller juridisk person ägnar sig åt sådan verksamhet som är *anmälningspliktig enligt 2 § första stycket* utan att ha gjort *anmälan*, skall Finansinspektionen förelägga personen att *göra anmälan*. Om personen inte rättar sig efter föreläggandet, skall inspektionen förelägga den att upphöra med verksamheten.

Är det osäkert om *anmälnings-skyldighet föreligger beträffande viss verksamhet*, får Finansinspektionen förelägga personen att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

Om en fysisk eller juridisk person ägnar sig åt sådan verksamhet som *avses i 2 § första stycket i denna lag* utan att *vara registrerad*, ska Finansinspektionen förelägga personen att *komma in med ansökan*. Om personen inte rättar sig efter föreläggandet, ska inspektionen förelägga den att upphöra med verksamheten.

Är det osäkert om *registrerings-skyldighet som avses i 2 § första stycket i denna lag föreligger*, får Finansinspektionen förelägga personen att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

⁶ Senaste lydelse 2008:100.

⁷ Senaste lydelse 2004:319.

Finansinspektionen *skall* när en anmälan enligt 2 § första stycket eller 3 § tredje stycket kommer in, och därutöver minst en gång per år, kontrollera att villkoret i 3 § första stycket är uppfyllt.

Finansinspektionen *ska* när en anmälan enligt 3 § tredje stycket kommer in och därutöver minst en gång per år kontrollera att villkoret i 3 § första stycket är uppfyllt.

Om kravet i 3 § första stycket inte är uppfyllt får inspektionen, om verksamheten drivs av en fysisk person, förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om verksamheten drivs av en juridisk person får inspektionen förelägga denne att göra rättelse. Om rättelse inte görs får inspektionen förelägga personen att upphöra med verksamheten.

Om det är en innehavare som avses i 3 § andra stycket som inte uppfyller kravet i 3 § första stycket, får inspektionen förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den i dess ledning diskvalificerade personen.

Finansinspektionen får förelägga ett finansiellt institut att göra rättelse om

1. upplysningar enligt 7 § inte lämnas, eller

2. institutet, efter en anmälan enligt 2 § första stycket, överträder en bestämmelse i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen eller en bestämmelse i förordningen (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringen av medel.

Om rättelse inte görs, får inspektionen förelägga institutet att upphöra med verksamheten.

Finansinspektionen får *ingripa mot ett institut som, efter registrering enligt 2 § andra stycket, överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen.*

Finansinspektionen får också ingripa mot ett institut om en sådan person som ingår i institutets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder institutet, eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse som anges i första stycket till förmån för verksamhetsutövaren. Detsamma gäller om en sådan person som avses i 13 § första stycket brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en överträdelse till förmån för den juridiska personen.

⁸ Senaste lydelse 2004:319.

⁹ Senaste lydelse 2009:67.

11 §

Vid en överträdelse enligt 10 § får Finansinspektionen förelägga ett institut att göra rättelse.

Om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk får Finansinspektionen förelägga institutet att upphöra med verksamheten.

12 §

Vid en överträdelse enligt 10 §, som inte är ringa, får Finansinspektionen även ingripa mot ett institut genom beslut om sanktionsavgift.

Sanktionsavgift får inte beslutas om föreläggande om rättelse förenas med vite och inte heller vid föreläggande att upphöra med verksamheten.

Sanktionsavgiften ska fastställas till minst 5 000 kronor och högst till det största av följande belopp.

1. Tio procent av institutets omsättning närmaste föregående räkenskapsår,

2. tio procent av koncernens omsättning närmaste föregående räkenskapsår, om överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upprätta en koncernredovisning,

3. två gånger den vinst som institutet erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfällig får den uppskattas.

Avgiften tillfaller staten.

13 §

Vid en överträdelse enligt 10 § får Finansinspektionen även ingripa mot en person som ingår i institutets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder institutet, eller ersättare för någon av dem.

Ett ingripande får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett finansiellt institut eller på motsvarande sätt företräda ett institut, eller vara ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

14 §

Sanktionsavgiften för en fysisk person enligt 13 § ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Ett belopp som per den 25 juni 2015 motsvarade fem miljoner euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

15 §

Vid beslut enligt 13 § ska Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Vid beslut om sanktionsavgift enligt denna lag ska i fråga om verkställighet av beslut om sanktionsavgift tillämpas bestämmelserna i 15 kap. 11–14 §§ lagen

16 §

Finansinspektionen får på sin webbplats tillhandahålla de beslut om sanktioner och åtgärder som beslutats enligt denna lag.

17 §

Vid valet av sanktioner och åtgärder enligt 11–16 §§ ska hänsyn tas till alla relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet, hur länge den har pågått, den vinst som erhållits genom överträdelsen om beloppet kan fastställas, den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas samt tidigare överträdelser.

Vid beslut om sanktionsavgift ska även beaktas den juridiska eller fysiska personens finansiella ställning.

I förmildrande riktning ska beaktas om institutet eller den fysiska personen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning och om institutet snabbt upphört med överträdelsen eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

11 §

Förelägganden enligt 8–10 §§ får förenas med vite.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande skall gälla omedelbart.

12 §

Finansinspektionens beslut enligt 2 § tredje stycket första meningen och 8 § andra stycket får inte överklagas.

18 §

Förelägganden enligt 7–9 och 11 §§ får förenas med vite.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande ska gälla omedelbart.

19 §

Finansinspektionens beslut enligt 2 § tredje stycket första meningen och 8 § andra stycket samt beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 13 § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

13 §¹⁰

Anmälningspliktiga finansiella institut skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet med anknytning till denna lag.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i första stycket.

20 §

Registrerade finansiella institut ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet med anknytning till denna lag.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. Bestämmelsen i 2 § tillämpas inte på fysiska och juridiska personer som upptagits i Finansinspektionens register före ikraftträdandet.
 3. Värdebolag med tillstånd enligt lagen (1974:191) om bevakningsföretag som vid lagens ikraftträdande bedriver verksamheten som avser sådana tjänster för insamling, uppräknig, redovisning och försäljning av kontanter som fordrar registrering enligt 2 § ska ansöka om registrering enligt denna lag senast den 2 januari 2018. Har ansökan gjorts senast den dagen, får verksamheten drivas vidare i avvaktan på att beslutet i registreringsfrågan har vunnit laga kraft.
 4. För tillsynsärenden som inlets före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

¹⁰ Senaste lydelse 2004:319.

Häri genom föreskrivs i fråga om kasinolagen (1999:355) dels att 2 §, 14 §, 14 b § och 17 § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas tre nya paragrafer, 14 d–14 f §§.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Kasinospel får inte anordnas utan tillstånd.

Tillstånd till kasinospel får även omfatta spel på penningautomater och andra automatspel som avses i 6 § lotterilagen (1994:1000).

Bestämmelser om vissa skyldigheter för den som driver verksamhet enligt denna lag finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Bestämmelser om vissa skyldigheter för den som driver verksamhet enligt denna lag finns i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

14 §²

Lotteriinspektionen ska utöva tillsyn över att denna lag och de villkor och bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen följs.

Inspektionen ska vidare inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Inspektionen ska vidare inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

14 b §³

Lotteriinspektionen får meddela de förelägganden och förbud som behövs för efterlevnaden av denna lag, av föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag, eller med stöd av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Lotteriinspektionen får meddela de förelägganden och förbud som behövs för efterlevnaden av denna lag, av föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag, eller med stöd av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

14 d §

Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ingå i ledningen av

¹ Senaste lydelse SFS 2009:70

² Senaste lydelse SFS 2009:70.

³ Senaste lydelse 2009:70.

tillståndshavaren.

Om förbud enligt första stycket ska gälla får Lotteriinspektionen förelägga tillståndshavaren att göra rättelse.

Om rättelse inte görs ska det som sägs om återkallelse enligt 15 § tillämpas.

14 e §

När tillståndshavaren får kännedom om att förändringar har skett i den krets som ingår i dess ledning ska tillståndshavaren snarast anmäla förändringen till Lotteriinspektionen.

14 f §

Lotteriinspektionen får ingripa mot en tillståndshavare eller en person som ingår i ledningen som överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen.

Ingripande får ske med tillämpning av 9 kap. 8 § andra stycket och 10–15 §§ i lag (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Det som där sägs om tillsynsmyndigheten ska i stället avse Lotteriinspektionen.

Vid föreläggande om rättelse eller återkallelse av tillstånd med anledning av en överträdelse enligt första stycket tillämpas 14 b § och 15 §.

17 §⁴

Beslut i ärenden om tillsyn i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får över-

Beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Övriga beslut i ärenden om tillsyn i fråga om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av

⁴ Senaste lydelse 2009:70.

klagas hos allmän förvaltningsdomstol. I sådana ärenden får Lotteriinspektionen bestämma att beslutet ska gälla omedelbart.

terrorism enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. I sådana ärenden får Lotteriinspektionen bestämma att beslutet ska gälla omedelbart.

Vid beslut om sanktion som avses i 9 kap. 11 § lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av tillsynsmyndighetens beslut. Det som där sägs om Finansinspektionen ska i stället avse Lotteriinspektionen.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Övriga beslut som har meddelats med stöd av denna lag får inte överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Härigenom föreskrivs i fråga om revisorslagen (2001:883)

dels att 34 § och 36 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 29 a §, 32 a–c §§, 34 a–b §§ och 35 a § samt en ny rubrik närmast före 29 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

29 a §

Revisorsnämnden får, när den anser det nödvändigt för en utredning om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, genomföra en undersökning på plats hos en revisor eller ett registrerat revisionsbolag.

32 a §

Om en revisor överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen får Revisorsnämnden förena ett beslut om varning eller erinran enligt 32 § med en sanktionsavgift.

Första stycket gäller även när en revisor som ingår i ett registrerat revisionsbolags styrelse, är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt kan företräda bolaget eller är ersättare för någon av dem, överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen till förmån för det registrerade revisionsbolaget. Detsamma gäller om en revisor brister i tillsyn och kontroll av en person som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjorts det möjligt för den underställda att begå en sådan

32 b §

Revisorsnämnden får, i andra fall än som avses i 32 a §, ingripa mot en styrelseledamot, verkställande direktör i ett registrerat revisionsbolag eller någon som på motsvarande sätt företräder bolaget eller är ersättare för någon av dem, om det registrerade revisionsbolaget har befunnits ansvarig för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som meddelas med stöd av den lagen.

Ingripande enligt första stycket får endast ske om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut om att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket i ett registrerat revisionsföretag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

32 c §

Vid val av åtgärd och sanktion enligt 32 a och 32 b §§ ska Revisorsnämnden beakta samtliga relevanta omständigheter, däribland dem som anges i 9 kap. 15 § lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Föreskrifterna i 32 § gäller även för registrerade revisionsbolag och revisorer från tredjeland. Det som sägs där om upphävande av auktorisation eller godkännande ska i stället avse upphävande av registrering.

Föreskrifterna i 32 § och 32 a § första stycket gäller även för registrerade revisionsbolag och revisorer från tredjeland. Det som sägs där om upphävande av auktorisation eller godkännande ska i stället avse upphävande av registrering.

Revisorsnämnden får också ingripa mot ett registrerat revisionsbolag enligt 32 a § första stycket om en person som ingår i bolagets styrelse, är dess verkställande direktör, eller på motsvarande sätt kan företräda det registrerade revisionsbolaget eller är ersättare för någon av dem, överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen till förmån för bolaget. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjorts det möjligt för den underställda att begå en överträdelse till förmån för den juridiska personen.

Om ett registrerat revisionsbolag inte längre uppfyller de för bolaget gällande kraven i 10, 11, 13 och 14 §§, ska registreringen upphävas. Detsamma gäller i fråga om en revisor från tredjeland, om kraven för registrering enligt 16 b § inte längre är uppfyllda.

Om det för ett registrerat revisionsbolag inträder någon omständighet som innebär hinder för registrering, ska bolaget genast anmäla detta till Revisorsnämnden. Detsamma gäller för en revisor från tredjeland.

34 a §

Sanktionsavgiften enligt 32 a § och 32 b § ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Två gånger den vinst som erhållits till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

¹ Senaste lydelse 2013:217.

2. ett belopp motsvarande en miljon euro.

Vid ingripande enligt 32 a § får avgiften inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

34 b §

Vid beslut enligt 32 b § ska Revisorsnämnden tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Vid beslut om sanktionsavgift enligt denna lag ska i fråga om verkställighet av beslut om sanktionsavgift tillämpas bestämmelserna i 15 kap. 11–14 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Det som där sägs om Finansinspektionen ska i stället avse Revisorsnämnden.

35 a §

Revisorsnämnden får på sin webbplats tillhandahålla beslut om sanktioner och åtgärder som beslutas enligt denna lag.

36 §²

Revisorsnämndens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Beslut som rör examination enligt 4 § första stycket 5 eller särskild lämplighetsprövning enligt 5 § får dock inte överklagas.

Beslut som rör examination enligt 4 § första stycket 5, särskild lämplighetsprövning enligt 5 § eller beslut om sanktionsföreläggande får dock inte överklagas.

Vid beslut om sanktion enligt 32 b § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av Revisorsnämndens beslut. Det som där sägs om Finansinspektionen ska i stället avse Revisorsnämnden.

² Senaste lydelse 2013:217.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:46) om värdepappersfonder

dels att 12 kap. 1–2 §§, 7–9 §§, 11–14 §§ samt 14 kap. 1 § och rubrikerna närmast före 7 § och 11 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra stycken nya paragrafer, 1 a §, 2 a §, 8 a § och 9 a §, och en ny rubrik närmast före 9 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

1 §¹

Om ett fondbolag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar bolagets verksamhet, fondbestämmelserna, bolagsordningen eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar bolagets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska även ingripa mot ett bolag om en person som ingår i bolagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder fondbolaget eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen till förmån för fondbolaget. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

Finansinspektionen ska *då* förelägga bolaget att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller

Finansinspektionen ska *i de fall som avses i första och andra styckena* förelägga bolaget att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till

¹ Senaste lydelse 2008:282.

en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska fondbolagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska fondbolagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår fondbolagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder bolaget, eller ersättare för någon av dem, om bolaget har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

- 1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får inneha en funktion som avses i första stycket i ett fondbolag, eller*
- 2. beslut om sanktionsavgift.*

2 §²

Vid valet av åtgärd eller sanktion ska Finansinspektionen ta hänsyn till alla relevanta omständigheter, däribland hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått, den vinst som erhållits genom överträdelsen om beloppet kan fastställas och den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 1 § om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om fondbolaget gör rättelse

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 1 och 1 a §§ om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om fondbolaget gör rättelse

² Senaste lydelse 2008:282.

eller om något annat organ har vidtagit åtgärder mot fondbolaget som bedöms tillräckliga.

eller om den fysiska personen verkat för att fondbolaget gör rättelse eller om något annat organ har vidtagit åtgärder mot fondbolaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms som tillräckliga.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 4

2 a §

Utöver det som anges i 2 § första stycket ska i försvårande riktning beaktas om fondbolaget eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska beaktas om

1. bolaget eller den fysiska personen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. bolaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Straffavgift

Om ett fondbolag har fått anmärkning eller varning enligt 1 § eller varning enligt 4 § andra stycket, får Finansinspektionen besluta att fondbolaget ska betala en *straffavgift*. Detta gäller dock inte om varningen bara omfattar fall som avses i 4 § första stycket 2 eller 4.

Avgiften tillfaller staten.

Sanktionsavgift

7 §³

Om ett fondbolag har fått anmärkning eller varning enligt 1 § eller varning enligt 4 § andra stycket, får Finansinspektionen besluta att fondbolaget ska betala en *sanktionsavgift*. Detta gäller dock inte om varningen bara omfattar fall som avses i 4 § första stycket 2 eller 4.

³ Senaste lydelse 2008:282.

Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av fondbolagets omsättning under närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under bolagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst till det största av följande belopp.

1. Tio procent av fondbolagets omsättning närmaste föregående räkenskapsår; om överträdelsen har skett under bolagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas,

2. tio procent av koncernens omsättning närmaste föregående räkenskapsår när det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upprätta en koncernredovisning,

3. två gånger den vinst som bolaget erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

8 a §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Ett belopp som per den 25 juni 2015 motsvarade fem miljoner euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

9 §⁵

När straffavgiftens storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen

När sanktionsavgiftens storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges 2 § första stycket och 2 a § samt till

⁴ Senaste lydelse 2008:282.

⁵ Senaste lydelse 2008:282.

eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

fondbolagets eller den fysiska personens finansiella ställning.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 4

Sanktionsföreläggande

9 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer vid överträdelser enligt 1 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Verkställighet av beslut om straffavgift eller förseningsavgift

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift eller förseningsavgift

En *straffavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att avgiftsbeslutet har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

11 §⁶

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att avgiftsbeslutet har vunnit laga kraft *eller sanktionsförelägandet godkänts* eller den längre tid som anges i beslutet.

Finansinspektionens beslut om *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 11 §.

12 §⁷

Finansinspektionens beslut om *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 11 §.

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 11 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av

13 §⁸

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 11 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar

⁶ Senaste lydelse 2008:282.

⁷ Senaste lydelse 2008:282.

⁸ Senaste lydelse 2008:282.

statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

14 §⁹

En *straffavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes.*

14 kap.

1 §¹⁰

Finansinspektionens beslut enligt 10 kap. 10 § och 12 kap. 19 § andra stycket får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 10 kap. 10 § och 12 kap. 19 § andra stycket *samt beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 12 kap. 1 a § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

⁹ Senaste lydelse 2008:282.

¹⁰ Senaste lydelse 2008:282.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Prop. 2016/17:173
Bilaga 4

Härigenom föreskrivs ifråga om lagen (2004:297) att 15 kap. 1–1 a §§, 8–8 a §§ och 16 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

1 §¹

Om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska även ingripa mot ett kreditinstitut om en person som ingår i bolagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder kreditinstitutet, eller är ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 till förmån för kreditinstitutet. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

Finansinspektionen ska *då* utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller rantebetalningar eller vidta någon

Finansinspektionen ska *i de fall som avses i första och andra styckena* utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt

¹ Senaste lydelse 2014:982.

annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen ska även ingripa genom att utfärda ett föreläggande i enlighet med *andra stycket*, om det är sannolikt att ett kreditinstitut inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

underlåta utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen ska även ingripa genom att utfärda ett föreläggande i enlighet med *tredje stycket*, om det är sannolikt att ett kreditinstitut inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

1 a §²

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstitutets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstitutets styrelse eller är dess verkställande direktör *eller på motsvarande sätt företräder institutet*, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,
2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,
3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,
4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 4,
5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,
6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,
7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

² Senaste lydelse 2015:1029.

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, *eller*

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

16. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 2 inte är uppfyllda.

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 2 inte är uppfyllda,

17. i strid med 6 a kap. 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan,

18. i strid med 6 a kap. 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan,

18. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

19. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta

Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla, eller

20. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, *inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller*

2. beslut om sanktionsavgift.

Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla, eller

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, *inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket i ett kreditinstitut, eller*

2. beslut om sanktionsavgift.

8 §³

Sanktionsavgiften för ett kreditinstitut ska fastställas till högst

1. tio procent av kreditinstitutets räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som institutet erhållit till följd av regel-

Sanktionsavgiften för ett kreditinstitut ska fastställas till högst *det största av följande belopp.*

2. *tio procent av koncernens omsättning närmast föregående räkenskapsår när det är fråga om överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 och överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upprätta en koncernredovisning,*

3. två gånger den vinst som institutet erhållit till följd av regelöver-

³ Senaste lydelse 2015:184.

överträdelsen, om beloppet går att fastställa, *eller*

3. två gånger de kostnader som institutet undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

trädelsen, om beloppet går att fastställa,

4. två gånger de kostnader som institutet undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, *eller*

5. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven enligt 6 kap. 1 §.

8 a §⁴

Sanktionsavgiften för en fysisk person ska fastställas till högst

Sanktionsavgiften för en fysisk person ska fastställas till högst *det största av följande belopp*

1. ett belopp som per den 17 juli fem miljoner euro,

2013 i svenska kronor motsvarade

2. ett belopp som per den 25 juni 2015 i svenska kronor motsvarade fem miljoner euro när det är fråga om överträdelser av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. två gånger de kostnader som den fysiska personen undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

4. två gånger de kostnader som den fysiska personen undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

Avgiften tillfaller staten.

⁴ Senaste lydelse 2015:184.

16 kap.⁵
1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilken information ett kreditinstitut ska lämna till sina kunder eller till dem som institutet erbjuder sina tjänster,

2. de krav som ska gälla för deltagande i ledningen av ett kreditinstitut enligt 3 kap. 2 § första stycket 4 och 5 och 14 kap. 2 § andra stycket 1,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 3 kap. 5–7 §§,

4. vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar, sundhet samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 kap. 1–5 §§,

5. innehållet i en återhämtningsplan enligt 6 a kap. 1 § och en koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap. 2 §, när planerna ska upprättas och hur ofta de ska uppdateras,

6. innehållet i en ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 3 § första stycket,

7. vad det beslut som styrelsen i det stödgivande företaget fattar enligt 6 b kap. 8 § ska innehålla,

8. innehållet i en anmälan om givande av koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 11 §,

9. offentliggörandet av information enligt 6 b kap. 16 §,

10. kreditinstituts mångfaldspolicy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

11. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

12. vilka upplysningar ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet,

13. vilka kreditinstitut som ska upprätta register som avses i 13 kap. 8 a §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid kreditinstitutet ska ge in registren för olika typer av avtal, *och*

14. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §.

13. vilka kreditinstitut som ska upprätta register som avses i 13 kap. 8 a §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid kreditinstitutet ska ge in registren för olika typer av avtal,

14. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §, *och*

15. rapporteringssystem enligt 6 kap. 2 a §.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

⁵ Senaste lydelse 2015:1029.

2. För tillsynsärenden som inlets före ikraftträdandet gäller äldre Prop. 2016/17:173
föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelser som inträffat Bilaga 4
före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet

dels att 18 § och 21 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas åtta stycken nya paragrafer, 18 a–18 h §§ och det ska införas nya rubriker närmast före 18 d §, 18 g § och 18 h § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §¹

Finansinspektionen får förelägga ett företag som driver inlåningsverksamhet att göra rättelse om *företaget*

1. inte uppfyller kravet i 5 § första stycket eller 6 § första stycket,

2. överträder en bestämmelse i 9 §, 10 § andra stycket, 11 §, 12 § eller 14 § andra stycket,

3. överträder en bestämmelse i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen, eller

Finansinspektionen får förelägga ett företag som driver inlåningsverksamhet att göra rättelse om

1. *företaget* inte uppfyller kravet i 5 § första stycket eller 6 § första stycket,

2. *företaget* överträder en bestämmelse i 9 §, 10 § andra stycket, 11 §, 12 § eller 14 § andra stycket,

3. *företaget* överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen.

4. *en person som ingår i företagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder företaget, eller är ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som meddelats med stöd av den lagen till förmån för företaget. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen, eller*

¹ Senaste lydelse 2009:279.

4. överträder någon annan bestämmelse i en författning som reglerar företagets inlåningsverksamhet.

5. överträder någon annan bestämmelse i en författning som reglerar företagets inlåningsverksamhet.

Om en innehavare som avses i 6 § andra stycket inte uppfyller kravet i 6 § första stycket, får inspektionen förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den i dess ledning diskvalificerade personen.

Om ett företag inte gör rättelse får inspektionen avföra det ur registret. Ett företag ska också avföras ur registret om det anmäler att det inte längre driver inlåningsverksamhet eller om det på annat sätt framgår att inlåningsverksamheten har upphört.

18 a §

Vid överträdelser, enligt 18 §, som inte är ringa, får Finansinspektionen även ingripa mot ett företag genom beslut om sanktionsavgift. Sanktionsavgift får inte beslutas om föreläggande om rättelse förenas med vite och inte om företaget avförs ur registret enligt 18 § tredje stycket.

18 b §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår företagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder företaget, eller är ersättare för någon av dem, om företaget har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelserna är allvarliga, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaksamhet orsakat överträdelserna.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket i ett företag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

18 c §

Vid valet av åtgärd eller sanktion ska Finansinspektionen ta hänsyn till alla relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet, hur länge den pågått, den vinst som erhållits genom överträdelsen om beloppet kan fastställas, den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas samt tidigare överträdelser.

I förmildrande riktning ska beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Sanktionsavgift

18 d §

Sanktionsavgiften för ett företag ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Tio procent av företagets omsättning närmaste föregående räkenskapsår; om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas,

2. tio procent av koncernens omsättning närmaste föregående räkenskapsår när det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upprätta en koncernredovisning,

3. två gånger den vinst som företaget erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

Avgiften, som tillfaller staten, får inte vara så stor att företaget därefter inte uppfyller kravet i 5 §.

18 e §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 25 juni 2015 motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

18 f §

När sanktionsavgiftens storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 18 c § samt till företagets eller den fysiska personens finansiella ställning.

Sanktionsföreläggande

18 g §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer vid överträdelser enligt 18 b § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift

18 h §

Vid verkställighet av beslut om sanktionsavgift enligt denna lag ska tillämpas bestämmelserna i 15 kap.

21 §²

Finansinspektionens beslut enligt 15 § andra stycket får inte överklagas. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionens beslut enligt 15 § andra stycket och *beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 18 b § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

² Senaste lydelse 2004:299.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2005:405) om försäkringsförmedling

dels att 8 kap. 1 §, 12–13 §§ och 15–18 §§ samt 10 kap. 1 § och rubrikerna närmast före 8 kap. 1 §, 12 § och 15 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 8 kap. 1 a–1 c §§ och 13 a–13 c §§ samt en ny rubrik närmast 8 kap. 13 c § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

Ingripande mot försäkringsförmedlare

Ingripande mot försäkringsförmedlare och vissa fysiska personer

1 §¹

Om en försäkringsförmedlare har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, eller enligt andra författningar som reglerar försäkringsförmedlarens verksamhet, samt föreskrifter som har meddelats med stöd av sistnämnda författningar, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska även ingripa mot en försäkringsförmedlare om en person som ingår i förmedlarens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder förmedlaren, eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen till förmån för försäkringsförmedlaren. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

¹ Senaste lydelse 2009:75.

Finansinspektionen ska *då* utfärda ett föreläggande att vidta åtgärd inom viss tid, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska försäkringsförmedlarens tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om försäkringsförmedlaren gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot försäkringsförmedlaren och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Finansinspektionen ska *i de fall som avses i första och andra styckena* utfärda ett föreläggande att vidta åtgärd inom viss tid, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska försäkringsförmedlarens tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i försäkringsförmedlarens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder försäkringsförmedlaren, eller ersättare för någon av dem, om förmedlaren har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, systematisk eller upprepad och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oakt-samhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

- 1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en försäkringsförmedlare, eller*
- 2. beslut om sanktionsavgift.*

1 b §

Vid valet av åtgärd eller sanktion ska Finansinspektionen ta hänsyn till alla relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet och hur länge den pågått, den vinst som erhållits genom över-

trädelsen om beloppet kan fastställas och den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 1 och 1 a §§ om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om försäkringsförmedlaren gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att försäkringsförmedlaren gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot försäkringsförmedlaren eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

1 c §

Utöver det som anges i 1 b § första stycket ska i försvårande riktning beaktas tidigare överträdelser. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska beaktas om

1. förmedlaren eller den fysiska personen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. förmedlaren snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Straffavgift

Om en försäkringsförmedlare, ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsförmedlare som utövar försäkringsförmedling i Sverige enligt 3 kap. 2 § har meddelats beslut om anmärkning eller varning enligt 1, 8 eller 11 §, får Finansinspektionen

Sanktionsavgift

12 §²

Om en försäkringsförmedlare, ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsförmedlare som utövar försäkringsförmedling i Sverige enligt 3 kap. 2 § har meddelats beslut om anmärkning eller varning enligt 1, 8 eller 11 §, får Finansinspektionen

² Senaste lydelse 2005:405.

besluta att försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller den utländska försäkringsförmedlaren *skall* betala *straffavgift*.

Avgiften tillfaller staten.

besluta att försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller den utländska försäkringsförmedlaren *ska* betala *sanktionsavgift*.

13 §³

Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av omsättningen närmast föregående räkenskapsår för försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller filialen till en sådan utländsk försäkringsförmedlare som avses i 3 kap. 2 §. Om överträdelsen har skett under försäkringsförmedlarens, försäkringsföretagets eller filialens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst till det största av följande belopp.

1. Tio procent av omsättningen närmaste föregående räkenskapsår för försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller filialen till en sådan utländsk försäkringsförmedlare som avses i 3 kap. 2 §; om överträdelsen har skett under försäkringsförmedlarens, försäkringsföretagets eller filialens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas,

2. tio procent av koncernens omsättning närmaste föregående räkenskapsår när det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningvätt och finansiering av terrorism och överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upprätta en koncernredovisning,

3. två gånger den vinst som försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller filialen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget därefter inte uppfyller kraven i 8 kap. 3 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, 6 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 4 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

När avgiftens storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett

³ Senaste lydelse 2010:2070.

13 a §

En sanktionsavgift för en fysisk person enligt 1 a § ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Ett belopp som per den 25 juni 2015 motsvarade fem miljoner euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

13 b §

När sanktionsavgiftens storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges 1 b § första stycket och 1 c § samt till försäkringsförmedlarens, försäkringsföretagets, filialens till en sådan utländsk försäkringsförmedlare som avses i 3 kap. 2 § eller den fysiska personens finansiella ställning.

Sanktionsföreläggande

13 c §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer vid överträdelser enligt 1 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

15 §⁴

Straffavgiften eller förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkänts* eller den längre tid som anges i beslutet.

16 §⁵

Finansinspektionens beslut att påföra *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §.

Finansinspektionens beslut att påföra *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §.

17 §⁶

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 15 §, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 15 §, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

18 §⁷

En *straffavgift* eller förseningsavgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

⁴ Senaste lydelse 2005:405.

⁵ Senaste lydelse 2005:405.

⁶ Senaste lydelse 2005:405.

⁷ Senaste lydelse 2005:405.

10 kap.
1 §⁸

Finansinspektionens beslut enligt 8 kap. 19 § andra stycket får inte överklagas. Finansinspektionens beslut enligt 8 kap. 19 § andra stycket *och beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 8 kap. 1 a § ska 15 kap. 9 c § tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse skall gälla omedelbart.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

⁸ Senaste lydelse 2005:405.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden att 23 kap. 15 §, 25 kap. 1–1 a §§, 9–9 a §§ och 12 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 kap.

15 §¹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas,

2. hur uppgiftsskyldigheten enligt 3 § ska fullgöras,

3. vilka värdepappersbolag som ska upprätta register som avses i 3 b §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid värdepappersbolaget ska ge in registren för olika typer av avtal,

4. löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning hos börser, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, *samt*

5. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 12 och 13 §§.

4. löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning hos börser, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige,

5. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 12 och 13 §§, *samt*

6. rapporteringssystem enligt 8 kap. 4 a §.

25 kap.

1 §²

Om ett svenskt värdepappersinstitut, en börs eller en svensk clearingorganisation har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska ingripa mot ett värdepappersbolag om en person som ingår i bolagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder bolaget, eller ersättare för

¹ Senaste lydelse 2015:1032.

² Senaste lydelse 2014:985.

någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen till förmån för bolaget. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

Finansinspektionen ska *då* utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska företagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen ska även ingripa genom att utfärda ett föreläggande i enlighet med *andra stycket* om det är sannolikt att ett värdepappersbolag inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar bolagets verksamhet.

Finansinspektionen ska *i de fall som avses i första och andra styckena* utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i rörelsen i något avseende, begränsa eller helt underlåta utdelning eller räntebetalningar eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska företagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen ska även ingripa genom att utfärda ett föreläggande i enlighet med *tredje stycket* om det är sannolikt att ett värdepappersbolag inom tolv månader inte längre kommer att uppfylla sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar bolagets verksamhet.

1 a §³

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör eller *på motsvarande*

³ Senaste lydelse 2015:1032.

någon av dem, om värdepappers- *sätt företräder värdepappersbolaget,*
bolaget *eller ersättare för någon av dem, om*
värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i företaget samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 8 kap. 3–6, 8, 8 e, 9 eller 11 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 8 kap. 42 § 2, 4 och 6,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen(2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, 15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

16. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller

8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

17. i strid med 8 a kap. 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan,

18. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

19. i strid med 23 kap. 3 a § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera, eller

20. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskylldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktksamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får *upprätthålla en funktion som avses i första stycket* i ett värdepappersbolag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

2. beslut om sanktionsavgift.

9 §⁴

Sanktionsavgiften för ett svenskt värdepappersinstitut, en börs eller en svensk clearingorganisation ska fastställas till högst

Sanktionsavgiften för ett svenskt värdepappersinstitut, en börs eller en svensk clearingorganisation ska fastställas till högst *det största av följande belopp.*

1. tio procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår,

2. tio procent av koncernens omsättning närmast föregående räkenskapsår när det är fråga om överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upprätta en koncernredovisning,

2. två gånger den vinst som företaget erhållit till följd av regel-

3. två gånger den vinst som företaget erhållit till följd av regel-

⁴ Senaste lydelse 2015:186.

överträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. två gånger de kostnader som företaget undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

överträdelsen, om beloppet går att fastställa,

4. två gånger de kostnader som företaget undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, *eller*

5. *ett belopp motsvarande fem miljoner euro.*

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

För värdepappersinstitut får avgiften inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 8 kap. 3 § denna lag eller 6 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

9 a §⁵

Sanktionsavgiften för en fysisk person ska fastställas till högst

Sanktionsavgiften för en fysisk person ska fastställas till högst *det största av följande belopp.*

1. ett belopp som per den 17 juli 2013 i svenska kronor motsvarade fem miljoner euro,

2. *ett belopp som per den 25 juni 2015 i svenska kronor motsvarade fem miljoner euro när det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,*

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. två gånger de kostnader som den fysiska personen undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

4. två gånger de kostnader som den fysiska personen undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

12 §⁶

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige, att göra rättelse om det överträder någon av följande bestämmelser eller föreskrifter som meddelats med stöd av dem eller överträder bestämmelser i genomförandeförordningen som hänför sig till någon av följande bestämmelser:

⁵ Senaste lydelse 2015:186.

⁶ Senaste lydelse 2012:197.

- uppföranderegler m.m. i 8 kap. 1, 12 och 22–33 §§,
- hantering av limitorder i 9 kap. 1 §,
- systematiska internhandlare i 9 kap. 2–8 §§,
- information efter handel i 9 kap. 9 §,
- dokumentation i 10 kap. 2 §, *eller* – dokumentation i 10 kap. 2 §,
- rapportering av transaktioner i 10 kap. 3 och 4 §§, *eller* – rapportering av transaktioner i 10 kap. 3 och 4 §§, *eller*
– *regler i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

Om företaget inte följer föreläggandet, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda värdepappersföretaget att påbörja nya transaktioner i Sverige. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. Europeiska kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ska omedelbart informeras när ett förbud meddelas.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller för överträdelse som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om upphävande av lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel

Härigenom föreskrivs att lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel ska upphöra att gälla den 26 juni 2017.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

Härigenom föreskrivs i fråga om offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

dels att 30 kap. 4 b § och 31 kap. 30 § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas en ny paragraf, 30 kap. 23 a §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

4 b §¹

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden eller försäkringsväsendet för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse som gäller för den som myndighetens verksamhet avser, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet.

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, *betaltjänstverksamhet, utgivning av elektroniska pengar*, värdepappersmarknaden eller försäkringsväsendet för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse som gäller för den som myndighetens verksamhet avser, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

23 a §

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i tillsyn över efterlevnaden av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen, för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av dessa bestämmelser, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

30 kap.

30 §²

Den tystnadsplikt som följer av 2 § första stycket första meningen,

Den tystnadsplikt som följer av 2 § första stycket första meningen,

¹ Senaste lydelse 2014:987.

² Senaste lydelse 2014:987.

4 § första stycket 2, 4 a § första stycket 2, 4 b §, 12 § första stycket och andra stycket 2, 13 §, 15 § första stycket 2, 23 § första stycket 2 och 27 § första stycket 2 och den tystnadsplikt som följer av ett förbehåll som gjorts med stöd av 9 § andra meningen, 14 § andra meningen, 26 § andra meningen eller 29 § andra meningen inskränker rätten enligt 1 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.

Den tystnadsplikt som följer av 24 § inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om andra ekonomiska eller personliga förhållanden än affärs- och driftförhållanden för den som trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som är föremål för myndighetens verksamhet.

Den tystnadsplikt som följer av 18 § inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om en enskilds personliga förhållanden vars röjande kan vålla allvarligt men.

4 § första stycket 2, 4 a § första stycket 2, 4 b §, 12 § första stycket och andra stycket 2, 13 §, 15 § första stycket 2, 23 § första stycket 2, 23 a § och 27 § första stycket 2 och den tystnadsplikt som följer av ett förbehåll som gjorts med stöd av 9 § andra meningen, 14 § andra meningen, 26 § andra meningen eller 29 § andra meningen inskränker rätten enligt 1 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

Härigenom föreskrivs följande i fråga om lagen (2010:751) om betaltjänster

dels att 3 kap. 12 §, 29 §, 8 kap. 8–9 §§, 14–16 §§ och 18–21 §§ samt 23 § och 26 § ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före 8 kap. 8 §, 14 § och 18 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 12 stycken nya paragrafer 1 kap. 8 §, 3 kap. 28 a § och 8 kap. 8 a–8 c §§, 9 a §, 15 a §, 16 a § samt 23 a–23 d §§ och två nya rubriker närmast före 3 kap. 28 a § och före 8 kap. 16 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

8 §

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 ska inte tillämpas på överföringar av medel inom Sverige till en betalningsmottagares betalkonto som uteslutande möjliggör betalning för tillhandahållande av varor eller tjänster, om förutsättningarna enligt artikel 2.5 a–c i förordningen är uppfyllda.

3 kap.

12 §¹

Den som är eller har varit knuten till ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör som anställd eller uppdragstagare får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i anställningen eller under uppdraget i verksamheten med betaltjänster har fått veta om enskildas förhållanden till institutet eller leverantören.

Detsamma gäller en uppgift i en anmälan eller utsaga om en misstänkt överträdelse av en bestämmelse som gäller för ett betalningsinstituts eller registrerad betaltjänstleverantörs verksamhet

¹ Senaste lydelse 2010:751.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

I 6 kap. 9 § finns särskilda bestämmelser om tystnadsplikt vid behandling av personuppgifter i register som förs av en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem enligt 6 kap. 1 §.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att det som gäller om tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

Rapporteringsystem

28 a §

Ett betalningsinstitut eller registrerad betaltjänstleverantör ska tillhandahålla ändamålsenliga rapporteringsystem för anställda som vill göra anmälningar om misstänkta överträdelser av bestämmelser som gäller för betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens verksamhet.

Personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter inom ramen för sådana rapporteringsystem som avses i första stycket.

29 §²

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkningen av kapitalkrav enligt 2 § första stycket,
 2. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera medel enligt 6 §,
 3. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera de medel för genomförandet av betalningstransaktioner som avses i 7 § andra stycket och hur stor andel av medlen hos betalningsinstitut eller registrerade betaltjänstleverantörer som omfattas av skyddskraven enligt 7 § tredje stycket,
 4. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 8 §, *och*
 5. vad ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör
4. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 8 §,
 5. vad ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör

² Senaste lydelse 2010:751.

ska iaktta och vilka krav som betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 28 §.

ska iaktta och vilka krav som betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 28 §, och

6. rapporteringssystem enligt 28 a §.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 4

8 kap.

Ingripande mot betalningsinstitut **Ingripande mot betalningsinstitut och vissa fysiska personer**

8 §³

Om ett betalningsinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar, reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska betalningsinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

8 a §

Finansinspektionen ska även ingripa mot ett betalningsinstitut om en person som ingår i institutets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder institutet, eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja över-

³ Senaste lydelse 2014:220.

föringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 eller lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen till förmån för betalningsinstitutet. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjorts det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

8 b §

Finansinspektionen ska i de fall som avses i 8 och 8 a §§ utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska betalningsinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

8 c §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i betalningsinstitutets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller på motsvarande sätt företräder institutet eller ersättare för någon av dem, om institutet har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om över-

trädelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

- 1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos ett betalningsinstitut, eller*
- 2. beslut om sanktionsavgift.*

9 §⁴

Vid valet av åtgärd eller sanktion ska Finansinspektionen ta hänsyn till samtliga relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet, hur länge den har pågått, den vinst som erhållits genom överträdelsen om beloppet kan fastställas och den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 §, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om betalningsinstitutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet som bedöms vara tillräckliga.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 och 8 a–8 c §§, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om betalningsinstitutet gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet eller den fysiska personen som bedöms vara tillräckliga.

9 a §

Utöver det som anges i 9 § första stycket ska i försvårande riktning beaktas om institutet eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska

⁴ Senaste lydelse 2010:751.

beaktas om

1. institutet eller den fysiska personen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. institutet snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Straffavgift

Sanktionsavgift

14 §⁵

Om ett betalningsinstitut har fått anmärkning eller varning enligt 8 § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en *straffavgift*.

Avgiften tillfaller staten.

Om ett betalningsinstitut har fått anmärkning eller varning enligt 8 b § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en *sanktionsavgift*.

15 §⁶

Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av betalningsinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst till det största av följande belopp.

1. Tio procent av betalningsinstitutets omsättning närmaste föregående räkenskapsår; om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas,

2. tio procent av koncernens omsättning närmaste föregående räkenskapsår, när det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 om överträdelsen

⁵ Senaste lydelse 2010:751.

⁶ Senaste lydelse 2010:751.

*begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upp-
rätta en koncernredovisning,*

*3. två gånger den vinst som institutet erhållit till följd av regel-
överträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller*

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

För ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 2 § ska omsättningen enligt *andra stycket* avse endast verksamheten med betaltjänster.

För ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 2 § ska omsättningen enligt *första stycket* avse endast verksamheten med betaltjänster.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

15 a §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Ett belopp som per den 25 juni 2015 motsvarade fem miljoner euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

16 §⁷

När *straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.*

När *sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges 9 § första stycket och 9 a §§ samt till betalningsinstitutets eller den fysiska personens finansiella ställning.*

Sanktionsföreläggande

16 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 8 c § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

⁷ Senaste lydelse 2010:751.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift och förseningsavgift

18 §⁸

En *straffavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft *eller sanktionsföreläggande godkänts* eller den längre tid som anges i beslutet.

19 §⁹

Finansinspektionens beslut om *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Finansinspektionens beslut om *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

20 §¹⁰

En *straffavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

⁸ Senaste lydelse 2010:751.

⁹ Senaste lydelse 2010:751.

¹⁰ Senaste lydelse 2010:751.

21 §¹¹

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26 eller 27 § att göra rättelse, om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med *Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel och sådan lag som kompletterar den förordningen.*

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26 eller 27 § att göra rättelse, om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.*

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster från en filial eller genom ett ombud enligt 3 kap. 26 § att göra rättelse om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med 4 och 5 kap.

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt första eller andra stycket ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

23 §¹²

Om en registrerad betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 eller andra författningar som reglerar dess verksamhet, ska Finansinspektionen förelägga den registrerade betaltjänstleverantören eller den som ansvarar för ett betalningssystem att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med verksamheten.

Finansinspektionen ska även ingripa mot en registrerad betaltjänstleverantör om en person som ingår i betaltjänstleverantörens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder betal-

¹¹ Senaste lydelse 2010:751.

¹² Senaste lydelse 2014:220.

tjänstleverantören, eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 till förmån för betaltjänstleverantören. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen. Finansinspektionen ska då förelägga den registrerade betaltjänstleverantören att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med verksamheten.

Om en registrerad betaltjänstleverantör som avses i 2 kap. 5 § inte inkommer med ansökan om tillstånd, ska Finansinspektionen förelägga betaltjänstleverantören att inkomma med en ansökan. Om betaltjänstleverantören inte rättar sig efter föreläggandet ska inspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om tillståndsplikt föreligger beträffande viss betaltjänstverksamhet, får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

23 a §

Vid en överträdelse enligt 23 §, som inte är ringa, får Finansinspektionen även ingripa mot en registrerad betaltjänstleverantör genom beslut om sanktionsavgift som bestäms i enlighet med 15 §. Sanktionsavgift får inte beslutas om föreläggande om rättelse förenas med vite och inte heller vid föreläggande om att upphöra med verksamheten.

Avgiften tillfaller staten.

23 b §

Finansinspektionen ska ingripa mot en person som ingår i en registrerad betaltjänstleverantörs styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder betaltjänstleverantören, eller ersättare för någon av dem, om den registrerade betaltjänstleverantören har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en registrerad betaltjänstleverantör, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

23 c §

Vid beslut om åtgärd eller sanktion enligt 23 b § gäller 15 a § och 16 a §.

Vid verkställighet av beslut om sanktionsavgift m.m. gäller 18–20 §§.

23 d §

Vid valet av åtgärd eller sanktion enligt 23 § och 23 a–23 c §§ och vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek ska Finansinspektionen ta hänsyn till de omständigheter som anges i 9 § första stycket, 9 a § och 16 §.

Finansinspektionens beslut enligt 23 § *tredje stycket* och 24 § andra stycket får inte överklagas. Finansinspektionens beslut enligt 23 § *fyjärde stycket* och 24 § andra stycket *samt beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 8 c § och 23 b § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

¹³ Senaste lydelse 2010:751.

Härigenom föreskrivs i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043) dels att 18 kap. 1, 3, 16–18, 20–23 §§ och 21 kap. 1 § och 3 § samt rubriken före närmast före 18 kap.1 § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas fem nya paragrafer, 18 kap. 1 a §, 2 a §, 3 a §, 17 a § och 18 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

Ingripande mot försäkringsföretag

Ingripande mot försäkringsföretag och vissa fysiska personer

1 §¹

Finansinspektionen ska ingripa om

Finansinspektionen ska ingripa *mot ett försäkringsföretag* om

1. *ett försäkringsföretag* har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar eller företagets försäkringstekniska riktlinjer, beräkningsunderlag, riktlinjer för hantering av intressekonflikter eller sådana styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet,

1. *företaget* har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar eller företagets försäkringstekniska riktlinjer, beräkningsunderlag, riktlinjer för hantering av intressekonflikter eller sådana styrdokument som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet,

2. bolagsordningen, stadgarna, de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget, riktlinjerna för hantering av intressekonflikter eller styrdokumenten inte längre är tillfredsställande med hänsyntill omfattningen och arten av företagets verksamhet, *eller*

2. bolagsordningen, stadgarna, de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget, riktlinjerna för hantering av intressekonflikter eller styrdokumenten inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och arten av företagets verksamhet,

3. försäkringsbeståndet inte är tillräckligt för erforderlig riskutjämning.

3. försäkringsbeståndet inte är tillräckligt för erforderlig riskutjämning, *eller*

4. *en person som ingår i företagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt*

¹ Senaste lydelse SFS 2015:700.

företräder företaget, eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder om penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som meddelats med stöd av den lagen till förmån för företaget. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i försäkringsföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder företaget, eller ersättare för någon av dem, om företaget har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

2 a §

Ingripande enligt 1 a § sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i 1 a § första stycket i ett försäkringsföretag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

3 §²

Vid valet av åtgärd eller sanktion ska Finansinspektionen ta hänsyn till samtliga relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet, hur länge den har pågått, den vinst som erhållits genom överträdelsen om beloppet kan fastställas och den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
 2. försäkringsföretaget gör rättelse, eller
 3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.
2. försäkringsföretaget gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse, eller
 3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

3 a §

Utöver det som anges i 3 § första stycket ska i försvårande riktning beaktas om försäkringsföretaget eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och
2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att över-

² Senaste lydelse 2015:700.

trädelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Straffavgift

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett försäkringsföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en *straffavgift*.

Avgiften tillfaller staten.

Straffavgiften ska fastställas till lägst femtusen kronor och högst femtio miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av försäkringsföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under försäkringsföretagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Sanktionsavgift

16 §³

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett försäkringsföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en *sanktionsavgift*.

17 §⁴

Sanktionsavgiften ska fastställas till lägst femtusen kronor och högst till det största av följande belopp.

1. Tio procent av försäkringsföretagets omsättning närmaste föregående räkenskapsår; om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas,

2. tio procent av koncernens omsättning närmaste föregående räkenskapsår, om överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upprätta en koncernredovisning,

3. två gånger den vinst som försäkringsföretaget erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

Första stycket 2–4 ska endast tillämpas vid överträdelser av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har beslutats med stöd av den lagen. Vid överträdelser av andra

³ Senaste lydelse 2015:700.

⁴ Senaste lydelse 2015:700.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsföretaget efter det att avgiften har påförts inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

17 a §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Ett belopp som per den 25 juni 2015 motsvarande fem miljoner euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

18 §⁵

När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges 3 § första stycket och 3 a §§ samt till försäkringsföretagets eller den fysiska personens finansiella ställning.

Sanktionsföreläggande

18 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 1 a och 2 a §§ tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

⁵ Senaste lydelse 2015:700.

20 §⁶

Straffavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkänts* eller inom den längre tid som anges i beslutet.

21 §⁷

Finansinspektionens beslut att ta ut *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 20 §.

Finansinspektionens beslut att ta ut *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 20 §.

22 §⁸

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

23 §⁹

En beslutad *straffavgift* eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

En beslutad *sanktionsavgift* eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

⁶ Senaste lydelse 2015:700.

⁷ Senaste lydelse SFS 2015:700.

⁸ Senaste lydelse SFS 2015:700.

⁹ Senaste lydelse SFS 2015:700.

21 kap.

1 §¹⁰

Finansinspektionens beslut i ärenden enligt 17 kap. 13 § första stycket och 18 kap. 26 § andra stycket får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut i ärenden enligt 17 kap. 13 § första stycket och 18 kap. 26 § andra stycket *samt beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

3 §¹¹

Andra beslut av Finansinspektionen i enskilda fall enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 18 kap. 2 a § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelsen som inträffat före ikraftträdandet.

¹⁰ Senaste lydelse SFS 2015:700.

¹¹ Senaste lydelse SFS 2015:700.

Förslag till lag om ändring i fastighetsmäklarlagen (2011:666)

Härigenom föreskrivs i fråga om fastighetsmäklarlagen (2011:66)
dels att 5–7 §§ och 28–29 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas fyra stycken nya paragrafer, 29 a–29 d §§ av
följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Varje fastighetsmäklare ska vara registrerad hos Fastighetsmäklarinspektionen.

Skyldigheten att vara registrerad gäller inte advokater och inte heller sådana fastighetsmäklare som ägnar sig åt enbart

1. kommunal förmedling av hyresrätter,
2. kostnadsfri förmedling av hyresrätter till studerande,
3. förmedling av hyresrätter för fritidsändamål,
3. förmedling av hyresrätter för fritidsändamål, *eller*
4. *förmedling av hyresrätter till lokaler eller*

5. förmedling av hyresrätter till rum där hyrestiden uppgår till högst två veckor.

4. förmedling av hyresrätter till rum där hyrestiden uppgår till högst två veckor.

Registreringen ska avse antingen yrkesmässig förmedling av all den egendom som anges i 1 § (fullständig registrering) eller yrkesmässig förmedling av enbart hyresrätter (registrering för hyresförmedlare).

Registreringen ska avse antingen yrkesmässig förmedling av all den egendom som anges i 1 § (fullständig registrering) eller yrkesmässig förmedling av enbart hyresrätter (registrering för hyresförmedlare).
Registrering för hyresförmedlare kan avse förmedling av hyresrätter för bostadsändamål eller förmedling av hyresrätter till lokaler.

Mäklaren ska betala registreringsavgift i form av ansökningsavgift och årlig avgift.

6 §²

För att en fastighetsmäklare ska registreras krävs att mäklaren

1. inte är underårig, försatt i konkurs, underkastad näringsförbud eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,
2. har försäkring för skadeståndsansvar enligt 25 §,
3. har tillfredsställande utbildning,
4. har för avsikt att vara yrkesverksam som fastighetsmäklare samt
5. är redbar och i övrigt lämplig som fastighetsmäklare.

¹ Senaste lydelse 2012:19.

² Senaste lydelse 2011:666.

7 §³

Bestämmelser om vissa skyldigheter för den som driver verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Bestämmelser om vissa skyldigheter för den som driver verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering *eller med registrering som hyresförmedlare till lokaler* finns i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

28 §⁴

Fastighetsmäklarinspektionen utövar tillsyn över de fastighetsmäklare som är registrerade enligt 5 §. Inspektionen ska se till att fastighetsmäklarna i sin verksamhet uppfyller sina skyldigheter enligt denna lag. Inspektionen ska inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn även enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen.

Fastighetsmäklarinspektionen utövar tillsyn över de fastighetsmäklare som är registrerade enligt 5 §. Inspektionen ska se till att fastighetsmäklarna i sin verksamhet uppfyller sina skyldigheter enligt denna lag. Inspektionen ska inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn även enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen.

En registrerad mäklare är skyldig att låta Fastighetsmäklarinspektionen granska akter, bokföring och övriga handlingar som hör till verksamheten samt att lämna de uppgifter som begärs för tillsynen.

Vid tillsyn enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, får Fastighetsmäklarinspektionen, när den anser det nödvändigt, genomföra en undersökning på plats hos en registrerad mäklare.

29 §⁵

Fastighetsmäklarinspektionen ska återkalla registreringen för den fastighetsmäklare som

1. inte längre uppfyller kraven enligt 6 §,
2. inte betalar registreringsavgift eller

³ Senaste lydelse 2011:666.

⁴ Senaste lydelse 2012:19.

⁵ Senaste lydelse 2012:19.

3. handlar i strid mot sina skyldigheter enligt denna lag.

4. överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen.

Om det kan anses tillräckligt, får Fastighetsmäklarinspektionen i stället meddela varning eller erinran. Är förseelsen ringa, får påföljd underlåtas.

Fastighetsmäklarinspektionen eller, efter överklagande, domstol får besluta att en återkallelse av registrering ska gälla omedelbart.

29 a §

När en mäklare meddelas beslut om varning eller erinran för en överträdelse enligt 29 § första stycket 4 får Fastighetsmäklarinspektionen besluta att mäklaren ska betala en sanktionsavgift.

Sanktionsavgiften ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Två gånger den vinst som erhållits till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp motsvarande en miljon euro.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

29 b §

Vid beslut om sanktionsavgift enligt denna lag ska i fråga om verkställighet av beslut om sanktionsavgift tillämpas bestämmelserna i 15 kap. 11–14 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Det som sägs om Finansinspektionen ska i stället avse tillsynsmyndigheten.

29 c §

Vid valet av åtgärd eller sanktion enligt 29 § 4 och 29 a § ska hänsyn tas till alla relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet, hur länge den har pågått, den vinst som erhållits

genom överträdelsen om beloppet kan fastställas, den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas samt tidigare överträdelser.

Vid beslut om sanktionsavgift ska även beaktas mäklarens finansiella ställning.

I förmildrande riktning ska beaktas om mäklaren i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Fastighetsmäklarinspektionens utredning och om mäklaren snabbt upphört med överträdelsen eller snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Fastighetsmäklarinspektionen.

29 d §

Fastighetsmäklarinspektionen får på sin webbplats tillhandahålla beslut om sanktioner och åtgärder som beslutats enligt denna lag.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. Den som vid lagens ikraftträdande bedriver yrkesmässig förmedling av hyresrätter till lokaler som omfattas av krav på registrering enligt denna lag och som inte är registrerad som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt 5 § ska ansöka om registrering enligt denna lag senast den 2 januari 2018. Har ansökan gjorts senast den dagen, får verksamheten drivas vidare i avvaktan på att beslutet i registreringsfrågan har vunnit laga kraft.
 3. Den som är skyldig att vara registrerad enligt 5 § men saknar sådan utbildning som avses i 6 § första stycket 3 kan trots detta registreras enligt denna lag om han eller hon vid lagens ikraftträdande sedan minst ett år bedriver yrkesmässig förmedling av hyresrätter till lokaler.
 4. Den som vid lagens ikraftträdande bedriver yrkesmässig förmedling av hyresrätter till lokaler som omfattas av krav på registrering enligt denna lag och som inte är registrerad som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt 5 § får, om ansökan om registrering inte beviljas, under tre månader efter det att beslutet i registreringsfrågan vann laga kraft fullfölja de förmedlingsuppdrag som har lämnats före det att Fastighetsmäklarinspektionens beslut vann laga kraft.
 5. För tillsynsärenden som inlets före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

Härigenom föreskrivs följande i fråga om lagen (2011:755) om elektroniska pengar

dels att 3 kap. 12 §, 5 kap. 8–9 §§, 14–16 §§, 18–21 §§, 23 §, 26 § och 27 § samt rubrikerna närmast före 5 kap. 14 §, 18 § och 23 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas elva stycken nya paragrafer, 3 kap. 13 a §, 5 kap. 8 a–8 c §§, 9 a §, 15 a §, 16 a § och 23 a–23 d §§ samt två nya rubrik närmast före 3 kap. 13 a § och 5 kap. 16 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §¹

Den som är eller har varit knuten till ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare som anställd eller uppdragstagare får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i anställningen eller under uppdraget i verksamheten med utgivning av elektroniska pengar eller betaltjänster har fått veta om enskildas förhållanden till institutet eller utgivaren.

Detsamma gäller en uppgift i en anmälan eller utsaga om en misstänkt överträdelse av en bestämmelse som gäller för ett institut eller en registrerad utgivares verksamhet om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

I 6 kap. 9 § lagen (2010:751) om betaltjänster finns särskilda bestämmelser om tystnadsplikt vid behandling av personuppgifter i register som förs av en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem enligt 6 kap. 1 § lagen om betaltjänster.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att det som gäller om tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

13 a §

Ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare ska tillhandahålla ändamålsenliga rapporteringssystem för anställda som vill göra anmälningar

¹ Senaste lydelse 2011:755.

om misstänkta överträdelser av bestämmelser som gäller för institutets eller den registrerade utgivarens verksamhet.

Personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter inom ramen för sådana rapporteringssystem som avses i första stycket.

5 kap.

Ingripande mot institut för elektroniska pengar

Ingripande mot institut för elektroniska pengar och vissa fysiska personer

8 §²

Om ett institut för elektroniska pengar har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar, reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska institutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

8 a §

Finansinspektionen ska även ingripa mot ett institut om en person som ingår i institutets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder institutet, eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen eller Europaparlamentets och rådets

² Senaste lydelse 2011:755.

förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 till förmån för institutet för elektroniska pengar. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

8 b §

Finansinspektionen ska i de fall som avses i 8 och 8 a §§ utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska institutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

8 c §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i institutets för elektroniska pengar styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder institutet, eller ersättare för någon av dem, om institutet har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i

fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en utgivare av elektroniska pengar, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

9 §³

Vid valet av åtgärd eller sanktion ska Finansinspektionen ta hänsyn till samtliga relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet, hur länge den har pågått, den vinst som erhållits genom överträdelsen om beloppet kan fastställas och den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 § om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet för elektroniska pengar gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet som bedöms vara tillräckliga.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 § och 8 a–8 c §§ om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet för elektroniska pengar gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet eller den fysiska personen som bedöms vara tillräckliga.

9 a §

Utöver det som anges i 9 § första stycket ska i försvärande riktning beaktas om institutet eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska beaktas om

1. institutet eller den fysiska per-

³ Senaste lydelse 2011:755.

sonen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. institutet snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Straffavgift

Sanktionsavgift

14 §⁴

Om ett institut för elektroniska pengar har fått anmärkning eller varning enligt 8 § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en *straffavgift*.

Avgiften tillfaller staten.

Om ett institut för elektroniska pengar har fått anmärkning eller varning enligt 8 b § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en *sanktionsavgift*.

15 §⁵

Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av omsättningen i institutet för elektroniska pengar närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst till det största av följande belopp.

1. Tio procent av omsättningen i institutet för elektroniska pengar närmaste föregående räkenskapsår; om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas,

2. tio procent av koncernens omsättning närmaste föregående räkenskapsår när det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningvätt och finansiering av terrorism eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 och överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller

⁴ Senaste lydelse 2011:755.

⁵ Senaste lydelse 2011:755.

*dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upp-
rätta en koncernredovisning*

3. två gånger den vinst som institutet erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

För ett institut för elektroniska pengar som även bedriver annan verksamhet än utgivning av elektroniska pengar ska omsättningen enligt *andra stycket* avse endast verksamheten med utgivning av elektroniska pengar.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

För ett institut för elektroniska pengar som även bedriver annan verksamhet än utgivning av elektroniska pengar ska omsättningen enligt *första stycket* avse endast verksamheten med utgivning av elektroniska pengar.

15 a §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Ett belopp som per den 25 juni 2015 motsvarande fem miljoner euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

16 §⁶

När *straffavgiftens* storlek fastställs, ska *särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.*

När *sanktionsavgiftens* storlek fastställs, ska *hänsyn tas till sådana omständigheter som anges 9 § första stycket och 9 a § samt till institutets eller den fysiska personens finansiella ställning.*

Sanktionsföreläggande

16 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 8 c § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföre-

⁶ Senaste lydelse 2011:755.

läggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift och förseningsavgift

18 §⁷

En *straffavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller *sanktionsföreläggande godkänts* den längre tid som anges i beslutet.

19 §⁸

Finansinspektionens beslut om *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Finansinspektionens beslut om *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

20 §⁹

En *straffavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

⁷ Senaste lydelse 2011:755.

⁸ Senaste lydelse 2011:755.

⁹ Senaste lydelse 2011:755.

21 §¹⁰

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26–28 §§ att göra rättelse om utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel och sådan lag som kompletterar den förordningen.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26–28 §§ att göra rättelse om utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag att göra rättelse, om

1. det är fråga om ett företag som enligt 3 kap. 26 §

a) ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster genom filial i Sverige, eller

b) tillhandahåller betaltjänster, distribuerar elektroniska pengar eller löser in elektroniska pengar genom ombud i Sverige, och

2. utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med bestämmelserna i 4 kap. denna lag eller 4 och 5 kap. lagen (2010:751) om betaltjänster.

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt första eller andra stycket, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

**Ingripande mot registrerade
utgivare**

**Ingripande mot registrerade
utgivare och vissa fysiska
personer**

23 §¹¹

Om en registrerad utgivare har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar dess verksamhet, ska Finans-

¹⁰ Senaste lydelse 2011:755.

¹¹ Senaste lydelse 2011:755.

inspektionen förelägga den registrerade utgivaren att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med verksamheten.

Finansinspektionen ska även ingripa mot en registrerad utgivare om en person som ingår i utgivarens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder utgivaren, eller är ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 till förmån för utgivaren. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen. Finansinspektionen ska då förelägga den registrerade utgivaren att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med verksamheten.

Om en registrerad utgivare som avses i 2 kap. 5 § inte ansöker om tillstånd, ska Finansinspektionen förelägga utgivaren att göra detta. Om den registrerade utgivaren inte följer föreläggandet, ska inspektionen förelägga utgivaren att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om tillståndsplikt föreligger beträffande viss verksamhet, får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

23 a §

Vid en överträdelse enligt 23 §, som inte är ringa, får Finansinspektionen även ingripa mot en registrerad utgivare genom beslut om sanktionsavgift, som ska bestämmas i enlighet med 15 §. Sanktionsavgift får inte beslutas om föreläggande om rättelse förenas med vite och

23 b §

Finansinspektionen ska ingripa mot en person som ingår i den registrerade utgivarens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder utgivaren, eller är ersättare för någon av dem, om den registrerade utgivaren har befunnits ansvarigt för överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, systematisk eller upprepad och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en utgivare av elektroniska pengar, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

23 c §

Vid beslut om åtgärd eller sanktion enligt 23 b § gäller 15 a § och 16 a §.

Vid verkställighet av beslut om sanktionsavgift m.m. gäller 18–20 §§.

23 d §

Vid valet av åtgärd eller sanktion enligt 23 § och 23 a–23 c §§ och vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek ska Finansinspektionen ta hänsyn till de

26 §¹²

Finansinspektionens beslut att förelägga den som bedriver en viss verksamhet att lämna de uppgifter som behövs för att inspektionen ska kunna bedöma om verksamheten är tillståndspliktig enligt denna lag får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut att förelägga den som bedriver en viss verksamhet att lämna de uppgifter som behövs för att inspektionen ska kunna bedöma om verksamheten är tillståndspliktig enligt denna lag *samt beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Vid beslut om sanktion enligt 8 c § eller 23 b § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

27 §¹³

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkningen av genomsnittligt utestående skulder enligt 2 kap. 3 § 5,
2. vad som utgör tillräckliga styr- och kontrollformer vid prövning av en ansökan enligt 2 kap. 6 § första stycket 2 a,
3. beräkningen av kapitalkrav enligt 3 kap. 2 § första stycket,
4. hur institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska hantera medel enligt 3 kap. 6 §,
5. hur institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska hantera medel enligt 3 kap. 7 § andra stycket som tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar och andra medel som tagits emot för genomförandet av betalningstransaktioner och hur stor andel av medlen hos instituten eller utgivarna som omfattas av skyddskraven enligt 3 kap. 7 § tredje och fjärde styckena,
6. vilka uppgifter som ska ges till Finansinspektionen enligt 3 kap. 8 §,
7. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 3 kap. 9 §,
8. vad institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska iakttä och vilka krav som institutet eller utgivaren ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 3 kap. 29 §,

¹² Senaste lydelse 2011:755.

¹³ Senaste lydelse 2010:751.

9. vilka upplysningar ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsyns- verksamhet enligt 2 §, *och*

10. sådana avgifter som avses i 7 §.

9. vilka upplysningar ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsyns- verksamhet enligt 2 §,

10. sådana avgifter som avses i 7 §
och

11. rapporteringssystem enligt 3 kap. 13 a §.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelse som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

dels att 14 kap. 1–2 §§, 9 §, 11 §, 13 §, 15–18 §§ och 16 kap. 1 § samt rubrikerna närmast före 14 kap. 1 §, 9 §, 11 § och 15 § ska ha följande lydelse ,

dels att det ska införas sex stycken nya paragrafer, 14 kap. 1 a §, 2 a §, 9 a–9 b §§, 12 a § och 13 a § samt en ny rubrik närmast före 13 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

**Ingripanden mot svenska
AIF-förvaltare**

**Ingripanden mot svenska
AIF-förvaltare och vissa fysiska
personer**

1 §¹

Om en AIF-förvaltare har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, fondbestämmelserna, bolagsordningen eller motsvarande regelverk för en alternativ investeringsfond, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska även ingripa mot en AIF-förvaltare om en person som ingår i förvaltarens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder förvaltaren, eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen till förmån för förvaltaren. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjorts det möjligt för den underställda att begå en

¹ Senaste lydelse 2013:561.

Finansinspektionen ska *då* förelägga förvaltaren att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller utfärda en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska förvaltarens tillstånd återkallas. Om det är tillräckligt får varning meddelas.

sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

Finansinspektionen ska *i de fall som avses i första och andra styckena* förelägga förvaltaren att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller utfärda en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska förvaltarens tillstånd återkallas. Om det är tillräckligt får varning meddelas.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår förvaltarens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder förvaltaren, eller ersättare för någon av dem, om förvaltaren har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

- 1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en förvaltare, eller*
- 2. beslut om sanktionsavgift.*

2 §²

Vid valet av åtgärd eller sanktion ska Finansinspektionen ta hänsyn till samtliga relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet, hur länge den har

² Senaste lydelse 2011:755.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 1 § om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om AIF-förvaltaren gör rättelse eller om något annat organ har vidtagit åtgärder mot förvaltaren som bedöms tillräckliga.

pågått, den vinst som erhållits genom överträdelsen om beloppet kan fastställas och den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 1 och 1 a §§ om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om AIF-förvaltaren gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att förvaltaren gör rättelse eller om något annat organ har vidtagit åtgärder mot förvaltaren eller den fysiska personen som bedöms tillräckliga.

2 a §

Utöver det som anges i 2 § första stycket ska i försvårande riktning beaktas om AIF-förvaltaren eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska beaktas om

1. förvaltaren eller den fysiska personen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. förvaltaren snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

**Ingripanden mot
AIF-förvaltare som förvaltar
alternativa investeringsfonder
som inte överstiger vissa
tröskelvärden**

**Ingripanden mot
AIF-förvaltare som förvaltar
alternativa investeringsfonder
som inte överstiger vissa
tröskelvärden och vissa fysiska
personer**

Prop. 2016/17:173
Bilaga 4

9 §³

Om en AIF-förvaltare som är registrerad enligt 2 kap. har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, fondbestämmelserna, bolagsordningen eller motsvarande regelverk för en alternativ investeringsfond, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska även ingripa mot en AIF-förvaltare som är registrerad om en person som ingår i förvaltarens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder förvaltaren, eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen till förmån för förvaltaren. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjorts det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

Finansinspektionen ska *då* förelägga förvaltaren att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller utfärda en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska förvaltaren avregistreras eller, om det är tillräckligt, varning meddelas. *Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är*

Finansinspektionen ska i de fall som avses i första och andra styckena förelägga förvaltaren att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller utfärda en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska förvaltaren avregistreras eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

³ Senaste lydelse 2013:561.

9 a §

Finansinspektionen ska även ingripa mot en person som ingår i den registrerade förvaltarens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder förvaltaren, eller ersättare för någon av dem, om den registrerade förvaltaren har befunnits ansvarigt för överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningvätt och finansiering av terrorism.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

- 1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en AIF-förvaltare, eller*
- 2. beslut om sanktionsavgift.*

9 b §

Vid valet av åtgärd eller sanktion enligt 9 § och 9 a § ska Finansinspektionen ta hänsyn till de omständigheter som anges i 2 § första stycket och 2 a §.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig eller om förvaltaren gör rättelse eller den fysiska personen verkat för att förvaltaren gör rättelse.

Straffavgift

Sanktionsavgift

11 §⁴

Om en AIF-förvaltare har fått anmärkning eller varning, får Om en AIF-förvaltare har fått anmärkning eller varning, får

⁴ Senaste lydelse 2013:561.

Finansinspektionen besluta att förvaltaren ska betala en *straffavgift*. Detta gäller dock inte om varningen bara omfattar fall som avses i 4 § första stycket 2 eller 4 eller 10 § första stycket 2 eller 4.

Avgiften tillfaller staten.

Finansinspektionen besluta att förvaltaren ska betala en *sanktionsavgift*. Detta gäller dock inte om varningen bara omfattar fall som avses i 4 § första stycket 2 eller 4 eller 10 § första stycket 2 eller 4.

Prop. 2016/17:173

Bilaga 4

12 §⁵

Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor. Avgiften får inte överstiga tio procent av förvaltarens omsättning under närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under förvaltarens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst till det största av följande belopp.

1. Tio procent av förvaltarens omsättning närmaste föregående räkenskapsår; om överträdelsen har skett under förvaltarens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas,

2. tio procent av koncernens omsättning närmaste föregående räkenskapsår när det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upprätta en koncernredovisning,

3. två gånger den vinst som förvaltaren erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

12 a §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Ett belopp som per den 25 juni 2015 motsvarande fem miljoner euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet

⁵ Senaste lydelse 2013:561.

13 §⁶

När *straffavgiftens* storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

När *sanktionsavgiftens* storlek beslutas, ska hänsyn tas till sådana omständigheter som anges 2 § första stycket och 2 a § samt till förvaltarens eller den fysiska personens finansiella ställning.

Sanktionsföreläggande

13 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer enligt 1 a § och 9 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Verkställighet av beslut om straffavgift eller förseningsavgift

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift eller förseningsavgift

15 §⁷

En *straffavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att beslutet om att ta ut avgiften har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller *sanktionsföreläggande godkänts* eller den längre tid som anges i beslutet.

16 §⁸

Finansinspektionens beslut om *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalken, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §.

Finansinspektionens beslut om *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalken, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §.

⁶ Senaste lydelse 2013:561.

⁷ Senaste lydelse 2013:561.

⁸ Senaste lydelse 2013:561.

17 §⁹

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning.

18 §¹⁰

En *straffavgift* eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet att ta ut avgiften vann laga kraft.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet att ta ut avgiften vann laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes.*

16 kap.

1 §¹¹

Finansinspektionens beslut enligt 13 kap. 14 § och 14 kap. 23 § andra stycket får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 13 kap. 14 § och 14 kap. 23 § andra stycket samt *beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 14 kap. 1 a § eller 9 a § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelse som inträffat före ikraftträdandet.

⁹ Senaste lydelse 2013:561.

¹⁰ Senaste lydelse 2013:561.

¹¹ Senaste lydelse 2013:561.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

dels att 20 §, 26 §, 27 §, 29 §, 31 § och 35 § samt rubriken närmast före 20 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem stycken nya paragrafer, 20 a–20 c §§, 26 a § och 27 a § samt en ny rubrik före 27 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Ingripanden mot företag som driver verksamhet enligt denna lag

Ingripanden mot företag som driver verksamhet enligt denna lag och vissa fysiska personer

20 §¹

Om ett företag åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, bolagsordning, stadgar eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska även ingripa mot ett företag om en person som ingår i företagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder företaget, eller ersättare för någon av dem överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen till förmån för företaget. Detsamma gäller om en sådan person brister i tillsyn och kontroll av en person, som är underställd den juridiska personen, i sådan omfattning att det gjort det möjligt för den underställda att begå en sådan överträdelse till förmån för den juridiska personen.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma

Finansinspektionen ska i de fall som avses i första och andra styckena utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten, minska riskerna i den

¹ Senaste lydelse 2014:275.

till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska företagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om företaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska företagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

20 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår företagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder företaget, eller ersättare för någon av dem, om företaget har befunnits ansvarigt för överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

- 1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos ett företag, eller*
- 2. beslut om sanktionsavgift.*

20 b §

Vid valet av åtgärd eller sanktion ska Finansinspektionen ta hänsyn till samtliga relevanta omständigheter, däribland överträdelsens allvarlighet, hur länge den har pågått, den vinst som erhållits genom överträdelsen om beloppet kan fastställas och den förlust för tredje man som överträdelsen vållat om beloppet kan fastställas.

Finansinspektionen får avstå

från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om företaget gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

20 c §

Utöver det som anges i 20 b § ska i försvårande riktning beaktas om företaget eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig mån genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. företaget snabbt har upphört med överträdelserna, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelserna ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

26 §²

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor. Avgiften får inte överstiga tio procent av företagets omsättning det närmast föregående räkenskapsåret.

Om överträdelserna har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Tio procent av företagets omsättning under närmaste föregående räkenskapsår; om överträdelserna har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas,

² Senaste lydelse 2014:375.

2. tio procent av koncernens omsättning närmaste föregående räkenskapsår när det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och överträdelsen begåtts av ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern där moderföretaget är skyldigt att upprätta en koncernredovisning,

3. två gånger den vinst som företaget erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

För ett företag som även driver annan verksamhet än den tillståndspliktiga enligt denna lag ska omsättningen enligt första stycket avse endast verksamheten med konsumentkrediter.

26 a §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska högst fastställas till det största av följande belopp.

1. Ett belopp som per den 25 juni 2015 motsvarande fem miljoner euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

27 §³

När sanktionsavgiftens storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

När sanktionsavgiftens storlek beslutas, ska hänsyn tas till sådana omständigheter som anges 20 b § första stycket och 20 c § samt till företagets eller den fysiska personens finansiella ställning.

Sanktionsföreläggande

27 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 20 a § tas upp av Finans-

³ Senaste lydelse 2014:375.

inspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

29 §⁴

Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om att ta ut avgiften har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om att ta ut avgiften har vunnit laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkänts* eller den längre tid som anges i beslutet.

31 §⁵

En sanktionsavgift eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet att ta ut avgiften vann laga kraft.

En sanktionsavgift eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet att ta ut avgiften vann laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes.*

35 §⁶

Finansinspektionens beslut enligt 24 § andra stycket får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 24 § andra stycket och *beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 20 a § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

⁴ Senaste lydelse 2014:275.

⁵ Senaste lydelse 2014:275.

⁶ Senaste lydelse 2014:275.

2. För tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet gäller äldre Prop. 2016/17:173
föreskrifter. Äldre föreskrifter gäller även för överträdelse som inträffat Bilaga 4
före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanserna

Sveriges riksbank, Kammarrätten i Göteborg, Förvaltningsrätten i Stockholm, Brottsförebyggande rådet, Datainspektionen, Domstolsverket, Ekobrottsmyndigheten, Justitiekanslern, Migrationsverket, Polismyndigheten, Revisorsnämnden, Säkerhetspolisen, Åklagarmyndigheten, Arbetsgivarverket, Fastighetsmäklarinspektionen, Finansinspektionen, Kronofogdemyndigheten, Lotteriinspektionen, Länsstyrelsen Skåne, Länsstyrelsen i Stockholm, Länsstyrelsen Västra Götalands län, Riksgäldskontoret, Skatteverket, Tullverket, Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten, Bolagsverket, Konkurrensverket, Inspektionen för strategiska produkter, Regelrådet, Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor, AB Svenska Spel, AB Trav och Galopp (ATG), Branschföreningen för Onlinespel, Civilsamhällets organisation i samverkan, Famna, FAR, Finansbolagens förening, Folkspel, Fondbolagens förening, Forum, Forum Syd, Frivilligorganisationernas insamlingsråd, Förenade Antik och Konsthandlare, Företagarna, Kombispiel, Landsorganisationen, Loomis AB, Miljonlotteriet, Motorbranschens riksförbund, Mäklarsamfundet, Nokas, Rädda Barnen, Saco, Samarbetsorgan för etniska organisationer i Sverige, Smycken & Klockor Branschorganisation, Sparbankernas Riksförbund, Spelbranschens etiska råd, Stiftelsen Svensk Insamlingskontroll, Svecico, Svensk försäkring, Svensk Handel, Svenska försäkringsförmedlars förening, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska Konsumentkreditföretagen Ekonomisk Förening, Svenska Pantbanksföreningen, Svenska Röda Korset, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Sveriges Föreningar, Sveriges Kommuner och Landsting, Sveriges kristna råd, Sveriges redovisningskonsulters förbund, Sweboat – Båtbranschens Riksförbund och Tjänstemännens Centralorganisation.

Förslag till lag om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Lagens syfte, tillämpningsområde och definitioner

Lagens syfte

1 § Denna lag syftar till att förhindra att finansiell verksamhet och annan näringsverksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Verksamhetsutövarnas åtgärder för att uppnå lagens syfte ska utgå från ett riskbaserat förhållningssätt.

Det riskbaserade förhållningssättet innebär att verksamhetsutövarna, med utgångspunkt i riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i verksamheten, ska utforma och tillämpa rutiner och riktlinjer, vidta åtgärder för kundkännedom och övervaka kundernas transaktioner och aktiviteter i sådan omfattning att riskerna i verksamheten effektivt kan hanteras.

Lagens tillämpningsområde

2 § Denna lag gäller för fysiska och juridiska personer som driver

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. livförsäkringsrörelse,

3. värdepappersrörelse enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

4. verksamhet som kräver ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet eller lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,

5. försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, i fråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av andra än anknutna försäkringsförmedlare,

6. verksamhet för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

8. verksamhet med att som betalningsinstitut tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster,

9. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG.

10. verksamhet som förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

11. verksamhet med konsumentkrediter enligt lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter,

12. verksamhet med bostadskrediter enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,

13. verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt fastighetsmäklarlagen (2011:666),

14. verksamhet som anordnare av kasinospel enligt kasinolagen (1999:355),

15. verksamhet som anordnare av speltjänster som bedrivs med tillstånd eller registrering enligt lotterilagen (1994:1000), dock inte till den del verksamheten avser anordnande av spel på varuspelsautomater enligt 25 § samma lag,

16. yrkesmässig handel med varor, om det står klart eller är sannolikt att det i verksamheten eller en del av verksamheten genomförs eller kommer att genomföras transaktioner, enstaka eller sådana som kan antas ha samband, som innebär att utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till motsvarande 5 000 euro eller mer,

17. verksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000),

18. verksamhet som auktoriserad eller godkänd revisor eller registrerat revisionsbolag,

19. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisionstjänster som inte omfattas av 18,

20. yrkesmässig verksamhet som består i att lämna råd i avsikt att påverka storleken på en skatt eller avgift (skatterådgivare),

21. yrkesmässig verksamhet som advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,

22. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än som avses i 21, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket, eller

23. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 18–22.

Vissa speltjänster får undantas från tillämpning av lagen eller bestämmelser i den enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 1 § 1.

3 § Tjänster som avses i 2 § första stycket 21 och 22 omfattar

1. handlande i en klients namn för dennes räkning vid finansiella transaktioner eller transaktioner med fastigheter, och

2. hjälp vid planering eller genomförande av transaktioner för en klients räkning vid

a) köp och försäljning av fastigheter eller företag,

b) förvaltning av klientens pengar, värdepapper eller andra tillgångar,

c) öppnande eller förvaltning av bank-, spar- eller värdepapperskonton,

d) anskaffande av nödvändigt kapital för bildande, drift eller ledning av företag, eller

e) bildande, drift eller ledning av bolag, föreningar, stiftelser eller truster.

Tjänster som avses i 2 § första stycket 23 omfattar

1. bildande av juridiska personer, försäljning av nybildade aktiebolag och förmedling av svenska eller utländska juridiska personer,
2. fullgörande av funktion som styrelseledamot eller bolagsrättsligt ansvarig, som bolagsman i handels- eller kommanditbolag eller i någon liknande ställning i förhållande till andra juridiska personer,
3. tillhandahållande av ett registrerat kontor eller en postadress och därmed sammanhängande tjänster till en fysisk person, en juridisk person eller en trust eller en liknande juridisk konstruktion,
4. förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion, och
5. funktion som nominell aktieägare för någon annans räkning eller åtgärder som syftar till att någon annan ska ha en sådan funktion, med undantag för uppdrag åt en juridisk person som är noterad på en reglerad marknad.

4 § Bestämmelserna i 2 kap. 1–3 och 9 §§ och 10 § första stycket samt 4 kap. 4, 5, 10 och 11 §§ ska tillämpas på drift av en auktionsplattform för handel med utsläppsrätter som en reglerad marknad i enlighet med artikel 26.1 i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen.

5 § I fråga om verksamheter som avses i 2 § första stycket 1–8 och 10–12 gäller lagen även filialer i Sverige till utländska juridiska personer med huvudkontor i utlandet.

Definitioner

6 § Med penningtvätt avses i denna lag åtgärder med avseende på pengar eller annan egendom som härrör från brott eller brottslig verksamhet som

1. kan dölja egendomens samband med brott eller brottslig verksamhet,
2. kan främja möjligheterna för någon att tillgodogöra sig egendomen eller dess värde,
3. kan främja möjligheterna för någon att undandra sig rättsliga påföljder, eller
4. innebär att någon förvärvar, innehar, hävdar rätt till eller brukar egendomen.

Vid tillämpning av denna lag ska med penningtvätt jämsställas åtgärder med egendom som typiskt sett är ägnade att dölja att någon avser att berika sig eller någon annan genom en framtida brottslig handling.

7 § Med finansiering av terrorism avses i denna lag insamling, tillhandahållande eller mottagande av pengar eller annan egendom i syfte att egendomen ska användas eller med vetskap om att den är avsedd att användas

1. för att begå sådan brottslighet som avses i 2 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall,
2. av en person eller en sammanslutning av personer som begår sådan brottslighet som avses i 2 § lagen om straff för finansiering av särskilt

allvarlig brottslighet i vissa fall, eller gör sig skyldig till försök, förberedelse, stämpling eller medverkan till sådan brottslighet, eller

3. för en sådan resa som avses i 5 b § lagen (2010:299) om straff för offentlig uppmaning, rekrytering och utbildning avseende terroristbrott och annan särskilt allvarlig brottslighet.

8 § I denna lag avses med

1. *affärsförbindelse*: en affärsmässig förbindelse som när kontakten etableras förväntas ha en viss varaktighet,

2. *brevlådebank*: ett utländskt institut som är registrerat inom en jurisdiktion inom vilken institutet saknar verklig etablering och ledning och där institutet inte heller ingår i en finansiell grupp som omfattas av tillsyn,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *kund*: den som har trätt eller står i begrepp att träda i avtalsförbindelse med sådan verksamhetsutövare som avses i denna lag,

5. *person i politiskt utsatt ställning*:

a) fysisk person som har eller har haft en viktig offentlig funktion i en stat, och

b) fysisk person som har eller har haft en funktion i ledningen i en internationell organisation,

6. *verklig huvudman*: detsamma som i 3–7 §§ lagen (2017:000) om registrering av verkliga huvudmän,

7. *koncern, moderföretag och dotterföretag*: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554).

8. *verksamhetsutövare*: en fysisk eller juridisk person som utför verksamhet som omfattas av denna lag.

9 § Med viktig offentlig funktion i 8 § 5 a avses funktioner som

1. stats- eller regeringschefer, ministrar samt vice och biträdande ministrar,

2. parlamentsledamöter,

3. ledamöter i styrelsen för politiska partier,

4. domare i högsta domstol, konstitutionell domstol eller andra rättsliga organ på hög nivå vilkas beslut endast undantagsvis kan överklagas,

5. högre tjänstemän vid revisionsmyndigheter och ledamöter i centralbankens styrande organ,

6. ambassadörer, beskickningschefer samt höga officerare i försvarsmakten, och

7. personer som ingår i statsägda företags förvaltnings-, lednings- eller kontrollorgan.

10 § Med familjemedlem till en person i politiskt utsatt ställning avses make, registrerad partner, sambo, barn och deras makar, registrerade partner eller sambor samt föräldrar.

Med känd medarbetare till en person i politiskt utsatt ställning avses

1. fysisk person som, enligt vad som är känt eller finns anledning att förmoda, gemensamt med en person i politiskt utsatt ställning är verklig huvudman till en juridisk person eller juridisk konstruktion eller som på annat sätt har eller har haft nära förbindelser med en person i politiskt utsatt ställning, och

2. fysisk person som ensam är verklig huvudman till en juridisk person eller juridisk konstruktion som, enligt vad som är känt eller finns anledning att förmoda, egentligen har upprättats till förmån för en person i politiskt utsatt ställning.

Som nära förbindelser i andra stycket 1 avses nära affärsförbindelser och andra förbindelser som kan medföra att den kända medarbetaren kan förknippas med förhöjd risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

2 kap. Riskbedömning och rutiner

En samlad riskbedömning

1 § En verksamhetsutövare ska göra en bedömning av hur dess produkter eller tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism (sårbarhetsanalys). Vid sårbarhetsanalysen ska verksamhetsutövaren beakta produkternas eller tjänsternas art och möjliga tillvägagångssätt för att utnyttja produkterna eller tjänsterna för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Sårbarhetsanalysen ska ligga till grund för en bedömning av hur stor risken är för att verksamhetsutövarens produkter eller tjänster utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism (riskanalys). Vid riskanalysen ska verksamhetsutövaren åtminstone beakta vilka slag av kunder och distributionskanaler som finns i verksamheten samt geografiska riskfaktorer.

Vid sårbarhetsanalysen och riskanalysen ska verksamhetsutövaren beakta omständigheter som kommer fram vid rapportering av misstänkta transaktioner och aktiviteter samt information om tillvägagångssätt för penningtvätt och finansiering av terrorism och andra relevanta uppgifter som myndigheter tillhandahåller.

Omfattningen av sårbarhetsanalysen och riskanalysen ska bestämmas av verksamhetsutövarens storlek, art och risker för penningtvätt och finansiering av terrorism i verksamheten.

2 § Sårbarhetsanalysen och riskanalysen ska ingå i en samlad riskbedömning. Den samlade riskbedömningen ska dokumenteras och hållas uppdaterad.

Den samlade riskbedömningen ska utformas i syfte att kunna ligga till grund för verksamhetsutövarens rutiner, riktlinjer och övriga åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Rutiner och riktlinjer

Interna rutiner och riktlinjer

3 § En verksamhetsutövare ska ha dokumenterade rutiner och riktlinjer avseende åtgärder för kundkännedom, övervakning, rapportering, registerhållning och hantering av personuppgifter.

Rutinerna och riktlinjerna ska fortlöpande anpassas efter nya och förändrade risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Omfattningen av och innehållet i rutinerna och riktlinjerna ska bestämmas av verksamhetsutövarens storlek, art och riskerna för

penningtvätt och finansiering av terrorism som identifierats i den samlade riskbedömningen.

Gemensamma rutiner och riktlinjer

4 § Om en verksamhetsutövare är moderföretag i en koncern eller bedriver verksamhet genom filialer ska gemensamma rutiner och riktlinjer fastställas för dotterföretagen i koncernen eller filialerna.

De gemensamma rutinerna och riktlinjerna ska åtminstone omfatta rutiner och riktlinjer för personuppgiftsskydd och informationsutbyte inom koncernen eller gruppen med företag och dess filialer för att säkerställa att information om misstänkt penningtvätt och finansiering av terrorism och andra relevanta uppgifter delas om det behövs för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

5 § En verksamhetsutövare som avses i 4 § första stycket ska se till att gemensamma rutiner och riktlinjer tillämpas av dotterföretag eller filialer.

Första stycket gäller även dotterföretag eller filialer som bedriver verksamhet i utlandet.

Särskilda krav vid gränsöverskridande verksamhet

6 § En verksamhetsutövare som avses i 4 § första stycket ska se till att dotterföretag och filialer som bedriver verksamhet i ett land utanför EES tillämpar bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, om bestämmelserna för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism är mindre ingripande i det land där dotterföretaget eller filialen bedriver verksamhet (hemviststaten).

7 § Om kraven i 5 eller 6 § inte kan uppfyllas i ett dotterföretags eller en filials verksamhet utanför EES på grund av bestämmelser i hemviststaten, ska en verksamhetsutövare som avses i 4 § första stycket vidta åtgärder för att effektivt hantera den ökade risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som därigenom uppkommer.

Verksamhetsutövaren ska skriftligen underrätta behörig tillsynsmyndighet om kraven i 5 eller 6 § inte kan uppfyllas i ett dotterföretags eller en filials verksamhet utanför EES.

Anställda och andra företrädare för verksamhetsutövaren

Rutiner för lämplighetsprövning

8 § En verksamhetsutövare ska ha rutiner för att säkerställa lämpligheten hos sådana anställda, uppdragstagare och andra som på liknande grund deltar i verksamheten och som utför arbetsuppgifter av betydelse för att förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Utbildning

9 § En verksamhetsutövare ska se till att anställda, uppdragstagare och andra som på liknande grund deltar i verksamheten och som utför arbetsuppgifter av betydelse för att förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism fortlöpande får relevant

utbildning och information för att kunna fullgöra verksamhetsutövarens skyldigheter enligt denna lag.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 6

Utbildningen ska åtminstone avse relevanta delar av innehållet i gällande regelverk, verksamhetsutövarens samlade riskbedömning, rutiner och riktlinjer samt information som ska underlätta för personer som avses i första stycket att upptäcka misstänkt penningtvätt och finansiering av terrorism.

Fysiskt skydd och förbud mot repressalier

10 § En verksamhetsutövare ska ha rutiner och vidta de åtgärder i övrigt som behövs för att skydda anställda, uppdragstagare och andra som på liknande grund deltar i verksamheten från hot eller fientliga åtgärder till följd av att de fullgör verksamhetsutövarens skyldigheter enligt denna lag.

En verksamhetsutövare får inte utsätta en anställd, uppdragstagare eller annan som på liknande grund deltar i verksamheten för repressalier på grund av att denne har informerat om misstänkt penningtvätt eller finansiering av terrorism, internt eller till Polismyndigheten.

Juridiska personer som har verksamhetsutövare som anställda

11 § Om en verksamhetsutövare driver sin verksamhet som anställd hos en juridisk person, ska de krav som avses i 1–7, 9 och 10 §§ samt 6 kap. 1 och 2 §§ gälla den juridiska personen.

När det gäller verksamhet som avses i 1 kap. 2 § första stycket 13 ska skyldigheterna i 1 och 2 §§ även gälla den fysiska personen.

Förbud mot anonyma konton och förbindelser med brevlådebanks

12 § En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–12 får inte föra anonyma konton eller utfärda anonyma motböcker.

13 § En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–12 får inte etablera eller upprätthålla korrespondentförbindelser med brevlådebanks och ska se till att sådana förbindelser inte heller etableras eller upprätthålls med institut som tillåter att deras konton används av sådana banks.

3 kap. Kundkännedom

Situationer som kräver kundkännedom

1 § En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för kundkännedom vid etableringen av en affärsförbindelse.

Om verksamhetsutövaren och kunden inte har en affärsförbindelse, ska åtgärder för kundkännedom vidtas

1. vid enstaka transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 15 000 euro eller mer,

2. vid transaktioner som understiger ett belopp motsvarande 15 000 euro och som verksamhetsutövaren inser eller borde inse har

samband med en eller flera andra transaktioner och som tillsammans uppgår till minst detta belopp, och

3. vid utförandet av sådana överföringar av medel som avses i artikel 3.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006, om överföringen överstiger ett belopp motsvarande 1 000 euro.

I 2 och 3 §§ finns särskilda bestämmelser om när kundkännedom-åtgärder ska vidtas av verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 14–16.

2 § En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 14 och 15 ska, utöver vad som följer av 1 § första stycket, vidta åtgärder för kundkännedom

1. vid enstaka transaktioner som avser utbetalning av vinster eller betalning av insatser som uppgår till ett belopp motsvarande 2 000 euro eller mer, och

2. vid transaktioner som understiger ett belopp motsvarande 2 000 euro och som verksamhetsutövaren inser eller borde inse har samband med en eller flera andra transaktioner som tillsammans uppgår till minst detta belopp.

3 § En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 16 ska, i stället för vad som följer av 1 §, vidta åtgärder för kundkännedom

1. vid enstaka transaktioner där utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till ett belopp motsvarande 5 000 euro eller mer,

2. vid transaktioner där utbetalt eller mottaget belopp i kontanter understiger ett belopp motsvarande 5 000 euro och som verksamhetsutövaren inser eller borde inse har samband med en eller flera andra transaktioner i kontanter som tillsammans uppgår till minst detta belopp, och

3. vid etableringen av en affärsförbindelse, om det när förbindelsen ingås är sannolikt eller under förbindelsens gång står klart att utbetalt eller mottaget belopp i kontanter inom ramen för affärsförbindelsen uppgår till motsvarande 5 000 euro eller mer.

Åtgärder för att uppnå kundkännedom

Identifiering och kontroll av kunden

4 § En verksamhetsutövare ska identifiera kunden och kontrollera kundens identitet genom identitetshandlingar, registerutdrag eller andra uppgifter och handlingar från en oberoende och tillförlitlig källa.

Om kunden företräds av en person som uppger sig handla på kundens vägnar, ska verksamhetsutövaren kontrollera personens identitet och behörighet att företräda kunden.

Identifiering och kontroll av verklig huvudman

5 § En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för att utreda om kunden har en verklig huvudman. Om kunden är en juridisk person, en trust eller en liknande juridisk konstruktion ska detta omfatta åtgärder för att förstå

kundens ägarförhållanden och kontrollstruktur. Om kunden har en verklig huvudman, ska verksamhetsutövaren vidta åtgärder för att kontrollera den verkliga huvudmannens identitet.

Första stycket gäller inte om kunden är ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige eller EES eller på sådana marknader utanför EES.

Om kunden är en juridisk person och det efter åtgärder enligt första stycket står klart att den juridiska personen inte har en verklig huvudman, ska verksamhetsutövaren betrakta den person som är styrelseordförande, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare som verklig huvudman. Detsamma gäller om verksamhetsutövaren har anledning att anta att den person som identifierats enligt första stycket inte är den verkliga huvudmannen.

Åtgärder för att bedöma om det finns krav på särskilda åtgärder för kundkännedom

6 § En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för att bedöma om kunden eller kundens verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning eller en familjemedlem eller känd medarbetare till en sådan person.

Åtgärder ska också vidtas för att kontrollera om kunden är etablerad i ett land utanför EES som av Europeiska kommissionen har identifierats som ett högrisktredjeländ.

Information om affärsförbindelsens syfte och art

7 § En verksamhetsutövare ska inhämta information om affärsförbindelsens syfte och art.

Informationen ska ligga till grund för en bedömning av

1. vilka aktiviteter och transaktioner som kunden kan förväntas vidta och genomföra inom ramen för affärsförbindelsen, och
2. kundens riskprofil enligt 11 §.

Fortlöpande uppföljning

8 § En verksamhetsutövare ska löpande och vid behov följa upp pågående affärsförbindelser i syfte att säkerställa att kännedomen om kunden enligt 4–7 §§ är aktuell och tillräcklig för att hantera den bedömda risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Tidpunkt för identitetskontroller

9 § Kontroll av kundens och den verkliga huvudmannens identitet ska slutföras innan en affärsförbindelse etableras eller en enstaka transaktion utförs.

Om det är nödvändigt för att inte avbryta verksamhetens normala gång, får identitetskontroll med anledning av en ny affärsförbindelse göras senare än enligt första stycket, dock senast när affärsförbindelsen ingås.

Andra stycket får endast tillämpas avseende produkter eller tjänster som i verksamhetsutövarens samlade riskbedömning enligt 2 kap. 2 § innebär låg risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Förbud mot att ingå och upprätthålla affärsförbindelser eller utföra enskilda transaktioner i vissa fall

10 § En verksamhetsutövare får inte etablera eller upprätthålla en affärsförbindelse eller utföra en enskilda transaktion, om verksamhetsutövaren inte kan uppnå tillräcklig kännedom om kunden för att kunna

1. hantera risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen, och

2. övervaka och bedöma kundens aktiviteter och transaktioner enligt 4 kap. 1 och 2 §§.

En affärsförbindelse får inte ingås om det finns misstanke om att verksamhetsutövarens produkter eller tjänster kommer att användas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Första stycket gäller inte advokater och biträdande jurister på advokatbyrå, andra oberoende jurister, auktoriserade och godkända revisorer samt skatterådgivare, om affärsförbindelsen syftar till att dessa ska försvara eller företräda en klient i eller i fråga om ett rättsligt förfarande, inklusive rådgivning för att inleda eller undvika ett rättsligt förfarande, eller till att bedöma kundens rättsliga situation.

Riskklassificering av kunden

11 § En verksamhetsutövare ska bedöma hur stor risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen (kundens riskprofil). Kundens riskprofil ska bestämmas med utgångspunkt i den samlade riskbedömningen enligt 2 kap. 1 § och den kännedom om kunden som verksamhetsutövaren har eller ska ha enligt bestämmelserna i denna lag.

När det behövs för att bestämma kundens riskprofil ska verksamhetsutövare beakta omständigheter som avses i 12 och 13 §§ och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag samt andra omständigheter som i det enskilda fallet påverkar risken som kan förknippas med kundrelationen.

Kundens riskprofil ska följas upp under pågående affärsförbindelser och ändras, om det motiveras av omständigheter som verksamhetsutövaren får kännedom om vid den fortlöpande uppföljningen enligt 8 §, vid övervakning och bedömning enligt 4 kap. 1 och 2 §§ eller på annat sätt.

12 § Som omständigheter som kan tyda på att risken för penningtvätt och finansiering av terrorism är låg kan verksamhetsutövaren beakta bland annat att kunden

1. är en stat, ett landsting, en kommun eller motsvarande eller en juridisk person över vilken en stat, ett landsting, en kommun eller motsvarande, var för sig eller tillsammans, har ett direkt eller indirekt rättsligt bestämmande inflytande,

2. har hemvist inom EES,

3. har hemvist i en stat som har bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som motsvarar dem i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, i den ursprungliga lydelsen, och som tillämpar dessa bestämmelser på ett effektivt sätt,

Prop. 2016/17:173

Bilaga 6

4. har hemvist i en stat som har en låg nivå av korruption och annan relevant brottslighet,

5. är ett företag inom EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, och

6. är ett företag utanför EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till motsvarande handel som företag under 5.

13 § Som omständigheter som kan tyda på att risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög kan verksamhetsutövaren beakta bland annat att

1. kundens ägarstruktur framstår som ovanlig eller alltför komplicerad för dess verksamhet,

2. kunden bedriver kontantintensiv verksamhet,

3. kunden är en juridisk person som har nominella aktieägare eller andelar utställda på innehavaren,

4. kunden är en juridisk person, en trust eller liknande juridisk konstruktion vars syfte är att förvalta en viss fysisk persons tillgångar,

5. kunden har hemvist i en stat som saknar effektiva system för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism,

6. kunden har hemvist i en stat med betydande korruption och annan relevant brottslighet,

7. kunden har hemvist i en stat som är föremål för sanktioner, embargon eller liknande åtgärder,

8. kunden har hemvist i en stat som finansierar eller stöder terroristverksamhet eller där terroristorganisationer är verksamma,

9. affärsrelationer eller transaktioner sker på distans, utan användning av metoder som på ett tillförlitligt sätt kan säkerställa kundens identitet, och

10. betalning av varor eller tjänster görs av någon som är okänd eller saknar koppling till kunden.

Omfattningen av åtgärderna för att uppnå kundkännedom

Åtgärder för kundkännedom när risken inte är låg eller förhöjd

14 § Om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen inte bedöms som låg eller hög ska verksamhetsutövaren vidta de åtgärder för kundkännedom som avses i 4–8 §§.

Omfattningen av de kontroller, bedömningar och utredningar som krävs enligt 4–8 §§ ska bestämmas av kundens riskprofil och övriga omständigheter.

Förenklade åtgärder för att uppnå kundkännedom

15 § Om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen bedöms som låg, får verksamhetsutövaren tillämpa förenklade åtgärder för att uppnå kundkännedom.

Förenklade åtgärder för att uppnå kundkännedom innebär att de kontroller, bedömningar och utredningar som krävs enligt 4–8 §§ kan vidtas på annat sätt och vara av mer begränsad omfattning än vid normal risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Omfattningen av de förenklade åtgärderna för kundkännedom ska bestämmas av kundens riskprofil och övriga omständigheter.

Skärpta åtgärder för att uppnå kundkännedom vid hög risk

16 § Om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen bedöms som hög, ska de kontroller, bedömningar och utredningar som krävs enligt 4–8 §§ vara mer omfattande än vid normal risk.

Åtgärderna i 4–8 §§ ska kompletteras med de ytterligare åtgärder som krävs för att motverka den höga risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Sådana åtgärder kan avse inhämtande av ytterligare information om kundens affärsverksamhet eller ekonomiska situation och uppgifter om varifrån kundens ekonomiska medel kommer.

Förbindelser med högriskredjeländer

17 § Skärpta åtgärder enligt 16 § ska vidtas vid affärsförbindelser eller enstaka transaktioner när kunden är etablerad i ett land utanför EES som av Europeiska kommissionen har identifierats som ett högriskredjeland.

Sådana åtgärder behöver inte vidtas i förhållande till filialer eller dotterföretag till juridiska personer som är etablerade inom EES, om

1. den juridiska personen omfattas av denna lag eller motsvarande krav enligt utländsk rätt,
2. risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan förknippas med kunden inte bedöms som hög vid riskklassificering enligt 11 §, och
3. filialen eller dotterföretaget tillämpar gemensamma rutiner som fastställts enligt 2 kap. 5 § eller motsvarande krav i hemviststatens lagstiftning.

Korrespondentförbindelser med motparter utanför EES

18 § Vid korrespondentförbindelser mellan en verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–12 och ett institut med hemvist utanför EES ska verksamhetsutövaren utöver åtgärder enligt 4–8 §§ alltid

1. inhämta tillräckligt med information om motparten för att kunna förstå verksamheten och utifrån offentligt tillgänglig information bedöma motpartens anseende och tillsynens kvalitet,
2. bedöma motpartens kontroller för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism,
3. dokumentera respektive instituts ansvar att vidta kontrollåtgärder och de åtgärder som det vidtar,
4. inhämta godkännande från behörig beslutsfattare innan en ny korrespondentförbindelse ingås, och
5. förvissa sig om att motparten har kontrollerat identiteten på kunder som har direkt tillgång till konton hos kreditinstitutet eller det finansiella institutet och fortlöpande följer upp dessa kunder samt på begäran kan lämna relevanta kunduppgifter.

19 § Om kunden eller kundens verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning, ska en verksamhetsutövare utöver åtgärder enligt 4–7 §§ alltid

1. vidta lämpliga åtgärder för att ta reda på varifrån de tillgångar som hanteras inom ramen för affärsförbindelsen eller den enskilda transaktionen kommer,

2. tillämpa skärpt fortlöpande uppföljning av affärsförbindelsen enligt 8 § och övervaka aktiviteter och transaktioner enligt 4 kap. 1 § i förhöjd omfattning, och

3. inhämta godkännande från behörig beslutsfattare inför beslut om att ingå eller upprätthålla en affärsförbindelse.

Första stycket tillämpas också om kunden är familjemedlem eller känd medarbetare till en person i politiskt utsatt ställning.

20 § Om en person i politiskt utsatt ställning upphör att utöva en offentlig funktion enligt 1 kap. 9 § 5 ska 19 § tillämpas i 18 månader. Därefter ska åtgärder enligt 19 § tillämpas om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen bedöms som hög.

Om åtgärder enligt 19 § inte längre ska tillämpas på en person som avses i första stycket, ska sådana åtgärder inte heller tillämpas på familjemedlemmar eller kända medarbetare till en person i politiskt utsatt ställning.

Åtgärder för att uppnå kundkännedom utförda av utomstående

21 § Vid tillämpningen av 4, 5 och 7 §§ får en verksamhetsutövare förlita sig på åtgärder som har utförts av en utomstående som anges i 22 §, om verksamhetsutövaren utan dröjsmål

1. får del av de uppgifter som den utomstående har inhämtat, och

2. på begäran kan få del av den dokumentation som ligger till grund för uppgifterna.

Verksamhetsutövaren svarar för att de åtgärder för kundkännedom som vidtagits av utomstående är tillräckliga.

22 § Med utomstående enligt 21 § avses

1. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § första stycket 1–3, 5–8 och 10–15 eller motsvarande verksamhet, auktoriserade eller godkända revisorer och advokater som är etablerade inom EES, och

2. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § första stycket 1–3, 5–8 och 10–15 eller motsvarande verksamhet, auktoriserade eller godkända revisorer och advokater som är etablerade utanför EES, om de

a) tillämpar bestämmelser om kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i direktiv (EU) 2015/849, i den ursprungliga lydelsen, och

b) står under tillsyn över att dessa bestämmelser följs.

23 § En verksamhetsutövare får inte förlita sig på åtgärder för att uppnå kundkännedom som vidtagits av en utomstående med hemvist i ett sådant land utanför EES som av Europeiska kommissionen identifierats som ett högriskredjeland.

Första stycket gäller inte om den utomstående är filial eller dotterföretag till en juridisk person som anges i 22 § 1, om filialen eller dotterföretaget tillämpar gemensamma rutiner som fastställts enligt 2 kap. 5 § eller motsvarande krav i hemviststatens lagstiftning.

24 § Kraven i 21–23 §§ ska inte tillämpas vid utkontraktering, agenturförhållanden eller liknande förhållanden där den utomstående tjänsteleverantören, agenten eller motsvarande enligt avtal ska anses ingå i verksamhetsutövaren.

Konton som syftar till att förvalta medel som tillhör någon annan

25 § En verksamhetsutövare som tillhandahåller konto som kunden innehar i syfte att förvalta medel som tillhör andra än kunden behöver inte identifiera och kontrollera identiteten på den för vars räkning kunden förvaltar medlen, om kunden

1. är en fysisk eller juridisk person med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § första stycket 1–3, 5–8 och 10–15 eller motsvarande verksamhet, auktoriserade eller godkända revisorer och advokater eller biträdande jurist på advokatbyrå med hemvist inom EES,

2. är en fysisk eller juridisk person med verksamhet som anges 1 kap. 2 § första stycket 1–3, 5–8 och 10–15 eller motsvarande verksamhet, auktoriserade eller godkända revisorer och advokater eller biträdande jurist på advokatbyrå med hemvist utanför EES, och

a) tillämpar bestämmelser om kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i direktiv (EU) 2015/849, i den ursprungliga lydelsen, och

b) står under tillsyn över att dessa bestämmelser följs, eller

3. till följd av föreskrift i lag eller annan författning är skyldig att hålla medel som förvaltas för någon annans räkning åtskilda från egna tillgångar och medel.

Första stycket får tillämpas endast om den risk som kan förknippas med kunden enligt 11 § bedöms som låg och om verksamhetsutövaren utan dröjsmål på begäran kan få del av uppgift om identiteten hos den för vars räkning kunden förvaltar medlen och den dokumentation som ligger till grund för uppgifterna.

Särskilda bestämmelser för vissa verksamhetsutövare om åtgärder för kundkännedom i vissa fall

Livförsäkringar och andra investeringsrelaterade försäkringar

26 § En verksamhetsutövare som tillhandahåller livförsäkringar eller andra investeringsrelaterade försäkringar ska identifiera förmånstagaren. Om förmånstagaren utpekas på annat sätt än med namn, ska verksamhetsutövaren vidta åtgärder för att säkerställa att förmånstagaren kan identifieras senast vid utbetalningstillfället.

Verksamhetsutövaren ska vidta åtgärder för att avgöra om förmånstagaren eller dennes verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning eller en familjemedlem eller känd medarbetare till en sådan person.

Senast när försäkringsersättning första gången betalas ut ska verksamhetsutövaren kontrollera förmånstagarens identitet och vidta åtgärder enligt andra stycket.

27 § Om en person i politiskt utsatt ställning eller en familjemedlem eller känd medarbetare till en sådan person har identifierats enligt 26 § och detta medför att risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen bedöms som hög, ska verksamhetsutövaren

1. informera behörig beslutsfattare innan försäkringsersättning betalas ut, och

2. tillämpa skärpt fortlöpande uppföljning av affärsförbindelsen enligt 8 § och övervaka aktiviteter och transaktioner enligt 4 kap. 1 § i förhöjd omfattning.

28 § Omfattningen av de kontroller och åtgärder som ska vidtas enligt 26 och 27 §§ ska bestämmas av den risk som kan förknippas med kundrelationen enligt 11 §. Om det behövs för att avgöra risken som kan förknippas med kundrelationen, ska omständigheter hänförliga till förmånstagaren också beaktas.

Truster och liknande juridiska konstruktioner utan utpekade förmånstagare

29 § Om kunden är eller företräder en trust eller liknande juridisk konstruktion och trustens eller den juridiska konstruktionens förmånstagare identifieras på annat sätt än med namn ska en verksamhetsutövare vidta åtgärder för att säkerställa att förmånstagaren kan identifieras senast vid utbetalningstillfället.

Förmånstagarens identitet ska kontrolleras senast vid utbetalningen av förmånerna eller när förmånstagaren hävdar någon annan förvärvad rättighet.

30 § Omfattningen av åtgärderna och kontrollerna enligt 29 § ska bestämmas av den risk som kan förknippas med kundrelationen enligt 11 §. När det behövs för att avgöra den risk som kan förknippas med kundrelationen ska omständigheter hänförliga till förmånstagaren också beaktas.

Förenklade åtgärder för kundkännedom för elektroniska pengar

31 § En verksamhetsutövare får besluta att inte vidta de åtgärder för kundkännedom som avses i 4–8 §§ i fråga om elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar, om

1. betalningsinstrumentet inte kan återuppladdas eller har en månatlig gräns för penningtransaktioner på ett belopp motsvarande högst 250 euro och endast kan användas för betalning i Sverige,

2. det högsta belopp som lagras elektroniskt inte överstiger ett belopp motsvarande 250 euro,

3. betalningsinstrumentet kan användas uteslutande för inköp av varor eller tjänster,

4. betalningsinstrumentet inte kan finansieras med anonyma elektroniska pengar, och

5. kontantinlösen eller kontantuttag av de elektroniska pengarnas penningvärde inte får ske med belopp som överstiger motsvarande 100 euro.

Förenklade åtgärder för kundkännedom enligt första stycket får tillämpas endast om utgivaren av instrument för elektroniska pengar övervakar affärsförbindelserna och transaktionerna så noga att ovanliga eller misstänkta transaktioner kan upptäckas enligt 4 kap. 1 §.

4 kap. Övervakning och rapportering

Övervaknings- och rapporteringskyldighet

1 § En verksamhetsutövare ska övervaka pågående affärsförbindelser och bedöma enstaka transaktioner i syfte att upptäcka aktiviteter och transaktioner som

1. avviker från vad verksamhetsutövaren har anledning att förvänta sig utifrån den kännedom om kunden som verksamhetsutövaren skaffat sig genom åtgärder för att uppnå kundkännedom eller på annat sätt,

2. avviker från vad verksamhetsutövaren har anledning att förvänta sig med hänsyn till den kännedom som verksamhetsutövaren har om sin verksamhet, sina kunder, de produkter och tjänster som verksamhetsutövaren tillhandahåller, de uppgifter som kunden lämnar och övriga omständigheter, eller

3. utan att vara avvikande enligt 1 eller 2 kan antas ingå som ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Inriktningen och omfattningen av övervakningen ska bestämmas med beaktande av de risker som identifierats i den samlade riskbedömningen, den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen och annan information om tillvägagångssätt för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

2 § Om avvikelser eller andra misstänkta aktiviteter eller transaktioner uppmärksammas enligt 1 § eller på annat sätt, ska en verksamhetsutövare genom skärpta åtgärder för kundkännedom enligt 3 kap. 16 § och andra nödvändiga åtgärder bedöma om det finns skäl原因 grund att misstänka att det är fråga om penningtvätt eller finansiering av terrorism eller att egendom annars härrör från brottslig handling.

När en verksamhetsutövare anser att det på skäl原因 grund kan misstänkas att det är fråga om penningtvätt eller finansiering av terrorism eller att egendom annars härrör från brottslig handling behöver ytterligare åtgärder enligt första stycket inte vidtas.

3 § Om verksamhetsutövare efter en bedömning enligt 2 § har skäl原因 grund att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism eller att egendom annars härrör från brottslig handling ska uppgifter om alla

omständigheter som kan tyda på detta utan dröjsmål rapporteras till Polismyndigheten.

En sådan rapport ska göras även om transaktioner inte genomförs liksom om det före ingåendet av en affärsförbindelse eller utförandet av en enskild transaktion uppkommer misstanke om att kunden avser att använda verksamhetsutövarens produkter eller tjänster för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Om den egendom som avses i rapporten till Polismyndigheten finns hos verksamhetsutövaren ska detta anges särskilt, liksom i förekommande fall uppgifter om

1. vilka tillgodohavanden kunden har hos verksamhetsutövaren,
2. huruvida verksamhetsutövaren avstått från att genomföra en misstänkt transaktion, och
3. mottagare av en misstänkt transaktion.

4 § Vid tillämpning av artikel 32.1 i direktiv (EU) 2015/849, i den ursprungliga lydelsen och av artikel 55.2 i förordning (EU) nr 1031/2010 är Polismyndigheten finansunderrättelseenhet.

Uppgifts- och underrättelseskyldighet

5 § På begäran av Polismyndigheten ska såväl en verksamhetsutövare som den som bedriver eller inom de senaste fem åren har bedrivit penninginsamling för humanitärt, välgörande, kulturellt eller annat allmännyttigt ändamål utan dröjsmål lämna alla uppgifter som behövs för en utredning om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

När uppgifter har lämnats enligt 3 §, ska även andra fysiska eller juridiska personer som avses i 1 kap. 2–5 §§ lämna de uppgifter för utredningen om penningtvätt eller finansiering av terrorism som Polismyndigheten begär.

6 § En verksamhetsutövare ska ha ett system för att snabbt och fullständigt kunna lämna upplysningar om huruvida verksamhetsutövaren under de senaste fem åren har haft en affärsförbindelse med en viss person och, om så skulle vara fallet, om förbindelsens art.

7 § Om en tillsynsmyndighet vid inspektion eller på annat sätt har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta Polismyndigheten om detta.

En sådan underrättelse ska även göras av andra myndigheter som i sin verksamhet upptäcker sådana omständigheter som avses i första stycket i samband med att de hanterar kontanter, om det kan ske utan hinder av sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Undantag från rapporterings- och uppgiftsskyldighet

8 § Advokater, biträdande jurister på advokatbyrå och andra oberoende jurister, godkända och auktoriserade revisorer samt skatterådgivare är inte skyldiga att lämna uppgifter enligt 3 eller 5 § om vad som anförts trots dem då de försvarar eller företräder en klient i eller i fråga om ett rättsligt

förfarande, inklusive rådgivning för att inleda eller undvika ett rättsligt förfarande. Detta gäller oavsett om de har fått informationen före, under eller efter ett sådant förfarande.

Advokater och biträdande jurister på advokatbyrå, andra oberoende jurister, godkända och auktoriserade revisorer samt skatterådgivare är inte heller skyldiga att lämna uppgifter enligt 3 eller 5 § när det gäller information som avser en klient och som de har fått i samband med att de bedömer klientens rättsliga situation.

Skyldighet att avstå från vissa transaktioner

9 § En verksamhetsutövare ska avstå från att utföra en transaktion om det på skälig grund kan misstänkas att den utgör ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism. Vid bedömningen av om misstanke föreligger efter att en rapport har gjorts enligt 3 § ska verksamhetsutövaren beakta den information som Polismyndigheten kan lämna om hanteringen av ärendet.

Om det inte är möjligt att låta bli att utföra en misstänkt transaktion, eller om en vägran att genomföra transaktionen sannolikt skulle försvåra den vidare utredningen, får transaktionen genomföras.

Tystnadsplikt

10 § Den fysiska personen, den juridiska personen, dess styrelseledamöter eller anställda får inte för kunden eller för någon utomstående obehörigen röja att en bedömning enligt 2 § utförs, har utförts eller kommer att utföras eller att uppgifter har lämnats enligt 3 eller 5 §.

Som obehörigt röjande avses inte att

1. uppgifter lämnas till en tillsynsmyndighet eller en brottsbekämpande myndighet,

2. uppgifter lämnas mellan verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–12 med hemvist i EES och som ingår i samma koncern eller mellan sådana verksamhetsutövare och deras filialer och dotterföretag belägna i tredje länder, förutsatt att filialerna och dotterföretagen i tredjelandet följer koncernens gemensamma rutiner och riktlinjer som beslutats enligt 2 kap. 4 §,

3. uppgifter lämnas mellan advokater och biträdande jurister på advokatbyrå, andra oberoende jurister, revisorer, tillhandahållare av bokföringstjänster, skatterådgivare och fastighetsmäklare som omfattas av direktiv (EU) 2015/849, i den ursprungliga lydelsen eller likvärdiga bestämmelser i ett land utanför EES och som är anställda eller på annat sätt verksamma inom samma juridiska person eller olika juridiska personer med gemensamt ägande, gemensam ledning eller gemensam efterlevnadskontroll,

4. uppgifter som rör samma kund och samma transaktion och som omfattar fler än en verksamhetsutövare lämnas mellan sådan juridiska och fysiska personer som anges i 1 kap. 2 § första stycket 1–12 och 18–22, förutsatt att de tillhör samma verksamhets- eller yrkeskategori och omfattas av skyldigheter i fråga om tystnadsplikt och skydd för personuppgifter som följer av denna lag, och

5. en kund får kännedom om att en åtgärd enligt första stycket vidtas eller kan komma att vidtas, när ett sådant röjande inte kan undvikas till följd av verksamhetsutövarens skyldighet att avstå från en transaktion, att avstå från att inleda en affärsförbindelse eller att avsluta affärsförbindelse.

Bestämmelser om ansvar för den som bryter mot tystnadsplikten enligt första stycket finns i 20 kap. 3 § brottsbalken.

11 § En fysisk eller juridisk person som lämnar uppgifter med stöd av 3 eller 5 § får inte göras ansvarig för att ha åsidosatt tystnadsplikt, om den fysiska eller juridiska personen hade anledning att räkna med att uppgiften borde lämnas. Detsamma gäller en styrelseledamot eller en anställd som lämnar uppgifter för den fysiska eller juridiska personens räkning.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/ 2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) tillämpas bestämmelsen om styrelseledamot i första stycket på ledamot i tillsynsorganet. Detsamma gäller bestämmelsen om styrelseledamöter i 10 §.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att bestämmelserna i andra stycket ska tillämpas också på ledamöter i ett europabolags eller ett europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan.

Särskilda bestämmelser om ansvar för revisorer i aktiebolag, ekonomiska föreningar, stiftelser och vissa andra företag finns i 29 kap. 2 § aktiebolagslagen (2005:551), 13 kap. 2 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 5 kap. 2 § stiftelselagen (1994:1220) och 37 § revisionslagen (1999:1079).

Dispositionsförbud

12 § Om det finns skäl att misstänka att egendom i form av pengar, fordran eller någon annan rättighet är föremål för penningtvätt eller avsedd för finansiering av terrorism och egendomen finns hos en verksamhetsutövare, får Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen besluta att egendomen eller ett motsvarande värde tills vidare inte får flyttas eller disponeras på annat sätt (dispositionsförbud).

Beslut om dispositionsförbud får meddelas endast om det är fara i dröjsmål och det skäligen kan befaras att egendomen annars kommer att undanskaffas och skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som den innebär.

Om förutsättningarna enligt första och andra styckena är uppfyllda, får Polismyndigheten fatta beslut om dispositionsförbud även på begäran av en utländsk finansunderrättelseenhet.

13 § Ett beslut om dispositionsförbud ska så snart som möjligt anmälas till åklagare, som skyndsamt ska pröva om åtgärden ska bestå. Åklagarens beslut får inte överklagas.

Finns det inte längre skäl för åtgärden ska den hävas. Åtgärden upphör att gälla när två arbetsdagar har gått från Polismyndighetens eller Säkerhetspolisens beslut, om den inte hävts före det.

En verksamhetsutövare ska omedelbart underrättas om att en åtgärd har beslutats eller hävts.

Den som har drabbats av ett beslut om dispositionsförbud ska underrättas om beslutet när det kan antas att syftet med en beslutad eller förutsedd åtgärd inte motverkas och den framtida utredningen inte skadas om uppgiften röjs. Beslut om underrättelse meddelas av åklagare. En underrättelse behöver inte lämnas, om den med hänsyn till omständligheterna uppenbart är utan betydelse.

14 § Beslut om dispositionsförbud med anledning av misstänkt penningtvätt får endast avse sådan egendom som härrör från brott eller brottslig verksamhet som avses i 1 kap. 6 § första stycket.

5 kap. Behandling av personuppgifter

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel gäller vid en verksamhetsutövarers behandling av personuppgifter enligt denna lag. Kapitlet gäller om behandlingen helt eller delvis är automatiserad eller om personuppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid verksamhetsutövarers behandling av personuppgifter, om inte annat följer av detta kapitel.

Tillåtna ändamål för behandling av personuppgifter

2 § En verksamhetsutövare får behandla personuppgifter i syfte att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag.

Bevarande av handlingar och uppgifter

3 § En verksamhetsutövare ska i fem år bevara handlingar och uppgifter, om handlingarna och uppgifterna avser

1. åtgärder som vidtagits för att uppnå kundkännedom enligt 3 kap. och 4 kap. 2 §, och

2. transaktioner som genomförts med kunder inom ramen för affärsförbindelser eller vid enstaka transaktioner som omfattas av krav på åtgärder för kundkännedom enligt 3 kap. 1–3 §§.

Tiden ska räknas från det att åtgärderna eller transaktionerna utfördes eller, i de fall då en affärsförbindelse har etablerats, affärsförbindelsen upphörde. Om verksamhetsutövaren avstått från att genomföra en enstaka transaktion till följd av misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska tiden räknas från det att avståendet skedde.

4 § Om det är nödvändigt för att förebygga, upptäcka eller utreda penningtvätt eller finansiering av terrorism får verksamhetsutövare bevara handlingar och uppgifter enligt 3 § under en längre tid än fem år. Den sammanlagda tiden får dock inte överstiga tio år.

Behandling av känsliga personuppgifter

5 § Känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) får behandlas endast om det är nödvändigt för att

1. bedöma om kunden är en person i politiskt utsatt ställning eller familjemedlem eller känd medarbetare till en sådan person enligt 1 kap. 9–11 §§,
2. bedöma den risk som kan förknippas med kundrelationen enligt 3 kap. 11 §,
3. uppfylla övervakningsskyldigheten enligt 4 kap. 1 §,
4. bedöma misstänkta transaktioner och aktiviteter enligt 4 kap. 2 §, och
5. lämna uppgifter enligt 4 kap. 3 och 5 §§.

Känsliga personuppgifter får också behandlas vid bevarande av handlingar och uppgifter enligt 3 och 4 §§, om det är tillåtet att behandla uppgifterna enligt första stycket.

Behandling av personuppgifter om lagöverträdelser

6 § Personuppgifter om lagöverträdelser som avses i 21 § personuppgiftslagen (1998:204) får behandlas om det är nödvändigt för att

1. bedöma den risk som kan förknippas med kundrelationen enligt 3 kap. 11 §,
2. uppfylla övervakningsskyldigheten enligt 4 kap. 1 §,
3. bedöma misstänkta transaktioner och aktiviteter enligt 4 kap. 2 §, och
4. lämna uppgifter enligt 4 kap. 3 och 5 §§.

Uppgifter om lagöverträdelser får också behandlas vid bevarande av handlingar och uppgifter enligt 3 och 4 §§, om det är tillåtet att behandla uppgifterna enligt första stycket.

Information till den registrerade

7 § Besked om att personuppgifter behandlas enligt 4 kap. 2, 3 och 5 §§ och om att sådana uppgifter lagras enligt 3 och 4 §§ får inte lämnas ut till den registrerade.

Samkörning

8 § En verksamhetsutövars register får inte samköras med motsvarande register hos någon annan.

9 § Förbudet i 8 § gäller inte samkörning av register med en filial till en verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–12 som är etablerad i en stat utanför EES, om kraven enligt 2 kap. 5 och 6 §§ är uppfyllda i fråga om filialen.

Förbudet i 8 § gäller inte heller samkörning av register som sker mellan verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–12

och som ingår i samma koncern, om verksamhetsutövarna har hemvist i Sverige eller inom EES.

Om en verksamhetsutövare som avses i andra stycket har hemvist i en stat utanför EES gäller andra stycket om kraven enligt 2 kap. 5 och 6 §§ är uppfyllda i fråga om den verksamhetsutövaren.

Rättelse och skadestånd

10 § När personuppgifter behandlas enligt detta kapitel ska bestämmelserna i 28 och 48 §§ personuppgiftslagen (1998:204) tillämpas.

Tystnadsplikt

11 § Den som är verksam hos en verksamhetsutövare får inte obehörigen röja att personuppgifter behandlas enligt 5 och 6 §§ eller 4 kap. 2, 3 och 5 §§ och att sådana uppgifter bevaras enligt 3 och 4 §§.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

6 kap. Regelefterlevnad och anmälningar om misstänkta överträdelser

1 § Om det är motiverat med hänsyn till verksamhetens storlek och art, ska en verksamhetsutövare

1. utse en medlem av ledningsgruppen, verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare som ska ansvara för att verksamhetsutövaren genomför de åtgärder som krävs för att följa denna lag och de föreskrifter som meddelas med stöd av lagen,

2. utse en person att löpande kontrollera att verksamhetsutövaren fullgör sina skyldigheter enligt denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen (centralt funktionsansvarig), och

3. inrätta en oberoende granskningsfunktion med ansvar för att granska de interna riktlinjer, kontroller och förfaranden som syftar till att verksamhetsutövaren ska fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Den som är centralt funktionsansvarig ska ansvara för rapporter till Polismyndigheten enligt 4 kap. 3 §.

2 § En verksamhetsutövare ska ha rutiner och riktlinjer för intern kontroll och efterlevnadskontroll.

Om en verksamhetsutövare använder modeller för riskbedömning, riskklassificering, övervakning eller andra förfaranden, ska verksamhetsutövaren ha rutiner för modellriskhantering. Rutinerna för modellriskhantering ska syfta till att utvärdera och kvalitetssäkra de modeller som verksamhetsutövaren använder.

Omfattningen av och innehållet i rutinerna och riktlinjerna ska bestämmas med hänsyn till verksamhetsutövarens storlek och art samt den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som identifierats i den samlade riskbedömningen.

3 § Om en verksamhetsutövare med huvudkontor i en annan stat inom EES tillhandahåller tjänster som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 eller 8 i Sverige, får Finansinspektionen besluta att verksamhetsutövaren ska utse en central kontaktpunkt i Sverige.

Första stycket gäller inte om tjänsterna tillhandahålls genom en filial eller ett dotterföretag här i landet.

4 § En verksamhetsutövare ska tillhandahålla ändamålsenliga rapporteringssystem för anställda och uppdragstagare som vill göra anmälningar om misstänkta överträdelser av bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

För verksamhetsutövare som omfattas av förordning (EU) 2015/847 ska rapporteringssystemen även möjliggöra anmälningar av misstänkta överträdelser av bestämmelserna i den förordningen.

Personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter inom ramen för sådana rapporteringssystem som avses i första och andra styckena.

5 § Uppgift i en anmälan om en misstänkt överträdelse enligt 4 § första och andra styckena får inte obehörigen röjas, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Om det i lag finns bestämmelser som avviker från första eller andra styckena, gäller de bestämmelserna.

7 kap. Tillsyn och ingripanden

Tillämpningsområde

1 § I fråga om tillsyn över och ingripanden mot verksamhet som avses i 1 kap. 2 § första stycket 16, 19, 20, 22 och 23 tillämpas detta kapitel.

Bestämmelser om tillsyn över och ingripanden mot annan verksamhet som avses i 1 kap. 2 § första stycket finns i de lagar som reglerar dessa verksamhetsutövare.

Tillsyn

2 § Genom tillsynen kontrolleras att verksamheten drivs enligt denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

3 § Den som har för avsikt att bedriva verksamhet som avses i 1 kap. 2 § första stycket 16, 19, 20, 22 eller 23 ska anmäla detta till Bolagsverket.

Verksamhet som avses i 1 kap. 2 § första stycket 16, 19, 20, 22 eller 23 får inte bedrivas om anmälan enligt första stycket inte har gjorts.

Om en fysisk eller juridisk person som är antecknad i Bolagsverkets register anmäler att verksamheten har upphört eller om det på annat sätt framgår att så är fallet, ska verket ta bort personen ur registret.

4 § Tillsynsmyndigheten får förelägga den som driver verksamhet som avses i 1 kap. 2 § första stycket 16, 19, 20, 22 eller 23 utan att ha anmält detta att göra anmälan. Är det osäkert om en verksamhet är anmälningspliktig enligt 3 §, får tillsynsmyndigheten förelägga personen att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

5 § Tillsynsmyndigheten får utöver det som framgår av 4 § förelägga den som driver verksamhet som omfattas av detta kapitel att lämna de upplysningar och ge tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten får, när den anser det nödvändigt, genomföra en undersökning på plats hos en verksamhetsutövare som är föremål för tillsyn enligt detta kapitel.

6 § Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ägna sig åt verksamhet som är anmälningspliktig enligt 3 §.

Om verksamhetsutövaren är en juridisk person, gäller första stycket den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen eller ingår i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

7 § Om en verksamhetsutövare får kännedom om att förändringar har skett i den krets som har ett kvalificerat innehav i företaget eller ingår i dess ledning, ska förändringen anmälas till tillsynsmyndigheten.

Ingripanden

8 § Om ett föreläggande enligt 4 § eller 5 § första stycket inte följs, får tillsynsmyndigheten förelägga den fysiska eller juridiska personen att upphöra med verksamheten.

9 § Tillsynsmyndigheten ska förelägga en verksamhetsutövare som omfattas av ett förbud enligt 6 § första stycket att

1. upphöra med verksamheten, om verksamhetsutövaren är en fysisk person, och

2. vidta rättelse och, om rättelse inte vidtas, upphöra med verksamheten, om verksamhetsutövaren är en juridisk person.

Tillsynsmyndigheten får förelägga den som omfattas av ett förbud enligt 6 § andra stycket att avyttra så stor del av andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren av andelarna är en juridisk person, att byta ut den diskvalificerade personen i dess ledning.

10 § Tillsynsmyndigheten får ingripa mot en verksamhetsutövare som överträder en bestämmelse i denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

11 § Vid en överträdelse enligt 10 § får tillsynsmyndigheten ingripa mot en verksamhetsutövare genom att utfärda ett föreläggande att göra

rättelse eller, vid överträdelser som inte är ringa, genom beslut om sanktionsavgift.

Om verksamhetsutövaren är en fysisk person får sanktionsavgift enligt första stycket beslutas endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk får tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att upphöra med verksamheten.

12 § Om verksamhetsutövaren är en juridisk person får tillsynsmyndigheten även ingripa mot någon som ingår i verksamhetsutövarens styrelse, är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder verksamhetsutövaren, eller är ersättare för någon av dem, om verksamhetsutövaren har befunnits ansvarig för en överträdelse enligt 10 §.

Ett ingripande får ske endast om verksamhetsutövarens överträdelse är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos verksamhetsutövare som avses i 1 §, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

13 § Vid valet av ingripande enligt 11 och 12 §§ ska tillsynsmyndigheten ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

I försvårande riktning ska det beaktas om verksamhetsutövaren tidigare har begått en överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. verksamhetsutövaren eller den fysiska personen i verksamhetsutövarens ledning väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat tillsynsmyndighetens utredning, och

2. om verksamhetsutövaren snabbt upphört med överträdelsen eller den fysiska personen i verksamhetsutövarens ledning snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av tillsynsmyndigheten.

Sanktionsavgift

14 § Sanktionsavgiften för verksamhetsutövare som är en juridisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som verksamhetsutövaren erhållit till följd av överträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp i kronor motsvarande en miljon euro.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

15 § Sanktionsavgiften för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
 2. ett belopp i kronor motsvarande en miljon euro.
- Avgiften tillfaller staten.

16 § När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 13 § samt till den juridiska eller fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som erhållits till följd av regelöverträdelsen.

Sanktionsföreläggande

17 § Beslut om ingripande enligt 11 § andra stycket och 12 § tas upp av tillsynsmyndigheten genom sanktionsföreläggande.

Ett sanktionsföreläggande innebär att den fysiska personen föreläggs att inom en viss tid godkänna ett ingripande som är bestämt till tid eller belopp.

När föreläggandet har godkänts, gäller det som ett domstolsavgörande som fått laga kraft. Ett godkännande som görs efter den tid som angetts i föreläggandet är utan verkan.

18 § Ett sanktionsföreläggande ska innehålla uppgift om

1. den fysiska person som föreläggandet avser,
2. överträdelsen och de omständigheter som behövs för att känneteckna den,
3. de bestämmelser som är tillämpliga på överträdelsen, och
4. den sanktion som föreläggs personen.

Föreläggandet ska också innehålla en upplysning om att ansökan om sanktion kan komma att ges in till domstol, om föreläggandet inte godkänns inom den tid som tillsynsmyndigheten anger.

19 § Om ett sanktionsföreläggande inte har godkänts inom angiven tid, får tillsynsmyndigheten ansöka hos domstol om att sanktion ska beslutas. En sådan ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av tillsynsmyndighetens beslut om ingripande mot verksamhetsutövaren.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

20 § En sanktion enligt 11 § andra stycket och 12 § får beslutas bara om sanktionsföreläggande har delgetts den som sanktionen riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift

21 § Sanktionsavgiften ska betalas till tillsynsmyndigheten inom trettio dagar efter det att beslutet om den fått laga kraft eller sanktionsföreläggandet godkänts eller den längre tid som anges i beslutet eller föreläggandet.

22 § Om sanktionsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 21 §, ska tillsynsmyndigheten lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

23 § En sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft eller sanktionsföreläggandet godkändes.

Vite

24 § Föreläggande enligt denna lag får förenas med vite.

Överklagande

25 § Beslut om föreläggande att lämna uppgifter enligt 4 § andra meningen och 5 § första stycket samt beslut om att meddela ett sanktionsföreläggande enligt 17 § får inte överklagas.

Övriga beslut som meddelas enligt detta kapitel får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. I sådana ärenden får tillsynsmyndigheten bestämma att beslutet ska gälla omedelbart, dock inte i fråga om beslut om sanktionsavgift.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

8 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. undantag för vissa speltjänster från tillämpning av lagen eller bestämmelser i den,

2. innehållet i och omfattningen av sårbarhets- och riskanalysen enligt 2 kap. 1 och faktorer som kan tyda på låg eller hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism,

3. undantag från kravet på dokumenterade riskbedömningar enligt 2 kap. 2 §,

4. innehållet i och omfattningen av interna och gemensamma rutiner enligt 2 kap. 3 och 4 §§,

5. innehållet i rutiner för lämplighetsprövning enligt 2 kap. 8 §,

6. dokumentation av genomförda utbildningar och vilken information och utbildning som ska tillhandahållas anställda enligt 2 kap. 9 §,

7. nödvändiga åtgärder och rutiner för att skydda anställda och andra företrädare enligt 2 kap. 10 §,

8. åtgärder för identitetskontroll enligt 3 kap. 4 och 5 §§,

9. riskklassificering av kunder enligt 3 kap. 11 §, inbegripet faktorer som kan tyda på låg eller hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism,

10. vad som avses med förenklade åtgärder för kundkännedom och i vilka situationer som förenklade åtgärder är tillåtna enligt 3 kap. 15 §,

11. vad som avses med skärpta åtgärder för kundkännedom och i vilka situationer som skärpta åtgärder ska vidtas enligt 3 kap. 16 och 17 §§,

12. hur rapportering till Polismyndigheten ska göras enligt 4 kap. 3 §,
13. hur uppgifter ska lämnas till Polismyndigheten enligt 4 kap. 5 §,
14. system för uppgiftslämning enligt 4 kap. 6 §,
15. bevarande av handlingar och uppgifter enligt 5 kap. 3 §,
16. förutsättningarna för förlängt bevarande av handlingar och uppgifter enligt 5 kap. 4 §,
17. kriterierna för när funktioner som avses i 6 kap. 1 § första stycket ska inrättas samt de krav som ska gälla i fråga om funktionernas organisation, befogenheter och oberoende,
18. innehållet i och omfattningen av rutiner för intern kontroll, regelefterlevnad och modellriskhantering enligt 6 kap. 2 §,
19. organisation, kompetens, befogenheter, oberoende och funktion för den centrala kontaktpunkten enligt 6 kap. 3 §,
20. det särskilda rapporteringssystemet enligt 6 kap. 4 §, och
21. skyldighet för verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–12 att periodiskt eller på begäran lämna uppgifter om sin verksamhet, sina kunder och andra förhållanden som är nödvändiga för att tillsynsmyndigheter ska bedöma den risk som kan förknippas med de verksamhetsutövare som står under tillsyn.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. Genom lagen upphävs lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
 3. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för
 - a) tillsynsärenden som har inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Lagens syfte, tillämpningsområde och definitioner

Lagens syfte

1 § Denna lag syftar till att genom krav på ökad insyn och registrering av verkliga huvudmän i juridiska personer samt trustar och liknande juridiska konstruktioner förhindra att juridiska personer eller konstruktioner utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Tillämpningsområde

2 § Lagen är tillämplig på

1. svenska juridiska personer,
2. utländska juridiska personer som bedriver verksamhet i Sverige, och
3. fysiska personer som har hemvist i Sverige och som förvaltar trustar eller liknande juridiska konstruktioner.

Lagen är inte tillämplig på

1. staten, landsting och kommuner, kommunalförbund och samverkansorgan samt juridiska personer över vilka staten, landsting, kommuner, kommunalförbund och samverkansorgan, var för sig eller tillsammans, har ett direkt eller indirekt rättsligt bestämmande inflytande,
2. aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES eller motsvarande marknad utanför EES,
3. dödsbon, och
4. konkursbon.

Verklig huvudman i en juridisk person

3 § Med verklig huvudman avses

1. en fysisk person som, ensam eller tillsammans med någon annan, ytterst äger eller kontrollerar en juridisk person, eller
2. en fysisk person till vars förmån någon annan handlar.

Om inte annat följer av omständigheterna i det enskilda fallet, ska en fysisk person anses vara verklig huvudman, om han eller hon omfattas av en presumtion om kontroll enligt 4–6 §§.

4 § En fysisk person ska antas utöva den yttersta kontrollen över en juridisk person, om han eller hon

1. på grund av innehav av aktier, andra andelar eller medlemskap kontrollerar mer än 25 procent av det totala antalet röster i den juridiska personen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG.

2. har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av den juridiska personens styrelseledamöter eller motsvarande befattningshavare, eller

3. på grund av avtal med ägare, medlem eller den juridiska personen, föreskrift i bolagsordning, bolagsavtal och därmed jämförbara handlingar, kan utöva kontroll enligt 1 eller 2.

Om en fysisk person ska antas utöva den yttersta kontrollen över en eller flera juridiska personer som kan utöva kontroll över en annan juridisk person på sätt som anges i första stycket, ska han eller hon antas utöva den yttersta kontrollen också över den senare juridiska personen.

5 § En fysisk person ska antas utöva den yttersta kontrollen över en juridisk person, om han eller hon tillsammans med en närstående kan kontrollera en juridisk person enligt 4 §.

Med närstående avses make, registrerad partner, sambo, barn och deras make, registrerade partner eller sambo samt föräldrar.

6 § En fysisk person ska, utöver vad som följer av 4 och 5 §§, antas utöva den yttersta kontrollen över en stiftelse, om han eller hon

1. är styrelseledamot eller motsvarande befattningshavare, eller

2. företräder en annan juridisk person som är förvaltare för stiftelsen.

En fysisk person ska antas vara den till vars förmån stiftelsen handlar, om han eller hon enligt stiftelseförordnandet kan få del av en väsentlig andel av stiftelsens utdelade medel.

Verklig huvudman i en trust eller liknande juridisk konstruktion

7 § En fysisk person ska antas vara verklig huvudman i en trust eller liknande juridisk konstruktion, om han eller hon

1. är instiftare,

2. är förvaltare eller, om förvaltaren är en juridisk person, företrädare för förvaltaren,

3. är beskyddare,

4. är förmånstagare eller tillhör förmånstagarkretsen, eller

5. på annat sätt utövar den yttersta kontrollen över trusten eller den juridiska konstruktionen.

Verksamhetsutövare

8 § Med verksamhetsutövare avses en fysisk eller juridisk person som utför verksamhet som omfattas av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

2 kap. Uppgifter om verkliga huvudmän

Dokumentation om verkligt huvudmannaskap

1 § En juridisk person ska ha tillförlitliga uppgifter om vem som är dess verkliga huvudman och om arten och omfattningen av hans eller hennes intresse i den juridiska personen. Om en verklig huvudman saknas eller om det inte finns tillförlitliga uppgifter om vem som är verklig huvudman, ska den juridiska personen i stället ha uppgift om detta.

Informationen enligt första stycket ska hållas aktuell och kontrolleras i den utsträckning som omständigheterna kräver.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 6

Den juridiska personen ska dokumentera uppgifterna och den utredning som görs för att bedöma vem som är verklig huvudman enligt första stycket, om det inte är uppenbart obehövt. Om uppgift om den verkliga huvudmannen ändras, ska dokumentation avseende äldre förhållanden bevaras under minst fem år därefter.

Skyldighet att tillhandahålla uppgifter

2 § En juridisk person ska på begäran från en myndighet utan dröjsmål lämna ut den dokumentation som anges i 1 §.

En juridisk person ska på begäran av en verksamhetsutövare tillhandahålla den dokumentation som anges i 1 §, om verksamhetsutövaren genomför åtgärder för kundkännedom med anledning av en transaktion eller en affärsförbindelse med den juridiska personen.

Skyldighet att anmäla uppgifter

3 § En juridisk person ska anmäla uppgifterna enligt 1 § första stycket till Bolagsverket för registrering i registret över verkliga huvudmän.

En anmälan ska göras senast fyra veckor från det att den juridiska personen har registrerats av en behörig registreringsmyndighet.

När ett förhållande som anmälts eller ska anmälas enligt 1 § första stycket ändras, ska den juridiska personen anmäla förändringen för registrering. Anmälan ska göras utan dröjsmål efter det att den juridiska personen fått kännedom om det ändrade förhållandet.

4 § För en juridisk person som inte enligt någon annan författning omfattas av ett krav på registrering av grundläggande information om den juridiska personen gäller 1–3 §§ först när en uppgift om den juridiska personens verkliga huvudman lämnas till en verksamhetsutövare med anledning av åtgärder för kundkännedom.

En anmälan för registrering i registret över verkliga huvudmän ska göras inom fyra veckor från det att uppgiften lämnades till verksamhetsutövaren. En uppgift om att en verklig huvudman saknas behöver dock inte anmälas för registrering.

Om en juridisk person som avses i första stycket tar emot eller samlar in pengar eller annan egendom i syfte att främja ett varaktigt ändamål som innebär att pengar eller egendom överförs till en annan fysisk eller juridisk person, ska uppgifter om den juridiska personens styrelseledamöter eller motsvarande befättningshavare och firmatecknare anmälas, om sådana uppgifter inte tidigare anmälts till ett offentligt register. Anmälan ska ske inom den tid som anges i andra stycket.

5 § En juridisk person som avses i 4 § och som har ett politiskt, religiöst, kulturellt eller annat sådant ändamål eller är ett trossamfund som inte registrerats i handelsregistret enligt handelsregisterlagen (1974:157) är inte skyldig att i anmälan ange uppgifter om fysiska personer som är medlemmar i den juridiska personen, om en sådan anmälan medför att medlemmens åskådning i något av dessa avseenden blir känd.

Undantaget i första stycket gäller också om en anmälan medför att en fysisk persons medlemskap i en fackförening blir känt eller om en anmälan avslöjar uppgift om en fysisk persons hälsotillstånd eller sexualliv.

Skyldigheter för en förvaltare av en trust eller liknande juridisk konstruktion

6 § För en fysisk person som är förvaltare av en trust eller liknande juridisk konstruktion gäller det som sägs om en juridisk person i 1–3 §§.

Vid tillämpningen av 3 § andra stycket ska fristen räknas från det att förvaltarens uppdrag inleds.

Utländska juridiska personer med hemvist inom EES

7 § För en utländsk juridisk person med hemvist inom EES som bedriver verksamhet i Sverige gäller inte 3 §, om den juridiska personen anmält uppgifter om sin verkliga huvudman i ett centralt register över verkliga huvudmän i en stat inom EES.

3 kap. Register om verkliga huvudmän

Registreringsmyndighet

1 § Bolagsverket ska föra ett register över verkliga huvudmän och andra uppgifter som anmäls enligt denna lag.

Brister i anmälan

2 § Om den som har gjort en registreringsanmälan inte följer de krav som gäller för en anmälan, får Bolagsverket förelägga den juridiska personen att yttra sig i frågan eller rätta till bristen inom en viss tid.

Om den som har gjort anmälan inte följer ett föreläggande enligt första stycket, får registrering vägras.

Utebliven anmälan

3 § Om en juridisk person inte har anmält uppgifter för registrering i registret över verkliga huvudmän inom den tid som anges i 2 kap. 3 eller 4 §, eller om registrering vägrats enligt 2 §, får Bolagsverket förelägga den juridiska personen att lämna in en sådan anmälan inom en viss tid.

Felaktiga uppgifter

4 § Om det kan antas att uppgifter i registret över verkliga huvudmän är felaktiga, får Bolagsverket förelägga den juridiska personen att rätta uppgifterna eller visa att de är korrekta. Detsamma gäller om uppgifterna i en anmälan om registrering kan antas vara felaktiga.

5 § De verksamhetsutövare och myndigheter som använder registret ska anmäla till Bolagsverket om det finns anledning att misstänka att uppgifterna i registret är felaktiga. Brottsbekämpande myndigheter som

använder registret ska göra en sådan anmälan när det kan ske med hänsyn till utredning av brott.

En anmälan enligt första stycket ska också göras om en registrerings-skyldig juridisk person inte har gjort en anmälan inom den tid som anges i 2 kap. 3 eller 4 §.

Vite

6 § Om en juridisk person inte följer ett föreläggande enligt 2, 3 eller 4 §, får Bolagsverket vid vite förelägga den juridiska personen eller den verkställande direktören, en styrelseledamot eller en annan motsvarande befattningshavare att inom en viss tid göra en anmälan eller ge in uppgifter som den juridiska personen är skyldig att lämna enligt denna lag.

7 § Om en juridisk person inte lämnar ut dokumentation till en myndighet enligt 2 kap. 2 § första stycket, ska Bolagsverket på begäran av myndigheten förelägga den juridiska personen, den verkställande direktören, en styrelseledamot eller en motsvarande befattningshavare att vid vite lämna ut dokumentationen till den myndighet som gjort begäran.

8 § Frågor om utdömande av vite enligt 6 och 7 §§ prövas av Bolagsverket.

I anslutning till att vite döms ut får Bolagsverket även förelägga nytt vite.

Förvaltare av en trust eller liknande juridisk konstruktion

9 § För en fysisk person som är förvaltare av en trust eller liknande juridisk konstruktion gäller det som sägs om en juridisk person i 2–4, 6 och 7 §§.

Överklagande

10 § Bolagsverkets beslut om vitesföreläggande och om utdömande av vite får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Avgifter

11 § Bolagsverket får ta ut avgifter för hantering av ärenden enligt denna lag.

Bemyndigande

12 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i och övriga krav på anmälan enligt 2 kap. 3–5 §§,
2. innehållet i och övriga egenskaper hos registret med uppgifter om verkliga huvudmän, inbegripet frågor om tillgång till registret, och

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
2. För de juridiska personer som vid lagens ikraftträdande omfattas av registreringskyldighet enligt lagen ska en anmälan enligt 2 kap. ske senast inom sex månader efter att denna lag har trätt i kraft.

Härigenom föreskrivs i fråga om lotterilagen (1994:1000)

dels att 45 och 59 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 10 § ska lyda ”Allmänna förutsättningar för tillstånd och registrering”,

dels att det ska införas 16 nya paragrafer, 2 a, 10 a, 48 a–48 d, 50 a–d och 52 a–52 f §§, och närmast före 2 a, 48 a och 52 a §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

2 a §

Bestämmelser om skyldighet för anordnare av vissa lotterier att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

10 a §

Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ges tillstånd att anordna lotterier enligt denna lag eller registreras för att anordna lotterier enligt 17 §. Om anordnaren är en juridisk person, gäller detta förbud den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen eller ingår i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

45 §¹

Regeringen får meddela särskilt tillstånd att anordna lotteri i andra fall och annan ordning än som anges i 11–13 §§, 15–24 §§ och 32–34 §§. Sådant tillstånd får dock inte avse kedjebrevsspel eller liknande spel.

¹ Senaste lydelse 2016:1222.

Tillstånd att anordna lotteri enligt första stycket får endast meddelas spelföretag som ägs av staten eller spelföretag där staten har det rättsligt bestämmande inflytandet.

Tillstånd enligt första stycket får meddelas endast om anordnaren inte omfattas av förbud enligt 10 a §.

Tillsyn och andra åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

48 a §

Lotteriinspektionen utövar tillsyn över att sådan anordnare av lotterier som avses i 1 kap. 2 § första stycket 15 lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism följer den lagen.

48 b §

För att en anordnare av lotterier som omfattas av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska få tillhandahålla lotterier genom ombud, måste ombudet vara registrerat hos Lotteriinspektionen. Anordnaren ska ansöka om registrering av ombudet hos Lotteriinspektionen.

Ansökan ska innehålla

1. ombudets namn, adress samt personnummer, organisationsnummer eller motsvarande,

2. för ett ombud som är en juridisk person, dessutom namn, personnummer eller motsvarande och adress för dem som ingår i ombudets styrelse, är verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder ombudet, och

3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla lotterier.

Med ombud avses den som efter medgivande av anordnaren säljer

lotter, tar emot insatser eller förmedlar vinster i ett lotteri.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om de villkor som ska gälla för att tillhandahålla lotterier genom ombud och den information som ansökan om registrering ska innehålla.

48 c §

När anordnaren får kännedom om att förändringar har skett i förhållande till en ansökan enligt 48 b §, ska anordnaren anmäla förändringen till Lotteriinspektionen.

48 d §

Om ansökan uppfyller kraven i 48 b § ska Lotteriinspektionen registrera ombudet.

Om anordnaren eller ombudet begär det eller ombudet inte längre uppfyller kraven i 48 b §, ska Lotteriinspektionen avregistrera ombudet.

50 a §

Ett ombud som avses i 48 b § är skyldig att på begäran av Lotteriinspektionen lämna de upplysningar och tillhandahålla de handlingar som behövs för tillsynen av anordnaren.

50 b §

Om det är nödvändigt för tillsyn enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, får Lotteriinspektionen genomföra en undersökning på plats hos någon som har tillstånd att anordna lotterier eller är registrerad för att anordna lotterier eller hos ombud för denne.

50 c §

När den som har tillstånd enligt denna lag eller anordnar lotterier med stöd av 17 § får kännedom om

att förändringar har skett i den krets som har ett kvalificerat innehav i anordnaren eller ingår i dess ledning, ska tillståndshavaren eller den registreringskyldige snarast anmäla förändringen till den myndighet som har meddelat tillstånd eller till registreringsmyndigheten.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

50 d §

Om den som har tillstånd enligt denna lag eller med stöd av 17 § anordnar lotterier väsentligen har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet, får den myndighet som har lämnat tillståndet eller registrerat anordnaren

1. i fråga om verksamhet som drivs av en fysisk person, återkalla tillståndet eller förelägga den registrerade att upphöra med verksamheten,

2. i fråga om verksamhet som drivs av en juridisk person, förelägga denne att göra rättelse och, om rättelse inte görs, återkalla tillståndet eller förelägga den registrerade att upphöra med verksamheten.

Om den som har ett kvalificerat innehav av andelar i anordnaren väsentligen åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet, får den myndighet som har lämnat tillstånd till anordnaren eller registrerat anordnaren förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den diskvalificerade personen i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Prop. 2016/17:173

Bilaga 6

Ingripanden vid överträdelser av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

52 a §

Lotteriinspektionen får ingripa mot en anordnare av lotterier som överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

52 b §

Vid en överträdelse enligt 52 a § får Lotteriinspektionen ingripa genom att utfärda ett föreläggande om att göra rättelse.

Vid en överträdelse som är allvarlig, upprepad eller systematisk får Lotteriinspektionen förelägga anordnaren att upphöra med verksamheten eller, när inspektionen har meddelat tillstånd, återkalla tillståndet.

Om det är tillräckligt får Lotteriinspektionen i stället för ingripande enligt andra stycket meddela varning.

Lotteriinspektionen får bestämma att beslut enligt andra stycket ska gälla omedelbart.

52 c §

Varning får förenas med sanktionsavgift.

Om anordnaren är en fysisk person får sanktionsavgift enligt första stycket beslutas endast om personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

52 d §

Om anordnaren är en juridisk person får Lotteriinspektionen även ingripa mot en person som ingår i anordnarens styrelse, är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder anordnaren, eller är ersättare för någon av dem, om anordnaren har befunnits ansvarig för en överträdelse enligt 52 a §.

Ett ingripande får ske endast om anordnarens överträdelse är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

- 1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos anordnaren eller i en motsvarande verksamhet, eller*
- 2. beslut om sanktionsavgift.*

52 e §

Vid ingripande enligt 52 b–52 d §§ ska 7 kap. 13–18 och 20–24 §§ lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas.

52 f §

Lotteriinspektionen ska underätta registreringsmyndigheten eller den myndighet som har meddelat tillståndet när ett beslut att förelägga anordnaren att upphöra med verksamheten har fattats och när beslutet har fått laga kraft.

Tillståndet ska återkallas eller avregistrering ske när Lotteriinspektionen har fattat ett beslut som ska gälla omedelbart eller när ett beslut har fått laga kraft.

59 §

Ett beslut enligt denna lag av en kommunal nämnd, en länsstyrelse

Ett beslut enligt denna lag av en kommunal nämnd, en länsstyrelse

eller Lotteriinspektionen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

eller Lotteriinspektionen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 6

Vid beslut om ingripande enligt 52 c § andra stycket och 52 d § ska 7 kap. 19 § lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas. Beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. Anordnare som vid lagens ikraftträdande tillhandahåller lotterier genom ombud ska ansöka om att ombuden ska registreras senast den 2 januari 2018. Har ansökan gjorts senast den dagen, får anordnaren fortsätta att tillhandahålla lotterierna genom ombud i avvaktan på att beslutet i registreringsfrågan får laga kraft.

3. Anordnare som vid lagens ikraftträdande tillhandahåller lotterier genom ombud får, om Lotteriinspektionen inte beviljar registrering av ombudet, under tre månader efter det att beslutet i registreringsfrågan fick laga kraft, genom ombudet fullfölja åtaganden i förhållande till kunder som uppstått före det att Lotteriinspektionens beslut fick laga kraft.

4. Äldre bestämmelser gäller för överträdelse som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000)

Härigenom föreskrivs i fråga om pantbankslagen (1995:1000)
dels att 4, 5, 23, 28, 31 och 35 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas tre nya paragrafer, 24 a, 25 a och 26 a §§ och
närmast före 24 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Tillstånd *skall* ges om företaget med hänsyn till organisation, ledning och ägare med bestämmande inflytande kan antas komma att bedriva en sund pantbanksverksamhet och i övrigt uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag.

Tillstånd *ska* ges om företaget med hänsyn till organisation, ledning och ägare med bestämmande inflytande kan antas komma att bedriva en sund pantbanksverksamhet och i övrigt uppfylla kraven enligt bestämmelserna i denna lag, *lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.*

Tillstånd till ett utländskt företag får ges endast om företaget i det land där det har sitt säte bedriver pantbanksverksamhet och står under tillsyn av behörig myndighet.

5 §¹

Frågan om tillstånd prövas av länsstyrelsen.

Innan en pantbank öppnar ett nytt kontor, ska anmälan göras till länsstyrelsen.

När länsstyrelsen har beslutat om tillstånd för en pantbank, ska den underrätta den länsstyrelse som avses i 24 a § om beslutet.

23 §²

Ett direkt eller indirekt förvärv av aktier i en pantbank, som medför att *förvärvaren innehar mer än tio procent av kapitalet eller rösterna eller som annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget*, får ske bara efter tillstånd av länsstyrelsen.

Ett direkt eller indirekt förvärv av aktier i en pantbank, som medför att *förvärvarens sammanlagda innehav utgör ett kvalificerat innehav*, får ske bara efter tillstånd av länsstyrelsen.

¹ Senaste lydelse 2012:86.

² Senaste lydelse 2012:86.

***Tillsyn enligt lagen (2017:000)
om åtgärder mot penningtvätt och
finansiering av terrorism***

24 a §

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka länsstyrelser som utövar tillsyn över att pantbanker följer lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Vid tillsyn enligt första stycket ska 7 kap. 5, 8, 10–18 och 20–23 §§ den lagen tillämpas.

25 a §

Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ägna sig åt pantbanksverksamhet. Detta förbud gäller den som har ett kvalificerat innehav av andelar i pantbanken eller ingår i dess ledning.

Om någon omfattas av ett förbud enligt första stycket, får länsstyrelsen förelägga pantbanken att göra rättelse och, om rättelse inte görs, förelägga pantbanken att upphöra med verksamheten. Om det är den som har ett kvalificerat innehav av andelar i pantbanken som inte uppfyller kravet i första stycket, får länsstyrelsen förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den diskvalificerade personen i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

26 a §

När en pantbank får kännedom om att förändringar har skett i den krets som har ett kvalificerat innehav i företaget eller ingår i dess ledning, ska pantbanken anmäla förändringen till länsstyrelsen.

28 §

Ett tillstånd att bedriva pantbanksverksamhet *skall* återkallas av länsstyrelsen om

1. företaget inom ett år efter tillståndsbeslutet inte har börjat driva verksamheten eller dessförinnan har förklarat sig avstå från tillståndet,

2. företaget under en sammanhängande tid av ett år inte har drivit någon verksamhet, *eller*

3. företaget genom att överträda bestämmelser i denna lag eller någon annan författning eller på något annat sätt visat sig inte uppfylla kravet på en sund pantbanksverksamhet.

Ett tillstånd att bedriva pantbanksverksamhet *ska* återkallas av länsstyrelsen om

2. företaget under en sammanhängande tid av ett år inte har drivit någon verksamhet,

3. företaget genom att överträda bestämmelser i denna lag eller någon annan författning eller på något annat sätt visat sig inte uppfylla kravet på en sund pantbanksverksamhet, *eller*

4. den myndighet som avses i 24 a § har förelagt företaget att upphöra med verksamheten och detta beslut har fått laga kraft.

Den myndighet som avses i 24 a § ska underrätta den tillståndsgivande myndigheten när ett beslut att förelägga företaget att upphöra med sin verksamhet har fattats och när beslutet har fått laga kraft.

31 §

Om länsstyrelsen återkallar ett tillstånd enligt 28 § 3, får länsstyrelsen besluta hur verksamheten *skall* avvecklas.

Länsstyrelsen får också besluta hur en olovlig pantbanksverksamhet *skall* avvecklas.

Om länsstyrelsen återkallar ett tillstånd enligt 28 § 3 *eller* 4, får länsstyrelsen besluta hur verksamheten *ska* avvecklas.

Länsstyrelsen får också besluta hur en olovlig pantbanksverksamhet *ska* avvecklas.

35 §

Länsstyrelsens beslut enligt 30 § andra stycket får inte överklagas.

Länsstyrelsens beslut enligt 30 § andra stycket *eller* enligt 7 kap. 5 § första stycket lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism *eller*

Andra beslut som länsstyrelsen meddelar enligt denna lag får överklagas *hos* allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Andra beslut som länsstyrelsen meddelar enligt denna lag får överklagas *till* allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 7 kap. 12 § lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska 7 kap. 19 § den lagen tillämpas i fråga om domstols prövning av länsstyrelsens beslut.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet¹

dels att nuvarande 11–13 §§ ska betecknas 18–20 §§,

dels att rubriken till lagen samt 2–4 och 7–10 §§, de nya 18–20 §§ och rubriken närmast före 2 § ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före 12 och 13 §§ ska sättas närmast före 19 respektive 20 §,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 11–17 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Lag om anmälningsskyldighet avseende viss finansiell verksamhet

Anmälningsskyldighet

En fysisk eller juridisk person som avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet ska *anmäla verksamheten till* Finansinspektionen. *Anmälan* behöver inte göras av

1. företag som avses i 1 kap. 2 § 1–3, 6, 17, 20 och 21 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och

2. fysiska eller juridiska personer som driver försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling

Finansinspektionen ska *föra register över personer* som har *gjort anmälan enligt första stycket.*

Föreslagen lydelse

Lag om valutaväxling och annan finansiell verksamhet

Registrering

2 §²

En fysisk eller juridisk person som avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet ska *ansöka om registrering hos* Finansinspektionen. *Ansökan* behöver inte göras av

1. företag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–3, 6, 8, 9, 11 och 12 lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och

Finansinspektionen ska *registrera personer* som *kommit in med ansökan, om*

1. det finns skäl att anta att verksamheten kommer att drivas på ett sätt som är förenligt med lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

¹ Lagen omtryckt 2004:319.

Senaste lydelse av lagens rubrik 2004:319.

² Senaste lydelse 2016:1027.

och

2. kravet på ägare och ledning i
3 § första stycket är uppfyllt.

Den som har blivit införd i registret ska tas bort ur registret när ett beslut om föreläggande enligt 8–10 §§ att upphöra med verksamheten har fått laga kraft. Ett finansiellt institut ska också tas bort ur registret om det anmäler att det inte längre ägnar sig åt *anmälningspliktig* verksamhet eller om det på något annat sätt framgår att *verksamheten har upphört*.

Den som har blivit införd i registret ska tas bort ur registret när ett beslut om föreläggande enligt 7, 9 och 11 §§ att upphöra med verksamheten har fått laga kraft. Ett finansiellt institut ska också tas bort ur registret om det anmäler att det inte längre ägnar sig åt verksamhet *som omfattas av lagen* eller om det på något annat sätt framgår att *registreringsplikt inte längre gäller*.

3 §³

Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ägna sig åt verksamhet som är *anmälningspliktig enligt 2 § första stycket*. För en juridisk person gäller detta förbud den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen eller ingår i dess ledning.

Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ägna sig åt verksamhet som är *registreringspliktig enligt 2 § första stycket*. För en juridisk person gäller detta förbud den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen eller ingår i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

När ett finansiellt institut som *anmält sin verksamhet enligt 2 § första stycket* får kännedom om att förändringar har skett i den krets som anges i första stycket, ska institutet snarast anmäla förändringen till Finansinspektionen. Om en juridisk person har ett kvalificerat innehav i institutet, ska den juridiska personen snarast anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning till inspektionen.

När ett finansiellt institut som *är registrerat enligt 2 §* får kännedom om att förändringar har skett i den krets som anges i första stycket, ska institutet snarast anmäla förändringen till Finansinspektionen. Om en juridisk person har ett kvalificerat innehav i institutet, ska den juridiska personen snarast anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning till inspektionen.

3 a §⁴

³ Senaste lydelse 2015:183.

⁴ Senaste lydelse 2014:561.

Skyldigheten enligt 8 kap. 46 a § aktiebolagslagen (2005:551) för styrelsen i ett publikt aktiebolag att årligen fastställa en skriftlig arbetsordning för sitt arbete gäller även för styrelsen i ett privat aktiebolag som ägnar sig åt verksamhet som är *anmälningsskyldig* enligt 2 § första stycket. Detta gäller dock inte i fråga om bolag vars styrelse har endast en ledamot.

Skyldigheten enligt 8 kap. 46 b § aktiebolagslagen för styrelsen i ett publikt aktiebolag att i skriftliga instruktioner ange arbetsfördelningen mellan bolagsorganen gäller även för styrelsen i ett privat aktiebolag som ägnar sig åt verksamhet som är *anmälningsskyldig* enligt 2 § första stycket.

Styrelsens ordförande ska bevaka att styrelsen fullgör de uppgifter som anges i denna paragraf.

Skyldigheten enligt 8 kap. 46 a § aktiebolagslagen (2005:551) för styrelsen i ett publikt aktiebolag att årligen fastställa en skriftlig arbetsordning för sitt arbete gäller även för styrelsen i ett privat aktiebolag som ägnar sig åt verksamhet som är *registrerad* enligt 2 §. Detta gäller dock inte i fråga om bolag vars styrelse har endast en ledamot.

Skyldigheten enligt 8 kap. 46 b § aktiebolagslagen för styrelsen i ett publikt aktiebolag att i skriftliga instruktioner ange arbetsfördelningen mellan bolagsorganen gäller även för styrelsen i ett privat aktiebolag som ägnar sig åt verksamhet som är *registrerad* enligt 2 §.

4 §⁵

Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som ägnar sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet att medverka till att förhindra penningtvätt eller finansiering av terrorism finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som ägnar sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet att medverka till att förhindra penningtvätt eller finansiering av terrorism finns i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

7 §⁶

Finansiella institut som har *anmält sin verksamhet* enligt 2 § första stycket ska på begäran lämna Finansinspektionen de upplysningar om verksamheten som behövs för att inspektionen ska kunna kontrollera att instituten följer lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, *lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig*

Finansiella institut som är *registrerade* enligt 2 § ska på begäran lämna Finansinspektionen de upplysningar om verksamheten som behövs för att inspektionen ska kunna kontrollera att instituten följer lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

⁵ Senaste lydelse 2010:759

⁶ Senaste lydelse 2009:67.

Om ett finansiellt institut inte följer Finansinspektionens begäran enligt första stycket, får inspektionen förelägga institutet att lämna de begärda upplysningarna.

Om ett föreläggande enligt andra stycket inte följs, får Finansinspektionen förelägga institutet att upphöra med verksamheten.

7 a §⁷

Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det är nödvändigt, genomföra en undersökning hos ett finansiellt institut som omfattas av denna lag.

En sådan undersökning får endast omfatta *den* verksamhet som är *anmälningspliktig* enligt denna lag. En sådan undersökning får endast omfatta verksamhet som är *registrerad* enligt 2 §.

8 §

Om en fysisk eller juridisk person ägnar sig åt *sådan* verksamhet som är *anmälningspliktig* enligt 2 § första stycket utan att *ha gjort anmälan*, skall Finansinspektionen förelägga personen att *göra anmälan*. Om personen inte rättar sig efter föreläggandet, skall inspektionen förelägga den att upphöra med verksamheten.

Om en fysisk eller juridisk person ägnar sig åt verksamhet som *kräver registrering* enligt 2 § utan att *vara registrerad*, ska Finansinspektionen förelägga personen att *komma in med ansökan*. Om personen inte rättar sig efter föreläggandet, *eller om registrering vägras*, ska inspektionen förelägga den att upphöra med *den registreringspliktiga* verksamheten.

Är det osäkert om *anmälnings-skyldighet föreligger beträffande viss verksamhet*, får Finansinspektionen förelägga personen att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

Är det osäkert om *personen är registreringspliktig* enligt 2 §, får Finansinspektionen förelägga personen att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

9 §

Finansinspektionen *skall* när en anmälan enligt 2 § första stycket eller 3 § tredje stycket kommer in,

Finansinspektionen *ska* när en anmälan enligt 3 § tredje stycket kommer in och därutöver minst en

⁷ Senaste lydelse 2008:100.

och därutöver minst en gång per år, gång per år, kontrollera att kontrollera att villkoret i 3 § första villkoret i 3 § första stycket är uppfyllt. uppfyllt.

Om kravet i 3 § första stycket inte är uppfyllt får inspektionen, om verksamheten drivs av en fysisk person, förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om verksamheten drivs av en juridisk person får inspektionen förelägga denne att göra rättelse. Om rättelse inte görs får inspektionen förelägga personen att upphöra med verksamheten.

Om det är en innehavare som avses i 3 § andra stycket som inte uppfyller kravet i 3 § första stycket, får inspektionen förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den i dess ledning diskvalificerade personen.

10 §⁸

Finansinspektionen får förelägga ett finansiellt institut att göra rättelse om

1. upplysningar enligt 7 § inte lämnas, eller

2. institutet, efter en anmälan enligt 2 § första stycket, överträder en bestämmelse i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen eller en bestämmelse i förordningen (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringen av medel.

Om rättelse inte görs, får inspektionen förelägga institutet att upphöra med verksamheten.

Finansinspektionen får ingripa mot ett finansiellt institut som, efter registrering enligt 2 §, överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

11 §

Vid en överträdelse enligt 10 § får Finansinspektionen förelägga ett finansiellt institut att göra rättelse eller, vid överträdelser som inte är ringa, besluta om sanktionsavgift.

Om det finansiella institutet är en fysisk person får sanktionsavgift enligt första stycket beslutas endast om överträdelserna är

⁸ Senaste lydelse 2009:67.

allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Vid allvarliga, upprepade eller systematiska överträdelser får Finansinspektionen förelägga ett finansiellt institut att upphöra med verksamheten.

12 §

Vid en överträdelse enligt 10 § får Finansinspektionen även ingripa mot en person som ingår i institutets styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder institutet, eller är ersättare för någon av dem.

Ett ingripande får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett finansiellt institut eller på motsvarande sätt företräda ett institut, eller vara ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

13 §

Vid valet av ingripande enligt 11 och 12 §§ ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

I försvårande riktning ska det beaktas om institutet tidigare har begått en överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. institutet eller den fysiska personen i institutets ledning i väsentlig utsträckning genom ett

aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. institutet snabbt upphört med överträdelsen eller den fysiska personen i institutets ledning snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

14 §

Sanktionsavgiften för en juridisk person ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av institutets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå, närmast föregående räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som institutet erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande fem miljoner euro.

Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfällig, får omsättningen uppskattas.

Avgiften tillfaller staten.

15 §

Sanktionsavgiften för en fysisk person enligt 11 § andra stycket och 12 § ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 13 § samt till den juridiska eller fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som erhållits till följd av regelöverträdelsen.

17 §

Vid beslut enligt 11 § andra stycket och 12 § ska Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a, 9 b och 9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Vid beslut om sanktionsavgift enligt denna lag ska 15 kap. 11–14 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om verkställighet av beslut om sanktionsavgift.

11 §

Förelägganden enligt 8–10 §§ får förenas med vite.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande skall gälla omedelbart.

12 §

Finansinspektionens beslut enligt 2 § tredje stycket första meningen och 8 § andra stycket får inte överklagas.

Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

13 §

18 §

Förelägganden enligt 7, 8, 9 och 11 §§ får förenas med vite.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande ska gälla omedelbart.

19 §

Finansinspektionens beslut enligt 2 § tredje stycket första meningen och 8 § andra stycket samt beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 11 § andra stycket och 12 § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

20 §

Anmälningspliktiga finansiella institut *skall* med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet med anknytning till denna lag.

Registrerade finansiella institut *ska* med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet med anknytning till denna lag.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i första stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
2. Bestämmelserna i 2 § tillämpas inte på fysiska och juridiska personer som upptagits i Finansinspektionens register före ikraftträdandet.
3. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs i fråga om kasinolagen (1999:355)
dels att 2, 14, 14 b och 17 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 2 a och 14 d–14 f §§, och
närmast före 2 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Kasinospel får inte anordnas utan tillstånd.

Tillstånd till kasinospel får även omfatta spel på penningautomater och andra automatspel som avses i 6 § lotterilagen (1994:1000).

Bestämmelser om vissa skyldigheter för den som driver verksamhet enligt denna lag finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

2 a §

Bestämmelser om skyldighet för den som driver verksamhet enligt denna lag att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

14 §²

Lotteriinspektionen ska utöva tillsyn över att denna lag och de villkor och bestämmelser som har meddelats med stöd av lagen följs.

Inspektionen ska vidare inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Inspektionen ska vidare inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

¹ Senaste lydelse 2009:70. Ändringen innebär att tredje stycket tas bort.

² Senaste lydelse 2009:70.

Lotteriinspektionen får meddela de förelägganden och förbud som behövs för efterlevnaden av denna lag, av föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag, eller med stöd av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Lotteriinspektionen får meddela de förelägganden och förbud som behövs för efterlevnaden av denna lag, lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa lagar.

14 d §

Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ingå i ledningen av tillståndshavaren.

Om någon omfattas av ett förbud enligt första stycket, får Lotteriinspektionen förelägga tillståndshavaren att göra rättelse.

Om ett föreläggande enligt andra stycket inte följs, ska det som sägs om återkallelse i 15 § tillämpas.

14 e §

När tillståndshavaren får kännedom om att förändringar har skett i den krets som ingår i dess ledning, ska tillståndshavaren snarast anmäla förändringen till Lotteriinspektionen.

14 f §

Lotteriinspektionen får ingripa mot en tillståndshavare eller en person som ingår i dess ledning vid en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Ingripande sker med tillämpning av 7 kap. 11 § första stycket, 12–18 och 20–23 §§ den lagen.

Vid föreläggande om rättelse

³ Senaste lydelse 2009:70.

17 §⁴

Beslut i ärenden om tillsyn i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. I sådana ärenden får Lotteriinspektionen bestämma att beslutet ska gälla omedelbart.

Beslut i ärenden om tillsyn i fråga om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. I sådana ärenden får Lotteriinspektionen bestämma att beslutet ska gälla omedelbart.

Vid beslut om sanktion som avses i 7 kap. 12 § lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska 7 kap. 19 § samma lag tillämpas i fråga om domstols prövning av tillsynsmyndighetens beslut. Beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Övriga beslut som har meddelats med stöd av denna lag får inte överklagas.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) för överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

⁴ Senaste lydelse 2009:70.

Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Härigenom föreskrivs i fråga om revisorslagen (2001:883)
dels att 28 c, 32 b, 32 d, 32 h och 36 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 3 a och 32 j–32 l §§, och
närmast före 32 j § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §

Revisorsinspektionen ska utöva tillsyn över att revisorer och registrerade revisionsbolag fullgör sina skyldigheter enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Inom ramen för denna tillsyn ska inspektionen pröva frågor om disciplinära åtgärder mot andra än revisorer som är företrädare för ett registrerat revisionsbolag eller ersättare för sådana företrädare.

Lydelse enligt SFS 2016:1339

Föreslagen lydelse

28 c §

I sin tillsyn över revision av företag av allmänt intresse får Revisorsinspektionen, om det finns skäl för det, göra en platsundersökning hos en revisor eller ett registrerat revisionsbolag.

Revisorsinspektionen får, om det finns skäl för det, göra en platsundersökning hos en revisor eller ett registrerat revisionsbolag.

En platsundersökning får endast göras vid tillsyn över

1. revision av företag av allmänt intresse, och

2. revisorers och registrerade revisionsbolags skyldigheter enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

32 b §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska fastställas till högst en miljon kronor.

En sanktionsavgift för en juridisk person ska fastställas till högst två procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

En sanktionsavgift får inte fastställas till ett lägre belopp än femtusen kronor.

I 32 k § finns särskilda bestämmelser om sanktionsavgiftens storlek vid en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Lydelse enligt SFS 2016:1339

Föreslagen lydelse

32 d §

Vid valet av disciplinär åtgärd enligt 32 och 32 a §§ ska Revisorsinspektionen ta särskild hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är, hur länge den har pågått och graden av ansvar för den som har begått överträdelsen.

En sanktionsavgift får inte beslutas om överträdelsen uteslutande består i att revisorn inte har fullgjort sin uppgiftsskyldighet gentemot Revisorsinspektionen.

Vid valet av disciplinär åtgärd enligt 32, 32 a och 32 j §§ ska Revisorsinspektionen ta särskild hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är, hur länge den har pågått och graden av ansvar för den som har begått överträdelsen.

32 h §

En sanktionsavgift ska betalas till Revisorsinspektionen inom trettio dagar från det att avgörandet fick laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Sanktionsavgiften tillfaller staten.

En sanktionsavgift ska betalas till Revisorsinspektionen inom trettio dagar från det att avgörandet fick laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes* eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

32 j §

Om ett registrerat revisionsbolag överträder lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och

finansiering av terrorism, får Revisorsinspektionen pröva om en disciplinär åtgärd ska vidtas mot en person som avses i 3 a § andra stycket.

En disciplinär åtgärd enligt första stycket får vidtas endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

En disciplinär åtgärd enligt första stycket ska avse

1. ett beslut om att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får inneha en sådan befattning som avses i 3 a § andra stycket i ett registrerat revisionsbolag, eller

2. ett beslut om en sanktionsavgift.

32 k §

Vid en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska en sanktionsavgift enligt 32 a eller 32 j § som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp i kronor motsvarande en miljon euro.

32 l §

I fråga om en disciplinär åtgärd enligt 32 j § tillämpas bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 7 kap. 17–20 §§ lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Lydelse enligt SFS 2016:1339

Föreslagen lydelse

36 §

Revisorsinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Beslut som rör examination Beslut som rör examination

enligt 4 § första stycket 5 *eller* särskild lämplighetsprövning enligt 5 § får dock inte överklagas.

enligt 4 § första stycket 5, särskild lämplighetsprövning enligt 5 § *eller beslut om sanktionsföreläggande* får dock inte överklagas.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 6

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som har inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelse som har inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs att 12 kap. 1 a och 8 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

1 a §²

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget

1. har fått tillstånd att driva fondverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning i strid med 1 kap. 4 §,

3. påbörjar marknadsföring av en av bolaget förvaltd värdepappersfond i ett annat land inom EES innan en underrättelse om detta gjorts hos Finansinspektionen i enlighet med 2 kap. 15 c §,

4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 5 avseende dessa bestämmelser,

5. åsidosätter sina skyldigheter eller på annat sätt överträder det som anges om uppdragsavtal i 4 kap. 4–6 §§ och 7 § första stycket,

6. påbörjar förvaltning och marknadsföring av en värdepappersfond utan att fondbestämmelserna godkänts enligt 4 kap. 9 §,

7. vid upprepade tillfällen låter bli att upprätta eller tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsberättelse i enlighet med 4 kap. 15–21 §§,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 9, 10, 12 och 13 avseende dessa bestämmelser,

9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 11 avseende dessa bestämmelser,

10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där, *eller*

11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat

10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

² Senaste lydelse 2016:892.

innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet.

innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet, *eller*

Prop. 2016/17:173

Bilaga 6

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 11 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier i bolaget, ska första stycket 10 och 11 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett fondbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

8 §³

Sanktionsavgiften för ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut ska fastställas till högst det högsta av

1. ett belopp som per den 17 september 2014 i *svenska* kronor motsvarade fem miljoner euro,

2. tio procent av bolagets eller institutets eller, i förekommande fall, *koncernens* omsättning närmast föregående räkenskapsår,

1. ett belopp som per den 17 september 2014 i kronor motsvarade fem miljoner euro,

2. tio procent av bolagets eller institutets eller, i förekommande fall, *motsvarande* omsättning på *koncernnivå* närmast föregående räkenskapsår,

3. två gånger den vinst som bolaget eller institutet erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. två gånger de kostnader som bolaget eller institutet undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under fondbolagets eller förvaringsinstitutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *den* uppskattas.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under fondbolagets eller förvaringsinstitutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *omsättningen* uppskattas.

³ Senaste lydelse 2016:892.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 1 a och 8 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

1 a §¹

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 4,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

¹ Senaste lydelse 2015:1029.

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism *eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,*

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

16. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 2 inte är uppfyllda,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 2 inte är uppfyllda,

17. i strid med 6 a kap. 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan,

18. i strid med 6 a kap. 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan,

18. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

19. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, eller

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, eller

20. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskylldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Prop. 2016/17:173

Bilaga 6

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Lydelse enligt lagrådsremiss Nya regler om marknader för finansiella instrument (MiFID II och MiFIR) Föreslagen lydelse

8 §

Sanktionsavgiften för ett kreditinstitut ska fastställas till högst det högsta av

1. tio procent av kreditinstitutets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som institutet erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, *eller*

3. två gånger de kostnader som institutet undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

2. två gånger den vinst som institutet erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa,

3. två gånger de kostnader som institutet undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, *eller*

4. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *den* uppskattas.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *omsättningen* uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven enligt 6 kap. 1 §.

1. Denna lag träder i kraft den 2 augusti 2017.

2. Äldre bestämmelser gäller för

a) tillsynsärenden som inlets före ikraftträdandet, och

b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet

dels att 18 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 18 a–18 g §§, och närmast före 18 d och 18 g §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §¹

Finansinspektionen får förelägga ett företag som driver inlåningsverksamhet att göra rättelse om företaget

1. inte uppfyller kravet i 5 § första stycket eller 6 § första stycket,
2. överträder en bestämmelse i 9 §, 10 § andra stycket, 11 §, 12 § eller 14 § andra stycket,

3. överträder en bestämmelse i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller *en föreskrift* som har meddelats med stöd av den lagen, eller

3. överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller *föreskrifter* som har meddelats med stöd av den lagen, eller

4. överträder någon annan bestämmelse i en författning som reglerar företagets inlåningsverksamhet.
Om en innehavare som avses i 6 § andra stycket inte uppfyller kravet i 6 § första stycket, får inspektionen förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den i dess ledning diskvalificerade personen.

Om ett företag inte gör rättelse får inspektionen avföra det ur registret. Ett företag ska också avföras ur registret om det anmäler att det inte längre driver inlåningsverksamhet eller om det på annat sätt framgår att inlåningsverksamheten har upphört.

18 a §

Vid överträdelser enligt 18 § första stycket, som inte är ringa, får Finansinspektionen ingripa mot ett företag genom beslut om sanktionsavgift.

18 b §

Finansinspektionen får ingripa mot någon som ingår i företagets styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av

¹ Senaste lydelse 2009:74.

dem, om företaget har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket i ett företag, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

18 c §

Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

I försvårande riktning ska det beaktas om företaget tidigare har begått en överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om företaget eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och om företaget snabbt har upphört med överträdelsen eller den fysiska personen i företagets ledning snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Sanktionsavgift

18 d §

Sanktionsavgiften för ett företag ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall när det är fråga om överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som företaget erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande fem miljoner euro.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfällig, får omsättningen uppskattas.

Avgiften, som tillfaller staten, får inte vara så stor att företaget därefter inte uppfyller kravet i 5 §.

18 e §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

18 f §

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 18 c § samt till företagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som erhållits till följd av regelöverträdelsen.

18 g §

Vid ingripanden mot fysiska personer vid överträdelser enligt 18 b § ska Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a, 9 b och 9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Vid beslut om sanktionsavgift enligt denna lag ska 15 kap. 11–14 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om verkställighet av beslut om sanktionsavgift.

21 §

Finansinspektionens beslut enligt 15 § andra stycket får inte överklagas. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionens beslut enligt 15 § andra stycket och *beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas *till* allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 18 b § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inlett före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2005:405) om försäkringsförmedling

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2005:405) om försäkringsförmedling

dels att 8 kap. 1, 12, 13, 15–18 §§ och 10 kap. 1 § och rubrikerna närmast före 8 kap. 1, 12 och 15 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 8 kap. 1 a–1 c §§ och 13 a–13 c §§, och närmast före 8 kap. 13 c § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

Ingripande mot försäkringsförmedlare

Ingripande mot försäkringsförmedlare och vissa fysiska personer

1 §¹

Om en försäkringsförmedlare har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, eller enligt andra författningar som reglerar försäkringsförmedlarens verksamhet, samt föreskrifter som har meddelats med stöd av sistnämnda författningar, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att vidta åtgärd inom viss tid, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska försäkringsförmedlarens tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om försäkringsförmedlaren gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot försäkringsförmedlaren och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i försäkringsförmedlarens styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder försäkringsförmedlaren, eller är ersättare för någon av dem, om förmedlaren

¹ Senaste lydelse 2009:75.

har befunnits ansvarig för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en försäkringsförmedlare, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

1 b §

Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
2. försäkringsförmedlaren gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att försäkringsförmedlaren gör rättelse, eller
3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot försäkringsförmedlaren eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

1 c §

Utöver det som anges i 1 b § första stycket ska tidigare överträdelser beaktas i försvårande riktning.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. förmedlaren eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har

underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. förmedlaren snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

Straffavgift

Om en försäkringsförmedlare, ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsförmedlare som utövar försäkringsförmedling i Sverige enligt 3 kap. 2 § har meddelats beslut om anmärkning eller varning enligt 1, 8 eller 11 §, får Finansinspektionen besluta att försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller den utländska försäkringsförmedlaren *skall betala straffavgift.*

Avgiften tillfaller staten.

Sanktionsavgift

12 §

Om en försäkringsförmedlare, ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsförmedlare som utövar försäkringsförmedling i Sverige enligt 3 kap. 2 § har meddelats beslut om anmärkning eller varning enligt 1, 8 eller 11 §, får Finansinspektionen besluta att försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller den utländska försäkringsförmedlaren *ska betala en sanktionsavgift.*

13 §²

Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av omsättningen närmast föregående räkenskapsår för försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller filialen till en sådan utländsk försäkringsförmedlare som avses i 3 kap. 2 §. Om överträdelsen har skett under försäkringsförmedlarens, försäkringsföretagets eller filialens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av omsättningen närmast föregående räkenskapsår för försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller filialen till en sådan utländsk försäkringsförmedlare som avses i 3 kap. 2 § eller, i förekommande fall när det är fråga om överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller filialen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

² Senaste lydelse 2010:2070.

3. ett belopp i kronor motsvarande fem miljoner euro.

Om överträdelsen har skett under försäkringsförmedlarens, försäkringsföretagets eller filialens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget därefter inte uppfyller kraven i 8 kap. 3 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, 6 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 4 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

När avgiftens storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

13 a §

Vid ingripande enligt 1 a § ska sanktionsavgiften som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2 ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

13 b §

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 1 b § första stycket och 1 c § samt till företagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som erhållits till följd av regelöverträdelsen.

Sanktionsföreläggande

13 c §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer vid överträdelser enligt 1 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då

tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a, 9 b och 9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Verkställighet och beslut om straffavgift eller förseningsavgift

Verkställighet och beslut om sanktionsavgift eller förseningsavgift

15 §

Straffavgiften eller förseningsavgiften *skall* betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har *vunnit* laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften *ska* betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har *fått* laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkänts* eller den längre tid som anges i beslutet.

16 §

Finansinspektionens beslut *att påföra straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §.

Finansinspektionens beslut *om sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §.

17 §

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 15 §, *skall* Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 15 §, *ska* Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

18 §

En *straffavgift* eller förseningsavgift som *påförts* faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet *vann* laga kraft.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift som *har beslutats* faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet *fick* laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

10 kap.

1 §

Finansinspektionens beslut enligt 8 kap. 19 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas *hos* allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse *skall* gälla omedelbart.

Finansinspektionens beslut enligt 8 kap. 19 § andra stycket *och beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas *till* allmän förvaltningsdomstol.

Vid beslut om sanktion enligt 8 kap. 1 a § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse *ska* gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. Äldre bestämmelser gäller för

- a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
- b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 25 kap. 1 a, 9 och 12 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 kap.

1 a §¹

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i företaget samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 8 kap. 3–6, 8, 8 e, 9 eller 11 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 8 kap. 42 § 2, 4 och 6,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

¹ Senaste lydelse 2015:1032.

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig överträdelse av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, *upprepad eller systematisk* överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, *eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,*

16. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

17. i strid med 8 a kap. 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan,

18. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

19. i strid med 23 kap. 3 a § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera, eller

20. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillståndsel eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

*Lydelse enligt lagrådsremiss
Nya regler om marknader för
finansiella instrument (MiFID II
och MiFIR)*

Föreslagen lydelse

9 §

Sanktionsavgiften för ett svenskt värdepappersinstitut, en börs eller en svensk clearingorganisation ska fastställas till högst det högsta av

*1. ett belopp som per den 2 juli
2014 i kronor motsvarade fem
miljoner euro,*

1. tio procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,

2. två gånger den vinst som företaget erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. två gånger de kostnader som företaget undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *den* uppskattas.

För värdepappersinstitut får avgiften inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 8 kap. 3 § denna lag eller 6 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Nuvarande lydelse

2. tio procent av företagets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,

3. två gånger den vinst som företaget erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

4. två gånger de kostnader som företaget undvikit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *omsättningen* uppskattas.

Föreslagen lydelse

12 §²

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt värdepappersföretag som hör hemma inom EES och som driver verksamhet från filial i Sverige, att göra rättelse om det överträder någon av följande bestämmelser eller föreskrifter som meddelats med stöd av dem eller överträder bestämmelser i genomförandeförordningen som hänför sig till någon av följande bestämmelser:

- uppföranderegler m.m. i 8 kap. 1, 12 och 22–33 §§,
- hantering av limitorder i 9 kap. 1 §,
- systematiska internhandlare i 9 kap. 2–8 §§,
- information efter handel i 9 kap. 9 §,
- dokumentation i 10 kap. 2 §,

eller

– rapportering av transaktioner i 10 kap. 3 och 4 §§.

– rapportering av transaktioner i 10 kap. 3 och 4 §§, *eller*

– *lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.*

² Senaste lydelse 2012:197.

Om företaget inte följer föreläggandet, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda värdepappersföretaget att påbörja nya transaktioner i Sverige. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. Europeiska kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ska omedelbart informeras när ett förbud meddelas.

1. Denna lag träder i kraft den 2 augusti 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelse som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om upphävande av lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel

Härigenom föreskrivs att lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel ska upphöra att gälla den 26 juni 2017.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

Härigenom föreskrivs i fråga om offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

dels att 30 kap. 30 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 30 kap. 23 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

23 a §

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i tillsyn över efterlevnaden av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006, och lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen för uppgift i en anmälan eller utsaga om överträdelse av bestämmelse som gäller för den som myndighetens verksamhet avser, om uppgiften kan avslöja anmälarens identitet.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år.

30 §¹

Den tystnadsplikt som följer av 2 § första stycket första meningen, 4 § första stycket 2, 4 a § första stycket 2, 4 b § första stycket, 6 b § första stycket, 12 § första stycket och andra stycket 2, 12 a § första stycket och andra stycket 2, 12 b § första stycket 2, 13 §, 15 § första stycket 2, 23 § första stycket 2 och 27 § första stycket 2 och den tystnadsplikt som följer av

Den tystnadsplikt som följer av 2 § första stycket första meningen, 4 § första stycket 2, 4 a § första stycket 2, 4 b § första stycket, 6 b § första stycket, 12 § första stycket och andra stycket 2, 12 a § första stycket och andra stycket 2, 12 b § första stycket 2, 13 §, 15 § första stycket 2, 23 § första stycket 2, 23 a § och 27 § första stycket 2 och den tystnadsplikt

¹ Senaste lydelse 2016:1314.

ett förbehåll som gjorts med stöd av 9 § andra meningen, 14 § andra meningen, 26 § andra meningen eller 29 § andra meningen inskränker rätten enligt 1 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 2 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter.

Den tystnadsplikt som följer av 24 § inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om andra ekonomiska eller personliga förhållanden än affärs- och driftförhållanden för den som trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som är föremål för myndighetens verksamhet.

Den tystnadsplikt som följer av 18 § inskränker rätten att meddela och offentliggöra uppgifter, när det är fråga om uppgift om en enskilds personliga förhållanden vars röjande kan vålla allvarligt men.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:751) om betaltjänster
dels att 8 kap. 9, 14, 15, 16, 18–21 och 26 §§ och rubrikerna närmast
före 8 kap. 14 och 18 §§ ska ha följande lydelse,

dels att samt rubriken närmast före 8 kap. 8 § ska lyda ”Ingripande mot
betalningsinstitut och vissa fysiska personer”,

dels att det ska införas 10 nya paragrafer, 1 kap. 8 § och 8 kap. 8 a, 9 a,
15 a, 15 b, 16 a och 23 a–23 d §§, och närmast före 8 kap. 16 a § en ny
rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

8 §

*Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) 2015/847 av den
20 maj 2015 om uppgifter som ska
åtfölja överföringar av medel och
om upphävande av förordning
(EG) nr 1781/2006 ska inte tilläm-
pas på överföringar av medel inom
Sverige till en betalningsmot-
tagares betalkonto som uteslutande
möjliggör betalning för tillhanda-
hållande av varor eller tjänster,
om förutsättningarna enligt
artikel 2.5 a–c i förordning (EU)
2015/847 är uppfyllda.*

8 kap.

8 a §

*Finansinspektionen ska ingripa
mot någon som ingår i betalnings-
institutets styrelse eller är dess verk-
ställande direktör, eller ersättare för
någon av dem, om institutet har
befunnits ansvarigt för en över-
trädelse av lagen (2017:000) om
åtgärder mot penningtvätt och
finansiering av terrorism eller före-
skrifter som har meddelats med stöd
av den lagen eller en överträdelse av
förordning (EU) 2015/847.*

*Ett ingripande enligt första
stycket får ske endast om över-
trädelsen är allvarlig, upprepad
eller systematisk och personen i
fråga uppsåtlig eller av grov*

oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

- 1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos ett betalningsinstitut, eller*
- 2. beslut om sanktionsavgift.*

9 §

Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 §, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om betalningsinstitutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet som bedöms vara tillräckliga.

Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 och 8 a §§ om

- 1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,*
- 2. betalningsinstitutet gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att institutet gör rättelse, eller*
- 3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet eller den fysiska personen som bedöms vara tillräckliga.*

9 a §

Utöver det som anges i 9 § första stycket ska det i försvårande riktning beaktas om institutet eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

- 1. institutet eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och*
- 2. institutet snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.*

14 §

Om ett betalningsinstitut har fått anmärkning eller varning enligt 8 § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en *straffavgift*.

Avgiften tillfaller staten.

Om ett betalningsinstitut har fått anmärkning eller varning enligt 8 § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en *sanktionsavgift*.

15 §

Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av betalningsinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *den* uppskattas.

För ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 2 § ska omsättningen enligt andra stycket avse endast verksamheten med betaltjänster.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av betalningsinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *omsättningen* uppskattas.

15 a §

När det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847, ska den sanktionsavgift som kan beslutas enligt 14 § uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av betalningsinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som institutet gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande fem miljoner euro.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

15 b §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

1. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

16 §

När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges 9 § första stycket och 9 a § samt till betalningsinstitutets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts genom överträdelsen.

Sanktionsföreläggande

16 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer enligt 8 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna i 15 kap. 9 a, 9 b och 9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

18 §

En *straffavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har *vunnit* laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har *fått* laga kraft *eller sanktionsföreläggande godkänts* eller den längre tid som anges i beslutet.

19 §

Finansinspektionens beslut om *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utskökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Finansinspektionens beslut om *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utskökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

20 §

En *straffavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet *vann* laga kraft.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet *fick* laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

21 §

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26 eller 27 § att göra rättelse, om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med *Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november*

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26 eller 27 § att göra rättelse, om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med *förordning (EU) 2015/847*.

Prop. 2016/17:173 2006 om information om betalaren
Bilaga 6 som skall åtfölja överföringar av
medel och sådan lag som
kompletterar den förordningen.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster från en filial eller genom ett ombud enligt 3 kap. 26 § att göra rättelse om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med 4 och 5 kap.

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt första eller andra stycket ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

23 a §

Vid en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847, som inte är ringa, får Finansinspektionen ingripa mot en registrerad betaltjänstleverantör som är en juridisk person genom beslut om sanktionsavgift som bestäms i enlighet med 15 a §.

Om den registrerade betaltjänstleverantören är en fysisk person, får sanktionsavgift beslutas endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Avgiften tillfaller staten.

23 b §

Finansinspektionen ska ingripa mot en person som ingår i en registrerad betaltjänstleverantörs styrelse eller är dess verkställande direktör eller på motsvarande sätt företräder betaltjänstleverantören, eller ersättare för någon av dem, om den registrerade betaltjänstleverantören har befunnits ansvarig för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot

penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en registrerad betaljänstleverantör, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

23 c §

Vid beslut om ingripande enligt 23 a § andra stycket och 23 b § gäller 15 b och 16 a §§.

Vid verkställighet av beslut om sanktionsavgift gäller 18–20 §§.

23 d §

Vid valet av åtgärd eller sanktion enligt 23–23 b §§ och vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek ska Finansinspektionen ta hänsyn till de omständigheter som anges i 9 § första stycket, 9 a och 16 §§.

26 §

Finansinspektionens beslut enligt 23 § tredje stycket och 24 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionens beslut enligt 23 § tredje stycket och 24 § andra stycket och beslut om sanktionsföreläggande får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Vid beslut om sanktion enligt 8 c §, 23 a § andra stycket eller

*23 b § ska 15 kap. 9 c § lagen
(2004:297) om bank- och
finansieringsrörelse tillämpas i
fråga om domstols prövning av
inspektionens beslut.*

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelse som inträffat före ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs i fråga om försäkringsrörelselagen (2010:2043)
dels att 18 kap. 3, 16, 17, 18 och 20–23 §§ och 21 kap. 1 och 3 §§ och
rubrikerna närmast före 18 kap. 3, 16 och 20 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken före närmast före 18 kap. 1 § ska lyda ”Ingripande
mot försäkringsföretag och vissa fysiska personer”,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 18 kap. 1 a, 2 a, 3 a, 17 a,
17 b och 18 a §§, och närmast före 18 kap. 18 a § en ny rubrik av
följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i försäkringsföretagets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om företaget har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

2 a §

Ingripande enligt 1 a § sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i 1 a § första stycket i ett försäkringsföretag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

3 §¹

*Vid valet av ingripande ska
Finansinspektionen ta hänsyn till
hur allvarlig överträdelsen är och
hur länge den har pågått. Särskild
hänsyn ska tas till skador som har
uppstått och graden av ansvar.*

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
 2. försäkringsföretaget gör rättelse, eller
 3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.
2. försäkringsföretaget gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse, eller
 3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

3 a §

Utöver det som anges i 3 § första stycket ska det i försvärande riktning beaktas om försäkringsföretaget eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

¹ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

16 §²

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett försäkringsföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en *straffavgift*.

Avgiften tillfaller staten.

Om Finansinspektionen har meddelat ett beslut om anmärkning eller varning mot ett försäkringsföretag, får inspektionen besluta att företaget ska betala en *sanktionsavgift*.

17 §³

Straffavgiften ska fastställas till lägst *femtusen* kronor och högst *femtio* miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av försäkringsföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under försäkringsföretagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsföretaget *efter det att avgiften har påförts* inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

Sanktionsavgiften ska fastställas till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsföretaget *därefter* inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

17 a §

När det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen, ska den sanktionsavgift som kan beslutas enligt 16 § första stycket uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av försäkringsföretagets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som institutet gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande fem miljoner euro.

² Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

³ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsföretaget därefter inte uppfyller kraven enligt 4 kap. 1 §.

17 b §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

18 §⁴

När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 3 § första stycket och 3 a § samt till försäkringsföretagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som erhållits till följd av regelöverträdelsen.

Sanktionsföreläggande

18 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 1 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a, 9 b och 9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

⁴ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

20 §⁵

Straffavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har *vunnit* laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har *fått* laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkänts* eller inom den längre tid som anges i beslutet.

21 §⁶

Finansinspektionens beslut att ta ut *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 20 §.

Finansinspektionens beslut att ta ut *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 20 §.

22 §⁷

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 20 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

23 §⁸

En beslutad *straffavgift* eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet *vann* laga kraft.

En beslutad *sanktionsavgift* eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet *fick* laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

⁵ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

⁶ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

⁷ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

⁸ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

21 kap.

1 §⁹

Finansinspektionens beslut i ärenden enligt 17 kap. 13 § första stycket och 18 kap. 26 § andra stycket får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut i ärenden enligt 17 kap. 13 § första stycket och 18 kap. 26 § andra stycket *samt beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

3 §¹⁰

Andra beslut av Finansinspektionen i enskilda fall enligt denna lag får överklagas *hos* allmän förvaltningsdomstol.

Andra beslut av Finansinspektionen i enskilda fall enligt denna lag får överklagas *till* allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 18 kap. 2 a § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

2. Äldre bestämmelser gäller för

a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och

b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

⁹ Senaste lydelse 2015:700.

¹⁰ Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2015:700.

Förslag till lag om ändring i fastighetsmäklarlagen (2011:666)

Prop. 2016/17:173
Bilaga 6

Härigenom föreskrivs i fråga om fastighetsmäklarlagen (2011:666) dels att 7, 28 och 29 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas tre nya paragrafer, 29 a–29 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Bestämmelser om vissa skyldigheter för den som driver verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Bestämmelser om vissa skyldigheter för den som driver verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering finns i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

28 §¹

Fastighetsmäklarinspektionen utövar tillsyn över de fastighetsmäklare som är registrerade enligt 5 §. Inspektionen ska se till att fastighetsmäklarna i sin verksamhet uppfyller sina skyldigheter enligt denna lag. Inspektionen ska inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn även enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen.

Fastighetsmäklarinspektionen utövar tillsyn över de fastighetsmäklare som är registrerade enligt 5 §. Inspektionen ska se till att fastighetsmäklarna i sin verksamhet uppfyller sina skyldigheter enligt denna lag. Inspektionen ska inom sitt verksamhetsområde utöva tillsyn även enligt lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

En registrerad mäklare är skyldig att låta Fastighetsmäklarinspektionen granska akter, bokföring och övriga handlingar som hör till verksamheten samt att lämna de uppgifter som begärs för tillsynen.

Vid tillsyn enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism får Fastighetsmäklarinspektionen, när den anser det är nödvändigt, genomföra en undersökning på plats hos en registrerad mäklare.

¹ Senaste lydelse 2012:19.

Fastighetsmäklarinspektionen ska återkalla registreringen för den fastighetsmäklare som

1. inte längre uppfyller kraven enligt 6 §,
 2. inte betalar registreringsavgift *eller*
 3. handlar i strid mot sina skyldigheter enligt denna lag.
2. inte betalar registreringsavgift,
 3. handlar i strid mot sina skyldigheter enligt denna lag, *eller*
 4. överträder en bestämmelse i lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om det kan anses tillräckligt, får Fastighetsmäklarinspektionen i stället meddela varning eller erinran. Är förseelsen ringa, får påföljd *underlåtas*.

Om det kan anses tillräckligt, får Fastighetsmäklarinspektionen i stället meddela varning eller erinran *eller, vid överträdelse enligt första stycket 4, utfärda ett föreläggande att göra rättelse*. Är förseelsen ringa, får *inspektionen avstå från påföljd*.

Fastighetsmäklarinspektionen eller, efter överklagande, domstol får besluta att en återkallelse av registrering ska gälla omedelbart.

29 a §

När en mäklare meddelas varning eller erinran för en överträdelse enligt 29 § första stycket 4, får Fastighetsmäklarinspektionen besluta att mäklaren ska betala en sanktionsavgift.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som gjorts av mäklaren till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, *eller*
 2. ett belopp i kronor motsvarande en miljon euro.
- Avgiften tillfaller staten.*

29 b §

Vid ingripande på grund av en överträdelse enligt 29 § första stycket 4 och vid fastställande av sanktionsavgift enligt 29 b § ska

² Senaste lydelse 2012:19.

*Fastighetsmäklarinspektionen
tillämpa 7 kap. 13 och 16 §§ lagen
(2017:000) om åtgärder mot
penningtvätt och finansiering av
terrorism.*

Prop. 2016/17:173
Bilaga 6

29 c §

*I fråga om verkställighet av
beslut om sanktionsavgift tillämpas
7 kap. 21–23 §§ lagen (2017:000)
om åtgärder mot penningtvätt och
finansiering av terrorism.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
 2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelse som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2011:755) om elektroniska pengar

dels att 5 kap. 9, 14, 15, 16, 18–21 och 26 §§ och rubrikerna närmast före 5 kap. 14 och 18 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 5 kap. 8 § ska lyda ”Ingripande mot institut för elektroniska pengar och vissa fysiska personer” och att rubriken närmast före 5 kap. 23 § ska lyda ”Ingripande mot registrerade utgivare och vissa fysiska personer”,

dels att det ska införas nio nya paragrafer, 5 kap. 8 a, 9 a, 15 a, 15 b 16 a och 23 a–23 d §§, och närmast före 5 kap. 16 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

8 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i styrelsen för institutet för elektroniska pengar eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om institutet har befunnits ansvarigt för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket

2. beslut om sanktionsavgift.

9 §

*Vid valet av ingripande ska
Finansinspektionen ta hänsyn till
hur allvarlig överträdelsen är och
hur länge den har pågått. Särskild
hänsyn ska tas till skador som har
uppstått och graden av ansvar.*

Finansinspektionen får avstå från
ingripande enligt 8 § om en över-
trädelse är ringa eller ursäktlig, om
institutet för elektroniska pengar gör
rättelse eller om någon annan myn-
dighet har vidtagit åtgärder mot
institutet som bedöms vara tillräck-
liga.

Finansinspektionen får avstå från
ingripande enligt 8 och
8 a §§ om

1. en överträdelse är ringa eller
ursäktlig,

2. institutet för elektroniska
pengar gör rättelse eller om den
fysiska personen verkat för att
institutet gör rättelse, eller

3. någon annan myndighet har
vidtagit åtgärder mot institutet
eller den fysiska personen som
bedöms vara tillräckliga.

9 a §

*Utöver det som anges i 9 § första
stycket ska det i försvårande riktning
beaktas om institutet eller den
fysiska personen tidigare har begått
en överträdelse.*

*I förmildrande riktning ska det
beaktas om*

1. institutet eller den fysiska per-
sonen i väsentlig utsträckning genom
ett aktivt samarbete har underlättat
Finansinspektionens utredning, och

2. institutet snabbt har upphört med
överträdelsen, eller den fysiska
personen snabbt verkat för att över-
trädelsen ska upphöra, sedan den
anmälts till eller påtalats av Finans-
inspektionen.

Straffavgift

Sanktionsavgift

14 §

Om ett institut för elektroniska
pengar har fått anmärkning eller
varning enligt 8 § eller varning enligt
11 §, får Finansinspektionen besluta

Om ett institut för elektroniska
pengar har fått anmärkning eller
varning enligt 8 § eller varning enligt
11 §, får Finansinspektionen besluta

att institutet ska betala en *straffavgift*.

Avgiften tillfaller staten.

att institutet ska betala en *sanktionsavgift*.

15 §

Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av omsättningen i institutet för elektroniska pengar närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *den* uppskattas.

För ett institut för elektroniska pengar som även bedriver annan verksamhet än utgivning av elektroniska pengar ska omsättningen enligt andra stycket avse endast verksamheten med utgivning av elektroniska pengar.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av omsättningen i institutet för elektroniska pengar närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får *omsättningen* uppskattas.

15 a §

När det är fråga om överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847 ska sanktionsavgiften som kan beslutas enligt 14 § uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av institutets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som institutet gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande fem miljoner euro.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

15 b §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

16 §

När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

När sanktionsavgiftens storlek fastställs, ska hänsyn tas till sådana omständigheter som anges 9 § första stycket och 9 a § samt till institutets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som erhållits genom överträdelsen.

Sanktionsföreläggande

16 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer enligt 8 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna i 15 kap. 9 a, 9 b och 9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

En straffavgift eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift och förseningsavgift

En sanktionsavgift eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har fått laga kraft eller sanktionsföreläggande godkänts eller den längre tid som anges i beslutet.

18 §

Finansinspektionens beslut om *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

19 §

Finansinspektionens beslut om *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

20 §

En *straffavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet *vann* laga kraft.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet *fick* laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

21 §

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26–28 §§ att göra rättelse om utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel och sådan lag som kompletterar den förordningen.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26–28 §§ att göra rättelse om utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med förordning (EU) 2015/847.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag att göra rättelse, om

1. det är fråga om ett företag som enligt 3 kap. 26 §

a) ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster genom filial i Sverige, eller

b) tillhandahåller betaltjänster, distribuerar elektroniska pengar eller löser in elektroniska pengar genom ombud i Sverige, och

2. utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med bestämmelserna i 4 kap. denna lag eller 4 och 5 kap. lagen (2010:751) om betaltjänster.

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt första eller andra stycket, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

23 a §

Vid en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847, som inte är ringa, får Finansinspektionen ingripa mot en registrerad utgivare av elektroniska pengar genom beslut om sanktionsavgift som bestäms i enlighet med 15 a §.

Avgiften tillfaller staten.

23 b §

Finansinspektionen ska ingripa mot en person som ingår i den registrerade utgivarens styrelse eller är dess verkställande direktör, eller är ersättare för någon av dem, om den registrerade utgivaren har befunnits ansvarig för överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen eller en överträdelse av förordning (EU) 2015/847.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, systematisk eller upprepad och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst

tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos en utgivare av elektroniska pengar, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

23 c §

Vid beslut om ingripande enligt 23 b § gäller 15 b och 16 a §§.

Vid verkställighet av beslut om sanktionsavgift gäller 18–20 §§.

23 d §

Vid valet av åtgärd eller sanktion enligt 23–23 b §§ och vid bestämmande av sanktionsavgiftens storlek ska Finansinspektionen ta hänsyn till de omständigheter som anges i 9 § första stycket, 9 a och 16 §§.

26 §

Finansinspektionens beslut att förelägga den som bedriver en viss verksamhet att lämna de uppgifter som behövs för att inspektionen ska kunna bedöma om verksamheten är tillståndspliktig enligt denna lag får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Finansinspektionens beslut att förelägga den som bedriver en viss verksamhet att lämna de uppgifter som behövs för att inspektionen ska kunna bedöma om verksamheten är tillståndspliktig enligt denna lag *samt beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Vid beslut om sanktion enligt 8 a eller 23 b § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 6

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Häringenom föreskrivs att 39 kap. 14 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

39 kap.

14 §¹

En beskattningsbar person som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EU-land ska vid en transaktion som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för köparen.

Första stycket gäller även för en transaktion som understiger 10 000 kronor men som kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska nödvändiga identifikationsuppgifter dokumenteras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § första stycket 1, 3 § första stycket 2, 5 § 2 a och 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska även tillämpas vid transaktioner som avses i första och andra styckena.

Bestämmelserna i 3 kap. 1 § första stycket, 5 och 14–16 §§ lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska även tillämpas vid transaktioner som avses i första och andra styckena.

Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.

¹ Senaste lydelse 2013:369.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

dels att 14 kap. 2, 9, 11, 12, 13 och 15–18 §§, 16 kap. 1 § och rubrikerna närmast före 14 kap. 9, 11 och 15 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 14 kap. 1 § ska lyda ”Ingripanden mot svenska AIF-förvaltare och vissa fysiska personer”,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 14 kap. 1 a, 2 a, 9 a, 9 b, 12 a och 13 a §§ och närmast före 14 kap. 13 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i en AIF-förvaltares ledning eller styrelse eller är förvaltarens verkställande direktör eller motsvarande, eller är ersättare för någon av dem, om förvaltaren har befunnits ansvarig för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om AIF-förvaltarens överträdelse är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket i en AIF-förvaltare, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

2 §

Vid valet av sanktion ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsens

Finansinspektionen får avstå från ingripande *enligt 1 §* om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om AIF-förvaltaren gör rättelse eller om något annat organ har vidtagit åtgärder mot förvaltaren som bedöms tillräckliga.

art, skador som uppstått och graden av ansvar.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,

2. AIF-förvaltaren gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att förvaltaren gör rättelse, eller

3. något annat organ har vidtagit åtgärder mot förvaltaren eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

2 a §

Utöver det som anges i 2 § första stycket ska det i försvårande riktning beaktas om AIF-förvaltaren eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och den tid som har gått mellan de olika överträdelserna.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. förvaltaren eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. förvaltaren snabbt har upphört med överträdelserna, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelserna ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

**Ingripanden mot
AIF-förvaltare som förvaltar
alternativa investeringsfonder
som inte överstiger vissa
tröskelvärden**

**Ingripanden mot
AIF-förvaltare som förvaltar
alternativa investeringsfonder
som inte överstiger vissa
tröskelvärden och mot vissa
fysiska personer**

9 §

Om en AIF-förvaltare som är registrerad enligt 2 kap. har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, fondbestämmelserna, bolagsordningen eller motsvarande regelverk för en alternativ investeringsfond, företagets bolagsordning,

stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då förelägga förvaltaren att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller utfärda en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska förvaltaren avregistreras eller, om det är tillräckligt, varning meddelas. *Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig eller om förvaltaren gör rättelse.*

Prop. 2016/17:173
Bilaga 6

Finansinspektionen ska då förelägga förvaltaren att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller utfärda en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska förvaltaren avregistreras eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

9 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ledningen eller styrelsen eller är verkställande direktör eller motsvarande i en AIF-förvaltare som är registrerad enligt 2 kap., eller är ersättare för någon av dem, om förvaltaren har befunnits ansvarig för en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om AIF-förvaltarens överträdelse är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtlig eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

- 1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket i en AIF-förvaltare, eller*
- 2. beslut om sanktionsavgift.*

9 b §

Vid valet av åtgärd eller sanktion enligt 9 eller 9 a § ska Finansinspektionen ta hänsyn till de omständigheter som anges i 2 § första stycket och 2 a §.

Finansinspektionen får avstå

från ingripande om någon av de förutsättningar som anges i 2 § andra stycket är uppfyllda.

Straffavgift

Sanktionsavgift

11 §

Om en AIF-förvaltare har fått anmärkning eller varning, får Finansinspektionen besluta att förvaltaren ska betala en *straffavgift*. Detta gäller dock inte om varningen bara omfattar fall som avses i 4 § första stycket 2 eller 4 eller 10 § första stycket 2 eller 4.

Om en AIF-förvaltare har meddelats beslut om anmärkning eller varning, får Finansinspektionen besluta att förvaltaren ska betala en *sanktionsavgift*. Detta gäller dock inte om varningen bara omfattar fall som avses i 4 § första stycket 2 eller 4 eller 10 § första stycket 2 eller 4.

Avgiften tillfaller staten.

12 §

Straffavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor. Avgiften får inte överstiga tio procent av förvaltarens omsättning under närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under förvaltarens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

Sanktionsavgiften ska fastställas till högst det högsta av

1. ett belopp motsvarande fem miljoner euro,

2. tio procent av AIF-förvaltarens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall när det är fråga om överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen, motsvarande omsättning på koncernnivå, eller

3. två gånger den vinst som förvaltaren gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Sanktionsavgiften får inte bestämmas till ett lägre belopp än 5 000 kronor. Om överträdelsen har skett under förvaltarens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

12 a §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska fastställas till högst det högsta av

1. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro, eller

2. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa.

Avgiften tillfaller staten.

13 §

När *straffavgiftens* storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till *hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.*

När *sanktionsavgiftens* storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till *sådana omständigheter som anges 2 § första stycket och 2 a § samt till AIF-förvaltarens eller den fysiska personens finansiella ställning och den vinst som gjorts till följd av överträdelsen, om den går att fastställa.*

Sanktionsföreläggande

13 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer enligt 1 a eller 9 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 12 kap. 9 a, 9 b och 9 d §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

En *straffavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom 30 dagar efter det att *beslutet* om att ta ut avgiften *har vunnit* laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Verkställighet av beslut om sanktionsavgift och förseningsavgift

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom *trettio* dagar efter det att *ett beslut* om att ta ut avgiften *fått* laga kraft eller *sanktionsföreläggandet godkänts* eller den längre tid som anges i beslutet *eller föreläggandet.*

16 §

Finansinspektionens beslut om *straffavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt *utsökningsbalken,*

Finansinspektionens beslut om *sanktionsavgift* eller förseningsavgift får verkställas enligt *utsöknings-*

om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §.

balkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §.

17 §

Om *straffavgiften* eller förseningsavgiften inte *har betalats* inom den tid som anges i 15 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning.

Om *sanktionsavgiften* eller förseningsavgiften inte *betalas* inom den tid som anges i 15 §, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

18 §

En *straffavgift* eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet att ta ut avgiften *vann* laga kraft.

En *sanktionsavgift* eller förseningsavgift *som har beslutats* faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet att ta ut avgiften *fick* laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

16 kap.

1 §¹

Finansinspektionens beslut enligt 13 kap. 14 § *och* 14 kap. 23 § andra stycket får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 13 kap. 14 § *samt* 14 kap. 13 a § *och* 23 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag eller beslut enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013, i den ursprungliga lydelsen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, i den ursprungliga lydelsen, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, i den ursprungliga lydelsen, får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 14 kap. 1 a eller 9 a § ska 12 kap. 9 c § lagen (2004:46) om värdepappersfonder tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

¹ Senaste lydelse 2016:1330.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 6

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

dels att 20, 27, 29, 31 och 35 §§ och rubriken närmast före 20 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 20 a–20 c, 26 a, 26 b och 27 a §§, och närmast före 27 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Ingripanden mot företag som driver verksamhet enligt denna lag

Ingripanden mot företag som driver verksamhet enligt denna lag och vissa fysiska personer

20 §

Om ett företag åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, bolagsordning, stadgar eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska företagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om företaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

20 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår företagets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om företaget har befunnits ansvarigt för överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i

fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos ett företag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

20 b §

Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,

2. företaget gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse, eller

3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

20 c §

Utöver det som anges i 20 b § ska det i försvårande riktning beaktas om företaget eller den fysiska personen tidigare har begått en överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

26 a §

När det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen gäller i stället för 26 § att sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande fem miljoner euro.

26 b §

En sanktionsavgift för en fysisk person ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen erhållit till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

27 §

När sanktionsavgiftens storlek beslutas, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

När sanktionsavgiftens storlek beslutas, ska hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 20 b § första stycket och 20 c § och företagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen.

27 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 20 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a, 9 b och 9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

29 §

Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om att ta ut avgiften har *vunnit* laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Sanktionsavgiften eller förseningsavgiften ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om att ta ut avgiften har *fått* laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkänts* eller den längre tid som anges i beslutet.

31 §

En sanktionsavgift eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet att ta ut avgiften *vann* laga kraft.

En sanktionsavgift eller förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet att ta ut avgiften *fick* laga kraft *eller sanktionsföreläggandet godkändes*.

35 §

Finansinspektionens beslut enligt 24 § andra stycket får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 24 § andra stycket och *beslut om sanktionsföreläggande* får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid beslut om sanktion enligt 20 a § ska 15 kap. 9 c § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse tillämpas i fråga om domstols prövning av inspektionens beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 26 juni 2017.
2. Äldre bestämmelser gäller för
 - a) tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2017-03-27

Närvarande: F.d. justitieråden Gustaf Sandström och Lena Moore samt justitierådet Ingemar Persson.

Ytterligare åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Enligt en lagrådsremiss den 23 februari 2017 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag (2017:000) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,
2. lag (2017:000) om registrering av verkliga huvudmän,
3. lag om ändring i lotterilagen (1994:1000),
4. lag om ändring i pantbankslagen (1995:1000),
5. lag om ändring i lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet,
6. lag om ändring i kasinolagen (1999:355),
7. lag om ändring i revisorslagen (2001:883),
8. lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
9. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
10. lag om ändring i lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
11. lag om ändring i lagen (2005:405) om försäkringsförmedling,
12. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
13. lag om upphävande av lagen (2008:99) om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel,
14. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
15. lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster,
16. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (2010:2043),
17. lag om ändring i fastighetsmäklarlagen (2011:666),
18. lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
19. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
20. lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
21. lag om ändring i lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Jonas Karlsson och departementssekreteraren Thérèse Orlando Rülcker.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Inledande kommentarer

I ett antal lagförslag (5, 8, 10, 11, 12, 15, 16, 18, 20 och 21) anges att sanktionsavgiften vid överträdelser ska fastställas till ett belopp som ”per (en viss dag) i kronor motsvarade fem miljoner euro”. Eftersom

kronkursen den angivna dagen är känd bör beloppet, avrundat, uttryckas i svenska kronor direkt i lagtexten (se prop. 2016/17:78 s. 32 f. och Lagrådets yttrande s. 67).

I några lagförslag (8, 9 och 12) finns sedan tidigare angivet att det vid beräkning av sanktionsavgiftens storlek ska tas hänsyn till inte bara ”vinst” till följd av en regelöverträdelse utan även till ”kostnader” som undvikits. Lagrådet förordar att bestämmelserna i den delen utgår, se Lagrådets yttrande den 3 mars 2017 över lagrådsremissen Nya regler om marknader för finansiella instrument (MiFID II och MiFIR).

Sanktionsavgiftens maximibelopp har i lagförslagen utformats på olika sätt. I flera används formuleringen ”sanktionsavgiften ska fastställas till högst det högsta av...” medan i andra samma sak har uttryckts som att sanktionsavgiften ska ”som högst fastställas till det högsta av”. Det är önskvärt om samma uttryck används i alla lagar på området.

Genom hänvisning i en bestämmelse i lagförslag 3, 4 och 6 föreslås att ett antal paragrafer i 7 kap. penningtvättslagen om ingripande och tillsyn ska tillämpas samtidigt som det av en överklagandebestämmelse framgår att ytterligare en paragraf av samma slag (7 kap. 19 §) ska tillämpas. Lämpligen kan hänvisningen i den första bestämmelsen kompletteras med 7 kap. 19 § och den senare bestämmelsen utgå.

I lagförslag 5, 10, 11, 15, 16, 18 och 21 hänvisas i en bestämmelse till regler om sanktionsföreläggande i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och i en överklagandebestämmelse till 15 kap. 9 c § samma lag. Lämpligen kan hänvisningen i den första bestämmelsen kompletteras med 15 kap. 9 c § och den senare bestämmelsen utgå. Motsvarande gäller hänvisningar till lagen om värdepappersfonder i lagförslag 20.

I flera lagförslag (bl.a. 1, 9, 10, 11, 15, 16, 18, 20) finns bestämmelser om förutsättningarna för ingripande mot en företrädare i förhållande till överträdelser från företagets sida. Bestämmelserna bör ses över vid den fortsatta beredningen. Därvid bör det uppmärksammas att ett företags tidigare överträdelse inte får läggas en företrädare till last, såvida inte företrädaren själv medverkat vid överträdelser. Vidare är det eftersträvanvärt att bestämmelserna i de olika lagarna ges en så långt möjligt likartad utformning.

I merparten av lagförslagen föreslås i övergångsbestämmelserna att äldre bestämmelser ska gälla för ”tillsynsärenden som inletts före ikraftträdandet” liksom för ”överträdelser som inträffat före ikraftträdandet”. Övergångsregleringen bör enbart anknyta till överträdelser begångna före ikraftträdandet; de nya bestämmelserna bör tillämpas i pågående tillsynsärenden som inte specifikt gäller överträdelser som inträffat före ikraftträdandet.

Nu redovisade synpunkter redovisas inte ytterligare i anslutning till de olika lagförslagen.

1 kap. 1 § och rubrikerna närmast före 1 och 2 §§

Innehållet i 1 § första stycket andra meningen och andra stycket är av sådan karaktär att det lämpar sig bättre att tas in i författningskommentaren till paragrafen.

Med den ändringen består paragrafen av endast en mening. Därmed kan rubriken närmast före 1 § ändras till ”Lagens syfte och tillämpningsområde” och rubriken närmast före 2 § utgå.

1 kap. 2 §

Punkten 20 bör ges följande lydelse.

20. yrkesmässig rådgivning avseende skatter och avgifter (skatterådgivare).

1 kap. 5 §

Paragrafen hänför sig till 2 § första stycket 1–8 och 10–12 och bör placeras närmast efter 2 §. Därmed ska 3 och 4 §§ betecknas 4 och 5 §§.

2 kap. 1 och 2 §§ och remissens 3 kap. 11–13 §§

I 2 kap. 1 § beskrivs vad som avses med sårbarhetsanalys och riskanalys. Vid sårbarhetsanalysen ska verksamhetsutövaren beakta produkternas eller tjänsternas art och möjliga tillvägagångssätt för att utnyttja dem för penningtvätt och finansiering av terrorism. I den efterföljande riskanalysen, som ska grundas på sårbarhetsanalysen, ska en bedömning göras av hur stor risken är att en sårbarhet utnyttjas och att produkterna eller tjänsterna används för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Vid denna analys ska beaktas vilka slag av kunder och distributionskanaler som finns i verksamheten och geografiska riskfaktorer.

Vid sårbarhetsanalysen och riskanalysen ska verksamhetsutövaren beakta information från myndigheter om bl.a. tillvägagångssätt för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Omfattningen av sårbarhetsanalysen och riskanalysen ska bestämmas av verksamhetsutövarens storlek, art och risker i verksamheten. Enligt 2 § ska analyserna ingå i en samlad riskbedömning som ska uppdateras vid behov.

Den samlade riskbedömningen ska användas vid utformningen av rutiner, riktlinjer m.m. Den spelar också en roll vid riskklassificering av kunder enligt remissens 3 kap. 11–13 §§.

Lagrådet noterar först att begreppet risk inte definieras i nuvarande lag och att någon definition inte heller finns i direktivet eller i utredningens lagförslag. Det förekommer inte heller någon uppdelning i en sårbarhetsanalys och en riskanalys. Så t.ex. heter det i utredningens förslag att ett antal faktorer (såsom verksamhetens typ av kunder, produkter, tjänster, distributionskanaler och geografiska riskfaktorer) ska beaktas vid riskbedömningen.

Vid remissbehandlingen av utredningens betänkande konstaterade Brottsförebyggande rådet (BRÅ) att verksamhetsutövarna förutsattes genomföra en analys av sårbarheten i sina ”system” och i produkter eller tjänster. En sådan analys borde enligt BRÅ kompletteras med en riskbedömning avseende sannolikheten för brottsrelaterad penninghantering.

Det är uppenbart att BRÅ:s synpunkter har vägt tungt i arbetet med denna del av lagrådsremissen. I sitt första steg avser den lösning som valts i det remitterade förslaget emellertid bara produkter och tjänster. Anses dessa vara sårbara ska i nästa steg sårbarheten relateras till riskfaktorer avseende distributionskanaler etc.

Enligt Lagrådet framstår det inte som klart att den i remissen valda lösningen fullt ut tillgodoser syftet med regleringen. Det kan förekomma att produkter eller tjänster inte bedöms som sårbara i sig utan att bristen (sårbarheten) ligger i andra delar av ”systemet”, t.ex. i distributionskanalerna. Bedömningen av sårbarhet och risk bör avse alla faktorer (jfr direktivet och utredningsförslaget).

Lagrådet förordar mot bakgrund av det anförda att rubriken före 2 kap. 1 § ändras till ”Allmän riskbedömning” och 1 och 2 §§ ges följande lydelse.

1 § En verksamhetsutövare ska göra en bedömning av hur de produkter och tjänster som tillhandahålls i verksamheten kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism (allmän riskbedömning).

Vid den allmänna riskbedömningen ska särskilt beaktas vilka slags produkter och tjänster som tillhandahålls, vilka kunder och distributionskanaler som finns och vilka geografiska faktorer som föreligger. Hänsyn ska också tas till uppgifter från myndigheter om misstänkta transaktioner och använda tillvägagångssätt och till andra av myndigheter lämnade uppgifter av betydelse.

2 § Omfattningen av den allmänna riskbedömningen ska bestämmas med hänsyn till verksamhetsutövarens storlek och art och de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan antas föreligga. Riskbedömningen ska utformas så att den kan ligga till grund för verksamhetsutövarens rutiner, riktlinjer och övriga åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Den allmänna riskbedömningen ska dokumenteras och hållas uppdaterad.

Bestämmelserna om riskklassificering av kunden i 3 kap. 11–13 §§, och rubriken före 11 §, bör lämpligen placeras i 2 kap. direkt efter bestämmelserna om allmän riskbedömning som 3–5 §§. Rubriken före (nya) 3 § bör då ändras till ”Riskbedömning av kunder”.

Punkten 5 i remissens 3 kap. 12 § omfattas av punkten 2 och kan utgå. Punkten 6 (nya punkt 5) i samma paragraf bör formuleras med hänsyn till att handel med ett företags värdepapper inte behöver ske på en marknad i den stat där företaget har hemvist utan också kan ske på en annan marknad inom eller utanför EES.

Lagrådet föreslår att bestämmelserna formuleras enligt följande.

Prop. 2016/17:173

Bilaga 7

3 § (remissens 3 kap. 11 §) En verksamhetsutövare ska bedöma den risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen (kundens riskprofil). Kundens riskprofil ska bestämmas med utgångspunkt i den allmänna riskbedömningen och verksamhetsutövarens kännedom om kunden.

När det behövs för att bestämma kundens riskprofil ska verksamhetsutövaren beakta omständigheter som avses i 4 och 5 §§. Kundens riskprofil ska följas upp under pågående affärsförbindelser och ändras när det finns anledning till det.

4 § (remissens 3 kap. 12 §) Som omständigheter som kan tyda på att risken för penningtvätt och finansiering av terrorism är låg kan verksamhetsutövaren beakta bland annat att kunden

1. är en stat, ...,
2. har hemvist inom EES,
3. har hemvist i en stat som har bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism som motsvarar bestämmelserna i denna lag och som tillämpar dessa bestämmelser på ett effektivt sätt,
4. har hemvist i en stat som har en låg nivå av korruption och annan relevant brottslighet, och
5. är ett företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES eller på en motsvarande marknad utanför EES.

5 § (remissens 3 kap. 13 §) Som omständigheter som kan tyda på att risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög kan verksamhetsutövaren beakta bland annat att

1. kundens ägarstruktur ...,
2. kunden bedriver ...,
3. kunden är en ...,
4. kunden är en juridisk person, en trust eller en liknande juridisk konstruktion som har till syfte att förvalta en viss fysisk persons tillgångar,
5. kunden har hemvist ...,
6. kunden har hemvist ...,
7. kunden har hemvist ...,
8. kunden har hemvist ...,
9. affärsrelationer eller ..., och
10. betalning av ... saknar koppling till kunden.

Remissens 2 kap. 3–13 §§

I 4–7 §§ finns bestämmelser om rutiner och riktlinjer för dotterföretag och filialer. En utländsk filial till ett svenskt företag utgör inte ett självständigt subjekt i förhållande till det företag som filialen hör till utan omfattas av de interna rutiner som en verksamhetsutövare ska fastställa enligt 3 §. Det kan mot den bakgrunden övervägas att begränsa regleringen i dessa paragrafer till att gälla dotterföretag. I den lagtext Lagrådet föreslår i det följande har filialer strukits.

I regleringen används ordet ”verksamhet” på ett sätt som inte omedelbart klargör om det är det land där dotterföretaget har hemvist

som avses eller, i förekommande fall, ett annat land där faktisk verksamhet bedrivs. Användningen av ordet hemviststaten i 6 § talar emellertid för att är det förstnämnda alternativet som gäller (jfr också artikel 45.3 i direktivet) och den tolkningen har också bekräftats vid föredragningen. Bestämmelserna i 6 och 7 §§ bör förtydligas i detta avseende.

Vid föredragningen har uppgetts att kravet i remissens 4–6 §§ att fastställa gemensamma rutiner och riktlinjer gäller enbart för det yttersta moderföretaget i de fall en koncern är uppbyggd i flera led med underkoncerner. Det bör återspeglas i lagtexten.

Bestämmelserna i 12 och 13 §§ om förbud mot anonyma konton och förbindelser med brevlådebanks, och rubriken före 12 §, bör placeras omedelbart efter (nya) 3–5 §§, som 6 och 7 §§.

Det innebär att paragraferna efter rubriken Rutiner och riktlinjer (remissens 3–11 §§) ska betecknas 8–16 §§.

Med vissa redaktionella ändringar kan nya 8–12 §§ (remissens 3–7 §§) med rubriker ges följande lydelse.

Interna rutiner och riktlinjer

8 § (remissens 3 §) En verksamhetsutövare ska ha dokumenterade rutiner och riktlinjer avseende åtgärder för kundkännedom, övervakning och rapportering, samt för behandling av personuppgifter.

Rutinerna och riktlinjerna ska fortlöpande anpassas efter nya och förändrade risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Rutinernas och riktlinjernas omfattning och innehåll ska bestämmas med hänsyn till verksamhetsutövarens storlek, art och riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism som identifierats i den allmänna riskbedömningen.

Rutiner och riktlinjer för koncerner

9 § (remissens 4 §) En verksamhetsutövare som är det yttersta moderföretaget i en koncern ska fastställa gemensamma rutiner och riktlinjer för koncernen.

De gemensamma rutinerna och riktlinjerna ska åtminstone omfatta rutiner och riktlinjer för behandling av personuppgifter och informationsutbyte inom koncernen för att säkerställa att information om misstänkt penningtvätt och finansiering av terrorism och andra relevanta uppgifter vid behov sprids till berörda inom koncernen.

10 § (remissens 5 §) En verksamhetsutövare som avses i 9 § första stycket ska se till att gemensamma rutiner och riktlinjer tillämpas inom koncernen.

Särskilda krav i fråga om dotterföretag utanför EES

11 § (remissens 6 §) En verksamhetsutövare som avses i 9 § första stycket ska se till att dotterföretag med hemvist i ett land utanför EES (hemviststaten) tillämpar bestämmelserna i denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, om bestämmelserna för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism är mindre ingripande i det landet.

12 § (remissens 7 §) Om kraven i 10 eller 11 § inte kan uppfyllas i fråga om ett dotterföretag utanför EES på grund av bestämmelser i hemviststaten, ska en verksamhetsutövare som avses i 9 § första stycket vidta åtgärder för att effektivt hantera den ökade risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som därigenom uppkommer.

Verksamhetsutövaren ska underrätta tillsynsmyndigheten om kraven inte kan uppfyllas.

3 kap. och remissens 4 kap. 9 §

Remissens 3 kap. 4, 5, 9 och 6 §§ bör, i nämnd ordning, samlas under en gemensam (kursiverad) underrubrik, ”Identifiering och kontroll av kunden” varvid 6 §, som behandlar skilda frågor, bör delas upp i två paragrafer (och rubrikerna före remissens 5, 6 och 9 §§ utgå).

Remissens 7 och 8 §§ bör samlas under en gemensam (kursiv) underrubrik ”Information om och uppföljning av affärsförbindelser” (och rubriken före 8 § utgå).

Förbudsbestämmelserna i 10 § avviker från kapitlets övriga bestämmelser och placeras lämpligen först i kapitlet under (fet) rubrik ”Förbud mot affärsförbindelser och transaktioner”. Paragrafen bör också delas upp i två paragrafer, 1 och 2 §§, och förses med (kursiverade) underrubriker, ”Otillräcklig kundkänedom” respektive ”Misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism”. I 4 kap. 9 § finns en förbudsbestämmelse av ett slag som liknar remissens 10 § andra stycket. Den bestämmelsen bör flyttas och placeras omedelbart efter nya 2 § och under samma underrubrik.

Den ändrade placeringen medför att remissens 1–9 §§ ska betecknas 4–13 §§.

Remissens 11–13 §§ bör placeras i 2 kap., se Lagrådets kommentarer till det kapitlet.

Remissens 14–20 §§ bör placeras under en gemensam (fet) rubrik ”Åtgärder som krävs för kundkänedom i det enskilda fallet” och 14 §, och underrubriken närmast före 14 §, formuleras mer neutralt, förslagsvis ”Utgångspunkter”. Underrubriken före remissens 15 § bör lyda ”Förenklade åtgärder vid låg risk” och bestämmelserna i 16–18 §§ samlas under en gemensam underrubrik ”Skärpta åtgärder vid hög risk” (och rubrikerna före 17 och 18 §§ utgå).

Bestämmelserna i 25–31 §§ bör samlas under en gemensam (fet) rubrik ”Kundkontroll i särskilda fall” med (kursiverade) underrubriker före 25, 26 och 29 §§.

Med tillkommande redaktionella ändringar i rubriker och paragrafer kan 3 kap. (nya) 1–18 §§ formuleras enligt följande.

Kundkänedom

Förbud mot affärsförbindelser och transaktioner

Otillräcklig kundkänedom

1 § (remissens 10 § första och tredje styckena) En verksamhetsutövare får inte etablera eller upprätthålla en affärsförbindelse eller utföra en enstaka

transaktion, om verksamhetsutövaren inte har tillräcklig kännedom om kunden för att kunna

1. hantera risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen, och
2. övervaka och bedöma kundens aktiviteter och transaktioner enligt 4 kap. 1 och 2 §§.

Första stycket gäller inte advokater och biträdande jurister på advokatbyrå, andra oberoende jurister, auktoriserade och godkända revisorer samt skatterådgivare, om affärsförbindelsen syftar till att försvara eller företräda en klient i fråga om ett rättsligt förfarande, inklusive rådgivning för att inleda eller undvika ett rättsligt förfarande, eller till att bedöma kundens rättsliga situation.

Misstanke om penningtvätt eller finansiering av terrorism

2 § (remissens 10 § andra stycket) En affärsförbindelse får inte ingås om det finns misstanke om att verksamhetsutövarens produkter eller tjänster kommer att användas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

3 § (remissens 4 kap. 9 §) En verksamhetsutövare får inte utföra en transaktion om det på skälig grund kan misstänkas att den utgör ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism. Om en rapport har lämnats till Polismyndigheten enligt 4 kap. 3 § ska, vid bedömningen av om misstanke föreligger, verksamhetsutövaren beakta den information som Polismyndigheten kan lämna om hanteringen av ärendet.

Om det inte är möjligt att låta bli att utföra en misstänkt transaktion, eller om en vägran att genomföra transaktionen sannolikt skulle försvåra den vidare utredningen, får transaktionen genomföras.

Situationer som kräver kundkännedom

4 § (remissens 1 §) En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för kundkännedom vid etableringen av en affärsförbindelse.

Om verksamhetsutövaren inte har en affärsförbindelse med kunden, ska åtgärder för kundkännedom vidtas

1. vid enstaka ...,
2. vid transaktioner ..., och
3. vid utförandet ... 1 000 euro.

5 § (remissens 2 §) En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 14 och 15 ska, utöver vad som följer av 4 § första stycket, vidta åtgärder för kundkännedom

1. vid enstaka ..., och
2. vid transaktioner ... detta belopp.

6 § (remissens 3 §) En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 16 ska, i stället för vad som följer av 4 §, vidta åtgärder för kundkännedom

1. vid etableringen av en affärsförbindelse, om det när förbindelsen ingås är sannolikt eller under förbindelsens gång står klart att utbetalt eller mottaget

belopp i kontanter inom ramen för affärsförbindelsen uppgår till motsvarande 5 000 euro eller mer,
2. vid enstaka transaktioner där utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till ett belopp motsvarande 5 000 euro eller mer, och
3. vid transaktioner där utbetalt eller mottaget belopp i kontanter understiger ett belopp motsvarande 5 000 euro och som verksamhetsutövaren inser eller borde inse har samband med en eller flera andra transaktioner i kontanter som tillsammans uppgår till minst detta belopp.

Åtgärder som ska vidtas för kundkännedom

Identifiering och kontroll av kunden

7 § (remissens 4 §) En verksamhetsutövare ska identifiera kunden och kontrollera kundens identitet genom identitetshandlingar eller registerutdrag eller genom andra uppgifter och handlingar från en oberoende och tillförlitlig källa.

Om kunden företräds av en person som uppger sig handla på kundens vägnar, ska verksamhetsutövaren kontrollera den personens identitet och behörighet att företräda kunden.

8 § (remissens 5 §) En verksamhetsutövare ska utreda om kunden har en verklig huvudman. Om kunden är en juridisk person, en trust eller en liknande juridisk konstruktion ska dessa åtgärder omfatta åtgärder för att förstå kundens ägarförhållanden och kontrollstruktur. Om kunden har en verklig huvudman, ska verksamhetsutövaren vidta åtgärder för att kontrollera den verkliga huvudmannens identitet.

Första stycket gäller inte om kunden är ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige eller inom EES eller på en motsvarande marknad utanför EES.

Om kunden är en juridisk person och det efter åtgärder enligt första stycket står klart att den juridiska personen inte har en verklig huvudman, ska den person som är styrelseordförande, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare anses vara verklig huvudman. Detsamma gäller om verksamhetsutövaren har anledning att anta att den person som identifierats enligt första stycket inte är den verkliga huvudmannen.

9 § Kontroll av kundens och den verkliga huvudmannens identitet ska slutföras innan en affärsförbindelse etableras eller en enstaka transaktion utförs.

Om det är nödvändigt för att inte avbryta verksamhetens normala gång, får identitetskontroll med anledning av en ny affärsförbindelse göras senare än enligt första stycket, dock senast när affärsförbindelsen etableras.

Andra stycket får endast tillämpas om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är låg.

10 § (remissens 6 § första stycket) En verksamhetsutövare ska bedöma om kunden eller kundens verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning eller en familjemedlem eller känd medarbetare till en sådan person.

11 § (remissens 6 § andra stycket) En verksamhetsutövare ska kontrollera om kunden är etablerad i ett land utanför EES som av Europeiska kommissionen har identifierats som ett högriskredjeländ.

Information om och uppföljning av affärsförbindelser

12 § (remissens 7 §) En verksamhetsutövare ska inhämta information om affärsförbindelsens syfte och art.

Informationen ska ligga till grund för en bedömning av

1. vilka aktiviteter och transaktioner som kunden kan förväntas vidta och genomföra inom ramen för affärsförbindelsen, och
2. kundens riskprofil enligt 2 kap. 3 §.

13 § (remissens 8 §) En verksamhetsutövare ska löpande och vid behov följa upp pågående affärsförbindelser i syfte att säkerställa att kännedomen om kunden enligt 7–12 §§ är aktuell och tillräcklig för att hantera den bedömda risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Åtgärder som krävs för kundkännedom i det enskilda fallet

Utgångspunkter

14 § Åtgärder för kontroll, bedömning och utredning enligt 7–13 §§ ska i det enskilda fallet utföras i den omfattning det behövs med hänsyn till kundens riskprofil och övriga omständigheter.

Förenklade åtgärder vid låg risk

15 § Om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen bedöms som låg, får verksamhetsutövaren tillämpa förenklade åtgärder för kundkännedom.

Förenklade åtgärder för kundkännedom innebär att de kontroller, bedömningar och utredningar som följer av 7–13 §§ kan vara av mer begränsad omfattning och vidtas på annat sätt.

Skärpta åtgärder vid hög risk

16 § Om risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen bedöms som hög, ska särskilt omfattande kontroller, bedömningar och utredningar enligt 7–13 §§ göras.

Åtgärderna ska i sådant fall kompletteras med de ytterligare åtgärder som krävs för att motverka den höga risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Sådana åtgärder kan avse inhämtande av ytterligare information om kundens affärsverksamhet eller ekonomiska situation och uppgifter om varifrån kundens ekonomiska medel kommer.

17 § Skärpta åtgärder enligt 16 § ska vidtas vid affärsförbindelser eller enstaka transaktioner när kunden är etablerad i ett land utanför EES som av Europeiska kommissionen har identifierats som ett högriskredjeland.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 7

Sådana åtgärder behöver inte vidtas i förhållande till filialer eller dotterföretag till juridiska personer som är etablerade inom EES, om

1. den juridiska personen omfattas av denna lag eller motsvarande krav enligt utländsk rätt,
2. risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan förknippas med kunden inte bedöms som hög vid riskbedömning enligt 2 kap. 3 §, och
3. kunden tillämpar rutiner som fastställts enligt 2 kap. 8 eller 9 § eller motsvarande krav enligt lagstiftningen i det land där kunden finns eller har hemvist.

18 § Vid korrespondentförbindelser mellan en verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § första stycket 1–12 och ett kreditinstitut eller finansinstitut med hemvist utanför EES ska verksamhetsutövare utöver åtgärder enligt 7–13 §§ alltid

1. inhämta ...,
2. bedöma ...,
3. dokumentera ...,
4. inhämta godkännande..., och
5. förvissa sig om ... relevanta kunduppgifter.

4 kap. 4 §

Om Lagrådets förslag till ändring av remissens 3 kap. 12 § 3 (Lagrådets förslag till ny 2 kap. 4 § 3) godtas ska direktiv (EU) 2015/849 här redovisas med sin fullständiga benämning.

4 kap. 7 § och rubriken före 5 §

Bestämmelserna om skyldighet att underrätta Polismyndigheten i 4 kap. 7 § bör placeras omedelbart efter 3 § (jfr rubriken före 1 §). Rubriken före 5 § kan därmed renodlas till ”Uppgiftsskyldighet”.

4 kap. 8 §

Paragrafen kan förenklas enligt följande.

Advokater, biträdande jurister på advokatbyrå och andra oberoende jurister, auktoriserade och godkända revisorer samt skatterådgivare är inte skyldiga att lämna uppgifter enligt 3 eller 5 § om vad som anförtrots dem då de försvarar eller företräder en klient i fråga om ett rättsligt förfarande, inklusive rådgivning för att inleda eller undvika ett rättsligt förfarande. Detsamma gäller information som avser en klient som de har fått i samband med att de bedömer klientens rättsliga situation.

4 kap. 9 §

Paragrafen bör flyttas och placeras som en ny 3 § i 3 kap., se Lagrådets kommentar vid 3 kap.

Rubriken före 6 kap. bör lyda ”Intern kontroll och anmälningar om misstänkta överträdelser”.

6 kap. 1 och 2 §§

Bestämmelserna i 2 § om rutiner och riktlinjer bör lämpligen placeras före bestämmelserna i 1 §.

6 kap. 3 §

Första stycket föreslås få följande lydelse.

Om en verksamhetsutövare med huvudkontor i en annan stat inom EES tillhandahåller tjänster som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 eller 8 i Sverige, får Finansinspektionen besluta att verksamhetsutövaren ska utse en central kontaktpunkt i Sverige med ansvar för att säkerställa att bestämmelserna i denna lag efterlevs.

7 kap. 1 §

En upplysningsbestämmelse om att regeringen utser de myndigheter som utövar tillsyn bör tas in i kapitlet, förslagsvis som ett nytt andra stycke i 1 §, enligt följande.

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka myndigheter som utövar tillsyn enligt detta kapitel.

7 kap. 3, 4 och 5 §§

Paragraferna kan förenklas enligt följande.

3 § Den som avser att bedriva verksamhet som anges i 1 § första stycket ska anmäla detta till Bolagsverket. Sådan verksamhet får inte bedrivas om anmälan inte har gjorts.

Om en fysisk ... ur registret.

4 § Tillsynsmyndigheten får förelägga den som driver verksamhet som anges i 1 § första stycket utan att ha anmält detta att göra anmälan. Är det osäkert om en verksamhet är anmälningspliktig enligt 3 §, får tillsynsmyndigheten förelägga personen att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

5 § Tillsynsmyndigheten får förelägga den som driver verksamhet som omfattas av detta kapitel att lämna de upplysningar och ge tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten får, ... enligt detta kapitel.

Definitionen i tredje stycket av vad som avses med ett kvalificerat innehav har betydelse inte bara vid tillämpningen av förbudsbestämmelsen i 6 § utan också vid tillämpningen av 7 och 9 §§. Detta bör markeras, förslagsvis enligt följande.

Med ett kvalificerat innehav avses i detta kapitel detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Förslaget till lag om registrering av verkliga huvudmän (Lagförslag 2)

2 kap. 4 §

Lagrådet föreslår följande formulering.

För en ideell förening eller annan juridisk person som inte omfattas av krav på registrering av grundläggande information om den juridiska personen gäller 1–3 §§ först när en uppgift om verklig huvudman lämnas ... för kundkännedom.

Tredje stycket bör utgöra en egen paragraf (5 §) varvid de följande paragraferna i kapitlet får ändrad numrering. Hänvisningarna i (nya) 5 § får då ändras till ”4 § första stycket” respektive ”4 § andra stycket”.

Övergångsbestämmelserna

Punkten 2 i övergångsbestämmelserna bör ha följande lydelse.

Har registreringskyldighet uppstått i och med ikraftträdande av lagen ska en anmälan enligt 2 kap. göras senast sex månader efter lagens ikraftträdande.

Förslaget till lag om ändring i lotterilagen (Lagförslag 3)

2 a §

Rubriken före 2 a § bör utgå. Vidare kan det övervägas om inte bestämmelsen i stället kan föras till 2 § som ett nytt fjärde stycke.

10 a, 50 c och 50 d §§

Vid föredragningen har upplysts att avsikten är att 10 a §, liksom 50 c och 50 d §§, inte ska ha generell tillämplighet utan endast ta sikte på att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

Paragraferna bör vid den fortsatta beredningen formuleras om för att spegla detta. Därvid bör övervägas om inte 10 a § bör föregås av en (kursiv) underrubrik.

De detaljerade föreskrifterna i andra stycket 1–3 kan lämpligen utgå och i stället meddelas genom föreskrift på lägre nivå (jfr fjärde stycket).

50 d § och remissens 52 a–52 f §§ samt rubriken före 52 a §

50 d § behandlar ingripanden och bör placeras som 52 a §, efter rubriken om ingripanden vid överträdelser av penningtvättslagen. Rubriken före 52 a § bör ändras till (kursiv) underrubrik. Den ändrade placeringen innebär att remissens 52 a–52 f §§ ska betecknas 52 b–52 g §§.

Förslaget till lag om ändring i pantbankslagen (Lagförslag nr 4)

5 §

Bestämmelsen i tredje stycket bör föras till första stycket som en andra mening och formuleras enligt följande.

Om länsstyrelsen meddelar tillstånd ska den länsstyrelse som avses i 24 a § underrättas om beslutet.

23 §

Första stycket bör lyda enligt följande.

Ett direkt eller indirekt förvärv av aktier i en pantbank som medför att innehavet utgör ett kvalificerat innehav får ske bara efter tillstånd av länsstyrelsen.

Bestämmelsen i 25 a § tredje stycket bör föras som ett tredje stycke till 23 § och formuleras enligt följande.

Med ett kvalificerat innehav avses i denna lag detsamma som i ...

24 a § och rubriken före 24 a §

Rubriken före 24 a § bör utgå. Andra stycket bör endast hänvisa till 7 kap. 5 § i penningtvättslagen. Hänvisningen till övriga bestämmelser bör placeras i anslutning till ingripanderegleringen, se Lagrådets kommentar vid 25 a §.

Remissens 25 a §

Andra stycket handlar om ingripanden och bör placeras som en ny paragraf i anslutning till ingripandebestämmelserna i 28–31 §§ efter rubriken ”Ingripanden”, förslagsvis direkt efter rubriken som 27 a § (eller som 28 § varvid nuvarande 28 § får betecknas 28 a §) och sammanföras med det sakliga innehållet i 35 § tredje stycket (se Lagrådets inledande kommentarer om sammanföring av bestämmelser). Den nya paragrafen bör då formuleras enligt följande.

Om någon omfattas av ett förbud enligt 25 a § får länsstyrelsen förelägga pantbanken ...”.

Prop. 2016/17:173
Bilaga 7

Vid ingripanden mot överträdelser av lagen (2017:000) om penningtvätt och finansiering av terrorism eller av föreskrifter meddelade med stöd av den lagen ska 7 kap. 8 och 10–23 §§ samma lag tillämpas.

Angående tredje stycket, se Lagrådets kommentar vid 23 §.

28 § första stycket 4 och andra stycket

Ordet ”myndighet” bör på tre ställen bytas mot ”länsstyrelse”.

Förslaget till lag om ändring i kasinolagen (Lagförslag 6)

2 a § och rubriken före 2 a §

Lagrådet ifrågasätter om det finns anledning att införa en ny 2 a § och om det inte är lämpligare att ändra bestämmelsen i nuvarande 2 § tredje stycket. Under alla förhållanden bör rubriken före 2 a § utgå.

Nuvarande rubrik före 14 § bör ändras till ”Tillsyn och ingripanden”.

14 d–14 f §§

Paragraferna bör placeras före nuvarande 14 c § (som innehåller en bestämmelse om vite), och betecknas 14 c–14 e §§.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG

Artikel i 2015/849	Svenska bestämmelser
1.1	1 kap. 1 § lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen)
1.2	3 och 4 §§ lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott och 2, 3 och 3 a §§ lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall
1.3	1 kap. 6 § penningtvättslagen
1.4	1 kap. 6 § penningtvättslagen
1.5	1 kap. 7 § penningtvättslagen
1.6	1 kap. 6 och 7 §§ penningtvättslagen
2.1	1 kap. 2 och 4 §§ penningtvättslagen
2.2	Föreskrifter
2.3	Möjlighet till undantag genomförs inte
3.1	1 kap. 2 och 3 §§ penningtvättslagen
3.2	1 kap. 2 och 3 §§ penningtvättslagen
3.3–3.5	Kräver inte särskilt genomförande
3.6	1 kap. 8 § 6, 3 kap. 1 och 8 §§ och 5 kap. 3 § penningtvättslagen och 1 kap. 3–6 §§ lagen om registrering av verkliga huvudmän
3.7	1 kap. 4 § andra stycket penningtvättslagen
3.8	Kräver inte särskilt genomförande
3.9	1 kap. 8 § 5 och 9 § penningtvättslagen
3.10	1 kap. 10 § första stycket penningtvättslagen
3.11	1 kap. 10 § andra och tredje styckena penningtvättslagen
3.12	Kräver inte särskilt genomförande
3.13	1 kap. 8 § 1 penningtvättslagen
3.14	1 kap. 2 § 14 och 15 och 3 § lotterilagen (1994:100) och 1 § kasinolagen (1999:355)
3.15	1 kap. 8 § 7 penningtvättslagen
3.16	Kräver inte särskilt genomförande

3.17	1 kap. 8 § 2 penningtvättslagen
4	Kräver inte särskilt genomförande
5	Kräver inte särskilt genomförande
6	Kräver inte särskilt genomförande
7.1	Kräver inte särskilt genomförande
7.2	Förordning
7.3	Kräver inte särskilt genomförande
7.4	Kräver inte särskilt genomförande
7.5	Kräver inte särskilt genomförande
8.1	2 kap. 1 och 2 §§ penningtvättslagen
8.2	2 kap. 2 § penningtvättslagen och föreskrifter
8.3	2 kap. 8 § penningtvättslagen
8.4	2 kap. 8 och 13 §§ och 6 kap. 1 och 2 §§ penningtvättslagen
8.5	Kräver inte särskilt genomförande
9	Kräver inte särskilt genomförande
10.1	2 kap. 6 §
10.2	Kräver inte särskilt genomförande
11	3 kap. 4–6 och 13 §§ och 4 kap. 2 § penningtvättslagen
12	3 kap. 31 § penningtvättslagen
13.1	3 kap. 7, 8 och 10–13 §§ och 4 kap. 1 § penningtvättslagen
13.2	2 kap. 3 § och 3 kap. 14–16 §§ penningtvättslagen
13.3	2 kap. 3 § och 3 kap. 12 § penningtvättslagen
13.4	3 kap. 14–16 §§ penningtvättslagen
13.5	3 kap. 26–28 §§ penningtvättslagen
13.6	3 kap. 29 och 30 §§ penningtvättslagen
14.1	3 kap. 9 § första stycket penningtvättslagen
14.2	3 kap. 9 § andra och tredje styckena penningtvättslagen
14.3	Möjlighet till undantag genomförs inte
14.4	3 kap. 1 § penningtvättslagen
14.5	3 kap. 13 § penningtvättslagen
15.1	3 kap. 15 § penningtvättslagen
15.2	2 kap. 3 § och 3 kap. 15 § penningtvättslagen
15.3	4 kap. 1 § penningtvättslagen
16	2 kap. 4 § penningtvättslagen och föreskrifter
17	Kräver inte särskilt genomförande
18.1	3 kap. 16 och 17 §§ penningtvättslagen
18.2	4 kap. 1 och 2 §§ penningtvättslagen
18.3	2 kap. 5 § penningtvättslagen och föreskrifter
18.4	Kräver inte särskilt genomförande
19	3 kap. 18 § penningtvättslagen
20	3 kap. 10 och 19 §§ penningtvättslagen
21	3 kap. 27 § penningtvättslagen
22	3 kap. 20 § penningtvättslagen
23	3 kap. 19 och 20 §§ penningtvättslagen
24	2 kap. 7 § penningtvättslagen
25	3 kap. 21 § penningtvättslagen

Prop. 2016/17:173	26.1	3 kap. 22 § penningtvättslagen
Bilaga 8	26.2	3 kap. 23 § penningtvättslagen
	27	3 kap. 21 § penningtvättslagen
	28	Förordning
	29	3 kap. 24 § penningtvättslagen
	30.1	2 kap. 1 och 2 §§ lagen om registrering av verkliga huvudmän (registreringslagen)
	30.2	2 kap. 2 § registreringslagen och förordning
	30.3	2 kap. 3 § och 3 kap. 1 § registreringslagen
	30.4	2 kap. 2 § och 3 kap. 2–5 §§ registreringslagen
	30.5	Förordning
	30.6	Förordning
	30.7	Kräver inte särskilt genomförande
	30.8	3 kap. 8 § penningtvättslagen
	30.9	Kräver inte särskilt genomförande
	30.10	Kräver inte särskilt genomförande
	31.1	1 kap. 2 § första stycket 2, 1 kap. 7 § och 2 kap. 1 och 7 §§ registreringslagen
	31.2	2 kap. 2 § registreringslagen
	31.3	2 kap. 2 § registreringslagen och förordning
	31.4	2 kap. 3 och 7 §§ registreringslagen och förordning
	31.5	2 kap. 2 § och 3 kap. 2–5 §§
	31.6	3 kap. 8 § penningtvättslagen
	31.7	Kräver inte särskilt genomförande
	31.8	1 kap. 7 § registreringslagen.
	31.9	Kräver inte särskilt genomförande
	32.1	Förordning
	32.2	Kräver inte särskilt genomförande
	32.3	Förordning
	32.4	2 kap. 15 § polisdatalagen (2010:361)
	32.5	Kräver inte särskilt genomförande
	32.6	Kräver inte särskilt genomförande
	32.7	4 kap. 11 och 12 §§ penningtvättslagen
	32.8	Kräver inte särskilt genomförande
	33.1	4 kap. 3 och 6 §§ penningtvättslagen
	33.2	6 kap. 2 § andra stycket penningtvättslagen
	34.1	Möjligheten som artikeln erbjuder genomförs inte
	34.2	4 kap. 8 § penningtvättslagen
	35.1	3 kap. 3 § första stycket penningtvättslagen
	35.2	3 kap. 3 § andra stycket penningtvättslagen
	36	4 kap. 4 § första stycket penningtvättslagen
	37	4 kap. 10 § penningtvättslagen
	38	2 kap. 15 § penningtvättslagen
	39	4 kap. 9 § penningtvättslagen
	40.1	5 kap. 3 och 4 §§ penningtvättslagen
	40.2	Möjligheten som artikeln erbjuder genomförs inte
	41.1	5 kap. 1 § andra stycket penningtvättslagen

41.2	5 kap. 2 § penningtvättslagen	Prop. 2016/17:173
41.3	23 § personuppgiftslagen (1998:204)	Bilaga 8
41.4	5 kap. 7 § penningtvättslagen	
42	4 kap. 7 § penningtvättslagen	
43	Kräver inte särskilt genomförande	
44	Kräver inte särskilt genomförande	
45.1	2 kap. 8–10 §§ penningtvättslagen	
45.2	Kräver inte särskilt genomförande	
45.3	2 kap. 11 § penningtvättslagen	
45.4	Kräver inte särskilt genomförande	
45.5	2 kap. 12 § penningtvättslagen	
45.6	Kräver inte särskilt genomförande	
45.7	Kräver inte särskilt genomförande	
45.8	4 kap. 10 § andra stycket 2 och 5 kap. 9 § penningtvättslagen	
45.9	6 kap. 3 § penningtvättslagen	
45.10	Kräver inte särskilt genomförande	
45.11	Kräver inte särskilt genomförande	
46.1	2 kap. 14 och 16 §§ penningtvättslagen	
46.2	Förordning	
46.3	Kräver inte särskilt genomförande	
46.4	6 kap. 2 § 1 penningtvättslagen	
47.1	9 § lotterilagen (1994:1000)	
	2 och 8 §§ lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet	
	2 § kasinolagen (1999:355)	
	2 § lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet	
47.2	10 a, 50 c § och 52 a §§ lotterilagen 14 c, 14 d och 15 §§ kasinolagen 2, 3 och 9 §§ lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet	
47.3	8 kap. 2, 3, 4 och 7 §§ rättegångsbalken 4–6, 11, 13–15, 28, 32 och 34 §§ revisorslagen (2001:883) 5, 6 och 29 §§ fastighetsmäklarlagen (2011:666)	
	7 kap. 3, 4, 6, 7 och 9 §§ penningtvättslagen	
48.1	48 a § lotterilagen 2 § lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet 24 a § pantbankslag (1995:1000) 14 § kasinolagen 3 § revisorslagen 10 kap. 1 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder 13 kap. 2 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse 4 och 7 §§ lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet	

	7 kap. 3 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedlare
	23 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden
	8 kap. 1 § lagen (2010:751) om betaltjänster
	17 kap. 2 § försäkringsrörelselagen (2010:2043)
	28 § första stycket fastighetsmäklarlagen
	5 kap. 1 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar
	13 kap. 1 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder
	16 § lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter
48.2	7 kap. 1 och 2 §§ penningtvättslagen
	8 kap. 6 § rättegångsbalken
	50, 50 a och 50 b §§ lotterilagen
	5 och 24 a §§ pantbankslagen
	7 och 7 a §§ lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet
	14 a § kasinolagen
	28 och 29 §§ revisorslagen
	10 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder
	13 kap. 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse
	10 och 13–15 §§ lagen om inlåningsverksamhet
	7 kap. 4 § lagen om försäkringsförmedlare
	23 kap. 2 § lagen om värdepappersmarknaden
	8 kap. 2 och 3 §§ betaltjänstlagen
	17 kap. 5 och 7 §§ försäkringsrörelselagen
	28 § andra stycket fastighetsmäklarlagen
	5 kap. 2 och 3 §§ lagen om elektroniska pengar
	13 kap. 6 och 9 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
	17 § lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter
48.3	7 kap. 4, 8 och 5 §§ penningtvättslagen
	50 b § lotterilagen
	7 a § lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet
	14 a § kasinolagen
	10 kap. 4 § lagen om värdepappersfonder
	13 kap. 4, 5 och 6 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse
	7 kap. 4 § andra stycket lagen om försäkringsförmedlare
	23 kap. 4 § lagen om

	värdepappersmarknaden
	8 kap. 3 § betaltjänstlagen
	17 kap. 7 § försäkringsrörelselagen
	5 kap. 3 § lagen om elektroniska pengar
	13 kap. 9 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
	17–19 §§ lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter
48.4	8 kap. 2 a, 9 och 11 §§ rättegångsbalken
	4 § lagen (1992:160) om utländska filialer
	3 kap. 1–5 §§ och 6 kap. 1 och 4–7 §§ lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige
	3 och 28 §§ fastighetsmäklarlagen och fastighetsmäklarförordningen
	16–16 b och 28 §§ revisorslagen
	10 kap. 4 § lagen om värdepappersfonder
	13 kap. 2–4 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse
	2 § lagen om inlåningsverksamhet
	7 kap. 4 § lagen om försäkringsförmedling
	23 kap. 1, 2 och 4 §§ lagen om värdepappersmarknaden
	8 kap. 1–3 §§ betaltjänstlagen
	5 kap. 3 § lagen om elektroniska pengar
	13 kap. 6 och 9 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
48.5	8 kap. 9 § rättegångsbalken
	3 kap. 2 och 5 §§ lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige
	27 b, 27 c och 31 a §§ revisorslagen
	10 kap. 5 § lagen om värdepappersfonder
	13 kap. 4, 6 a, 7 och 8 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse
	7 kap. 5 § lagen om försäkringsförmedlare
	23 kap. 5 och 6 a §§ lagen om värdepappersmarknaden
	8 kap. 4 § betaltjänstlagen
	17 kap. 3 § försäkringsrörelselagen
	5 kap. 4 § lagen om elektroniska pengar
	13 kap. 10–12 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
48.6	Kräver inte särskilt genomförande.
48.7	Kräver inte särskilt genomförande.
48.8	Kräver inte särskilt genomförande.
48.9	8 kap. 6 § rättegångsbalken
48.10	Kräver inte särskilt genomförande.
49	Förordning
50	Kräver inte särskilt genomförande

Prop. 2016/17:173	51	Kräver inte särskilt genomförande
Bilaga 8	52	Kräver inte särskilt genomförande
	53	8 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), 13 § polisdataförordningen (2010:1155) och 2 kap. 15 § polisdatalagen (2010:361)
	54	3 och 3 a §§ lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete
	55	3 och 3 a §§ lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete
	56	2 kap. 2 § 7 polisdatalagen (2010:361) och 31 § personuppgiftslagen (1998:204).
	57	Kräver inte särskilt genomförande
	58.1	52 a § lotterilagen 24 a § pantbankslagen 10 § lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet 14 f § kasinolagen 3 a och 32 §§ revisorslagen 7 kap. 10 § penningtvättslagen 12 kap. 1 § lagen om värdepappersfonder 15 kap. 1 § lagen om bank- och finansieringsrörelse 18 § inlåningslagen 8 kap. 1 § lagen om försäkringsförmedling 25 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden 8 kap. 1 § lagen om betaltjänster 18 kap. 1 § försäkringsrörelselagen 5 kap. 1 § lagen om elektroniska pengar 14 kap. 1 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder 20 § lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter
	58.2	Se artikel 59
	58.3	52 e § lotterilagen 12 § lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet 14 e § kasinolagen 3 a och 32 j §§ revisorslagen 12 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder 15 kap. 1 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse 18 b § lagen om inlåningsverksamhet 7 kap. 12 och 15 §§ penningtvättslagen 8 kap. 1 a § lagen om försäkringsförmedling 25 kap. 1 a § lagen om värdepappersmarknaden 8 kap. 8 a § lagen om betaltjänster 18 kap. 1 a § försäkringsrörelselagen 5 kap. 8 a § lagen om elektroniska pengar

	14 kap. 1 a § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
	20 a § lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter
58.4	Se artikel 47.
58.5	Se artikel 58.1 och 58.2
59.1	Se artikel 58.1
59.2 och 59.3	52 b–52 f §§ lotterilagen 27 a § pantbankslagen 11 och 12 §§ lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet 14 b och 14 e §§ kasinolagen 32 j och 32 k §§ revisorslagen 12 kap. 1 och 1 a §§ lagen om värdepappersfonder 15 kap. 1 och 1 a §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse 18–18 b, 18 d och 18 e §§ lagen om inlåningsverksamhet 7 kap. 11, 12, 14 och 15 §§ penningtvättslagen 8 kap. 1, 13 och 13 a §§ lagen om försäkringsförmedling 25 kap. 1, 1 a, 9 och 9 a §§ lagen om värdepappersmarknaden 8 kap. 1, 8 a, 15 a och 15 b §§ lagen om betaltjänster 18 kap. 1, 2 a, 17 a och 17 b §§ försäkringsrörelselagen 5 kap. 1, 8 a, 15 a och 15 b §§ lagen om elektroniska pengar 14 kap. 1, 1 a, 9 a, 12 och 12 a §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder 20, 20 a, 26 a och 26 b §§ lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter
59.4	Kräver inte särskilt genomförande.
60.1	Föreskrifter
60.2	Föreskrifter
60.3	Föreskrifter
60.4	52 f § lotterilagen 27 a § pantbankslagen 13 och 16 §§ lagen om valutaväxling och annan finansiell verksamhet 14 e § kasinolagen 32 d § revisorslagen 12 kap. 2, 2 a och 9 §§ lagen om värdepappersfonder 15 kap. 1 b, 1 c och 9 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse 18 c och 18 f §§ lagen om inlåningsverksamhet

	7 kap. 13 och 16 §§ penningtvättslagen
	1 b, 1 c, och 13 b §§ lagen om försäkringsförmedling
	1 b och 1 c §§ lagen om värdepappersmarknaden
	8 kap. 9, 9 a och 16 §§ lagen om betaltjänster
	18 kap. 3, 3 a och 18 §§ försäkringsrörelselagen
	29 b § fastighetsmäklarlagen
	5 kap. 9, 9 a och 15 b §§ lagen om elektroniska pengar
	14 kap. 2, 2 a, 9 b och 13 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
	20 b, 20 c och 27 §§ lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter
60.5	Kräver inte särskilt genomförande.
60.6	Kräver inte särskilt genomförande.
61.1	Förordning
61.2 a	Förordning
61.2 b–d	Kräver inte särskilt genomförande
61.2 e	6 kap. 5 § penningtvättslagen
61.3	6 kap. 4 § penningtvättslagen
62	Kräver inte särskilt genomförande
63	Kräver inte särskilt genomförande
64	Kräver inte särskilt genomförande
65	Kräver inte särskilt genomförande
66	Kräver inte särskilt genomförande
67	Genomförs i ikraftträdandebestämmelser